

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 39 / Hejmar 467 / Mijdar 2020

✓ Büyük coşku içerisinde yeni bir Parti Bayramını yaşarken Önderlik ve Parti gerçeği üzerinde daha derinden yoğunlaşmamız ve bu gerçekliği daha doğru ve bütünlüklü anlamaya çalışmamız, önümüzdeki parti ve mücadele yıllarına doğru yaklaşmamız ve o yılları doğru yaşamamız açısından büyük öneme sahiptir. Özellikle PKK'nın bir Önderlik ve şehitler partisi olma gerçeğini çok daha derinden ve bütünlüklü bir biçimde anlamamız şarttır.

✓ PKK ile kölelikler yıkılmış, özgürlükler kazanılmıştır. Yalan ve yanlış ortadan kalkmış, doğru ve gerçek hâkim hale gelmiştir. Kürt bireyi ve toplumu her türlü geriliği ve gericiliği yıkarak özgür ve iradeli yaşam düzeyi kazanmıştır. Kürdistan'da faşist-sömürgeci-soykırımcı tahakküm altında ulusal yok oluş durdurulmuş, Apocu çizgide Kürt halkının özgürce var olma ve yaşama tarihi başlatılmıştır. Kadını-erkeği, yaşlısı-çocuğuyla Kürdistan'da gerçek anlamda bir yeniden doğuş ve özgürce diriliş gerçekleşmiştir.

✓ 2020 baharında, ilan ettikleri imha ve tasfiye planını 2020 güzünde başarıya ulaştırmayı hedefliyorlardı. Bize gelen bilgiler bu yönlüydü. Eylül, en geç Ekim'e kadar söz konusu planı başarıyla uygulamış, sözde Medya Savunma Alanları'nda PKK'yi tüketmiş olacaktı. Söz konusu hedefe ulaşamadıkları gibi, 12 Eylül'de Özgürlük Hareketimizin faşizmi yıkmayı, tecridi kırmayı, işgale son vermeyi hedefleyen, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı öngören yeni bir devrimci direniş hamlesi geliştirmesini de engelleyemediler.

✓ Apocu zafer tarzı, söz konusu hamleyi askeri eylemlilikten demokratik-siyasi eylemliliğe, ideolojik mücadeleden sanat-edebiyat çalışmalarına kadar her alanda örgütlü ve etkili bir biçimde yürütmeyi gerektiriyor. Böyle bir mücadele yürütülürse, hamlemiz daha da yayılarak, geliştirilerek, derinleştirilerek, zenginleştirilerek yürütülürse, 43'üncü PKK yılında AKP-MHP faşizminin yıkılması kesindir. Zaten AKP kendi içerisinde çözülüyor, çöküyor. AKP-MHP ittifakı da kaynayan bir kazan gibidir. Hızlı bir çözülüş ve çöküşü, parçalanmayı kendi içinde her an yaşayabilir.

✓ Bizim 43'üncü yıl hedefimiz; söz konusu zayıflıklarımızı, darlıklarımızı gidererek, topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişimizi Apocu tarzda etkili ve güçlü yürütülür hale getirmek ve bu temelde "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi zafere taşımaktır. Trump yönetimi gibi, Tayyip yönetimini de düşürüp Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak, Kürdistan'ı özgürleştirip Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratikleştirmenin önünü açan bir gelişmeyi ortaya çıkartmaktır. 43'üncü yıl hedefimiz kesinlikle budur. Bu hedef doğrultusunda çalışacağız ve mutlaka da kazanacağız diyoruz.

>2-9

43. PKK yılında Özgürlük Zamanı Hamlemizi Apocu tarzla geliştirelim ve zafere taşıyalım!

**Ortadoğu'da en önemli toplumsal halka Kürtlerdir
Kürt halkında da en önemli toplumsal halka kadındır**

Dilzar Dilok >10-11

**Kürdistan'da kahramanlık gerçeği ve
Komutan Egîd Civyan**

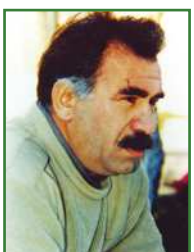
Murat Karayılan >24-25

**Kürdistan gençliği, üzerindeki ölü toprağını kaldırıp
"Özgürlük Zamanı" Hamlesine katılmalıdır**

Özgür Şerker-Komalên Ciwan Koordinasyon Üyesi >21-23

**Bende gören göz bir halkın gözüdür
bende atan yürek bir halkın yüreğidir**

Rêber Apo'nun 1996 Kasım değerlendirmesinden derlenmiştir

PKK'nin bütün şehitlerinin anısına belirtir ki, partileşmek kadar değerli hiçbir çaba yoktur. Parti ölçülerinde ısrar, parti yaşam tarzında ısrar, parti görevlerinde ısrar, cephede kazanacağınız en son nihai zaferden bile daha değerlidir. Nihai bir zafer gelip geçicidir, belki ardından bir yenilgi de gelebilir ama kapsamlı bir partileşmenin önünde her zaman başarı vardır ve bu başarı sürekli. Kapsamlı partileşen nihai zafere kadar kazanır. Onun için zafer kişiliğinde ısrarlı olan, öncelikle partileşmenin tüm gereklerine ulaşmalıdır.

Parti tarihinden öğreneceğiniz en temel husus; bütün başarıların sırrı partileşmedir, partinin ölçülerine, tarzına, temposuna, ahlakına sahip olmada karar vermedir ve bu kararda ısrardadır.

>14-15

**25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı
Mücadele Günü'nü Kadın Kırımına Karşı
Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı
Hamlemiz ile karşıyoruz**

Besê Erzincan

KJK olarak 21.yüzyılın kadın yüzyılı olması hedefiyle 25 Kasım 2020 tarihli "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nü" "Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı" Hamlesi'yle karşıladık. Kürt kadınları olarak kapitalist modernite sisteminin, faşist Türk devletinin saldırılarına karşı direnme ve özgür yaşamı inşa etme kararlılığı içindeyiz. Dört parça Kürdistan, Avrupa ve dünyanın her tarafında kadınlar, kadın kırımına karşı hamle ve kampanyalar düzenleyerek mücadele sürecine örgütlü kimlikleriyle, eylemleriyle katılmaktadır. Dikkat edilirse, Kürt kadınlarının hem KCK'nin "Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi'ne öncülük etme durumu söz konusu hem de buna paralel kadın özgürlük problemleri temelinde kadın hamlelerini yürütme planlaması ve çabası içindedir.

>12-13

**Özgürlük mücadelemizin
yürüttüğü direniş AKP-MHP faşizmini
yıkılma noktasına getirmiştir**

Mustafa Karasu

Ortadoğu'da savaş kapsamlı sürüyor. Çelişkiler, mücadele, ödenen bedeller, baskılar yoğunudur ancak buna karşı direnişler de yoğun. Bu aslında değişim ve dönüşümün de köklü olmasını beraberinde getirmektedir. Ortadoğu'daki mücadelenin şiddetli sürmesi, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin çok ağır geçmesi, bir yönüyle Kürt halkını zorlayan, acı çektiren, bedel ödeten bir durumla karşı karşıya bırakmaktadır. Ama diğer yandan da çelişkilerin ve mücadelenin yoğunluğu, mücadelenin kapsamı ve derinliği aynı zamanda burada gerçekleşecek değişim ve dönüşümlerin de kapsamlı ve köklü olacağını müjdesi olmaktadır. Kriz ve kaos dönemleri aynı zamanda büyük değişim, dönüşüm ve devrimler dönemi olduğu gibi, Ortadoğu da yaşadığı derin kaos ve bu ortamda gelişen mücadele doğrultusunda köklü devrimlere, köklü değişimlere gebe.

>16-20

43'üncü PKK yılında Özgürlük Zamanı Hamlemizi Apocu tarzla geliştirelim ve zafere taşıyalım!

PKK Merkez Komitesi

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

Değerli Yoldaşlar,

Hareket ve halk olarak yeni bir Kasım ayını yaşıyoruz. 27 Kasım itibarıyla partimiz PKK'nin resmi kuruluşunun 42'nci yılını tamamlıyor, 43'üncü parti ve mücadele yılına giriyoruz. Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, yurtsever halkımızın ve dostlarımızın 27 Kasım Parti Kuruluş Günü'nü, yani Ulusal Diriliş Bayramı'nı yürekten kutluyor, 43'üncü PKK yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

İlk büyük parti şehidimiz Haki Karer Yoldaştan 42'nci yıl şehitlerimiz Kasım Engin, Leyla Agirî, Egîd Civyan ve Amara Batman yoldaşlara kadar uzanan ve sayıları elli bini bulan tüm kahraman şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyor, amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. Tüm yoldaşları ve halkımızı, gerçek bir özgürlük ve diriliş bayramı olan 42'inci Parti Bayramını her alanda büyük bir coşku içinde kutlamaya ve bu temelde yürüttüğümüz 'Özgürlük Zamanı' direniş hamlemizi çok daha yaygın ve güçlü hale getirmeye çağırıyoruz.

PKK ile Kürdistan'da yaşam her zamankinden çok daha güzel

Değerli Yoldaşlar,

Tarihi Parti yürüyüşümüzün 42'nci yılını başarıyla dolduruyoruz. Önderlik yürüyüşümüz yarım asırlık bir zaman dilimine ulaşıyor. Bu süreçte Kürdistan tarihinin her zamankinden çok daha güzel, anlamlı, iradeli ve mücadelecî olduğu tartışma götürmüyor. 42'nci kuruluş yıldönümü vesilesiyle dost-düşman herkes PKK gerçeğini her zamankinden daha fazla tartışıyor, daha doğru ve bütünlüklü anlamaya çalışıyor.

Yarım asra ulaşmakta olan tarihi Önderlik yürüyüşümüz bugün ulusal düzeyi etkilediği kadar, bölgesel ve uluslararası düzeyi de çok daha güçlü ve derinden etkiler hale geliyor. Önder Apo, "PKK'yle

Newrozlar çok daha güzel ve anlamlı" demişti. PKK'nin bir Newroz partisi, Kürt halkının ise bir Newroz halkı olduğunu, ifade etmişti. Gerçekten de 42 yıllık tarihsel süreç içerisinde yaşanan gerçekler, ortaya çıkan gelişmeler net bir biçimde gösteriyor ki, PKK ile Kürdistan'da yaşam her zamankinden çok daha güzel, anlamlı ve mücadelecîdir.

Her şeyden önce, PKK ile kölelikler yıkılmış, özgürlükler kazanılmıştır. Yalan ve yanlış ortadan kalkmış, doğru ve gerçek hâkim hale gelmiştir. Kürt bireyi ve toplumu her türlü geriliği ve gericiği yıkarak özgür ve iradeli yaşam düzeyi

vesilesiyle bir kez daha kendimize sormamız ve doğru cevaplamamız son derece önemlidir.

Büyük coşku içerisinde yeni bir Parti Bayramını yaşarken Önderlik ve Parti gerçeği üzerinde daha derinden yoğunlaşmamız ve bu gerçekliği daha doğru ve bütünlüklü anlamaya çalışmamız, önümüzdeki parti ve mücadele yıllarına doğru yaklaşmamız ve o yılları doğru yaşamamız açısından büyük öneme sahiptir. Özellikle PKK'nin bir Önderlik ve şehitler partisi olma gerçeğini çok daha derinden ve bütünlüklü bir biçimde anlamamız şarttır.

gerçeğimizi ruhumuzda, duygularımızda en derinden hissederek güçlü bir biçimde yaşayacağız. Aynı zamanda da parti gerçeğimizin, onu var eden Önderlik ve şehitler gerçeğimizin çok daha derinden bilincine ve anlamına varacağız. Bu noktada PKK'nin tarihsel önemini derinden kavrayacak, öncülük özelliklerini güçlü bir biçimde bilince çıkartacağız. Her zaman olduğu gibi, Partimizin kuruluşunun 42'nci yıldönümünü de Önderlik ve şehitler çizgisinde yeni bir partileşme hamlesi süreci haline getireceğiz. Her türlü görevi bu temelde başarmamızı, yürüttüğümüz 'Özgürlük Zamanı

her alanda öncülük görevlerini daha yüksek bir başarıyla yürütür hale gelmemiz gereklidir.

Tüm yoldaşlar, büyük bir coşku ve heyecan içerisinde yeni bir Parti Bayramı yaşarken, aynı zamanda bu durumu çok daha güçlü ve doğru bir partileşmeye dönüştürerek 43'üncü özgürlük mücadelesi yılına bu temelde girip, yeni Parti yılını her zamankinden daha büyük bir zafer yılı haline getireceği kesindir.

42. mücadele yılı nasıl bir yıldı?

Değerli Yoldaşlar,

Yarım asırlık Önderlik yürüyüşümüz, peygambersel yürüyüş örneklerinde de görüldüğü gibi, tarihin en amansız zorluklarına karşı mücadele eden ve aynı zamanda en anlamlı gelişmelerini ortaya çıkarmış olan tarihi bir yürüyüştür. PKK'nin 42 yıllık tarihinin her yılının faşist-soykırımcı düşman gerçeğine karşı amansız bir mücadele içerisinde, büyük zorluklarla boğuşularak ve engeller aşılarak yaşandığı, sonuçta Kürt varlığı ve özgürlüğü doğrultusunda tarihi öneme sahip büyük kazanımların yaratıldığı yıllar olduğu açıktır.

42'nci PKK yılının da bu tarihsel gerçeğe uygun bir biçimde yaşanmış ve sonuçlandırılmış olduğu ortadadır. Hatta diyebiliriz ki; 42'nci mücadele yılı bütün yılların toplamına denk, o kapsamda sahip bir mücadele yılı olmuş, o düzeyde de tarihi öneme sahip büyük kazanımlar ortaya çıkartmıştır.

Peki dönüp geçen bir yıllık mücadele sürecine baktığımızda neleri görüyoruz? Çok açık ki, böyle bir mücadele yılına 9 Ekim 2019 tarihinde AKP-MHP faşist diktatörlüğünün Girê Spî ve Serêkaniyê'ye dönük yeni bir işgal saldırısı ve buna karşı kahramanca direniş içerisinde girdik. Kuşkusuz böyle bir faşist-soykırımcı saldırının öncesi de vardı ve devamı olarak da Kürt sorununu ortaya çıkartan ve devamından çıkar sağlayıcı güçler ortak bir planlama dâhilinde söz konusu imha ve tasfiye amaçlı, planlı saldırılarını sürdürdüler. Girê Spî ve

kazanmıştır. Kürdistan'da faşist-sömürgeci-soykırımcı tahakküm altında ulusal oluş durdurulmuş, Apocu çizgide Kürt halkının özgürce var olma ve yaşama tarihi başlatılmıştır. Kadını-erkeği, yaşlısı-çocuğuyla Kürdistan'da gerçek anlamda bir yeniden doğuş ve özgürce diriliş gerçekleşmiştir.

Hiç kuşkusuz Önderlik ve PKK gerçeğini doğru ve yeterli anlayabilmek için 42 yıl önceki duruma ve yaşananlara bakabilmek gerekir. Örneğin; Önderlik doğuş olmasaydı, PKK gibi fedai bir özgürlük hareketi ortaya çıkmasaydı acaba Kürdistan'ın durumu ne olurdu? Kürt halkının yaşamı nasıl sürerdi? İşte bu soruları kendimize tüm boyutlarıyla sorup, doğru ve yeterli cevaplar verebilmemiz gerekir. Acaba Önderlik doğuş olmasaydı Kürdistan'ın ve Kürt halkının durumu ne olurdu? Acaba PKK gibi bir fedai hareket Kürdistan'da şekillendirilmeseydi insanlık neleri yaşardı? Bu ve benzeri soruları bu yıldönümü

Önderlik ve şehitler gerçeği üzerinde daha fazla yoğunlaşalım

Eğer gerçek buysa, yani PKK bir Önderlik ve şehitler partisi ise, o zaman parti gerçeğimize de, Önderlik ve şehitler gerçeğine de büyük bir ciddiyet temelinde yaklaşmamız gerektiği açıktır. Önderliğimiz ve şehitlerimiz bizim her şeyimiz, bizi var eden ve bugüne getiren gerçeklerimiz olduğu için, onların pratikte somutlaşması olan Parti gerçeğimiz de her türlü doğruyu bulma ve başarıyla uygulamamızı ifade eden mücadele gerçeğimiz olmaktadır. İşte bu gerçeğin doğru anlaşılması ve özgürlük mücadelesinde parti öncülük rolünün başarıyla oynatılması kesinlikle şarttır. Bu da Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru ve yeterli bir partileşmeyi, öncüleştirmeyi, önderleşmeyi gerektirir.

Bu temelde yeni bir Parti Bayramını yaşarken kuşkusuz çok büyük bir coşku ve heyecan içerisinde olacağız, Parti

Hamlesi'ni ancak bununla zafere taşıyacağımızı derinden görerek, Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru ve yeterli partileşmek için anlam, irade ve tarz olma gücümüzü derinden geliştireceğiz.

Bütün bunları da Önderlik ve şehitler gerçeği üzerinde çok daha fazla yoğunlaşarak, yine 42 yıllık tarihi öneme sahip büyük mücadele içerisinde ortaya çıkan gelişmelere bakıp onları doğru ve yeterli bir biçimde anlamlandırarak yapacağız. Yaratılan parti öncülüğünün, özgürlük ruhunun, fedai-militan çizginin, Kadın Özgürlük Devrimi'nin, toplumsal ayağa kalkışın derin anlamına ulaşarak parti gerçeğimizi bilince çıkartıp daha doğru ve güçlü partileşme mücadelemizi yürüteceğiz.

Kısaca; partimiz PKK'nin yeni bir kuruluş yıldönümünü yaşarken, parti gerçeği, onu var eden Önderlik ve şehitler gerçeği üzerinde her zamankinden çok daha fazla yoğunlaşmamız ve bu temelde daha doğru ve yeterli partileşerek

Serêkaniyê'den başlayan işgal saldırısı geçen yıl boyunca Xakûrkê ve Heftanîn'e dönük işgal saldırıları olarak devam etti. Mexmûr ve Şengal böyle bir işgalci saldırının her zaman hedefi oldu. Şimdi bu planlı saldırı AKP-MHP desteğinde KDP'nin Garê alanındaki gerilla üslerine dönük saldırısı biçiminde sürdürülmeye çalışılıyor.

Dikkat edilirse geçtiğimiz yıl boyunca faşist-soykırımcı düşman Bakur, Başûr ve Rojava alanlarında imha ve tasfiye amaçlı planlı saldırısını topyekûn bir biçimde sürdürmüş bulunuyor. İşte bu saldırı gerçeğini daha doğru ve yeterli bir düzeyde bilince çıkarmamız gerekiyor. 42'nci PKK yılında nasıl bir düşman saldırısına maruz kaldık? Bu saldırıyı kim ya da kimler yaptı? Hangi yöntemleri ve araçları kullandı? Ne tür ittifaklar geliştirdi? Ulaşmak istedikleri amaçları nelerdi? Peki geldiğimiz noktada ortaya çıkan somut sonuçlar neler oldu? İşte bu sorular kapsamında geçen bir yıllık büyük mücadelenin doğru ve yeterli bir analizi ve bu temelde de anlaşılabilir derslerinin çıkarılması kesinlikle gereklidir.

Evet, PKK'nin her yılı büyük bir mücadele yılı olmuştur. Kürt sorununu yaratan sömürgeci-soykırımcı güçler her zaman Kürt Özgürlük Mücadelesini yürüten Partimize, onun Önderliğine, kadrolarına, gerillasına, kadın ve gençlik örgütlerine, yurtsever halk tabanına yönelik vahşi bir saldırı yürütmüştür. Dolayısıyla 42'nci Parti yılının da böyle kapsamlı ve büyük bir mücadele içinde geçmiş olması doğal ve anlaşılmalıdır.

Kuşkusuz bu tarz bir belirleme doğrudur ve gerçeği ifade etmektedir. Ancak sadece bir genel ifade olduğu, 42'nci yıl mücadelesinin özelliklerini ve ayrıntılarını tam ihtiva etmediği de ortadadır. O halde 42'nci PKK yılını tamamlayıp 43'üncü Parti ve mücadele yılına girerken biz böyle genellemeci değerlendirmelerle yetinemeyiz. 42'nci mücadele yılında somut ve ayrıntılı bir biçimde neler yaşanmıştır? Nasıl bir saldırıya maruz kalmış, buna karşı nasıl bir direniş geliştirilmiştir? Ne kaybedilmiş, neler kazanılmıştır? Dolayısıyla 42'nci mücadele yılı 43'üncü yıla neleri devretmektedir? 43'üncü Parti ve mücadele yılına hareket ve halk olarak hangi imkânlarla ve nasıl bir mücadele içinde girilmektedir? Bu temelde 43'üncü yıl görevlerimiz, sorumluluklarımız nelerdir ve bunları nasıl yerine getireceğiz? Benzer sorular temelde 42'nci PKK mücadele yılı gerçeğini, sonuçlarını daha somut ve ayrıntılı bir biçimde irdelemek ve söz konusu mücadelenin zengin derslerini bilince çıkarmak gerekir. Yeni Parti ve mücadele yılını doğru karşılayabilmemiz ve yeni yılda zaferlerle dolu bir mücadele gerçeğini yaşayabilmemiz için bu şarttır.

Rojava'dan Başûr'a TC'nin işgal planını organize eden ABD'dir

Bu sorular çerçevesinde geçen mücadele sürecine baktığımızda şunu görüyoruz: Aslında Girê Spî ve Serêkaniyê'den başlatılan saldırı yeni bir planlamayı ifade ediyor. Efrîn ile Xakûrkê'den başlatılan, Rojava ve Başûrê Kurdistan'ın TC'nin işgal etmesini hedefleyen son derece örgütlü ve planlı bir saldırı olduğunu görüyoruz. Hiç kuşkusuz böyle bir saldırının organizatörü, yönlendiricisi, destekleyici gücü ABD olmuştur. ABD'deki Trump yönetimi böyle bir saldırıyı planlamış ve çeşitli güçlere uygulatmaya çalışmıştır. Söz konusu saldırının öncüsü ve organizatörü ABD yönetimi olurken, uygulayıcı gücü AKP-MHP faşizmi olmuştur. Bu faşist diktatörlük de KDP'yi ve Irak yönetimini planlı saldırılarının birer parçası olarak kullanmaya çalışmıştır. Aynı saldırı gücü İran, YNK ve benzeri güçlerden de doğrudan ya da dolaylı bir biçimde (ve

fırsat oluşturduğu oranda) yararlanma çabası içerisinde olmuştur.

Kısaca geçtiğimiz yılda Kürt sorununu yaratan küresel kapitalist modernite sisteminin, Ortadoğu'nun faşist ulus devletçi statükoculuğunun, Kürt işbirlikçiliğinin ve ihanetinin ortak ve planlı bir saldırısına maruz kaldığımız açıktır. Bunu zaten Trump yönetimi de çok çeşitli biçimlerde açıkça ifade etmiştir. TC, Irak ve Başûrê Kurdistan yönetimlerinin PKK'ye karşı ittifak yapıp birlikte mücadele ederek, PKK'yi etkisiz kılmaları gerektiğini söylemiştir. Bu çerçevede akıl verip yönlendirici olduğu kadar, politik-askeri düzeyde güç ve imkân da vermiştir. Başta AKP-MHP faşizmi olmak üzere KDP ve Irak gibi güçler de ABD yönetiminin izlediği bu politikanın ortaya çıkarttığı imkânlardan kendi amaçları doğrultusunda yararlanmak istemiştir.

9 Ekim 2019 tarihinde başlatılan Serêkaniyê ve Girê Spî'ye dönük işgalci saldırı ardından 2020 baharında Zîne Wertê ve Helgurt alanına askeri güç çıkarılması, Haziran ortasında Mexmûr ve Şengal'e dönük hava saldırıları ardından 16 Haziran'dan itibaren Heftanîn'e dönük kapsamlı bir işgal saldırısının gündeme getirilmesi, söz konusu saldırının Xakûrkê-Xinêre alanına dönük saldırıyla birleştirilerek yürütülmesi, 9 Ekim 2020 tarihli Irak-KDP arasındaki Şengal'i ele geçirme anlaşması ve en son Garê'ye dönük KDP saldırısı gibi olayların tümü işte bu ortak planlı saldırının parça parça uygulanmasını ifade etmektedir.

Aslında şu gerçeğin bilinmesinde de yarar vardır: Söz konusu güçleri bir araya getirip PKK'yi Medya Savunma

mektir. Ancak söz konusu ittifak, İran'a karşı mücadeleden önce ve daha fazla PKK'ye karşı mücadele etmeyi önüne hedef olarak koymakta ve bütün azgın saldırılarını PKK'yi imha ve tasfiye amaçlı kullanmaktadır.

Peki söz konusu ortak planlı saldırıyı yürüten güçlerin bu saldırıya katılımları ve saldırıdaki amaçları nelerdir?

Trump yönetiminin 2020 planlı saldırısının, daha önceki yıllarda Kürt Özgürlük Hareketine dönük yürüttüğü planlı saldırının bir parçası olduğu ve bütün bunların Uluslararası Komplolardır saldırısı kapsamında yürütüldüğü açık bir gerçektir.

Dikkat edelim, Trump ABD'de başkan olduktan sonra DAİŞ'e karşı mücadele ile Suriye ve Irak politikalarının nasıl olacağı yoğun bir biçimde tartışma gündemine gelmiştir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin Fırat'ın doğusu ile Efrîn'i birleştirmeye dönük talepleri bu yönetim tarafından reddedilerek ısrarla mücadelenin yönü Reqa ve Deyrezor'a çevrilmiş, DAİŞ'e karşı mücadele 2017 yılında bu çerçevede sürdürülmüştür. Nitekim 2017 Ekim'inde Reqa'da DAİŞ yenilgiye uğratıldıktan hemen sonra Trump yönetimi DAİŞ'e karşı mücadelenin ortaya çıkardığı kazanımları Kürtlerin elinden almak için planlı bir saldırı başlatmıştır. Daha Reqa zaferi ilan edilmeden Kerkûk ve çevresinin Kürtler'den alınıp Irak yönetimine verilmesiyle sonuçlanan bir planlı saldırının geliştirildiği bilinmektedir. KDP yönetiminin referandumu da bahane edilerek böylece bir saldırı geliştirilmiş, Bölgesel Yönetim daha dar ve etkisiz hale getirilerek Başûrê Kurdis-

Diğer yandan, DAİŞ'e karşı mücadeleden çok PKK'ye karşı mücadeleyi öne aldığını ifade etmektedir. Zaten Trump'ın, "PKK, DAİŞ'ten daha kötü" dediğini biliyoruz. Bu sözler basına da yansımıştır ve bunlar rastgele söylenmiş sözler değildir; bir anlayışın ve politikanın ifadesi olmaktadır.

Böyle bir durumda ortaya ne çıkıyor? Demek ki Trump yönetimi aslında son dört yılda farklı planlar dâhilinde de olsa esas olarak partimiz PKK'ye karşı savaş yürütmüştür. O, en büyük düşman olarak Önder Apo'yu ve PKK'yi görmüştür. Kürdistan'daki bütün kazanımları ortadan kaldırmak için planlı bir çalışma yürütmüştür. Evet, en çok Önder Apo'yu ve PKK'yi hedeflemiştir ama Kerkûk olayı gösteriyor ki aslında KDP'yi de bir 'mayın eşiği' gibi kullanmaktadır. Bütünyle bir Kürt karşıtlığı, Kürt düşmanlığı vardır. Kürt sorununun çözülmemesi, olduğu gibi devam etmesi politikasını yürütmektedir. Bu temelde Uluslararası Komployu güncellemeye ve başarmaya çalışan planlı bir saldırı yürütmüş olduğu açık bir gerçektir. Kerkûk saldırısı da, Efrîn saldırısı da, Girê Spî, Serêkaniyê saldırıları da, yine Xakûrkê ve Heftanîn işgal saldırıları da bunu açıkça göstermektedir.

Trump yönetimi gelmiş geçmiş en Kürt düşmanı ABD yönetimidir

Bu saldırıların merkezinde bir de 6 Kasım 2018 tarihinde mevcut PKK'ye karşı açıklanan karar vardır. 9 Ekim 1998'de Önder Apo'ya dönük alınan kararın bir benzeri biçiminde tutuklama ve imha kararı vermişlerdir. Bütün bunlar

Trump yönetimi aslında son dört yılda farklı planlar dâhilinde de olsa esas olarak partimiz PKK'ye karşı savaş yürütmüştür. O, en büyük düşman olarak Önder Apo'yu ve PKK'yi görmüştür. Kürdistan'daki bütün kazanımları ortadan kaldırmak için planlı bir çalışma yürütmüştür. Evet, en çok Önder Apo'yu ve PKK'yi hedeflemiştir ama Kerkûk olayı gösteriyor ki aslında KDP'yi de bir 'mayın eşiği' gibi kullanmaktadır. Bütünyle bir Kürt karşıtlığı, Kürt düşmanlığı vardır. Kürt sorununun çözülmemesi, olduğu gibi devam etmesi politikasını yürütmektedir.

Alanları'nda, Rojava'da, Bakur'da imha ve tasfiye etmek için saldırıya geçiren ABD yönetimi, böyle bir planı oluşturup hazırlığını yaptıktan sonra Hareketimize dönük 'teslim ol' anlamına gelen bir çağrıda da bulunmuştur. Hatta eğer dedikleri yapılmaz, mücadele durdurulmaz, teslimiyet kabul edilmezse hareket olarak başımıza ağır sonuçların geleceği yönünde tehdit de etmiştir.

Kuşkusuz siyasi girişim adı altında dayatılan ve teslim alma anlamına gelen söz konusu tehdit ve çağırıları yönetiminiz reddetmiştir. Hareketimiz demokratik siyaset temeline Kürt sorununun çözümüne açık olduğu, bunun dışında hiçbir teslimiyetçi çağrıya boyun eğilmeyeceği ve sonuna kadar özgürlük için direnileceği şeklinde tutum alınca, işte bildiğimiz Zîne Wertê'den Heftanîn'e, Şengal'den Xakûrkê'ye kadar söz konusu saldırılar gerçekleştirilmiştir.

Saldırının baş mimarı Trump yönetimi olmuştur

Bir kere daha ifade etmekte yarar vardır: Söz konusu saldırı planının mimarı, hazırlayıcı ABD yönetimidir. Uygulama koordinatörü ya da baş uygulayıcı gücü AKP-MHP faşist diktatörlüğüdür. Önder Apo'nun deyişimiyle 'mayın eşiği' biçiminde en kötü kullanılan gücü de KDP olmaktadır. ABD-TC-KDP ittifakının böyle planlı bir saldırı geliştirdiği, mevcut Irak yönetimini de sonunda böyle bir ittifaka dâhil ettiği ortadadır. Bu temelde güya TC-İrak-Başûrê Kurdistan ittifakı oluşturularak İran'a ve Suriye'ye karşı mücadele edildiği söylen-

tan'ın büyük bir bölümü Irak yönetimi tarafından ele geçirilmiştir. Söz konusu Kerkûk saldırısının ABD-TC ittifakı ve öncülüğü temelinde gerçekleştirildiği ve Başûrê Kurdistan yönetiminin bu alanlardan çıkartılarak buraların Irak yönetimine verildiği açık bir gerçektir.

Ardından 20 Ocak 2018 tarihinde TC'nin Efrîn'i işgal saldırısı başlatılmıştır. Böyle bir saldırı her ne kadar Rusya'yla ittifak temelinde yürütülse de aslında söz konusu saldırının arkasındaki gücün Trump yönetimi olduğunu biliyoruz. TC'nin Efrîn'i işgal planının ABD tarafından gündeme getirildiği, ABD, Rusya ve Türkiye tarafından birlikte kararlaştırılıp uygulanmaya konduğu tartışma götürmeyen bir gerçektir. Efrîn'le birlikte AKP-MHP faşizmi Xakûrkê'yi işgal saldırısını da başlatmış, Başûrê Kurdistan'ın İran sınırı ucundan yirmi kilometreyi aşan bir derinlikte Medya Savunma Alanları'na giriş yapmıştır. Söz konusu saldırı 9 Ekim 2019'da Girê Spî ve Serêkaniyê'nin TC tarafından işgali şeklinde sürdürülmüş, bu saldırı da 2020 baharından itibaren Zîne Wertê ve Helgurt üzerinden Qendîl'in kuşatılması, Şengal ve Mexmûr'a dönük hava saldırıları ve esas olarak da Heftanîn'in TC tarafından işgal edilmesi saldırısı olarak devam ettirilmiştir. En son Irak-KDP arasındaki Şengal işgal anlaşmasının doğrudan Trump yönetiminin teşviki ve öncülüğünde yapıldığı da tartışma götürmeyen bir gerçektir.

Bütün bunlar Trump yönetiminin gelmiş-geçmiş en büyük Kürt düşmanı, Kürt kazanımlarını ortadan kaldırmak için en çok saldırı yürütmüş ABD yönetimi olduğunu ortaya koymaktadır.

Trump yönetimin tümüyle bir uluslararası komplolardır yönetimi olduğu, Uluslararası Komployu güncellemeye ve başarmaya çalıştığı gerçeğini açığa çıkarmaktadır. Merkezine Önder Apo ve PKK'yi koysa da aslında bütün Kürt kazanımlarına saldırmış, Kürt düşmanı bir zihniyet ve siyasete sahip olduğunu net bir biçimde ortaya koymuştur.

Bu bakımdan gelmiş geçmiş en büyük Kürt düşmanı olan bir ABD yönetimi olduğunu söylemek hatalı olmaz. Bu çerçevede Hareketimizi imha ve tasfiye etmek için elinden gelen her türlü saldırı gücünü harekete geçirmiştir. AKP-MHP faşizmini destekleyip harekete geçirmiş, KDP'yi destekleyip harekete geçirmiş, Irak'ta yönetim değişikliği yapıp yeni bir yönetim kurdurarak onu harekete geçirmiş, hatta TC'nin İran'la bile bu temelde ittifak yapmasına göz yummuştur. Ayrıca YNK'ye de PKK'ye karşı böyle topyekûn bir saldırıya katılması için yoğun bir baskı uygulamıştır.

Peki genelde ABD, özel olarak onun geçen dönem yönetimi olan Trump yönetimi bütün bunları niçin yaptı? Birçok nedenle birlikte en temel iki neden üzerinde durmamız gerekiyor. **Birincisi;** ideolojiktir ve bu temelde sürekli ideolojik saldırı yürütmüş, ideolojik düşmanlık yapmıştır. Yani Trump yönetimi ABD yönetimleri içerisinde en fazla sosyalizm karşıtı olan faşist, gerici, diktatoryal bir yönetim olma özelliği taşımıştır. Ne yapacağı bilinmeyen, biraz işi rastgeleliğe vuran ama özünde son derece bilinçli ve planlı bir ideolojik saldırı yürütmüştür. PKK'ye ve Kürtlere dönük saldırısı ideolojiktir. Özgürlüğe, demokrasiye karşıdır.

Sosyalizme karşıdır. Kürt sorununun çözümüne karşıdır. Yani Kürt özgürlüğüne karşıdır. Kürt özgürlüğü demek Ortadoğu'nun demokrasisi, o da insanlığın özgür ve demokratik yaşamı demektir. Dolayısıyla Kürt özgürlüğüne saldırı demek Ortadoğu demokrasisine, insanlığın özgür, demokratik, paylaşımcı yaşamına, bir bütün sosyalist harekete dönük saldırı demektir. PKK ve Önder Apo şahsında Trump yönetimi böyle bir ideolojik düşmanlığı ve saldırıyı geçen dört yıl boyunca son derece planlı ve örgütlü bir biçimde yürütmüştür.

Reqa'da DAİŞ'e karşı Kürt fedailerinin amansız savaş yürüttüğü bir ortamda bile, "PKK, DAİŞ'ten daha kötü" diyebilen bir kişinin nasıl bir zihniyet ve siyasete sahip olduğunu anlamak her halde zor değildir. Dolayısıyla Trump yönetiminin Kürt, kadın ve sosyalizm düşmanlığını tamamen bir tüccar zihniyetiyle yürüten gerçeğini iyi görmemiz gerekiyor.

İkinci olarak; Türkiye-İrak-Başûrê Kurdistan ittifakını yaratarak güya İran'a karşı bu biçimde daha çok şiddet kullanma isteğinde olduğunu ortaya koymuştur. Birçok gücü bu temelde bir araya getirip yönlendirmeye çalışmıştır. Ancak bu noktada da esas saldırıları PKK'ye yönelik pratikleştirmiştir.

Yani ideolojik karşıtlık yanında bir de böyle stratejik bir karşıtlık olmuştur. PKK, Kürdistan'ın ve Ortadoğu'nun tüm özgürlükçü, demokratik, sosyalist güçlerini AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı Özgür Kürdistan, Demokratik Türkiye ve Ortadoğu mücadelesine sevk ederken, ABD ise söz konusu güçleri, Ortadoğu dinamiklerini İran'a karşı mücadeleye, savaşa sevk etmek istemiştir. Trump yönetimi ile PKK arasında geçtiğimiz yılda ve ondan önceki yıllarda böyle bir stratejik çatışma yaşanmıştır. Bu çerçevede Trump yönetimi kendi stratejisine en çok karşıt güç olarak PKK'yi görmüş, İran'a karşı ittifak yaptırdığı güçleri öncelikle PKK'yi imha ve tasfiye hedefi doğrultusunda saldırıya geçirmiştir. Trump yönetiminin bir de bu temelde PKK'yle karşıtlığı ve PKK'ye dönük saldırganlığı ortaya çıkmıştır.

Bunlara kuşkusuz kişisel ve ailesel ticari çıkarları da eklemek gerekiyor. Bizzat Trump ve damadı başta olmak üzere Ortadoğu'da temsilci olarak görevlendirdiği Jeffrey ve benzerlerinin Tayyip Erdoğan'la, oğluyla, damadıyla ticaret ilişkileri içerisinde olduğu, bu ilişkileri siyasete karıştırdığı, siyasi imkânları böyle bir maddi çıkarı geliştirmede karşılıklı kullandıkları bilinmektedir.

Umut ediyoruz önümüzdeki yakın zamanda bu durumlar, ilişkiler tüm boyutlarıyla açığa çıkartılacak, hatta söz konusu güçler, siyasi güçlerini ekonomik kazanca dönüştürdükleri için çeşitli hukuk kurumlarında yargılanabileceklerdir. Trump yönetiminin PKK düşmanlığının bir de Tayyip Erdoğan ve çevresiyle böyle bir maddi çıkarı ilişkisine dayandığını söyleyebiliriz.

ABD yönetimi geçtiğimiz dört yılda Önderlik ve PKK gerçeğine dönük planlı bir saldırı yürüttü

Bütün bunlar Trump yönetiminin en büyük Önder Apo, PKK ve Kürt düşmanı, dolayısıyla özgürlük, demokrasi ve sosyalizm düşmanı bir yönetim olduğu gerçeğini ortaya çıkartmaktadır. İşte son dört yılda böyle bir ABD yönetiminin saldırısına maruz kaldık. 9 Ekim 1998'de Önder Apo'ya dönük Uluslararası Komplolardır saldırısı nasıl örgütlendi ve amansız bir biçimde yürütülüyse, aslında son dört yıldır Trump yönetimi de benzer bir biçimde planlı bir saldırıyı mevcut yönetimimize, hareketimize ve tüm Kürt özgürlük güçlerine ve halkına dönük yürütmüştür.

Önder Apo ve PKK gerçeğinin etkisiz kılınması, Barzani ve Kürt işbirlikçiliğinin iyice zayıf düşürülerek tam bir denetim altına alınması temelinde Kürdistan'ın bölge ve dünyadaki özgürlükçü ve demokratikleştirici gücünü ortadan kaldırmak, bölgesel ve küresel çıkar sistemini, kapitalist modernite düzenini ve gericiliği bu temelde ayakta tutmak istemiştir.

Trump yönetiminin zihniyet ve siyasetinin ne olduğunu bu gerçeklik net bir biçimde ortaya koymaktadır. O halde geçtiğimiz dört yılda nasıl bir saldırıya maruz kaldığımız ve nasıl bir saldırganlığa karşı direndiğimiz gerçeğini iyi bilmemiz gerekiyor. Yine 42'nci PKK yılında Önderlik ve PKK gerçeğine dönük nasıl bir ABD saldırganlığıyla yüz yüze kalınmış ve nasıl bir direniş yürütülmüş olduğunu da iyi bilmemiz lazımdır.

Demek ki mevcut durumu 'her yıl saldırı vardı, direniliyordu, geçen yıl da benzeri oldu' biçiminde ele alamayız. 42'nci yıl direnişini, yine son üç-dört yıl içerisindeki direniş daha önceki saldırılar ve direnişlerle aynılaştıramayız. Evet komploya benzetebiliriz, 12 Eylül darbesine benzetebiliriz, küresel ve bölgesel düzeyde planlı imha ve tasfiye saldırılarının uygulandığı dönemlere benzetebiliriz. Fakat genelleştiremeyiz, aynılaştıramayız. Her yılki gibi baskılar oldu ve biz de ona karşı direndik diyemeyiz.

Kuşkusuz her yıl baskı vardı ve 42'nci PKK yılında da baskılar oldu. TC-KDP ittifakının ve diğer güçlerin 42'nci yıldaki saldırıları öncekileri kat kat aşan bir saldırı oldu. Pratikte KDP ve TC ile karşı karşıya geldik ama onları saldırtan Trump yönetimi idi. Yani bizzat küresel kapitalist modernite sisteminin saldırısıyla yüz yüze geldik. Sistemin öncülüğünün doğrudan Uluslararası Komplo düzeyindeki planlı saldırılarına maruz kaldık ve biz 42'nci PKK yılında böyle bir saldırganlığa karşı direndik.

Yani somutta TC ve KDP ile mücadele ettik fakat zihniyet ve siyaset olarak Trump yönetiminin temsil ettiği dünya kapitalist modernite gericiliğiyle mücadele ettik, ona karşı direndik ve küresel düzeyde kapitalist modernite sisteminin ortaya çıkardığı Uluslararası Komplo düzeyindeki planlı imha ve tasfiye saldırılarını kırdık. Önder Apo'yu ve PKK'yi etkisiz kılmayı amaçlayan saldırı planlarını boşa çıkarttık. Bu gerçeği bilmemiz, görmemiz gerekiyor.

AKP-MHP'nin Serêkaniyê, Girê Spî'den Heftanîn'e, Xakûrkê'ye kadar, Mexmûr ve Şengal hattına kadar yürüttüğü saldırılar, aslında Trump yönetiminin yarattığı imkân ve fırsatları kullanma saldırısıdır. Trump yönetiminin ticari ilişkileri, ideolojik olarak PKK düşmanlığı, stratejik olarak İran'ı hedeflemesi, AKP-MHP faşist diktatörlüğünün PKK'ye karşı imha ve tasfiye saldırılarını en ileri düzeyde geliştirme, işgal saldırılarını Rojava ve Başûrê Kurdistan'a dönük yöneltme ve ilerletme için fırsat ve imkân sunmuştur.

Çünkü; bizzat ABD yönetimi bunu istemiştir. Bir de ABD yönetiminin İran karşısında TC'ye ihtiyaç duyması, AKP-MHP'ye güç vermiştir. Siyasi-askeri imkân ve fırsat sunmuştur. AKP-MHP faşizmi de söz konusu fırsat ve imkânı en üst düzeyde değerlendirmek amacıyla bildiğimiz faşist-soykırımcı saldırganlığı yürütmüştür. Rojava'ya ve Başûr'a dönük BM'de ortaya koyduğu harita temelinde işgal saldırılarını parça parça geliştirirken, Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de de faşist-soykırımcı saldırıları ve katliamları en ileri düzeye çıkarmıştır. Halkımız üzerinde her türlü baskıyı uygulamıştır. Mezarları tahrip etmekten, cenazeleri yok etmeye kadar vahşi saldırılarını artırarak sürdürmüştür. Zindanları doldurmuş, tut-saklar üzerinde ağır baskı ve işkence durumunu geliştirmiş, onlarca kadro ve

yurtseverin şehadetine yol açmıştır. HDP başta olmak üzere demokratik siyaseti tasfiye edebilmek için legal parti, dernek, kurumlara dönük her türlü saldırıyı yürütmüştür. Seçimlerde halkımızın ortaya çıkardığı irade gasp edilmiş, belediyeler ele geçirilmiş, belediye başkanları ve milletvekilleri tutuklanmıştır.

Dikkat edilirse, Kürdistan'ın üç parçasında da tarihin hiçbir döneminde görülmemeyen bir faşist, soykırımcı, sömürgeci katliam, baskı ve zulüm en ileri düzeyde uygulanmıştır. Bütün bunlar Türkiye toplumuna da ağır faşist baskı, terör ve sömürü olarak yansıtılmıştır.

ABD, PKK'yi imha etmeye çalışırken, KDP'yi de daha çok uşaklaştırmayı hedeflemektedir

Böyle bir saldırganlık içerisinde en çok kullanılan bir diğer güç KDP yönetimi olmuştur. Kerkûk ve çevresi elinden alınmış, hatta başkanlığı bile ABD ve TC tarafından düşürülmüş olmasına rağmen KDP öncülüğünün tutumu tam bir teslimiyet ve boyun eğme tutumudur. Burada kişisel bir tutum ve irade gösterimi bile yoktur. Geriye kalan neyse onu elde tutabilmek için kendilerinden ne

lazım. PKK olmadığında KDP'nin ne olacağını 1975'e bakarak herkes daha net anlayabilir.

Yine öyle anlaşıyor ki, mevcut Irak yönetimi de ABD tarafından böyle bir planlı saldırıya katılması için ortaya çıkartıldı. Zaten Irak'ta uzun süre bir hükümet kurulamadı. Daha önceki yönetim, ABD planları doğrultusunda TC-KDP ittifakının PKK'ye karşı saldırısına olduğu gibi katılmıyordu. 2014 döneminin başbakanı Haydar Abadi buna katılmadığını açıkça ifade de etti. Öyle anlaşıyor ki, Irak'ta Kazîmi yönetiminin işbaşına getirilmesi (kuşkusuz sadece bu nedenle değil ama çok önemli bir neden olarak) PKK'ye karşı TC-KDP-Irak ittifakını oluşturabilmek için yapılmış. Her ne kadar buna 'İran'a karşı ittifak' dense de aslında bu PKK'ye karşı bir ittifak oluyor. Irak yönetimi de şimdiye kadar bu temelde kullanılmaya çalışıldı. Fakat desteği azdır, Irak'ın birçok siyasi gücü izlenen mevcut politikaya katılmamaktadır. Dolayısıyla Irak yönetimi söz konusu ittifakın en zayıf kanadı olmaktadır.

Bu ittifak Xîrê'de kendi generallerini vurdu fakat Irak yönetimi onlara bile sahip çıkamadı. Bu kadar zayıf düşmüş, adeta ajan konumunda olan bir yönetimdir.

mlara karşı tüm parçaların sahiplenici bir yaklaşım geliştirmesi gereklidir.

Saldırı büyüktü ama direniş daha büyük oldu

Değerli Yoldaşlar,

Hareket ve halk olarak 42'nci PKK yılında işte böyle topyekûn, planlı bir saldırıya maruz kaldık ve buna karşı biz de topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişini yürüttük.

Saldırı en başta Önder Apo'yu ve PKK'yi hedefledi. İmralı'da tecrit ve işkence durumu en ağır hale getirildi. Bizzat ABD başkanının ağzından PKK'ye karşı herkes açık bir mücadeleye sevk edildi.

Yine topyekûn saldırı, kahraman gerilla güçlerimizi hedefledi. Dört parça Kürdistan'da çeşitli ilişki ve ittifaklar halinde gerillamıza dönük düşman saldırıları en ileri düzeye vardırıldı. Saldırı kadın ve gençlik hareketlerimizi hedefledi. Gençler ve kadınlar en ağır baskı, katliam ve tutuklamalara maruz kaldılar. Tüm halkı, işçi ve emekçileri hedefledi. Demokratik siyaseti hedefledi. HDP başta olmak üzere diğer demokratik siyaset partileri kapatılmadıysa da ağır baskı ve katliam

usta politikalar, taktikler, tarz, üslup, tempo geliştirerek söz konusu topyekûn saldırganlığı boşa çıkartacak topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişine öncülük etmeye çalıştı. Parti öncülüğümüzün eksiklikleri, hataları olsa da -ki özeleştirelilerle bunlar düzeltiliyor- Önderlik çizgisinde özgürlük ve demokrasi direnişini geliştirmede en küçük bir zayıflık, geri durma göstermedi.

Kuşkusuz bu geçen dönemde en büyük direniş kahraman gerilla güçlerimiz gösterdi. Bütün direnişlere fiili olarak öncülük etti. Özellikle Cenga Heftanîn Devrimci Direniş etrafında gerillanın Medya Savunma Alanları'ndan Serhat'a, Dersim'e, Mêrdîn'e kadar, yine Rojava ve Başûr'daki özgürlük güçleri çerçevesinde tarihi bir direniş yaşandı. Gerçekten de Cenga Heftanîn savaşçıları, söz konusu 2020 topyekûn planlı imha ve tasfiye saldırısını boşa çıkartan direnişe öncülük ettiler. En zor koşullarda direndiler. En büyük engelleri aştılar. Düşmanın her türlü ağır baskı ve saldırısına karşı, onu yenilgiye uğratan bir gerilla kahramanlığını yeniden ortaya çıkardılar. Bir kere daha Cenga Heftanîn devrimci direniş ruhunu ve direnişçilerini selamlıyoruz. Bu vesileyle, bu tarihi direnişin kahraman şehitlerini bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz.

Koronavirüs nedeniyle birçok güç etkisiz konuma düşerken, Cenga Heftanîn öncülüğünde kahraman gerilla güçlerimiz en küçük bir zayıflık, geri çekilme ve erteleme içine girmeden ve vuruş gücünü daha da artırarak faşist-soykırımcı saldırganlıktan tarihi hesap soran kahraman bir direnişçiliği başarıyla geliştirdi. Gerilla direnişinin, Cenga Heftanîn direniş hamlesinin bir de bu boyutu vardı. Virüs nedeniyle birçok etkinlik ortadan kalkar, kitleler hareket edemez duruma düşerken, her türlü boşluğu dolduran, zorluk ve engeli aşan, yine böyle bir mikroptan yararlanarak Özgürlük Hareketimizi imha ve tasfiye etmek isteyen düşmana tarihinin en ağır darbesini vuran bir direnişçiliği kahraman gerilla güçlerimiz ortaya çıkardı. Dolayısıyla ne kadar değerlendirilirse yeridir. Ne kadar kutlanırsa hakkıdır. Böyle bir kutlamayı en ileri düzeyde hak etmişlerdir.

Yurtdışındaki halkımız her gün eylemlilik halinde oldu

Yine parti ve gerilla öncülüğümüzle birlikte kadın ve gençlik hareketlerimiz direndi. Topyekûn faşist-soykırımcı saldırganlığın en çok hedeflediği, tacizi, tecavüzü, katliamı en ileri düzeyde geliştirmeye çalıştığı bir kesim olarak kadınlar, koronavirüsün de yarattığı ağır koşulları boşa çıkartıp etkisiz kılarak böyle bir saldırganlığa karşı öncü bir direniş yürüttüler. Kürt kadınları dört parça Kürdistan'da direndi. Bu direnişlerini Türkiye'ye, Avrupa'ya, dünyaya yaydılar. Bölgede ve dünyada gelişen kadın direnişleriyle en ileri düzeyde birleştiler. Bu direnişleri Apocu kadın özgürlük çizgisine ve Kadın Özgürlük Devrimi'ne ulaştırmak için yoğun bir çaba içerisinde oldular. Bir yandan ideolojik etkileme, diğer yandan eylemsel çekim gücü olma hem AKP-MHP faşist saldırganlığının Kürdistan'da yenilmesini ortaya çıkarttı hem de Trump gericiliğinin dünya genelinde yenilgiye uğramasında çok önemli, belirgin ve öncü bir rol oynadı. Kadın Özgürlük Devrimi'nin önümüzdeki süreçte tüm toplumsal değişim ve dönüşümün temeli ve belirleyicisi olacağını açık bir biçimde ortaya koydu.

Gençlik hareketimiz dört parça Kürdistan ve yurtdışında gerillayı destekleyerek, kitle eylemliliğini geliştirerek, gençlik ruhunu, dinamizmini sürekli canlı tutarak söz konusu faşist-soykırımcı saldırganlık karşısında önemli bir direniş gösterdi.

istenmişse onu yapmışlardır. Tam bir ihbarcı gibi AKP-MHP faşizmine hizmet etmişlerdir. Güya bununla PKK imha ve tasfiye edilirse Kürdistan'ın kendilerine kalabileceği umut ve hesabını yaptıklarını çevrelerine söylemektedirler! Fakat böyle olmayacağını kendileri de bilmektedirler. Öyle ki, ne kadar yaşayabilirsek yaşayalım, elimizdeki imkânları ne kadar kullanabilirsek kullanalım, şeklinde tam bir fukaralık ve zayıflık içine düşmüşlerdir. KDP'nin tutumu böyle bir tutumdur.

Yoksa PKK'nin olmadığı, zayıf düşüğü zaman kendilerinin de olmayacağını netçe bilmektedirler. Saldırının sadece PKK'ye değil, Kerkûk'ten başlamak üzere kendilerine dönük olduğunu da anlayacak durumdadırlar. Zaten ABD de PKK'yi imha ederken, KDP'yi de daha çok uşaklaştırmayı hedeflemektedir. TC yönetimi ve generalleri de böyle ikili bir amaç temelinde Kürtlere yaklaştıklarını açıkça söyleyip yazmaktadırlar. Bu konuda bilinmeyen bir durum yoktur. Buna rağmen KDP yine de bu faşist-soykırımcı saldırganlığın bir ucu, uzantısı ve öncü kolu gibi hareket etmektedir.

Herhalde bazı çevreler, bunlara 'PKK olmazsa sizin gücünüz artar, sizi tanırız' gibi sözler söylüyorlar. Öyle anlaşıyor ki bazıları da buna kanıyorlar. Oysa her şeyi PKK'nin varlığı temelinde kazanmış oldukları açık bir gerçek. PKK yokken kendileri de yenilip yok olmuşlardı. 1975 yenilgisi ve yok oluşunu unutmamaları

Bu planlamalar temelinde YNK ve İran'dan da yararlanmaya çalıştılar. TC, İran'la ittifaklar yaptı. Sınırlı bazı saldırılar yaptılar. Fakat İran istedikleri kadar bu saldırı içerisine girmede. ABD İran'la savaştığını söylemesine rağmen TC'nin Kürtlere karşı İran'la ittifak yapmasına ses çıkarmadı. Hatta öyle anlaşıyor ki, gizli den gizliye teşvik bile etmiştir. Geçen süreçte YNK üzerinde bu temelde yoğun bir baskı uygulandı. Hem vaatlerde bulunuldu hem de baskıyla tehdit edilmeye çalışıldı. YNK yönetimi zaman zaman zayıf düşse de istedikleri gibi onların ittifakına katılmadı. Son yaklaşımları da oyunu biraz daha açıktan görebilen, kısken tutum alabilen düzeydedir.

Bu süreçte İran'ın halk üzerindeki baskısı da ileri düzeyde olmuştur. Tutuklamalar, işkenceler, katliam ve idamlar hızından bir şey kaybetmediği gibi, bir de koronavirüsün faturasını en çok Kürt halkına çıkartmışlardır. Özgürlük Hamlesi kapsamında idam karşıtı propaganda ve mücadele esas olmakla birlikte tüm sömürgeci uygulamalar gündem yapılmış ve bu temelde belli bir hareketlilik sağlanmıştır. Mevcut olanakların daha örgütlü ve planlı şekilde değerlendirilmesine ihtiyaç vardır. Dünyanın gözleri biraz da bu alandadır. Dolayısıyla tüm mücadele güçlerimizin Rohhilatê Kurdistan'a daha duyarlı yaklaşması gereken bir sürece girmiş bulunmaktayız. Halkımızın burada maruz kaldığı saldı-

altında adeta kapatılmaktan daha beter hale getirildiler. Tüm bunlara karşı hareket ve halk olarak, yine devrimci-demokratik güçler olarak, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nde topyekûn bir özgürlük ve demokrasi direnişini geliştirmeye çalıştık.

Kuşkusuz söz konusu saldırganlığa karşı en başta İmralı direniş olmak üzere baskı ve işkenceye karşı zindanlarda direniş gelişti. İmralı işkence ve Tecrit Sisteminin ağır saldırılarına karşı tarihin en büyük özgürlük direniş ortaya çıktı. Aslında İmralı direniş en büyük zaferlerden birini de kazandı. Faşist-soykırımcı düşman ne yaptıysa ne kadar baskı-ışkence uyguladıysa ne kadar çok katliam geliştirdiyse de Önderliğimizi ve Hareketimizi özgürlük ve direniş çizgisinden bir milim bile saptıramadı. Tarihimizin en uzun süreli, en anlamlı, en güçlü sonuçlar veren direniş bu süreçte yaşandı ve en başta da İmralı'da yaşandı. Önderlik direnişimiz her türlü baskıyı, katliamı, ezme-imha etme girişimini başarısız kılan, boşa çıkartan bir duruşu, iradeyi ve etkinliği çok açık bir biçimde gösterdi. Önderliksel duruş bu süreçte de zaferler kazanmaya devam etti ve belki de en anlamlı ve en büyük zaferini kazandı.

Bununla birlikte, topyekûn faşist-soykırımcı saldırganlığa karşı parti öncülüğümüz direndi. Parti hareketimiz Önder Apo'nun felsefi ve ideolojik çizgisinde kendini daha çok donatarak ve daha

Bir bütün halk olarak dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında her türlü baskıyı ve tehlikeyi bertaraf eden bir topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişini geliştirmeyi esas aldık. Bunu dostlarımızla, müttefiklerimizle yapmaya çalıştık. Halkların Birleşik Devrim Hareketi örgütülüğü temelinde Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleriyle söz konusu direnişi birleştirdik. Özgürlük Hareketimizin Kürdistan'da geliştirdiği direnişin Türkiye'ye yayılmasında önemli bir düzey kazanıldı.

Dikkat edilirse söz konusu bu yayılma kadın ve gençlik hareketi ile demokratik siyaset düzeyinde olduğu gibi daha çok da silahlı direniş temelinde oldu. Gerilla kırsal alandan Türkiye'ye dönük belli bir yayılma yaşarken, özellikle şehir direnişçiliği Türkiye metropollerinde, Karadeniz'den Akdeniz'e, Ege'den İstanbul'a, bütün alanlarda önemli bir gelişme gösterdi. Gerillanın kır direnişçiliği ova ve şehir direnişçiliğiyle birleşti. HBDH milisleri ve YPS örgütülüğü temelinde AKP-MHP faşizminin ekonomik, siyasi, istihbari yapısına ciddi darbeler vuran büyük bir direniş gelişti. Böylece topyekûn direnişi, anti-faşist devrimci silahlı direniş temelinde belli ölçüde Türkiye'ye yayma gücünü gösterdik.

Demokratik siyaset alanı tüm saldırılara karşı direndi. Her türlü baskı, engelleme ve tutuklamaya karşı başta HDP olmak üzere demokratik siyaset partileri önemli bir direniş gösterdiler. Boşalan yerleri yeni devrimciler, yurt-severler, demokratlar doldurdu. Görev yerleri boş kalmadı. Zindana girenler onurlu bir tutum ve direniş içerisinde oldular.

Söz konusu direniş yurtdışında da önemli boyut kazandı. Yurtdışındaki Kürt gençleri ve kadınları, emekçi halkı da örgütleyerek gerçekten de her gün eylemlilik halinde oldular. Her cumartesi ve pazarı bütün dünyayı etkileyen kitle eylemlerinin geliştiği günler haline getirdiler. Durmadılar, yorulmadılar. Büyük bir fedakârlık içerisinde kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden Önder Apo'ya fiziki özgürlük hedefi etrafında sürekli bir eylemlilik halinde oldular; özgürlük nöbetleri tuttular, oturma eylemleri geliştirdiler. Direnişi mümkün olduğu oranda dünya halklarıyla, kadın ve gençleriyle, işçi ve emekçileriyle, sol-sosyalist hareketleriyle de birleştirmeye çalıştılar.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi geçtiğimiz yıl direnişleriyle dünyaya daha çok yayıldı. Asya'ya, Afrika'ya, Amerika'ya, Avrupa'ya daha fazla uzandı; daha çok sol-sosyalist güçlerle, kadın ve gençlik kesimleriyle, işçi ve emekçilerle buluştu. Önderlik gerçeğimiz hem eylemsel bakımdan hem savunmalarının yayılması yani fikir gücü bakımından hem de Önder Apo'ya özgürlük hamlesi çerçevesinde bütün dünyaya yayılan, insanlık tarafından tanınan, bilinen, fiziki özgürlüğü için küresel düzeyde mücadele edilen bir Önderlik gerçeği haline geldi.

ABD-TC-KDP ittifakının topyekûn planlı imha ve tasfiye saldırısı işte böyle bir topyekûn devrimci direnişle karşılandı ve kırıldı.

'Özgürlük Zamanı' Hamlesi planları bozdu

Faşist-soykırımcı güçlerin ve işbirlikçi-hain çevrelerin böyle bir saldırı ile PKK'yi zayıflatıp imha ve tasfiye edebileceklerini sandıkları, saldırıları yoğunlaştırıp böyle bir sonuca gitmeyi hesap ettikleri bir ortamda, Özgürlük Hareketimiz 12 Eylül tarihinden itibaren "Tecride İşgale Faşizme Son! Özgürlüğü Sağlama Zamanı!" direniş hamlesini örgütleyip başlattı. KCK Yürütme Konseyinin ilanı temelinde gelişen bu hamle, Cenga Heftanin direnişinin sonuçlarını içine

alarak faşist-soykırımcı saldırganlığın bütün umutlarını kıran, AKP-MHP faşizmini yıkmayı, İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalamayı, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı hedefleyen yeni ve büyük bir direniş hamlesi olarak ortaya çıktı.

Kuşkusuz son derece önemli bir gelişmeydi bu. Başta ABD yönetimi olmak üzere, Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğü, yine işbirlikçi-ihanetçi güçler söz konusu saldırılarla PKK'nin zayıflayıp dağılacağı umut ve hesabını yaparken "Özgürlük Zamanı" devrimci hamlemizle karşılaşmaları, onlardaki bütün beklenti ve umutları kıran bir sonuç ortaya çıkardı.

Bu hamle aslında PKK'nin gücünü, yenilmezliğini bir kere daha ortaya koydu. Hiçbir saldırının PKK'yi yıkamayacağı, geriletemeyeceği, direnişten vazgeçemeyeceği gerçeğini bir kez daha net bir biçimde herkese gösterdi.

PKK'yi imha ve tasfiye edeceğini sananlar, bunun hesabı ve umudu içinde olanlar, tam da buna ulaştıklarını sandıkları bir anda böyle bir devrimci zafer hamlesiyle karşılaşınca adeta şoke oldular. Bütün umutları kırıldı, hesapları bozuldu. Deyim yerindeyse çılgına ve biraz da şaşkına döndüler. Bu çılgınlığın ilk emaresini, hemen hamle ardından ABD sözcülerinin 'PKK'ye karşı Türkiye-Irak-KDP bir araya gelsin' açıklamasında gördük. Yine böyle bir çılgınlığı Şengal'i işgal anlaşıldığında gördük. Şimdi de bu çılgınlığı KDP güçlerinin TC ile birlikte Garê'yi kuşatma çabasında görüyoruz.

Faşist-soykırımcı güçler, sözde Şengal ve Garê saldırılarıyla "Özgürlük Zamanı" Hamlemizin zafere ulaşmasını engellemeye, onu zayıflatmaya ve 2020

başarısız kalmışlardır. Tüm saldırılarına rağmen, 2020 plan hedeflerini başaramamışlardır. Dahası Hareketimizin faşizmi yıkmayı hedefleyen "Özgürlük Zamanı" Hamlesini başlatmasını da engelleyememişlerdir. Şimdi hamle durumunda olan Özgürlük Hareketimizdir. Planlı bir hamlesel mücadeleyi biz yürütüyoruz. Düşmanın planları parçalandı, bozuldu. Şimdi bunu gidermek için Şengal anlaşması, Garê kuşatması biçiminde planlar geliştirmeye çalışsalar da bunların da tutmayacağı açıktır. Neden? Çünkü; tüm bu PKK karşıtı saldırı planlarını ortaya çıkartıp onu koordine eden komutanları yenilmiştir! İşte ABD seçim sonuçları ortadadır. Kürt düşmanlığında tüm ABD başkanlarını geride bırakan ve gerçekten de AKP-MHP faşist-soykırımcılığıyla birleşen, ona en çok destek veren Trump yönetimi tüm çabasına, baskı ve hilesine rağmen seçimde yenilmiş, başarısız kalmıştır. Böylece ABD öncülüğünde Uluslararası Komployu güncelleme, yeniden planlama ve bu temelde Türkiye-Irak ve KDP ittifakını yaratarak PKK'yi imha ve tasfiye etmeyi hedefleyen saldırı planları boşa çıkmış, başarısız kalmıştır. Çünkü; planın sahibi, örgütleyicisi, organizatörü yenilmiştir. Seçimi kaybetmiştir. Yönetim olmaktan düşmüştür. Böyle bir durumda artık Şengal-Garê gibi benzeri alanlara dönük TC-KDP ittifakının son bir hamle biçimindeki umutsuz saldırılarının sonuç vermesi mümkün değildir.

Faşist-soykırımcı cephe planlı saldırısında başarısız olmuş, komutasını kaybetmiş, ciddi bir biçimde darbe almış ve parçalanmıştır. Dolayısıyla gerçekten de çok zayıf bir konumdadır ve yıkılmanın eşiğindedir. Buna karşılık Öz-

yarak zafer kazandığı bir yıl olacaktır.

Daha şimdiden 43'üncü yılda "Özgürlük Zamanı" direniş hamlemizin zafer kazanacağı, faşizmi yenilgiye uğratacağı açık ve net bir biçimde görülmektedir. Dolayısıyla hareket ve halk olarak, tüm dost devrimci-demokratik güçler olarak, kesinlikle 43'üncü PKK yılında hedefimiz AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkmak, Özgür Kürdistan ve Demokratik Türkiye hedefine ulaşmak ve bu temelde Demokratik Ortadoğu'nun önünü açmak olacaktır.

ABD seçim sonuçlarının bölgeye etkileri olacaktır

Réhevalên Hêja,

43'üncü PKK yılına girerken somut durumu daha yakından ve derinliğine irdelemek önemli olmaktadır. Özellikle de faşist-soykırımcı ittifakın yaşadığı durumu daha ayrıntılı bir biçimde ortaya koymak gereklidir. 43'üncü PKK yılında hedeflerimizi doğru tespit etmek, buna ulaşmanın tarzını, üslubunu, temposunu geliştirmek açısından faşist-soykırımcı ittifakın yaşadığı durumu doğru ve yeterli görmek gerekmektedir. Bu çerçevede oldukça önemli, tarihi gelişmelerin yaşandığı ortadadır. Belirttiğimiz gibi, 3 Kasım'da yapılan ABD seçimlerinin ortaya çıkardığı sonuçlar tüm dünya için olduğu kadar Kürtler ve Kürdistan açısından da ciddi önem taşımaktadır.

Gelmiş-geçmiş en büyük Kürt karşıtı ABD yönetimi olan Trump yönetiminin yenilmiş ve iktidardan düşmüş olması kuşkusuz büyük öneme sahiptir. Elbette despotik-gerici Trump yönetiminin böyle bir yenilgi yaşamasının çok çeşitli nedenleri vardır. Ya da başka bir deyişle

bir zihniyet ve siyasetin Trump yönetimi şahsında ortaya çıktığı açıktır. Öyle ki, bir kişisel çıkar çevresine dönüşmüştür. Ne yapacağı belli olmayan bir şaşkınlık yönetimini ortaya çıkartıp Amerika toplumunu da, insanlığı da tehlikeye yüz yüze getiren bir durumu sergilemiştir.

Böyle bir yönetimin düşmüş olmasının etkisi, değişik düzeylerde de olsa kuşkusuz tüm dünyada görülecektir. Fakat etkisinin en çok Ortadoğu'da ve özellikle de Kürdistan'da olması kaçınılmazdır. Bu durum, yeni yönetimin zihniyet ve siyaseti, duruşu, tutumu, geliştireceği politikalardan bağımsız olarak böyledir.

Biden yönetimi için gereksiz beklentilere girmemek gerekir

Biden yönetimi için de yanlış hesap yapmamak ve çok gereksiz beklentiler içerisine girmemek gerekir. Onun da ne yapacağı, nasıl politikalar izleyeceği konusunda ihtiyatlı olmak, gelişmelere bakmak en doğru olanıdır. Fakat Trump yönetiminden daha fazla Kürt karşıtlığı yapmayacağı, Tayyip Erdoğan çevresiyle bireysel çıkar ilişkilerine girmeyeceği, dolayısıyla Trump yönetiminin oluşturduğu Kürt karşıtı ittifak ve saldırı planlarını olduğu gibi sürdürmeyeceği söylenebilir. Hem ideolojik hem de stratejik açıdan ve yine bireysel çıkarlılık bakımından Trump yönetiminin izlediği politikaları olduğu gibi, birebir sürdürmesi zordur. İşte bu bile 43'üncü PKK yılında faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi başarı ile geliştirip zafere taşımak, AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkmak açısından önemli mücadele imkân ve fırsatını ortaya çıkaracak düzeydedir.

Örneğin; Rojava'ya yöneltilen TC işgal saldırılarına olduğu gibi destek vermesi zordur. TC-Irak-KDP ittifakı ile PKK'yi imha etme amaçlı saldırı planlarını olduğu gibi devam ettirmeyebilir. Yine İran ile silahlı çatışmayı bu kadar öne çıkarmayabilir; böylece TC ve KDP gibi güçlerin bundan PKK'ye karşı saldırı için yararlanmalarının imkân ve fırsatını daha da azaltabilir. Kısaca Trump yönetiminin PKK karşıtı ve Kürt düşmanı ittifak ve planlarının yeniden değerlendirileceği, ABD yönetimi tarafından aynı düzeyde destek görmeyeceği açıktır. Böyle bir durumda AKP-MHP faşizmi ve KDP işbirlikçiliği açısından imkân ve fırsatlar ciddi bir biçimde daralacaktır. Bu da faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete, yine işbirlikçi ihanete karşı Kürt özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirme imkân ve fırsatlarını arttıracaktır.

Kısaca durum ne olursa olsun, Biden yönetimi ne tür bir politika izlerse izlesin, Trump yönetiminin düşmüş olması TC ve KDP açısından daralma, Özgürlük Hareketimiz açısından ise mücadele imkân ve fırsatlarının daha da artması sonucunu getirecektir. Böyle bir eğilim şimdiden ortaya çıkmıştır. Nitekim bunun telaşı ile AKP-MHP faşizmi ve KDP işbirlikçiliği Şengal ve Garê'ye saldırmaya, Trump'ın yönetimi bırakacağı son iki aylık süreci kendi lehlerine yeni saldırılarla karşılamaya çalışmaktadırlar. Bu anlamda tüm Hareketimiz, her alandaki özgürlük güçlerimiz son derece dikkatli, duyarlı ve tedbirli olmalıdırlar. Bu iki aylık zaman diliminde Trump daha yönetimi bırakmadan var olan imkânları kullanmak üzere çılgınca saldırılar geliştirebilirler. Bunu bilmek, bunun için dikkatli, tedbirli olmak gereklidir.

Fakat daha sonrasında karşı cephenin giderek dağılacağı, parçalanacağı, en azından yeni ilişkiler ve ittifaklar oluşarak zorunda kalacağı, bunun da uzun bir zamana ihtiyaç duyacağı bir gerçektir. Bu da 43'üncü PKK yılında Özgürlük Hareketimize hem faşist-soy-

2020 baharında ilan ettikleri imha ve tasfiye planını 2020 güzünde başarıya ulaştırmayı hedefliyorlardı. Bize gelen bilgiler bu yönlüydü. Eylül, en geç Ekim'e kadar söz konusu planı başarıyla uygulamış, sözde Medya Savunma Alanları'nda PKK'yi tüketmiş olacaktı. Planlamaları böyleydi. Söz konusu hedefe ulaşamadıkları gibi, 12 Eylül'de Özgürlük Hareketimizin, faşizmi yıkmayı, tecridi kırmayı, işgale son vermeyi hedefleyen, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı öngören yeni bir devrimci direniş hamlesi geliştirmesini de engelleyemediler.

saldırı planlarının yenilgisini gizlemeye çalışıyorlar. AKP-MHP faşist diktatörlüğünü bu temelde ayakta tutmak, ömrünü biraz daha uzatmak istiyorlar. İpliği pazara çıkan AKP-MHP faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetinin bir kolu haline gelen, yüzlerce, binlerce özgürlük fedaisinin TC saldırıları tarafından katledilmesi için ona istihbarat desteği veren KDP yönetimini bu biçimde kurtarmaya çalışıyorlar. Fakat bu çabalar da nafiledir.

2020 baharında, ilan ettikleri imha ve tasfiye planını 2020 güzünde başarıya ulaştırmayı hedefliyorlardı. Bize gelen bilgiler bu yönlüydü. Eylül, en geç Ekim'e kadar söz konusu planı başarıyla uygulamış, sözde Medya Savunma Alanları'nda PKK'yi tüketmiş olacaktı. Planlamaları böyleydi. Söz konusu hedefe ulaşamadıkları gibi, 12 Eylül'de Özgürlük Hareketimizin, faşizmi yıkmayı, tecridi kırmayı, işgale son vermeyi hedefleyen, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı öngören yeni bir devrimci direniş hamlesi geliştirmesini de engelleyemediler.

Şimdi nafile girişimlerle, Şengal-Garê saldırılarıyla başarısızlıklarını giderme hesabını yapıyorlar. Bununla "Özgürlük Zamanı" Hamlemizin başarısını engelleyebileceklerini sanıyorlar. Bu biçimde AKP-MHP faşizmini yıkılmaktan, KDP yönetimini AKP-MHP faşist soykırımcılığıyla kurduğu ilişki sonucu içine düştüğü durumdan, Başûrê Kürdistan'da yaşadığı başarısızlıktan kurtarmak istiyorlar. Fakat çok açık ki, bu çabaları boştur. Bir defa

gürlük Hareketimiz ise, Cenga Heftanin devrimci hamlesiyle birleştirdiği "Özgürlük Zamanı" Hamlesini dört parça Kürdistan'a ve dünyanın dört bir yanına yayarak yeni PKK yılına girmektedir.

Özgürlük Hareketimiz, 43'üncü Parti ve mücadele yılına dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir yanında "Özgürlük Zamanı" Hamlesini faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı etkili bir biçimde geliştirerek girmektedir. 42'nci mücadele yılı 43'üncü yıla büyük bir kazanımı, mücadele birikimini, hamlesel düzeyde her alanda süren etkili bir özgürlük ve demokrasi mücadelesini devretmektedir. Dolayısıyla 43'üncü PKK yılına giriş süreci önemli bir süreç olmaktadır. Faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaset çok ciddi bir başarısızlığı, yenilgiyi, parçalanmayı, umutsuzluğu yaşarken, özgürlük ve demokrasi hareketimiz 43'üncü Parti yılına her alanda zengin eylemlilikle gelişen "Özgürlük Zamanı" direniş hamlesi içinde girmektedir.

Sadece Kürt halkını, gençlerini ve kadınlarını, Parti ve gerilla güçlerini değil, neredeyse tüm ezilenleri, tüm insanlığı AKP-MHP faşizmine karşı Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü etrafında seferber ederek yeni Parti yılını karşılamaktayız. Böyle bir durum gerçekten de ilk defa olmaktadır. Çok açık bir biçimde görülmektedir ki, 43'üncü yıl hem faşist-soykırımcı saldırganlığa karşı daha örgütlü, planlı ve çok daha güçlü bir direniş yılı olacak hem de "Özgürlük Zamanı" direnişinin AKP-MHP faşizmini

birçok etken böyle bir sonucun ortaya çıkmasında rol oynamıştır. Örneğin; halkların direnişi, emekçilerin direnişi, özellikle de Amerika'daki siyahilerin direnişi çok önemli bir role sahiptir. Yine Trump yönetimine karşı baştan itibaren dünyanın dört bir yanında gelişen kadın direnişlerinin böyle bir seçim sonucunun ortaya çıkmasındaki rolü neredeyse belirleyici düzeydedir.

Trump kişiliğinin özellikleri ve yönetim tarzının birçok alanda yarattığı tepki, dağınıklık, parçalılık da böyle bir sonucun ortaya çıkmasında önemli role sahiptir. Fakat bunlarla birlikte, özellikle Trump yönetiminin zihniyet ve siyaset açısından ortaya koyduğu Kürt düşmanlığı, bu düşmanlık temelinde Türkiye-Irak-KDP ittifakına dayalı olarak Bakur, Başûr ve Rojavayê Kürdistan'da geliştirilen saldırılar, tüm bu saldırılara karşı PKK önderliğinde gerilla güçlerimizin ve halkımızın ortaya koyduğu kahramanca direniş de söz konusu sonuçta önemli bir role sahiptir.

DAİŞ, ÖSO ve El-Kaide gibi bölgenin gerici-faşist-çete güçlerine karşı en önde ve kahramanca direnen PKK'yi ve Kürtleri bu kadar hedefleyen, DAİŞ karşıtındaki direnişin kazanımlarını Kürtlerin elinden alarak DAİŞ'in müttefiki, akıl hocası ve yöneticisi olan AKP-MHP faşist diktatörlüğüne veren bir yönetimin Amerika toplumu tarafından da reddedilmesi ve düşürülmesi açık ve anlaşılır bir durumdur. Çünkü; en küçük demokratik teamüllere bile saygı göstermeyen

kırımcı zihniyet ve siyasete karşı ve hem de işbirlikçi-ihanetçi çizgiye karşı daha güçlü mücadele yürütme imkân ve fırsatı verecektir. Dahası Biden yönetimi daha çok demokrasiye duyarlı bir tutum almaya zorlanacaktır. Nitekim kadınlar ve siyahiler tarafından iktidara getirilmişlerdir. Dolayısıyla ırkçılığa ve erkek egemen zihniyet ve siyasete Trump yönetimi gibi sarılamazlar. Belli bir düzeyde de olsa bu anlayışa karşı çıkmak zorunda kalacaklardır.

Ayrıca El-Kaide ve DAİŞ'e karşı Rojava'da, Başûr'da Kürtler ile ortak bir mücadeleye giren, Mexmûr'dan Şengal'e ve Kobanê'ye kadar etkili bir direnişle önemli sonuçlar alan bir yönetimin devamı konumundadırlar. Dolayısıyla AKP-MHP faşist saldırganlığına Trump gibi destek vermeyecekleri gibi, DAİŞ ve El-Kaide'ye karşı geçmişte yürütülen mücadele dayanışmasını yeniden canlandırmak isteyebilirler. Yine AKP-MHP faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine bu kadar eklenilen KDP yönetimi üzerinde de biraz daha baskı unsuru olabilirler. Daha önemlisi, Önder Apo'ya dönük Uluslararası Komplo'yu kararlaştıran, planlayan ve yürüten bir yönetimlerdir. Bunu hiç unutmuyoruz. Belki 22 yıl sonra bu tarihsel yanlış ve hatalarını düzeltmek için bazı adımlar atmaya yönelebilirler. Çok açık olmasa da kısmi bir eğilim Obama yönetimi tarafından ortaya konur gibiydi. Şimdi Biden yönetimi onu daha da açık hale getirebilir. Ortadoğu demokratikleşmesinde, Ortadoğu'daki her türlü ırkçı, şoven, faşist milliyetçiliğe karşı, demokratik zihniyet ve siyasetin geliştirilmesinde, yine erkek egemen zihniyet ve siyasete karşı kadın özgürlük duruşunun etkili hale gelmesinde Önder Apo'nun Ortadoğu'daki değişirici rolünü görerek, çeşitli biçimlerde en azından ondan yararlanmak isteyen bir politik tutum da gösterebilirler.

Açık ki bunlar çeşitli olasılıklardır. Hangisi ne düzeyde olur tam bilemeyiz. Elbette bunları değerlendirmeli ve dikkate almalıyız. Fakat hangisi ne düzeyde gerçekleşir bilinemez. O nedenle mutlaka yaklaşmamak gerekiyor. Çok fazla beklenti içerisinde olmamak lazım. Eğer bu tür gelişmeler olursa elbette Önderlik ve Parti yönetimi bunu değerlendirir. Fakat olup olmayacağı belli değildir. Kendimizi yanlış hayallere ve beklentili durumlara sokmamalıyız. Neticede belirleyici olan bizim mücadele duruşumuzdur. Fakat Trump yönetiminin düşmüş olması, ABD'de böylesi kritik bir süreçte önemli bir yönetim değişikliğinin yaşanıyor olması da bizim açımızdan önemlidir. Önümüzdeki süreçte AKP-MHP faşizmine ve KDP işbirlikçiliğine karşı yürüteceğimiz mücadelede imkân ve fırsatları arttıracaktır. Bu kesindir. Bu durumu doğru görmemiz, anlamamız, söz konusu imkân ve fırsatları yerinde ve zamanında değerlendirerek etkili bir biçimde kullanmayı bilmemiz gereklidir.

Trump çöktü sıra Tayyip'te!

Yine açıkça görülüyor ki, mevcut durum Türk faşizminin işini daha da zorlaştırmıştır. Bunun sonucunda ABD ve Türkiye yönetimlerinde eş zamanlı olarak istifalar yaşanmıştır.

"Batan gemiyi önce fareler terk eder" diye bir söz vardır. Trump yönetiminin yenilgisine kesinleşirken, Trump gemisini ilk terk eden Suriye özel temsilcisi Jeffrey olmuştur. Demek ki Trump gemisinin faresi bu kişilik olmaktadır. Zaten gerçekten de kemirgen bir fare gibi Kürtler açısından olumsuz rol oynamıştır. Tayyip Erdoğan çevresi ile Kürt imkânlarını satan bir çıkar ilişkisi yürütmüş olduğu açık bir gerçektir. Şimdi de Erdoğan gemisini terk eden bir farenin ortaya

çıktığı görülüyor. Damat Berat Albayrak bakanlıktan istifa etmiş bulunuyor. Bu neyi gösteriyor? Tayyip Erdoğan gemisinin de artık su aldığı ve batmaya başlamış olduğunu ortaya koyuyor. Çünkü; sadece bir bakan değildi, aynı zamanda damattı. Hatta vefat ettiği sırada sıradaki şehzadesi konumundaydı. Diğer yandan kavgayla ayrıldığı ortaya çıkıyor. Öyle sıradan bir tutum değil, kavgalı bir duruşun varlığı gözüküyor. Bu da oldukça önemlidir.

Bütün bunlar AKP-MHP yönetimi içerisinde çok ciddi bir krizin yaşandığını, iç çelişki ve çatışmaların olduğunu ortaya koyuyor. Bunun devamı olarak yeni istifalar mı gelebilir, yoksa faşist şef yeni değişiklikler mi yapar, yoksa Trump yönetimi gibi Tayyip yönetimi de mi çöker? Birçok çevre, "Trump çöktü, sıra Tayyip'e geldi" diyor. Gerçekten de sıra Tayyip'e geldi denebilir. Tayyip yönetiminin çöküş aşamasında olduğu, düşme noktasına geldiği tartışmasız bir gerçektir. Berat Albayrak'ın istifasını öyle basit ele almak gerek.

Evet Türkiye'de derin bir ekonomik kriz var. Bu ekonomik krizi önleyememe sonucunda ekonomi bakanı istifa etmiş bulunuyor. Fakat bu başarısızlık ekonomi bakanına, Berat Albayrak'a ait

Eğer ekonomi çökmüş ve iflas etmişse, aslında siyasi ve askeri durum çökmüş ve iflas etmiş demektir. Dolayısıyla sorumlu ekonomi bakanı değil, tüm bu politikaları belirleyen Tayyip Erdoğan'dır. Bu da Tayyip Erdoğan yönetiminin artık her şeyi tükettiğini ve tam bir çöküş noktasına geldiğini bize göstermektedir. Ekonomik anlamda böyle, toplumsal destek anlamında böyle, yürüttüğü savaşlarda yaşadığı yenilgiler sonucunda bu böyle, dış ilişkisi ve ittifaklar bakımından bu böyledir.

Artık Avrupa'dan, İslam aleminde, hiçbir yerden destek alacak durumu yoktur. PKK ve Kürtleri dünyadan tecrit etmeye çalışan AKP-MHP faşizminin aslında kendisi tam bir tecrit konumuna gelmiştir. Onu son bir-iki yıldır ayakta tutan Trump yönetiminin desteği idi. Bazı bakımlardan tartışmalı olsalar da son tahlilde AKP-MHP faşizmini Trump yönetiminin desteği ayakta tutuyordu ki, şimdi o da ortadan kalktı. Tersine şimdi 2016'da Tayyip Erdoğan'ı yönetimden düşürmek isteyen bir iktidar ABD'de ortaya çıktı. Böylece artık Tayyip Erdoğan'ı dışarda ayakta tutacak herhangi bir güç kalmamıştır. Sadece Azerbaycan, Katar ve Pakistan'dan destek alan bir iktidar konumundadır. Tayyip Erdoğan yönetiminin geldiği nokta, Tür-

KDP tutum değiştirmesze Tayyip'le birlikte biter!

Çok açık ki AKP-MHP faşist diktatörlüğünün sonu, kaderini AKP-MHP varlığına endekslemiş olan KDP'yi de etkileyecektir. KDP yönetiminin AKP-MHP soykırımcılığına her türlü desteği veren gerçek yüzü tüm maskeler düşürülerek açığa çıkarılmıştır. KDP en başta Başûrê Kurdistan olmak üzere, dört parça Kürdistan ve yurtdışında toplum nezdinde olduğu kadar, tüm devrimci demokratik hareketler nezdinde de teşhir olmuştur. Kendileri ve yakın çevreleri dışında bu politikaları destekleyen hiç kimse kalmamıştır. KDP'nin hepsi bile mevcut yönetimin izlediği AKP-MHP işbirlikçisi politikayı benimsememektedir. Nitekim pëşmergeyi istediği gibi PKK'ye karşı savaşa sürememektedir. Böyle bir tutumun oldukça önemli olduğu, Özgürlük Hareketimizi ideolojik ve siyasi olarak güçlendirdiği açık bir gerçektir. Bir kere daha gördük ki, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadele işbirlikçi-ihanetçi çizgiye karşı mücadeleden ayrılmıştır.

Aslında böyle bir sert ideolojik mücadele ve yine silahlı çatışma konumuna gelmeye bilirdik. KDP ile PKK karşıtlığı aynı çizgide olanların çıkar karşıtlığı

harcadı. Önderliğimiz çağrılar geliştirdi. Ama gördük ki KDP yönetimi bunu anlamaktan uzaktır. Dar-maddi çıkarları temelinde bazı güçlere bağlanmış, kişisel-ailesel çıkarları her şeyin önüne koymuş, bunun için Kürt uluslaşmasını, demokrasisini, devletleşmesini bir tarafa iten, sadece kendi maddi çıkarını gören bir konuma gelmiş durumdadır. Dahası bunda ısrar etmektedir.

Açık ki gerçekleri bu güce göstermek gerekiyor. Doğruları anlatmak gerekiyor. Bunun için yoğun bir propaganda çalışması yapmak gerekiyor. Bu temelde ideolojik mücadele kadar, kuşkusuz askeri tehdit ve saldırıları karşısında da aktif pozisyonda olabilmek şarttır.

Şimdiye kadar geliştirilen propaganda, KDP zihniyet ve siyasetinin ne kadar Kürt karşıtı, Kürt düşmanı, faşist-soykırımcı güçlere hizmet eden olduğunu, PKK çizgisinin ne kadar haklı ve ulusal-demokratik pozisyonda bulunduğunu ortaya koymuştur. Haklılık zeminimiz güçlenmiştir. Kürt toplumu nezdinde de, Kürt dostları nezdinde de geçerli olan budur. Fakat sadece haklılık, başarılı olabilmek için her zaman yetmez. Güçlü olmak da gerekir, güç gösterisi de gerekir. Doğruları anlamadığı müddetçe de, özellikle faşist-soykırımcı güçlerin yönlendirmesi sonucunda gerillaya saldırması, özgürlük hareketimize karşı çeşitli saldırılar içine girmesi olasılık dahilindedir. Böyle olmasını kuşkusuz istemiyoruz. Bizim böyle olmasını istemememiz ayrı, bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceği ayrı bir konudur. Bizim istegiğimizle olmuyor her şey. Karşıdaki gücün durumu ortadadır ve ne yapacağı çok fazla belli değildir. Oyunlara gelip provokatif saldırılara girebilir.

Dolayısıyla tüm özgürlükçü ve yurtsever güçlerin olası KDP provokasyonuna karşı dikkatli, hazırlıklı ve temkinli olması, her türlü tedbire sahip bulunması gereklidir. Kuşkusuz PKK ve onun gerillası saldıran taraf olmayacaktır. Ama üzerine saldırı geldiğinde de kendisini başarıyla savunan aktif savunma pozisyonundan bir an bile geri durmayacaktır.

Mevcut gelişmeler, KDP açısından da şimdiye kadarki ve özellikle son iki yıldır izlediği politikayı yürütmesini zorlaştıracaktır. Yeni yıldan itibaren daha çok zorlanan bir duruma düşecektir. Belki o zamana kadar mevcut imkân ve fırsatları kullanmak için bazı saldırılar yapabilir. Fakat önümüzdeki süreç açısından, mevcut tehditkâr ve saldırgan konumunu da sürdüremez duruma düşecektir. KDP'yi, AKP-MHP faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti ile uzlaştıran bireyci, aileci, aşiretçi, anti-demokratik, uluslaşmayan, despotik zihniyet ve siyaseti ciddi darbeler alacak; büyük olasılıkla önümüzdeki süreçte KDP'de de önemli değişiklikler yaşanacaktır.

Trump yönetiminin düşüşü ardından Erdoğan-Bahçeli yönetiminin de düşmesi, KDP'de deprem etkisi yapacak, devrimsel değişimlere yol açabilecektir. Önemli bir demokratikleşme sürecinin gelişme ihtimali vardır. En azından faşist-soykırımcı düşmana işbirlikçilik yapan mevcut siyasi-askeri duruş konumunu sürdüremeyecektir.

Direniş birçok gücün politikasını değiştirecektir

Dikkat edilirse, 42'nci PKK yılında ittifak yaparak imha ve tasfiye amaçlı Özgürlük Hareketimize saldıran güçler 43'üncü PKK yılında çok daha gerileyecekler, daralacaklar, hatta bazıları ciddi yenilgiler yaşayabileceklerdir.

Bu çerçevede 42'nci yılda bu güçlerin farklı siyasi güçler üzerinde PKK'ye karşı mücadele için oluşturmaya çalıştıkları baskılar da azalacaktır. Örneğin; İran'la içine girilen PKK karşıtı ittifak

değildir. Ekonomik kriz, esas olarak onun yönetememesinden, yanlış politikalar izlemesinden kaynaklanmamıştır. Tam tersine, Tayyip Erdoğan'ın izlediği siyasi ve askeri çizgi sonucunda olmuştur. Ekonomik krize yol açan Tayyip Erdoğan'ın izlediği savaş politikasıdır. Bazılarının sandığı gibi Libya'da, Katar'da ya da Karabağ'da içine girdiği savaş durumu değil, esasta Kürdistan'da PKK'ye karşı, Kürtlere karşı yürüttüğü savaşın sonucu olarak bu ekonomik kriz ortaya çıkmıştır. Yani esas olarak Türkiye ekonomisinin yapısal çelişkileri sonucu ortaya çıkan bir ekonomik kriz değil, tam tersine izlenen savaş politikasının ortaya çıkardığı ağır bir ekonomik kriz ve çöküş söz konusudur. Dolayısıyla yanlışlık, ekonomi politikalarından önce Kürt siyaseti ve askerlikte yapılmıştır. Yani kriz sadece ekonomik değil, esas olarak siyasi ve askeridir. Kürdistan'da izlenen savaş politikaları ve savaşta yaşanan başarısızlıklar söz konusu ekonomik krize yol açmıştır. O halde krizi sadece ekonomik kriz olarak görmemek gerekiyor. Ekonomik krizi de sadece yapısal sebeplere, küresel sermaye ile ilişkilerle bağlamak gerekiyor. Dolayısıyla başarısız kalan, çöküş noktasında olan Tayyip Erdoğan'ın savaş politikalarıdır.

kiye'yi getirdiği dış ilişkisi noktası işte budur.

Baskı ve zulüm açısından da her türlü aracı kullanmış, her türlü yönetime başvurmuştur. O yönlü de yeni bir şey geliştirme gücüne, imkânına sahip değildir. Baskıyla, katliamla, işgalle ayakta durmaya çalışıyor ki, bunlar da yapılanların bir tekrarı oluyor. Nitekim şimdiye kadar yapılanlarla da sonuç alınmadığı ortada. Kısaca Trump yönetiminin düşüşü gibi Tayyip yönetiminin düşüş zamanı da gelmiştir. Artık her an Tayyip Erdoğan yönetimi düşürülebilir. Bunu öngörmek ve bu temelde yaklaşmak gerekir. Bu çerçevede "Özgürlük Zamanı" Hamlemizin AKP-MHP faşizmini yıkmaya hedefinin ne kadar doğru ve zamanlı olduğu net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bu nedenle de tüm devrimci-demokratik güçlerin Tayyip Erdoğan yönetimini düşürmeyi hedeflemesi gerekir.

Erken seçim istemekten, istifaya zorlamaya, yine ülkeden kaçmaya kadar her türlü yöntem ile düşürme hedeflenebilir. Bunun için devrimci silahlı direniş kırda, şehirde, ovada geliştirmekle birlikte Kürdistan'da ve Türkiye'de, yine yurtdışının değişik alanlarında kitleleri Tayyip Erdoğan yönetimini düşürme hedefi doğrultusunda seferber etmek kesinlikle sonuç alıcı olacaktır.

değildir. KDP devletçi çizgide, PKK demokrasi çizgisindedir. Birbirine alternatifler ama benzerlerin karşıtlığı konumunda değildiler. KDP'nin karşıtı diğer devletçi partiler ve TC gibi sömürgeci-ışgalci devletlerdir. Eğer silahlı çatışma yapacaksa, Kürt devletçiliğini geliştirmek istiyorsa onlara karşı çatışıp o temelde geliştirmelidir.

PKK, her şeyden önce sömürgeci-soykırımcı iktidar ve devlet gücüne karşı mücadele etmektedir. Evet Kürt devletleşmesi ile de çelişkisi var ama bunu çatışmaya vurdurmadan, ideolojik-siyasi mücadele yöntemi ile de giderebilir. Bunun için KDP'ye her zaman 'kazan-kazan' politikası önerilmiştir. PKK, kazandığı oranda KDP de belli bir kazanım sağlayabilir denmiş ve ideolojik-siyasi mücadeleye dayalı bir ittifak, ulusal kongre çerçevesinde demokratik bir ittifak önerilmiştir. Fakat dar, mahallî ve başka güçler tarafından yönlendirilen bir konumda olması KDP yönetiminin bunları anlamasını engellemiştir. Dolayısıyla kendisinin de nerede kazandığını bilemeyen, nerede kaybedeceğini anlayamayan bir pozisyona düşmesine yol açmıştır.

Böyle olmasını hareket olarak elbette istemezdik. Yönetimimiz defalarca uyarılar yaptı, böyle olmaması için çaba

durumu geçen süreçte olduğu kadar bile etkili olamayabilecektir. Hiç ortadan kalkmayabilir. Öyle bir ilişki bir düzeyde hep var olabilir ama AKP-MHP faşizminin mevcut İran yönetimi ile kurduğu ilişkinin ilerisinde değil, kesinlikle gerisinde olabilecektir.

Yine YNK üzerinde uygulanan baskılar geçen yılda olduğu düzeyde sürmeyecektir. YNK yönetimi de kendi iç sorunlarıyla da bağlantılı olarak zorluklar yaşadı. Mevcut baskılar karşısında ve biraz da vaatlerle dayalı olarak belli bir yalpalama içerisinde oldu. Zaman zaman hareketimize zarar veren konumlara girdi. Yine temkinli olan, sınırlı yaklaşan, ilişki ve ittifak konumunu en aza indiren bir durumu yaşadı. Ama mevcut ABD-TC-KDP ittifakının parçalanması, söz konusu ittifakı oluşturan güçlerin YNK üzerindeki baskılarının azalması, YNK'yi de daha aktif, yurtseverliğe daha yakın bir siyaset izler konuma getirebilecektir.

Yine mevcut Irak yönetimi oldukça olumsuz ve uğursuz bir rol oynadı. Şengal'deki, Mexmûr'daki, Kerkûk'teki DAİŞ karşıtı PKK tutumunu öven, 'insanlığın onuru' olarak tanımlayan Irak yönetiminin şimdi PKK'yi 'işgalci' sayarak Irak'tan çıkması için çeşitli güçler ile anlaşma yapan bir Irak yönetimine geçiş oldu. Mevcut Kazimi yönetimi çok olumsuz, Kürt karşıtı, PKK karşıtı bir siyaset izler durumdadır. Kuşkusuz bu da ABD ile ilişkileriyle, TC ve KDP baskısı sonucu oldu.

O baskıcı güçlerin azalması Irak yönetiminin de politikalarında değişiklikler gündeme getirecektir. Belki de Irak'ta da bir yönetim değişikliği yeniden yaşanabilecektir. Önümüzdeki süreçte öyle bir durum da beklenebilir. Dahası öyle olmasa bile, mevcut politikalarda bir değişiklik gündeme gelebilecektir. Bu çerçevede Arap ülkelerinde yaşanan AKP-MHP karşıtı gelişmeler daha anlamlı hale gelecektir. Mısır, Suudi Arabistan, Emirliklere kadar birçok Arap devletinin TC ile yaşadığı çatışmalı durum önemlidir. Dahası Suriye, Lübnan, Irak üzerinden Arap aydın ve siyasi güçleri içerisinde Önder Apo'nun Kürt-Arap ittifakı ve Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi düşünceleri önemli bir etki yapmakta, giderek yaygınlık kazanıp güçlü taraftarlar bulmaktadır. Kürt-Arap ilişkileri toplumsal ve örgütlü düzeyinde olduğu kadar, devletler düzeyinde de gelişme imkânına sahiptir. En azından Türk faşist-sömürgeciliğine tutum alan bir Arap gerçekliği vardır. Mevcut haliyle böyle bir duruş ortaya çıkmıştır.

43'üncü PKK yılında bu durumu daha da geliştirmek, Kürt-Arap kardeşliği ve demokratik birliği temelinde ilişki ve ittifaka dönüştürerek, Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi çizgisinde yeni demokratik bir Ortadoğu yaratmak üzere, Kürt ve Arap halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelelerini birleştirip Demokratik Ortadoğu Devrimini gerçekleştirecek bir düzeye çıkartmak mümkündür ve de tarihi öneme sahiptir. Eğer imkân ve fırsatlar doğru değerlendirilirse önümüzdeki süreçte önemli bir gelişme de bu çerçevede olacaktır.

Her şey büyük mücadele edilip bedeller ödenerek gerçekleşiyor

Réhevalên Héja,

43'üncü PKK yılına girerken, faşist-soykırımcı cephe ciddi bir parçalanma, dağılma ve hatta çöküş ve yıkılış sürecini yaşamaktadır. Buna karşın Özgürlük Hareketimiz ise en geniş ilişki ve ittifaklarını oluşturmaya dayalı olarak AKP-MHP faşizmini yıkma, Özgür Kürdistan ve Demokratik Türkiye hedefini gerçekleştirmek doğrultusunda büyük bir özgürlük hamlesi yürütmektedir. "Tecride, İşgale, Faşizme Son; Özgürlüğü Ka-

zanma Zamanı" direniş hamlemiz işte bu durumu ifade etmektedir. Kuşkusuz düşman günlük olarak saldırmaktadır. Böyle bir saldırganlığa karşı mücadele ciddi bedeller istemekte, zorluklarla ve acılarla yaşam mümkün kılınmaktadır. Mücadelesiz hiçbir şey gerçekleşmiyor. Bedelsiz hiçbir şey kazanılmıyor. Her şey zorluklar yenilerek, engeller aşılarak, büyük mücadele edilip bedeller ödenerek gerçekleşiyor.

43'üncü PKK yılına girerken mevcut durumda önemli bir değişiklik yaşanıyor. Evet zorluklar ve acılar var, bedeller ödemek gerekiyor ama bunlar göze alındığı ve yapıldığı ölçüde özgürlük ve demokrasi mücadelesi geliyor, her zamankinden çok daha büyük imkân ve fırsat elde ediliyor.

Bunları çok daha fazla ayrıntılandırmaya, izaha kavuşturmaya gerek yoktur. Nitekim hem düşman cephesinde yaşanan durumlara ilişkin hem de 43'üncü yıla girerken yaşadığımız "Özgürlük Zamanı" Hamlemizin durumuna ilişkin önemli belirlemeler yapılmıştır. Bizce bunlar temel hususları ortaya koymakta ve yeterli olmaktadır. Daha kapsamlı ve ayrıntılı bir biçimde arkadaşlarımızın kendileri düşünüp tartışabilir, süreci değerlendirerek daha derin bir anlam gücü yaratabilirler. Böyle bir tartışma için de ifade ettiğimiz belirlemeler bir çerçeve vermekte ve yeterli olmaktadır.

Peki yeni Parti yılına girerken tüm bu belirlemelerden hangi net sonucu çıkartabiliriz? Çok açık ki, faşist-soykırımcı cephe dağılmakta, özgürlük ve demokrasi hareketi zafere yürümektedir. Eğer olaylar doğru anlaşılır, gelişmeler yeterince de-

imkânlarını mücadeleye seferber ederek AKP-MHP faşizmini yıkıp tarihin çöp sepetine atacak sonucu ortaya çıkartmak mümkündür. Doğru ve yeterli bir mücadelenin yaratacağı sonuç kesinlikle bu olacaktır. Sonuç olarak geriye böyle bir mücadeleyi etkili bir biçimde örgütlü ve planlı olarak geliştirmek kalıyor.

Bunun için en önemli husus, Hareketimizin başlatmış olduğu "Özgürlük Zamanı" Hamlesini her alanda oldukça yaratıcı ve zengin bir eylemlilikle, tüm demokratik güçlerin ilişki ve ittifakını sağlayarak yürütebilmektir. Eğer "Özgürlük Zamanı" Hamlesi böyle bir gelişme yaşarsa, en kısa zamanda AKP-MHP faşizmini yıkıp tarihin çöp sepetine atacağı kesindir. Zaten böyle bir başlangıç yapılmıştır. Hamle en geniş kitleler tarafından sahiplenilmiştir. Düşmanın yüreğine korku salan, onu temellerinden sarsan başlangıcını yapmıştır. Gerisi bu durumu daha da yaygın, etkin, zengin eylemlilikle yürütmeye kalıyor. Apocu zafer tarzı, söz konusu hamleyi askeri eylemlilikten demokratik-siyasi eylemliliğe, ideolojik mücadeleden sanat-edebiyat çalışmalarına kadar her alanda örgütlü ve etkili bir biçimde yürütmeyi istiyor. Böyle bir mücadele yürütülürse, hamlemiz daha da yayılarak, geliştirilerek, derinleştirilerek, zenginleştirilerek yürütülürse, 43'üncü PKK yılında AKP-MHP faşizminin yıkılması kesindir. Zaten AKP kendi içerisinde çözülüyor, çöküyor. AKP-MHP ittifakı da kaynayan bir kazan gibidir. Hızlı bir çözülüş ve çöküşü, parçalanmayı kendi içinde her an yaşayabilir.

43'üncü PKK yılında AKP-MHP faşizmini yıkabilmek, "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi zafere götürebilmek için, mücadeleyi zengin ve yaygın bir eylemlilikle yürütmek gerekiyor. Böyle bir pratikleşmeyi her alanda geliştirdiğimiz ölçüde, zafere ulaşacağımız kesin görünüyor. Bunun için topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişimizi "Özgürlük Zamanı" Hamlesini başarıya götürecektir. Bu da herkesin görev ve sorumluluklarını yerinde ve zamanında, doğru ve başarılı bir biçimde yerine getirmesini gerektiriyor.

Hamleye doğru yaklaşmak doğru yürütmek sürekli ivme kazandırmak gerekir

Demek ki 43'üncü PKK yılında AKP-MHP faşizmini yıkabilmek, "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi zafere götürebilmek için, hamlesel mücadeleyi zengin ve yaygın bir eylemlilikle yürütmek gerekiyor. Böyle bir pratikleşmeyi her alanda geliştirdiğimiz ölçüde, başarı kazanacağımız, zafere ulaşacağımız kesin olarak görünüyor.

Bunun için topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişimizi "Özgürlük Zamanı" Hamlesini başarıya götürecektir. Bu da herkesin görev ve sorumluluklarını yerinde ve zamanında doğru ve başarılı bir biçimde yerine getirmesini gerektiriyor. Dağdaki gerilladan, ova ve şehirdeki özsavunma savaşıncısına kadar, kadın hareketinden gençlik hareketine kadar, kitle eylemlerinden demokratik siyasi mücadeleye kadar, dört parça Kürdistan'daki eylemlilikten Türkiye ve yurtdışındaki eylemliliğe kadar, ideolojik mücadeleden siyasi ve askeri mücadeleye kadar, her alandaki devrimci çalışmayı ve mücadeleyi "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi doğru yürütecek ve başarıya götürecektir. Bu da herkesin görev ve sorumluluklarını gereğinin yerine getirilmesi bizi kesinlikle başarıya taşıyacaktır. Fakat bunun için tabii Apocu

tarzla pratikleşmeyi bilmemiz gerekiyor. Tarz, üslup ve tempoda Önderlik çizgisine ulaşabilmemiz şarttır. Oldukça yaratıcı olma ve eylem zenginliğine ulaşmak zorunludur. Eylem çizgisinde pasifist, sağ duruşları, ertelemeci yaklaşımları kesinlikle aşmak, her alanda yerinde ve zamanında faşist-soykırımcı gericiğe öldürücü darbeler vuracak eylem etkinlikleri, ideolojik, siyasi, askeri her alanda mücadele kapsamında başarıyla geliştirmek gerekiyor. Yani duran, bekleyen değil, yapan olmamız lazım. Konuşan, isteyen, çağı yapan değil, kendini örgütleyip eyleme geçiren, pratikleştiren konumunda olmak gerekli.

Bizde esas eleştirilmesi ve düzeltilmesi gereken nokta da budur. Evet belli bir mücadele gerçekleştirmiş var fakat yaratıcılık az, eylem zenginliği sınırlı, alışımlı bazı eylemler var, onunla sınırlı kalıyoruz. Şimdiye kadar gerilla dağdaki eylemlerle, kitleler yürüyüş ve mitinglerle sınırlı kaldı. İşte Cenga Heftanın Hamlesi çerçevesinde ve şehirdeki özsavunma direnişleriyle gerilla bu darlığı ve sınırlılığı aşmak için önemli bir çaba harcadı ve büyük bir gelişme sağladı. Etkinliğini ve öncülük düzeyini yeniden güçlü bir biçimde ortaya çıkardı. Bunu çok daha ilerletmesi, geliştirmesi, zenginliğe kavuşturması gerekiyor.

Benzer bir biçimde kitle eylemliliğinde de oldukça yaratıcı olmak, zenginliğe ulaşmak lazım. Sadece açıklama yapan ve bir de yürüyüş, miting yapan değil, onun ötesinde son derece zengin, yaratıcı eylem biçimlerine ulaşmak gerekiyor. Devrimci kitle eylemliliğini, serhildanları, düşmanı zorlayacak, kitle şid-

bunu geliştirmesi gerekiyor. Bunun üzerinde hepimiz yoğunlaşmalıyız. Başkasından bekleyen, çağıran, seyreden değil, sorumluluğu ve görevi üstlenip kendisi yapan, gerçekleştiren olmalıyız. Bunu gerçekleştirmek için de yoğunlaşmalıyız, araştırmalıyız, düşünmeliyiz. Pratiğin derslerini çıkartarak yeni, zengin, sonuç alıcı mücadele biçimlerini bulup uygulayan hale gelmeliyiz. Diğerleri gerçekten de pasifizmi geliştiriyor, sağ ertelemeci, geriden alan, zayıf bir duruşu ifade ediyor. Böyle bir devrimcilik olmaz. Böyle militanlık kabul edilemez.

Öncü yaratıcı olmalıdır

Özellikle Parti kadroları ve Parti komitelerimiz öncülük görevlerini bu çerçevede doğru ve başarılı yerine getirmeliler. Öncülük yaratıcı olmak demektir. Bu yaratıcılığı, her şeyden önce Parti öncülüğümüz, kadro ve komiteler düzeyinde her alanda mutlaka gösterebilmelidir. Eylem çizgisini güçlü ve etkili bir biçimde geliştirebilmeli ve zengince uygulayabilmelidir. Bunun için ilişki ve ittifakları yine aynı düzeyde geliştirebilmelidir. Kendi iç ittifaklarımızdan Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleriyle mevcut ilişki ve ittifakları güçlendirmeye, Kürt ulusal birliğini Ulusal Kongre çerçevesinde yaratmayı hedefleyen çabalardan dış alanlarda tüm özgürlükçü-demokratik güçlerin ittifakını sağlamaya dek her düzeydeki mücadele birliği çalışmasını sonuç alıcı tarzda yürütebilmelidir.

Topluman tüm kesimlerine ulaşmak, faşist-soykırımcı sistemin teşhirini yapabilmek, ona karşı öfkeyi her alanda ve her düzeyde geliştirebilmek, toplumun tümünü anti-faşist direnişe sevk edebilmek önemlidir. Toplumsal alan çalışmalarımız tümüyle kendisini faşist diktatörlüğü yıkacak bir kitle eylemliliğini en yaygın, zengin ve sürekli bir biçimde geliştirmeye yöneltmek durumundadır.

Kuşkusuz ideolojik alan çalışmalarımızı da bu çerçevede ele almalıyız, geliştirmeliyiz. Örneğin; sanat ve edebiyat çalışmalarımız tamamen böyle bir mücadeleyi geliştirmeye hizmet etmeli, böyle bir mücadelenin etkili ve öncü kolu olmalıdır. Yine propaganda-ajitasyon çalışmalarımız tamamen faşizmi ve işbirlikçiliği en etkili bir biçimde teşhir eden, kitleleri doğru temellerde eğiten, onları anti-faşist direnişe çok daha güçlü bir biçimde sevk eden bir konumda olmalıdır.

Kuşkusuz her alan pratiğinde büyük çabalar var ama bütün bunlardan istediğimiz sonucu alamıyoruz. Pratikte, söz konusu ettiğimiz zayıflıklar yaşanıyor. Eğer bu tür zayıflıkları aşarsak, tüm çalışmalarımız topyekûn Devrimci Halk Savaşı çizgisinde "Özgürlük Zamanı" Hamlemizin zaferine bağlarsak, böyle bir hamleyi zafere götürmenin zengin biçimlerini yaratıcı tarzla uygulayan öncülüğü gerçekleştirecek, işte o zaman faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti tümünden parçalayıp yenilgiye uğratmak, Özgürlük Hamlemizi zafere taşımak kesinlikle mümkün olacaktır. Bizim 43'üncü yıl hedefimiz, söz konusu zayıflıklarımızı, darlıklarımızı gidererek, topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişimizi Apocu tarzda etkili ve güçlü yürütülür hale getirmek ve bu temelde "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi zafere taşımaktır. Trump yönetimi gibi, Tayyip yönetimini de düşürüp Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak, Kürdistan'ı özgürleştirip Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratikleştirmenin önünü açan bir gelişmeyi ortaya çıkartmaktır. 43'üncü yıl hedefimiz kesinlikle budur. Bu hedef doğrultusunda çalışacağız ve mutlaka da kazanacağız diyoruz.

Önderlik çizgisinde buluşmak için 'ben' demekten vazgeçmeliyiz

Rêhevalên Hêja,

Kuşkusuz 43'üncü Parti yılında topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişimizi doğru yürütür, dolayısıyla "Özgürlük Zamanı" Hamlemizi zafere ulaştırır sonuçları elde etmek bize bağlıdır. Bu görevleri başkaları yürütemez. Öncü biziz, öncü Partidir, gerilladır, kadın ve gençlik hareketimizdir. Öncü, öncülük görevlerine doğru sahip çıkmak ve başarıyla pratikleştirmek durumdadır. Kendi görev ve sorumluluklarının gereğini başkasına yükleyemez. Kendi görev ve sorumluluklarımızın gereğini başkasına yüklemeyen başarıyla yürütebilmemiz için de kuşkusuz Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru ve yeterli Partileşmemiz gerekir. Yani Önderlik ve şehitler çizgisine doğru katılmak, bu çizgiyi doğru anlayan ve başarıyla uygulayan hale gelmek gerekiyor.

Bu da Önderlik çizgisinin özümsemesi, Önderlik çizgisinde tam bir anlayış birliğinin oluşması demektir. Bunun için kendi bireyciliğimizden, anlayışlarımızdan, tutumlarımızdan, doğrularımızdan vazgeçeceğiz. Kendi anlayışımızda bu kadar ısrarlı olmaya çağız. "Ben, ben" demeyeceğiz. Önder Apo, "Ben yok, biz varız" dedi. Burada ifade edilen "biz" ise, Önderlik çizgisindeki birliğimizdir. O halde Önderlik çizgisinde birlik sağlayacağız. Bunun için Önderlik çizgisini anlayacağız, özümseyeceğiz. Önderlik savunmalarını okuyacağız. Önderlik gerçeğini tartışacağız, değerlendireceğiz. Doğru ve yeterli bir biçimde anlamaya çalışacağız. Başka türlü olmaz.

Önderlik çizgisine doğru katılmak demek, başta Önderlik gerçeğini doğru ve yeterli anlamak demektir. İkinci olarak, Önderlik çizgisini Apocu tarzla ve başarılı bir biçimde pratikleştirmek demektir. Kolektif çalışma düzenini bu temelde geliştirmek demektir.

Fakat pratikte böyle olmayan durumlar var. Her alanda çok fazla kendine göre olan, kendini dayatan anlayış ve tutumlar geliyor. Diğer yandan pratikleşme zayıf. Kolektif çalışma düzeni yetersiz. Komünal yaşam ve kolektif çalışmayı geliştirmede ciddi eksiklikler ve sorunlar var. Arkadaşlar bu tür şeyleri yerinde, doğru tartışıp çözümleneceklerine, çoğunlukla sorunu sistemde görüyorlar. Elbette sistem sorunlarımız da var. Fakat Önder Apo şunu söyledi: "Kendi başına doğru ve yeterli bir sistem yoktur. Her sistemin doğru ve eksik yanları, olumlulukları ve kusurları vardır. Dolayısıyla sistemin kendisi değil, o sistemi işleten anlayış ve tarzın doğruluğu daha önemlidir. Sistemin başarısını, anlayışın ve tarzın doğruluğu yaratır." O halde doğruları ve yanlışları sistemden çok, esasta anlayış ve tarzımızda göreceğiz.

Her tarz da, bir anlayışın yansıması, pratikte ortaya çıkış durumu oluyor. Her tarz hatasının arkasında bir anlayış hatası yatıyor. O halde kendine göre farklı anlayışlardan vazgeçmek, onları düzeltmek, Önderlik teorisini, felsefesini, ideolojik-politik çizgisini, tarz, üslup ve temposunu anlamak, özümsemek, kendini ona göre değiştirmek, kişilik devrimini geliştirmek, Önderlik çizgisinde tam, bir ve bütün olmayı hedeflemek gerekiyor. Doğru tutum, doğru Partileşme, başarılı öncülük ancak böyle ortaya çıkar.

Bunun için ideolojik-örgütsel çizgi duruşumuzu tekrar tekrar gözden geçirip, hata ve eksiklikleri düzeltici çaba içerisinde olmak önemlidir. Bu da eleştiri ve özleştiride daha açık ve cesur olmayı gerektiriyor. İdeolojik mücadeleyi sınıf ve cins mücadelesi temelinde daha

güçlü ve etkin bir biçimde geliştirmeyi istiyor. Küçük-burjuva bireyciliğinin her türlü ruhsal ve pratik tezahüründen kendimizi kurtarmamız lazım. Küçük-burjuva anlayış, etki ve duruşlara karşı çok etkili bir sınıf mücadelesini ideolojik mücadelenin temeli olarak mutlaka geliştirmeliyiz. Bu anlamda kadro duruşumuz güçlenmelidir. Her tür zayıflıklarını aşmalıdır. Mevcut şikayetçi, çözümsüz, bireyci durumlardan kendini kurtarmalıdır.

Çoğu yerde kadro ölçüleri adeta yurtseverlik ölçüleriyle aynılaştırılmış. Kadro ölçüleri düşürülerek yurtseverlik ölçülerine indirgenmiş. Ama hala kendini Parti kadrosu sayıyor. Bir defa kadro kimliği edinmiş ya, "Ben de PKK kadrosuyum" diyor. Halbuki PKK kadrosu olmak, Parti kimliği edinmek, sadece fedai militan kadro ölçülerini en üst düzeyde temsil etmekle mümkündür. Bu da Önderlik çizgisinde bütünlüğe ulaşmak, her türlü görev ve sorumluluğu başarıyla yapar hale gelmek, çözümlenici, yapıcı, inşa edici bir anlayış ve tarz kazanmak demektir.

İşte bu noktada kendini eğitime ve örgütlemeye zayıflıklar var. Alanlarda yeterince eğitim yapılmıyor. Pratik çalışmalarla eğitim birleştirilemiyor. Her alanda kadro ihtiyacını karşılayacak eğitimler yapmak gerekli. Hem kadroda yaşanan yanlış anlayışları düzeltmek hem de kadroları yeterince eğitilmiş hale getirebilmek için alanlarda Parti okulları kurmak, eğitimler yapmak şarttır. Yine pratik çalışma ile Parti eğitimini en ileri düzeyde birleştirebilmemiz gerekiyor.

Dışarıda olduğu gibi zindanlarda da direniş çizgimizi yetkince temsil edebilmek öncelikle kendini eğitmekten geçiyor. Zindanlardaki duruşu ve çalışmalarını da her an kendini eğiterek daha yetkin ve nitelikli kılmamız kesinlikle gerekli ve önemli oluyor. Bu temelde moral-motivasyon düzeyini yüksek tutmak, her olanağı zorlayıp ilişki kurmak, tutsak yoldaşlara sürekli destek vermek gerekiyor. Bu konuda ilgili kurumların daha iyi örgütlenip aktif olmasını sağlamak lazım. Uzun yıllardır zindanda olup son dönemlerde şehadete ulaşan yoldaşlarımız var. Hepsini sonsuz saygı ve minnetle anıyoruz. Onların mücadelelerini halka taşıyacağımızı ve anılarına mutlaka sahip çıkacağımızı belirtiyoruz.

Zindan direnişini güçlendirecek çalışmalar Önderlik gerçeğini derinliğine kavramak ve bu temelde eğitim düzeyini geliştirmekten geçiyor. Örgütlü duruş, direnen ve başarılan duruş, düşman politikalarını boşa çıkarıp darbe vuran duruş bu şekilde sergilenebilir. Bu anlamda Özgürlük Hamlesi en başta kendimizi özgürleştirme hamlesidir. Bununla birlikte zindanlardaki yoldaşların gücü oranında, eldeki iç-dış olanakları seferber edip yaratıcı yöntemlerle hamleye katılması mümkündür. Ancak her şeyden önemli olan zindan direniş çizgisinin korunması, 14 Temmuz ruhunun yaşamın ve ilişkilerin her anında esas alınmasıdır.

Yürüttüğümüz mücadelenin büyük şehitleri ve binlerce tutuklusunu olduğu gibi, yine binlerce gazisi de vardır. Zaten PKK'de gazi olmayan yok gibidir. Bir Önderlik ve şehitler hareketi olduğumuz gibi, aynı zamanda bir gaziler hareketi haline de geldik. Gaziliği yaşayan şehitler olarak PKK ve PAJK militanlığı ile birleştirdik. Bu temelde Önderlik ve şehitler çizgisine katılıyor, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürüterek siyasi ve askeri görevlerimizi yerine getiriyoruz. Kendimizi bu çerçevede eğitip pratikleştirerek anlam gücü kazanıyoruz.

Halka ve yoldaşlara moral verebilecek, düşmanın her türlü oyununu boşa

çıkartabilecek, sosyalist yaşamın ve hakikat militanlığının tüm güzelliklerini temsil edebilecek konumda olmak için her şeyden önce anlayış gücü gerekiyor. Önder Apo, anlamın ve hissin yaşattığı insanın en büyük insan olduğunu belirtiyor. Bunun üzerinde ne kadar yoğunlaşsak azdır. Kadro ölçüleri bu temelde keskinleşir, düşmanı yenecek güç de bu şekilde açığa çıkar.

Doğru Partileşme cins mücadelesinden geçer

Tüm bunları gerçekleştirecek bir eğitim ve çizgi mücadelesi, bir ideolojik-örgütsel mücadele şarttır. Bunun bir boyutu sınıf mücadelesi olduğu gibi, kuşkusuz diğer boyutu ve daha da önemlisi cins mücadelesidir. Bunun için de Önder Apo'nun geliştirdiği Jineoloji temelinde Kadın Özgürlük Çizgisini özümsemek, kendini o çizgi temelinde

temelinde özgür yaşam ve mücadele gerçeğini doğru anlamayı, doğru bir cins duruşu ve mücadelesi yürütemeyi gerektiriyor.

Bu durum kadın için de böyle, erkek için de böyledir. Her iki cinsin de Kadın Özgürlük Çizgisini doğru anlayıp özümseme, doğru cins mücadelesi yürüterek Kadın Özgürlük Çizgisinde özgürlük mücadelesini her alanda geliştirme görev ve sorumluluğu vardır. Böyle olmazsa Partileşme olmaz. Çünkü; doğru ideolojik-örgütsel çizgi duruşu olmaz. Özgür kadın çizgisine ulaşmayan ve doğru cins mücadelesi yürütmeyen bir duruş, erkek için de kadın için de kesinlikle doğru bir ideolojik ve örgütsel duruş değildir. Dolayısıyla öyle bir duruş başarılı, etkili mücadele yürütemez. Öncülük görevlerini yerine getiremez. O halde Kadın Özgürlük Çizgisini özümsemek, özgürlük devriminin gelişimine bu temelde katılmak, bunun için gerekli

demokratik uluslaşmadır. Bundan asla uzak duramayız. Bu durumu hiçbir şekilde zayıflatamayız. O halde bütün başarı da başarısızlık da öncüye bağlı, kadroya bağlıdır. Yani bize bağlıdır. Başkasını eleştirmeye, suçlamaya ya da ondan beklemeye hakkımız yoktur. Başarıyı başkası yapsın diyemeyiz. Eksiklik ve hata ortaya çıkıyorsa, başkasını suçlayamayız. Bütün bunların sorumlusu biziz. Başarı da başarısızlık da, doğru da yanlış da, her şey bize bağlıdır. Bizim Önderlik ve şehitler çizgisindeki Partileşmemize bağlıdır. O halde doğru Partileşmeyi, anlayış ve pratikleşme düzeyinde geliştirebilmeliyiz.

43'üncü PKK yılını, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaset karşısında zafer yılı yapabilmek için, bunu gerçekleştirecek Özgürlük Hamlemizi zafere taşıyan bir pratik mücadeleyi ortaya çıkartabilmek için bu yılı her zamankinden daha fazla bir Partileşme yılı haline

eğitip şekillendirmek, o çizgiyi yaşayan, yaşatan, o çizgiyle çelişen her türlü tutum, anlayış ve davranışa karşı mücadele eden konuma kendini getirmek gerekiyor.

Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin önemi, öncülük rolü, toplumsal özgürlük devrimindeki öncü, belirleyici, dönüştürücü gerçeği açıkça ortaya çıkmıştır. Bunu Kürdistan pratiğinde olduğu kadar dünya genelinde de görüyoruz. Kapitalist modernite sisteminin, özellikle faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin herkesten çok kadın gerçeğine saldırdığını, kadın özgürlük çizgisini saptırmaya, kadını mücadeleden alıkoymaya çalıştığını net bir biçimde görüyoruz. Her alanda taciz, tecavüz, kadın katliamları en ileri düzeydedir. Öyle ki, kadınları, yaşam gerçeğini anlayamaz, özgürlük bilincine ulaşamaz, bu temelde örgütlenip eyleme geçemez hale getirebilmek için iktidar ve devlet güçleri, erkek egemen zihniyet ve siyaset her türlü saldırıyı yapıyor. Katliamdan hakarete kadar her türlü baskı yöntemini çok yaygın bir biçimde uyguluyor. Şimdi bütün bunlardan hangi sonucu çıkarıyoruz? Demek ki faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaset kadının köleliği üzerinde kendi egemenliğini inşa ediyor. O halde faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti yenilgiye uğratabilmek için de her şeyden önce kadının özgürlük bilinci edinmesini, kendi örgütlülüğünü geliştirmesini, özgürlük eylemine kalkmasını sağlamak gerekiyor. Bunun için de Kadın Özgürlük Çizgisini anlamak, özümsemek, kadın öncülüğünün gelişimini her alanda güçlendirmek şart oluyor. Bu da kadın özgürlüğü

cins bilincini, örgütlülüğü ve eylemini Apocu özgürlük çizgisinde etkili bir biçimde geliştirmek şarttır.

Kısaca şu sonucu net biçimde belirtebiliriz: AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkmak, yani faşist-soykırımcı cepheyi yenilgiye uğratmak, esas olarak 'Özgürlük Zamanı' Hamlemizi ideolojik, toplumsal ve askeri düzeyde doğru tarz, üslup ve tempoyla etkili bir biçimde geliştirmemize bağlıdır. Ancak Hamleyi bu düzeyde geliştirebilirsek, her alanda, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete öldürücü darbeler vuran bir mücadele gerçeğini ortaya çıkartabilirsek, işte o zaman AKP-MHP faşizmi yıkılabilir, İmralı tecridi parçalanabilir, Önder Apo fiziki özgürlüğüne kavuşabilir, Özgür Kürdistan, Demokratik Türkiye ve Ortadoğu gerçekleşebilir, insanlık Ortadoğu'dan yönelen faşist terör tehdidinden kurtularak daha özgür ve demokratik bir yaşama kavuşabilir. İşte böyle bir mücadeleyi Özgürlük Hamlesini zafere götürecektir düzeyde, etkinlikte, doğru tarz, üslup ve yeterli tempoyla geliştirebilmek de Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru ve yeterli Partileşmeye bağlıdır. Güçlü öncüleştirmeye bağlıdır. Partinin kadro ölçülerini, fedai militan çizgide en üst düzeye çıkartmaya bağlıdır. Sınıf ve cins mücadelesi temelinde, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini etkili yürütüp Parti birliğini komünal yaşam ve kolektif çalışma düzeninde her alanda etkili bir biçimde geliştirmemize bağlıdır.

Her şeyin ilacı gerçekten de doğru ideolojik-örgütsel çizgi duruşudur; bu temelde Partileşme, gerillalaşma ve

getirmemiz, her şeyin başına Önderlik ve şehitler çizgisinde Partileşme hamlesini koymamız, tüm Parti kadro ve sempatizanları olarak kendimizi bu temelde eğitip düzelterek her alandaki görev ve sorumlulukları başarıyla yürüten öncü Parti kadroları haline getirmemiz şarttır.

Önder Apo'nun dili ve üslubunda birleşmemiz gerekiyor

Rêhevalên Hêja,

Bunlara ek olarak bazı anlayış, dil ve üslup konuları üzerinde de durmak, pratikte ortaya çıkan bazı yaklaşımlara dikkat çekerek Önderlik ve Parti çizgisinde düzeltmenin gerçekleşmesini sağlamak gerekir. Çünkü; bireycilik çok fazla yayılıyor ve etkili hale geliyor. Bir marifetmiş gibi öne çıkıyor. Bunun karşılığı olarak örgütlenme düzeyimiz, Önderlik çizgisinde bütünleşme düzeyimiz zayıflıyor. Kemal Pir Yoldaşın ifade ettiği gibi, Önder Apo'yla ruhsal düzeyde birlik sağlayan bir Partileşme düzeyine ulaşmıyoruz. Değil ruhsal birlik, aramızda en basit konularda bile anlayış birliği yok. Yine dil ve üslup birliği yok. Neredeyse herkes kendine göre bir anlayış, dil ve üslup oluşturuyor. Aynı bir hitap geliştiriyor. Kendine göre ayrı bir çizgi gibi ortaya çıkıyor. Bunları da bir marifetmiş gibi, doğru olanmış gibi ileri sürüyor, yaşıyor ve yaşatmak istiyor. Kuşkusuz bunları kabul edemeyiz. Böyle bir durumu doğru ve yeterli Partileşme olarak göremeyiz. "Üslubu beyan, aynı ile insan" diyorlar. Önder Apo dili ve üslubu önemsedir. Önder Apo'nun da bir

dili ve üslubu var. Onu kullanıyor. Bu hepimiz için bağlayıcıdır. Bizim için doğru olan, çekici olan, kazandırıcı olan Önder Apo'nun dili ve üslubudur. O halde Önder Apo'nun dili ve üslubunda birleşmemiz gerekiyor.

Fakat örneğin basına bakıyoruz, fazlasıyla dışarıdan etkileniyor. Herkes kendine göre bir dil konuşuyor, kendine göre bir üslup oluşturuyor. Çünkü, Önderlik eğitimini alma zavıf. Partinin dil ve üslubuna bakma, dikkat etme gerçekten zavıf. Bu konuları sorun yapmak, üzerine hassasiyetle eğilmek ise azdır. Sorun yapan ise şikâyetçi oluyor, hep üst yönetime havale ediyor. Peki niye üst yönetime şikâyet edelim? Yerinde müdahale et, eğit ve düzelt! Bu çalışmayı yürütenler kendi yanındadır. Her yerde basın çalışması var, kültür çalışması, edebiyat ve eylem çalışması var. Kendi sorumluluklarına sahip çıkacak, kendilerini Önderlik çizgisinde eğitip orada birleştirecekken, ya hiç orali olunmuyor ya da üste şikâyet ediliyor. Gereken eğitim, mücadele, düzeltme kendi görüviyenken yapmıyor; "yanlıştır, doğru yapılmıyor" diye üste iletilip eleştirmeye veya şikâyet etmeye kalkıyor. Böyle bir durum ve tutum kesinlikle doğru değildir. Hata ve eksiklere yerinde ve zamanında müdahale edilmeli, insanlar eğitilmeli ve herkese Partinin dili ve üslubu kazandırılmalıdır.

Başkalarına öykünmenin bir anlamı yoktur. Dili ve üslubu bir olmayanın anlayışı, dolayısıyla çizgisi de bir olmaz. Hepimizin Önderlik tarafından belirlenen bir dili ve üslubu var. Hepimiz burada birleşiyoruz, birleşmek durumundayız. Başkasından duyduklarını, başka yerden öğrendiklerini esas alan, kullanan değil de, Önderlikten öğrenen, Partiden öğrenen, onun üzerinde yoğunlaşan, dolayısıyla öyle bir dil ve üslup kazanan, onu kullanan durumda olmak gerekir.

Bununla bağlı olarak, diğer önemli bir konu Önderliğe yaklaşım ve Önderliğe hitap konusudur. Yine bu temelde Savunmaların okunması, okutulması noktasıdır. Gerçekten de Savunmalar ne kadar okunuyor, pratikte sorun ve zorluklarla karşılaşıldığında çözüm için ne kadar Önderlik Savunmalarına başvuruluyor, Savunmalar yeniden incelenerek çözüm yolları ne kadar Önderlik çizgisinde bulunuyor? Her türlü çözümü Önderlik çizgisinde ve Savunmaları irdeleme temelinde geliştirmemiz gerektiğini biliyoruz. Benzer biçimde Önderlik kitapları alanlarda ne kadar dağıtılıyor, halka ne kadar ulaşıyor, başka topluluklara, örneğin, dış ilişkiler çerçevesinde ne kadar ulaştırılıyor, farklı dillere ne kadar çevrilmiştir, Savunmaların okunmasında hangi sorunlarla karşılaşılıyor, tepkiler nelerdir, ne kadar eleştiri var, ne kadar benimseniyor, nereler eleştiriliyor? Bunlar ve benzeri sorular çerçevesinde de çalışmak ve sonuçları birleştirmek gerekiyor.

Bizim temel çalışmamız Önderlik düşüncesini ve gerçeğini halkımıza taşımak, kadınlara ve gençlere taşımak, tüm ezilenlere ve halklara taşımak, onları Önderlik çizgisinde eğitimi ve örgütlü hale getirmektir. O halde bu görev ve misyona pratikte doğru ve yeterli bir biçimde sahip çıkmalıyız. Bu misyonun başarıyla uygulanmasını mutlaka sağlamalıyız.

Bunlarla birlikte Önderliğe hitap sorununu da, ne yazık ki, 43'üncü yıla girerken sanki yeni bir partiyimiz gibi gündeme getirmek gerekiyor. Neden? Çünkü çok rahatlıkla 'Öcalan' denilip geçilebiliyor. Herkes 'Sayın Öcalan' hitabını kullanabiliyor. Herkes Önderliğe istediği gibi hitap edemez ki! Kuşkusuz dışımızdaki güçler istedikleri gibi söyleyebilirler. Zaten istedikleri biçimde

söylüyor ve eleştiriyor yapıyorlar. Saygı çerçevesini aşmamak koşuluyla bizim onlara diyecek bir şeyimiz yoktur. Ama biz bir Parti hareketiyiz. Partimiz de Önderlik ve şehitler partisidir. Yani Partiye katılırken, esas olarak Önderliğe katılmışız. Her şeyimizle Önderlik çizgisinde birleşmişiz. Dilimiz, üslubumuz birdir. Katıldığımız Önderlik de birdir. Peki böyle bir Önderliğe nasıl hitap edeceğiz? Dışımızdaki güçler gibi hitap etmek, onların dilini ve üslubunu kullanmak doğru olur mu? Kabul edilebilir mi? Böyle yaparsak, halkta Parti ve Önderlik üslubunu hakim kılabilir miyiz? Önderlik gerçeğini halka doğru anlatabilir miyiz?

Çünkü; Önderlikten söz ediyoruz. Önderlik kimliktir, Partinin belirleyicidir. Sen Önderlik kimliğini doğru kullanmazsan, hitabın doğru olmazsa, Önderliğin hangi doğrusunu anlatabilirsin, kimi ikna edebilirsin? Bu konuda da son dönemlerde özellikle dışımızdaki güçlerden çok fazla etkilenme var. Onların dilini, üslubunu kullanma var. O dil ve üsluplara öykünme var. Yani Partinin dil ve üslubundan kaçış var. Halbuki bunları Önder Apo geliştirdi. Önderliğe hitabımız Önderlik tarafından oluşturuldu ve kararlar haline getirildi. 'Parti Önderliği' deyimi, 'Apo kimliği' ve 'Apoculuk' kavramı, 'Kürt Halk Önderi' sıfatı bizzat Önder Apo'nun geliştirdiği, hakim kıldığı, kendi kendisini ifade ettiği kavramlardır. 'Apo' ismini bizzat Önderlik kullanmış ve kendisinin böyle tanınmasını istemiştir. Haki ve Kemal arkadaşlar sadece 'Arkadaş' hitabını kullanmışlardır ve Önderliğe

Partiye aittir. PKK ve PAJK yaratmıştır. Kadroların komünal yaşam ve kolektif çalışmasının sonucu komünal emek ürünü olmuştur. Daha çok da Önderlik ve şehitlerin yarattığı ortak değer birikimi olmuştur. Bu iyi bir şeydir. Bireylerle değil, Parti ile tanınmaktadır. Partinin yarattığı değerler olarak bilinmekte ve anlam görmektedir. Fakat son zamanlarda, özellikle bazı yoldaşlar bu kolektif emek ürünü olan değerleri bireylere paylaştırmak için adeta özel çaba harcıyorlar. Örneğin; bir resmi kim çekmiş, bir yazıyı kim yazmış, bir kitabı kim yazmış, kimin emeği ne kadar geçmiş; böyle bir arayış içindeler. Bireylere bölüştürerek Partiyi, Partinin komünalizmini ve kolektivizmini yok ediyorlar ama farkında bile değiller. Bu çok tehlikeli bir tasfiyecilik yaklaşımıdır. Komünalizm ve kolektivizmi öldürerek her şeyin başına bireyciliği geçirme durumudur. Oysa geçmişte bireyler yoktu, Parti vardı. Herkes Partiye katıldığı kadar kimlik ediniyordu. Böyle bir partiye katılıp içinde erimekten insanlar onur ve gurur duyuyorlardı. Herkes için katılım böyleydi. Başlangıçta daha çok tanınmayan gerilla resimlerini parti gazetesine koyuyorduk. Ancak insanlar bilsin ve okumada öncelik versin diye daha sonra Önderlik yazılarının başına Önderlik ismini koyduk. Bu durum doğru olur mu olmaz mı diye Önderlik bizimle bunu bile saatlerce tartıştı. Bunların hepsini biliyoruz. Fakat giderek bireycilik, kolektif militan emeğinin önüne geçti. Bireysel isim yapmak, Partiye katılmaktan önde oldu. Bireycilik böyle gelişti ve sonuçta Partileşme zavıfladı.

var. Bizim başka halklara verecek değerlerimiz olduğu gibi, başka halklardan ve hareketlerden öğrenmemiz gereken, almamız gereken değerler de çoktur. Bunları alabilmemiz için haklarında doğru ve yeterli bilgilenelemelere sahip olmamız gerekiyor. Yine ortak mücadele yürütebilmek için, doğru politikalar izleyip ilişki ve ittifaklar geliştirebilmek için de doğru ve yeterli tanımayla, halkları ve kültürleri bilmeye ihtiyacımız var. Bu alanlarda çalışma yürüten herkes için bu bir ulusal sorumluluktur. Araştırmalı, incelemeli, yazmalı ve sonuçlarını genele mal etmelidir.

Ulusal birlik çalışmasına doğru yaklaşılmalıdır

Hiç kuşkusuz Kürt ulusal birliği çok önemlidir. Ulusal kongre temelinde böyle bir birliği geliştirebilmek için Hareket olarak büyük çaba harcıyoruz. Bu çabayı daha fazla da harcamalıyız. Toplumda ulusal birlik ruhunu geliştirmeliyiz. Ulusal birliğe ihtiyacı ortaya çıkartmalıyız. Ulusal birliğin önemini ortaya koymalı ve kavratmalıyız. Fakat, örneğin, demokrasiden ve mücadeleden kopuk bir birlik anlayışı da çok doğru bir anlayış değildir. Evet ulusal birlik olmalı, ama hangi ilkeler ve ölçüler temelinde olmalıdır? Nasıl bir mücadele ile sağlanmalıdır? Açık ki bunlar da önemlidir ve bunları da ortaya koymamız gerekir. Örneğin; Rojava'da ulusal birlik tartışmaları oldu. Efrin ve Serêkaniyê düşman işgali altındayken, buna işgal demeyen ve işgale karşı mücadeleyi öngörmeyen bir ulusal

43. yılda faşizmi yıkacak, özgürlüğü sağlayacağız

Rêhevalên Hêja,

43'üncü PKK yılına girerken, hareket ve halk olarak, Önderlik ve şehitler çizgisinde topyekûn bir özgürlük ve direniş hamlesi içerisinde olduğumuz açıktır. Dikkat edilirse, mevcut gelişmeler söz konusu hamleyi Apocu çizgide etkili yürütmek ve zafere taşımak için bize her zamankinden çok imkân ve fırsat vermektedir. Bu konuda düşman cephesi dağılıp parçalanmakta, zavıflamakta, daha çok tecrit olur hale gelmektedir. Buna karşı Özgür Kürdistan ve Demokratik Türkiye ve Ortadoğu mücadelesi ise çok daha fazla güç tarafından kabul edilir, benimsenir, çok daha etkinlik sağlar hale gelmektedir. Bu anlamda faşist, sömürgeci, soykırımcı zihniyet ve siyaset iyice daraltılmış, darbelenmiş ve tecrit edilmiş, yıkılma aşamasına getirilmiş; özgürlük ve demokrasi mücadelemiz ise her zamankinden güçlü olarak büyük başarılarla, yeni zaferlere yürür hale gelmiştir.

43'üncü yılda işte bu durumu doğru değerlendirmek, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete öldürücü darbe vurup yıkıma götürerek Özgür Kürdistan ve Demokratik Ortadoğu mücadelemizi yeni ve büyük zaferlere taşımak istiyoruz. Bunu ifade eden 'Özgürlük Zamanı' Hamlemizi 43'üncü PKK yılında kesin zafer kazanır bir düzeye ulaştırmayı hedefliyoruz. Bunun fırsatlarının ve imkânlarının çok olduğunu, böyle bir büyük zafere ulaşmanın mümkün olduğunu görüyoruz.

Bu anlamda, fırsatlar ve imkânlar yeterli ve her zamankinden fazladır. Demek ki gerisi bize kalıyor. Parti öncülüğüne, gerilla öncülüğüne, kadın ve gençlik öncülüğüne kalıyor. Öncülük kendisini doğru örgütler ve başarılı savuşturursa, 43'üncü PKK yılını AKP-MHP faşizminin yıkıma götürüldüğü, özgürlük ve demokrasi mücadelemizin büyük zafer kazandığı bir yıl haline getirmek mümkündür. Bize bağlı olan bu gerçekliği her zamankinden daha çok Önderlik ve şehitler çizgisinde Partileşerek, gerillalaşarak, demokratik uluslaşarak başarmak istiyoruz.

Başlattığımız büyük hamleyi zafere taşıyarak topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişimizi zafer kazanan büyük bir tarihi direniş konumuna ulaştırmayı hedefliyoruz. Sonuç bize bağlı ve biz de Önderlik ve şehitler çizgisinde daha çok eleştiri-özeleştiri yaparak, Parti ve Önderlik gerçeğini daha derinden anlayıp kendimizi Apocu fedai militan çizgide daha güçlü partileştirecek bu görevleri başarıyla yerine getireceğimize inanıyoruz.

Bu inanç temelinde tüm yoldaşların 43'üncü Parti Bayramlarını bir kez daha kutluyor; 43'üncü PKK yılını, AKP-MHP faşizminin yıkıldığı, imralı işkence ve tecrit sisteminin kırıldığı, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuştuğu, Kürdistan'ın özgür, Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratik hale geldiği, 'Özgürlük Zamanı' Hamlemizin büyük zaferler kazandığı bir büyük mücadele yılı haline getirmeye çağırıyoruz! 43. yılda Apocu fedai çizgisinde daha güçlü Partileşelim, daha etkili savaşalım ve daha büyük başarıalım!

-Kahrolsun Faşist-Sömürgeci-Soykırımcı Diktatörlük!

-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

-Yaşasın Devrimci Halk Savaşı Direnişimiz!

-Yaşasın Özgürlük Zamanı Direniş Hamlemiz!

-Bijî PKK-PAJK!

-Bijî Rêber Apo!

43'üncü PKK yılına girerken, hareket ve halk olarak, Önderlik ve şehitler çizgisinde topyekûn bir özgürlük ve direniş hamlesi içerisindeyiz. Dikkat edilirse mevcut gelişmeler, başlattığımız hamleyi Apocu çizgide etkili yürütmek ve zafere taşımak için bize her zamankinden çok imkân ve fırsat vermektedir. Bu konuda düşman cephesi dağılıp parçalanmakta, zavıflamakta, daha çok tecrit olur hale gelmektedir. Buna karşı Özgür Kürdistan ve Demokratik Türkiye ve Ortadoğu mücadelesi ise çok daha fazla güç tarafından kabul edilir, benimsenir, çok daha etkinlik sağlar hale gelmektedir.

1980'e kadar böyle hitap edilmiştir. Yurtdışında kısa bir süre 'Ali Arkadaş' hitabı da kullanılmıştır. 15 Ağustos Atılımından sonra ve 3'üncü kongreyle birlikte 'Parti Önderliği' örgüt içinde ve 'Serok' kavramı ise halk düzeyinde kullanılmıştır. En son olarak da Önderlik kendisini 'Demokratik Konfederalizm Önderliği' ve 'Kürt Halk Önderi' olarak ifade etmiştir. Tarihsel gelişme ve gerçektir.

Bunlar yerine kapitalist modernitenin kavramlarını kullanmayı sanki ileri bir şeymiş gibi öne çıkaranlar vardır. Oysa Önder Apo, "Ben bu harekete isim verdim" dedi. Verdiği isim neydi? Açık ki 'Apo' ismiydi, 'Apoculuk'tu. Apo olarak kendisini tanıtan Önder Apo'nun kendisiydi. Hiçbir örgütsel kimlik yokken Apoculuk kimliği vardı. Apoculuk, Özgürlük Hareketimizin ilk ve süreklilik taşıyan ideolojik ve örgütsel kimliğidir. Önder Apo tarafından geliştirilen kimliğidir. Peki bir Önderlik kadrosu olarak biz o kimliğe sahip çıkmazsak, ona zarar verici dil ve üslup kullanırsak, o zaman Önderliği nasıl doğru temsil edebilir, topluma nasıl doğru ve yeterli bir biçimde anlatabiliriz? Bunun mümkün olmayacağı açıktır.

Kollektif çalışmaya gelmemek başka ideolojileri dayatmaktır

Biz bir kolektif çalışma ve komünal yaşam hareketiyiz. Toplumcu bir yaşam gücüyüz. Yarım asra yaklaşan Önderlik yürüyüşümüz içerisinde komünal yaşam ve kolektif çalışma temelinde ortaya çıkan müthiş bir ortak emek ve onun yarattığı değerler toplamı var. Bu değerler

Şimdi bu tarz bireyciliği de azaltmak lazım. Bireysel isim yapmak marifet değildir. Parti kolektivizmi ve komünalizmini geliştirmek, onun içerisinde erimek, adsız nefer olmak marifettir. Tüm Parti militanlarının, fedailerin çizgisi budur. Propaganda çalışmaları açısından halkı etkilemek, eğitmek için kendini göstermek yaşanabiliyor. Tamamen çalışmanın gereğidir. Onun ötesinde bir şey yoktur. Özellikle geçmişte PKK'nin kolektif emeğinin ürünü olarak ortaya çıkmış değerleri birilerine paylaştırmak için hiç kimse çaba harcamaya kalkmamalıdır. Yalan-yanlış bilgilerle ya da basit maddiyatçı eğilimlerle bu tür şeyler yapılmamalıdır. Bunları önemsiyoruz. Çünkü; eğer öyle yapılırsa ortada Parti kalmaz, bireyler kalır. Parti kolektivizmi ve komünalizmi içerisinde erimiş bireyler değil, bireylerin toplamından oluşmuş bir parti ortaya çıkar. Bu da PKK gerçeğine, onun felsefi-ideolojik duruşuna terstir ve zarar vericidir. Bu konularda tüm yönetimlerin, temsilcilerin bireysel dil ve yaklaşımdan uzak durması, yine özellikle geçmişe dair araştırma-inceleme yapan, propaganda-ajitasyon ve sanat-edebiyat çalışması yürüten arkadaşların daha fazla özen ve dikkat göstermesi gerekir.

Çalışma alanlarında edinilen bilgilerin eğitici-öğretici yönlerinin, özellikle diplomasi açısından enforme edici olanların genelle paylaşılması da kolektivizmin bir gereğidir.

Biz hareket olarak artık ulusal sınırları aştığımız gibi, bölgesel sınırları da aşarak küresel bir yapı kazandık. Dünyanın dört bir yanında çalışmalarımız

birlik çalışması ve tartışması yürütüldü. Bu anlaşılır ve kabul edilebilir bir durum değildir. Böyle bir ulusal birlik olmaz. Zaten olmadığı da görülmüştür.

Ulusal birlik, ortak ulusal anlayış ve yaşam ölçüleriyle olur. Bu da demokratik ilke ve ölçülerdir. Şimdi hiçbir demokratik anlayış olmasın, ondan sonra birlik olsun demekle birlik olmaz. Böyle bir söylem topluma yanlış bilgi veriyor. Sanki ilkesiz, ölçüsüz, mücadelesiz birlik olacakmış gibi bir algı yaratıyor. Yanlış ortaya çıkartıyor. Bu da işbirlikliliğin ve milliyetçiliğin işine yarıyor. Toplumda onlardan beklentiye öne çıkartıyor. Toplum içinde milliyetçi, işbirlikçi, parçalayıcı güçlere karşı birlik mücadelesini geliştirmeyi zavıflatıyor.

Demek ki 'birlik olursa her şey çözülür' demek yalnız başına doğru değildir. Evet birlik gereklidir ve büyük bir güç verir. Ama birlik neyle olur? **Birincisi;** birlik demokratik anlayışla, ilke ve ölçülerle olur. **İkincisi;** birlik mücadeleye dönüşürse, faşizme, sömürgeciye, soykırıma, işgale karşı ve aynı zamanda özgürlük ve demokrasi için mücadeleyi ortaya çıkartırsa, biz buna doğru bir birlik diyebiliriz. Diğer pasifizmi ve milliyetçiliği gizleyici, hak etmeyen güçlerden keramet bekleyici bir anlayış ve yaklaşım ortaya çıkartır ki, bu da kesinlikle doğru değildir. Demek ki böyle önemli kavramları kullanırken içeriğine de dikkat etmeliyiz. Etkilerine ve sonuçlarına dikkat etmeliyiz. Doğru ve yeterli bir temelde kullanmalıyız. Eksik ve yetersiz kullanımlar yarar getirmez, tersine zarar verir. Bunlara da dikkat etmek önemli olacaktır.

Ortadoğu'da en önemli toplumsal halka Kürtlerdir Kürt halkında da en önemli toplumsal halka kadındır

Dilzar Dîlok

PKK bir kadın partisidir. Kadın özgürlük paradigması, PKK kimliğinin ruhunu ve bedenini inşa etmektedir. Bunu dost ve düşman herkes bilmekte ve dillendirmektedir.

20. yüzyıla girerken Ortadoğu, tarihin bir döneminde çakılı kalmış bir toplumsallık içindedir. Üstüne üstlük özgürlük değerlerini hemen içselleştiremeyecek kadar egemenlikli zihniyetlerin hakimiyetine maruz bırakılmıştır. Böyle bir Ortadoğu'da İslam dininin etkileriyle birlikte betonlaşmış bir erkek egemen kimliği yaşam bulmuştur. Ve Ortadoğu

PKK'nin gücü Önder Apo'nun toplum tahlillerinin derinliği ve bu derinliği kadında bulmasından gelmektedir. Kadını toplumun omurgası olarak ele alan bu paradigma, ezilen bir halkın en ezilen yanına dokunmayı başarmıştır. Bu başarı, Kürt kadınının Ortadoğu'nun tarihte çakılı kalmış köklü tarihselliğine dokunmasındandır. Ortadoğu'da en önemli toplumsal halka Kürtlerdir ve Kürt halkında da en önemli toplumsal halka kadındır.

başarmıştır. Bu başarı, Kürt kadının Ortadoğu'nun tarihte çakılı kalmış köklü tarihselliğine dokunmasındandır. Ortadoğu'da en önemli toplumsal halka Kürtlerdir ve Kürt halkında da en önemli toplumsal halka kadındır. Ve Önder Apo bu halkayı keşfederek

toplumun eksik tarafını inşa etmekle özgürlük mücadelesine bir kapı aralayıştır. Kapitalist modernitenin endüstriyalizm, kapitalizm ve ulus devlet ayaklarına baktığımızda her üçünün de erkek egemenlikli bir sistem sayesinde varolabildiğini, her üçünün

Soykırım saldırıları karşısında, Kürt halkının uçurumun eşiğinden dönme aşamaları da PKK öncülüğünde kadın özgürlüğünde derinleşen mücadeleyle birlikte gerçekleşmiştir. Önder Apo, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni geliştirirken "sosyalizmde bir açılım" yaptığını belirtmiştir.

Bu yönelişlerin her biri bir özgürleşme ve özgürleştirme edimi olarak toplumda yerini almıştır. Kuşkusuz kendi içinde anlamama, anlamaya gücü yetmeme, pratikleştirmeye güç getiremememe, verili hakim kimlikten vazgeçememe gibi durumlar da yaşanmıştır. Ancak devrimin kendisi bu durumları engel olarak tanımayacak, onları aşip geçecek büyüklüğe ulaşmıştır. Kürdistan özgürlük devriminde kadın öncülerin ardından direniş saflarına koşan, soykırımcı rejime karşı direnişe geçen, kahramanlaşan örnekler de bunu göstermektedir.

PKK'nin kadın kimliği konusundaki iddialı çıkışı, soykırımcı faşist Türk devletinin kadını, Kürt toplumunda klasik namus anlayışı temelinde kullanmaya, Kürt toplumunu kadın olgusuyla vurmaya götürmüştür. Gerçi Türk devleti bu politikayı Kürt halkına karşı tarihte de günümüzde de yoğunca kullanmıştır ve kullanmaya devam etmektedir.

Yine kadın militanların cenazelerine karşı savaş kurallarını hiçe sayan her türlü ahlak dışı saldırıyı gerçekleştirmiş, el uzatmış ve hakaret etmiştir. Aynı politikayı dönem dönem erkekler üzerinden de geliştirmiştir.

**Kadın gerçeği,
PKK'de örgütlü, planlı,
bilinçli bir toplumsal irade
haline gelmiştir**

Kadın partisi olarak şekillenen PKK, Önder Apo'nun sürekli tarihe, toplumsallığa ve devrim diyalektiğine yaptığı katkılar, ard arda sağladığı açılımlar ve müdahaleler sayesinde sürekliliğini koruyabilmiş, kesintisiz mücadele diyalektiğini sürdürebilmiştir. PKK'nin süreklileşen bir özgürlük mücadelesi olarak tarihe adını yazdırması, zaten kendi başına onun kadın kimliğini, kadınca olan yanını göstermektedir. Kadın ger-

tüm çıkışlarında, tüm sosyal mücadelelerinde bir boşluk, bir tanımlanamayış ve bir eksiklik bilinciyle 20.yüzyıla kadar gelmiş, ancak hakim zihniyetin etkisiyle de bu eksikliği giderememiştir. Böyle bir yapılaşmanın içinde Kürt ve Kürdistan ise, inkar edilmiş, varlık inşasına dair kimi çıkışları hep erkek egemenliğinin yıkıcılığıyla baskılanmış ve nihayetinde varolamamıştır.

Önder Apo'nun Kürt ve Kürdistan tanımları tarihsel, toplumsal olduğu kadar edebi, felsefik ve derindir. Anlam derinliği kimi zaman salt edebi anlatım olarak algılandığından yeterli toplum-bilimci yorumlara kavuşturulamamış, karşılığını hakettiği kadar bulamamış olsa da varolmaya yetecek düzeyde bir evrensel anlamı da barındırmıştır.

PKK'ye dair ilk okumaların en çarpıcı ve kapsayıcı yanları kadın özgürlüğü ve toplumsal özgürlükle ilgili olanlardır. PKK'nin gücü Önder Apo'nun toplum tahlillerinin derinliği ve bu derinliği kadında bulmasından gelmektedir. Kadını toplumun omurgası olarak ele alan bu paradigma, ezilen bir halkın en ezilen yanına dokunmayı

PKK'nin inşasını gerçekleştirmiştir.

Bir sosyalist mücadele olarak doğan PKK'nin kadın özgürlüğüyle buluşması kendiliğinden olmadığı gibi taktiksel de olmamıştır. Önder Apo'nun büyük tarihsel hissiyatı, zihniyet özgürlüğünü derinden yaşaması onu

de erkek egemenliğine dayandığını, toplumun tamamına erkek eksenli bir kölelik hiyerarşisi dayattığı görülmektedir. Önder Apo'nun, Sosyalizm'in Alfabetesi kitabını okuduktan sonra sosyalizmin kazandığına İslamiyetin kaybettiğine dair tarihsel söylemi, genç

**Türk devleti kadını
Kürt toplumsallığına karşı bir
silah olarak kullanmıştır**

Kadın partisi olmak, PKK militanları, sempatanları, PKK taraftarları aç-

Kadın gerçeğinin akışkan, doğurgan, üretken ve yaşam kurucu yanı PKK'de örgütlü, planlı, bilinçli bir toplumsal irade haline gelmiştir. Bundan dolayı bütünlüğün içinde yaşanan mücadeleler, savaş, düşünsel devrim, çatışmalar, tartışmalar, eğitimler, zorluklar, kendini yenilemenin ve özgür kişiliğe, özgür toplumsallığa ulaştırmanın tüm devinimleri bu akışkanlığı, bu doğurganlığı, bu üretkenliği ve yaşam kuruculuğu anlatır.

sosyalizme yöneltmiştir. Bundan dolayı lise yıllarında okuduğu bir kitap vesilesiyle "Muhammet kaybetti, Marks kazandı" derken kendi toplumunu arayan, kendi toplumunu inşa etmeye yönelen bir gencin sosyalizmde bu arayışlarını gerçekleştireceğini keşfetmesiyle mümkün olmuştur. Bu anlamıyla sosyalizm, kapitalist modernite karşısında kadın eksenli bir varoluş,

yaşına rağmen milyonların kaderini kapsayan büyük bir belirlemedir. Ortadoğu tarihinin seyrini değiştirecek önemdedir. Aradan geçen yarım asırlık dönem, bu belirlemenin Ortadoğu'daki gelişmelerin seyrini değiştirdiğini, Önder Apo'nun paradigmasının dünya insanlığıyla buluşması ile birlikte evrenselleşerek görünür olduğunu göstermiştir.

sından bir övünç kaynağıdır. Bu durum, Kürt toplumunda büyük devrimler yaratmıştır. İlk etapta anlaşılmasa da salt Önder Apo'ya duyulan güvenden dolayı kabullenilen bu belirleme, yıllar içinde Kürt toplumunu, Kürt insanını, Kürt kadını ve Kürt erkeğini dönüştürerek, değiştirerek, kadını anlamaya, kadın gerçeğini bilmeye, kadın varoluşunda kendi varoluşunu görmeye yöneltmiştir.

çeğinin akışkan, doğurgan, üretken ve yaşam kurucu yanı PKK'de örgütlü, planlı, bilinçli bir toplumsal irade haline gelmiştir. Bundan dolayı bütünlüğün içinde yaşanan mücadeleler, savaş, düşünsel devrim, çatışmalar, tartışmalar, eğitimler, zorluklar, kendini yenilemenin ve özgür kişiliğe-özgür toplumsallığa ulaştırmanın tüm devinimleri bu akışkanlığı, bu doğurganlığı, bu

üretkenliği ve yaşam kuruculuğu anlatır. Birçok örgütten temsilcilerin dile getirdiği bir örnek vardır: "Eleştiri bizi parçalıyor, sizi ise daha fazla birbirinize yaklaştırıyor." Bu hakikat, PKK kurucu militanlarından Ali Haydar Kaytan Yoldaşın "Eleştiri bir inşa eylemidir" sözüyle de daha bir anlaşılır oluyor.

Önder Apo'nun kurduğu PKK diyaletliği öyle güçlüdür ki, toplumsal iradeye, özgürlüğe katılamayan, kendini toplumsallığında ve tarihinde, özgürlüğe kilitlenişinde bulamayanlar PKK'nin dışına düşüyor. Öze ulaşmanın yolunu kaybedenler 'posa' oluyor ve dışına düşüyor. İlginç olan şudur ki, 'posa' tanımı Önder Apo'nun soykırıma uğramış Kürt için kullandığı terimdir. PKK'nin özüne ulaşamayarak dışına düşenin posası olması, bir anlamda soykırıma uğramış olmak, soykırım etkisinden kurtulamamak oluyor. Öze katılamayanın posası olup dışarı atılması, kadın gerçeğiyle de güzel örtüşmektedir. Kadın varoluşunda, fikrinde ve bedeninde de öze karışamayan, varoluşun inşasına katılamayanın dışarı atıldığı, kadın dünyasında, evreninde yer edinmediği bilinir. Fikirsiz olarak olduğu kadar bedensel olarak da bu böyledir. Varoluşu bedensel ve ruhsal olarak ikiye ayırmak insanı anlama çabasında, hakikatin bütünselliğine zarar verme anlamında riskler barındırır da bu alışkanlıktan tam olarak kurtulamadığımız kesindir. Bundan şöyle bir sonuç çıkmaktadır: Özgür varolmak ve süreklileşmek isteyen, üretken, doğurgan, açışkan olmalı, yaşam kurucu olmalı, yaşamın inşasına tüm benliğiyle her zerresine kadar katılmalıdır.

PKK ile Kürtlük, özgür bir tanıma kavuşma şansına ulaşmıştır

PKK öncesi Kürt toplumu içinde kadın gerçeği, üzeri örtülmüş ve küllenmiş bir hakikat gibidir. Her ne kadar soykırımcı faşist Türk devleti, üzeri betonlanmış dese de toplumda ve tarihte birçok gerçeğin üzeri örtülmüş olsa da betonlanamamıştır. Şüphesiz soykırım saldırıları büyük zararlar vermiş ve Kürt kimliğinin tahribatlara uğramasında büyük rol oy-

da doğal öncüsü olmuştur. Toplum, düşman üzerine yürümede, erkek egemenliği karşısında kendini var etmeye cesaret eden kadında geleceğini görmüş, bu kadına umutla bakmıştır. Saraların, Bînevş Agalların, Bêrîvanların, Bêrîtanların, Zilanların, Delallerin, Nûdemlerin durumunda kendi varlığını, özgürlüğünü ve geleceğini gören tüm toplum bireyleri, Kürt kadınının bu hakikatini kendi temel hakikati bilmiş ve esas almıştır. Bu gerçeklik, kadının toplumun doğal öncüsü olması anlamında, büyük inşa rolünü oynamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti en fazla itibarsızlaşmayı kadın mücadelesi karşısında yaşamıştır

Kürt inkarı üzerinden kendini var eden Türk soykırım sistemi, inkarcı ve katliamcı faşist Türkiye Cumhuriyeti, Kürt toplumu üzerinden kendini inşa eden baskı rejimi olarak en fazla itibarsızlaşmayı, kadın mücadelesi karşısında yaşamıştır. Kürt kadınının özgürlük mü-

ve inşa edici olmuşlardır. Tüm bunlar erkek zihniyetinden uzaklaşmak ve kadının evrensel anlamına ulaşmak anlamına gelmektedir.

Kendini var etmeyi bilen dilimiz, kültürümüzün direngenliğinden kaynağını almaktadır

PKK militanlarının erkek egemenlikli sisteme vurdukları darbenin önemi büyüktür. Ancak daha da önemlisi kadın özgürlük mücadelesinin vurduğu darbedir. DAİŞ somutunda bugün itiraf edilenler TC'nin, Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi karşısındaki çaresizliğini, itibarsızlaşmasını ve çöküşünü nasıl hızlandırdığını göstermiştir. DAİŞ çetelerinin, Kürt kadınlarının eliyle öldürülme korkusunu tüm dünya bilir. Türk soykırımcı rejiminin aynı korkuyu, itiraf etmese de derinden yaşadığı bilinmektedir. Öyle ki, kadın militanların eylemleri sonrasında Kürt kadını karşısında duyulan korku daha da artmış, tüm kadınlardan korkulmaya başlan-

diline de uyguladıklarını gösterir. Mevcut durumda bir egemen baskısı olmamasına rağmen Barzaniler somutunda yaşanan bu durum, Kürt düşmanlığıyla, köle şekillenişle açıklanabilir. Ancak diğer tarafta Kürdistan Özgürlük Mücadelesi saflarına katılan, PKK'den etkilenen, bu mücadeleyi benimseyen ve özgürleştirilen Kürdistan alanlarına gelerek özgürlük mücadelesine katılan, kendini var etme mücadelesini Kürdistan'da veren dünya enternasyonalist insanlığını da tanımaktayız.

Bu insanlık, PKK ile, Önder Apo paradigmasıyla dünya insanlığının umudu olmaya aday bir yeni soy değeri yaratmaktadır. Ve bu soy değerini yaratırken Kürdistan topraklarına gelmekte, kendi anlamını bu toplumsallıkta bulmakta, Kürt dilini öğrenmektedir. Bugün artık Kürtçe devrimin dili olarak, özgülleşen insanlığın evrensel, ortak dili olmaya doğru yol almaktadır.

Bunu salt Kürtçenin zenginliğiyle, büyüklüğüyle açıklamaya çalışmak bizi milliyetçi eğilimlere götürebilir, bundan dolayı dikkatli olmak gerekir. Ancak bu durumu şöyle adlandırmak mümkündür:

dilini öğrenerek Kürtçe konuşması, etkinlikler düzenlemesi büyük anlam taşımaktadır. Halklar diplomasisi denilen de tam da budur. Önder Apo'nun paradigmasının Kürt diliyle yaygınlaşması da, paradigmamız gibi dilimizin de kadın özgürlükçü yanını göstermektedir.

Başta da ifade ettiğimiz gibi PKK bir kadın partisidir. Bununla birlikte PAJK somutunda Kürdistan Özgürlük Mücadelesi kadın partileşmesiyle Ortadoğu ve dünya kadınlarıyla buluşma iddiasında önemli bir düzey yaratmıştır. Özgürlük ideolojisinde buluşarak tüm dünyada Kadın Özgürlük İdeolojisi ekseninde bir Dünya Demokratik Konfederalizmi inşa etme, özgür demokratik bir insanın zeminlerini oluşturma mücadelesinde önemli bir aşamaya gelen kadın partileşmesi PAJK, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin derinleştirilmesi, yaygınlaştırılması, tüm toplumsal, siyasal, düşünsel alanlara uygulanmasının perspektifini oluşturmıştır. PAJK çatısı altında bilinçlenen, özgürlük bilincini toplumsallaştıran Kürdistan kadını, bölge ve dünya kadınlarıyla buluşarak bu bilinçlenmeyi evrenselleştirmektedir. Bu mücadele düzeyi, Önder Apo paradigmasının küreselleşmesinde en temel rolü oynamıştır.

Bir yandan özgür eş yaşam anlayışı, tüm iktidar ilişkilerin toplumu zehirlemesine karşı panzehir olmaktadır. Öte yandan ise eşbaşkanlık sistemi, tekçi faşist erkek sistemlerine karşı duruş ve özgürlükçü bir alternatif olmakta, büyük parçalanmışlık yaşatılan toplumda bir denge yaratmaktadır. Bunun yanı sıra kadın bilimi olan Jineoloji ile hakim erkek zihniyetinin yaratımı olan tüm 'bilimlere', bilimciliğin kendini arındıramayan tüm zihniyet kalıplarına karşı özgür düşünceli toplumsallaştırmaktadır. Tüm bunlar, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'yle sürekliliğini sağlayan ve bundan dolayı da kadın partisi olarak kimliğini somutlaştıran PKK'nin evrenselleşmesinin de göstergeleridir.

Bugün Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması'ndan etkilenen dünyanın dört bir tarafındaki kadınlar Önder Apo'nun özgürlüğünde kendi özgürlüğünü görmektedir. Bugün tüm dünyadan kadınlarının aynı duygu, aynı düşünce ve aynı eylem etrafında buluşması, büyük anlam inşası demektir. Ve bu anlam inşası, hakikaten kadıncıdır. Bu hakikat eyleminin özgürlükler doğurması da duygu, düşünceyi, eylemi yükseltip Önder Apo ile birlikte yaşayarak zirve yapacak ve evrenselleşerek yeni bir çağın başlangıcı olacaktır.

Kürt inkarı üzerinden kendini var eden Türk soykırım sistemi, inkarcı ve katliamcı faşist Türkiye Cumhuriyeti, Kürt toplumu üzerinden kendini inşa eden baskı rejimi olarak en fazla itibarsızlaşmayı, kadın mücadelesi karşısında yaşamıştır. Kürt kadınının özgürlük mücadelesi, erkek egemenliğinin en kaba uygulandığı olan TC devlet sisteminin inkara, katliama, tekçiliğe dayalı şekillenişine büyük darbe vurmuştur.

namıştır. Kürt kişiliğinin kısır, kendisi olamayan, kendi toplumsallığını bulamayan, egemenine göre kendini konumlandıran, korkak, birlik duygusuna ulaşamayan, her tür sistem içinde tekil olarak varolmayı tek varoluş sanan bir durumda oluşu, Önder Apo'nun deyişiyle "İnsan ile hayvan arasında bir ucube" oluşu soykırımın sonucu, posalaşma düzeyini göstermektedir. Ancak tüm bu özellikler PKK çıkışıyla birlikte sarsılmış ve giderek bu özelliklerin bir varoluş biçimi olmadığı görülmüştür. Kürt toplumunun Kürt insanı tanımı değişmiştir. Devrim zaten en başta budur. Kürt insanı kendisi olamayanı, toplumunu tanımayan, egemenine yakınlaşanı ayıplamış, birlik olamayanı, korkak, bireyci olanı reddetmiş ve hor görmüştür. PKK ile Kürtlük özgür bir tanıma kavuşma şansına ulaşmıştır. Varlığı, kendisi olmaya, egemene karşı durmaya, birlik olmaya, cesarete koşullandırmıştır. Böyle bir ortamda Kürt kadınının her türlü varoluşsal çıkışı, eylemi, tüm toplum tarafından takdir edildiği gibi kadın, tüm toplumun

cadelesi, erkek egemenliğinin en kaba uygulandığı olan TC devlet sisteminin inkara, katliama, tekçiliğe dayalı şekillenişine büyük darbe vurmuştur. Kadın olmak, kadın toplumsallığıyla yaşamak ve kadınca değerleri esas almak konuları Türk devlet sisteminin erkek egemenlikli politikalarınca büyük vahşetle karşılanmıştır. Uyanan, varolma mücadelesine kalkışan, direnişe geçen Kürtlere düşman tarafından katliamlarla cevap verilmesini, Kürtler yok oluş olarak görmemişlerdir. Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin, Sakinelerin varoluş eylemlerinde bunu görmek mümkündür. Hayrilerin son nefeslerinde söyledikleri sözler, özgürlüğü her gün doğuran bir ana gibi yaşamı sarmaktadır. Mazlumların zindanı aydınlatan bilinçleri, özgülleşme eylemleri, Kemallerin düşmana büyük darbeler vuran sözleri ve eylemleri, TC devletinin erkek egemenliğine büyük darbe vurduğu kadar, sonraki dönemlerin özgürlükçü, direnişçi bireylerini doğurduğu yarattığı ve mücadeleye kattığı, bilinçle donattığı için eğitici, yaratıcı, doğurucu

muştur. Zilan arkadaşın eyleminden sonra tüm hamile kadınlardan şüphelenilmesi ve "güvenlik nedeniyle arama" adı altında eziyet edilmesi, erkek egemenlikli Türk askerinin-polisinin direnen Kürt kadını karşısındaki korkusunun derinliğini göstermektedir.

Mücadelemizin evrenselleşmesine bir örnek de dil üzerinden verebiliriz. Bilindiği gibi Kürtçe dili, soykırım saldırıları karşısında büyük kesintilere uğramış, büyük darbeler almıştır. Buna rağmen direnen, kendini var etmeyi bilen bir dilimizin olması, kültürümüzün direngenliğinden kaynağını almaktadır. Kürtler bir yandan Türk, Fars, Arap soykırım sistemlerine karşı varoluş mücadelesi vermekte, kesintiye uğrayan zamanları telafi etmeye çalışmaktadır. Bunu yaparken dahi büyük saldırılar olmakta, direniş sürmektedir. Bir yandan da dilimiz kimi siyasal çıkarlara kurban edilmektedir. Barzanilerin uluslararası kamuoyunda tek bir kelime Kürtçe konuşmamaları soykırımı kendi zihniyetlerinde gerçekleştirdikleri, halkımızın

insanlık değerleri, Ortadoğu'dan çıkarak tüm dünyaya yayıldı, büyük devrimler gerçekleştirdi. Fakat bu değerler, devletçi sistem tarafında büyük baskılara uğradı, özgürlüğünden edildi. Ancak 21. yüzyıla birlikte Önder Apo'nun Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması'yla birlikte yeniden bir ışık gördü, yolunu buldu ve yönünü Kürdistan'a döndü. Bugün Kürdistan'da gelişen büyük devrim, tüm dünya insanlığının özgülleşmesinin manifesto-sunu tarihe maletti. İnsanlık, bugün Önder Apo'nun yeni paradigmasıyla özgürlük umutlarını büyüterek mücadele kararlılığını geliştiriyor. Kürt dilinde kendini ifade etmenin sadeliği, anlam derinliği, kadın özgürlüğüyle yüklü toplumsal süreçten anlamı sayesinde de bir ortak evrensel dil tercihi yaptı. Kürt dili, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi PKK ile sıkıştırıldığı sınırlardan kurtulmuştur. Bugün dünyanın her yerinden insanların Bakur ve Rojava Kürdistan'a giderek Kürtçe öğrenmesi, hiçbir diplomatik, devletçi çıkar olmadan Kürt

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nü Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı Hamlemiz ile karşılıyoruz

Besê Erzincan

Yeni bir dünya düzeni şekilleniyor. Bu düzenlenişin özgürlük-kölelik ivmesi, kadınların özgürlük mücadelelerine öncülük etme, sürükleme düzeyleri ile doğru orantılı gelişecektir. Erkek egemen sistem bu süreçte, kadınları kendi hakimiyeti altına almak, denetimde tutmak için daha incelikli köleleştirme düzeylerini uygulamak isteyecektir. Buna karşılık kadınlar da özgürlük durumu ve alternatif özgür yaşam sistemlerini geliştirerek direneceklerdir.

Özgürlük ve demokrasi cephesinde yer alan güçlerin radikal özgürlük çizgisi ile mücadele etmesi son derece hayattır. Radikal özgürlük çizgisi, kadınların, halkların, inanç guruplarının kendi öz yönetimlerini, özsavunmalarını oluşturabilmelerinden geçer. Kadınlar öz güç, irade, örgütlülük ve eylemliliklerini tüm yoğunluğu ile ortaya çıkarmalıdır. Kadın Özgürlük Çizgisi'nin irade ve renginin yaşamın her boyutunda eşitçe ve adaletili ortaya çıkarılması, sanıldığından çok daha hızlı ve kalıcı sonuçlara ulaşması mümkün kılacaktır. Kadın Özgürlük Çizgisi temelinde verilen sınıfsal, ulusal, ekolojik mücadeleler bütünlüklü kapsamlı sonuçlar almayı beraberinde getirir. Kadın Özgürlük Çizgisini özümseyerek tüm mücadelelere bakış, beyinlerin, yüreklerin görme ve hissetme gücünü çoğaltır, derinleştirir. Bu nedenle de direnişi amansız kılar.

Kadın ve erkeğin birbirine yabancılaştırılması tüm savaşların özüdür

Günümüzde yapılan araştırmalar, arkeolojik-tarihi bulgular temelinde bilinmektedir ki; erkek egemen sistem beş bin yıllık tarihsel süreci boyunca temel yöntem olarak kadınlar üzerindeki baskı, şiddet, zoru sürekli arttırarak, ideolojik boyutta mevcut düzeninin değişmezliğini ikna çalışmalarıyla varlığını sürekli kılmayı sürdürebilmiştir. Toplumsal yaşam modelini de bu egemenlikli erkek anlayışları temelinde şekillendirmiştir.

Tarihsel olarak da bilinmektedir ki, kadınların toplumsal yaşamdan, kadın birliğinden kopararak evlere kapatılması, şiddet, tecavüz yöntemleri temelinde erkeğin mülkü haline gelmesi dünyada sürdürülen her türlü savaşın özünü oluşturur. Kadın ve erkeğin birbirine yabancılaştırılması tüm savaşların özüdür. Kadının mülk haline getirilmesi hakiki aşkın, sevginin öldürülmesi, savaşların, eşitsizliğin oluşturulma tarihi olmaktadır. Kadının mülkleştirilmesi için erkeğin yürüttüğü savaş yöntemleri, sonrasında toplumun tüm kesimlerine uygulanmıştır. İlk savaşlar, iktidarlar ve devlet sistemleri bu temelde geliştirilmiştir. Egemenlikli erkek sistem, insanlığın birbirine düşmanlaştırılması, iradenin kırılması, yabancılaşma, duyguların öldürülmesi, kadınların köleleştirilmesi ile başlamıştır.

Feodal düzende kadınların eve kapatılarak sömürülmesi söz konusu iken, kapitalist düzende ise kadının her mekanda, evde, okulda, işyerinde, sokakta her yerde baskı altına alınması, şiddete uğraması, sömürülmesi durumu söz konusu olmuştur. Egemen erkek sistem, kapitalist düzende kadına yönelik şiddeti çok amaçlı bir biçimde derinliğine planlayıp, bir yaşam tarzına dönüştürmüştür. Diğer yandan kadınlar evlerin dışına çı-

Kadınların toplumsal yaşamdan, kadın birliğinden kopararak evlere kapatılması, şiddet, tecavüz yöntemleri temelinde erkeğin mülkü haline gelmesi dünyada sürdürülen her türlü savaşın özünü oluşturur. Kadın ve erkeğin birbirine yabancılaştırılması tüm savaşların özüdür. Kadının mülk haline getirilmesi hakiki aşkın, sevginin öldürülmesi, savaşların, eşitsizliğin oluşturulma tarihi olmaktadır. Kadının mülkleştirilmesi için erkeğin yürüttüğü savaş yöntemleri, sonrasında toplumun tüm kesimlerine uygulanmıştır. İlk savaşlar, iktidarlar ve devlet sistemleri bu temelde geliştirilmiştir.

kabildiklerinden, özgürlük bilinci örgütlülük ile buluştukça mücadele ile özgürleşme ihtimalleri de gelişebilmektedir.

Günümüzde kadınların özgürleşme mücadelesine karşı küresel egemen erkek sistem saldırılarının alabildiğine geliştirildiğini görmekteyiz.

Kapitalist modernist sistem sahiplerinin sömürü düzenini derinleştirme stratejilerine karşı kadınların da bilinçlenme ve örgütlenme düzeyleri sürekli artmaktadır. Hegemonik düzenin küreselleşmesi yanında özgürlük mücadelesi yürüten güçlerin de çeşitli ittifak ve ortak mücadeleler geliştirerek evrenselleştirdiğini görmekteyiz.

Egemen erkek sistem, insanlığın büyük emeklerle ortaya çıkardığı bilimsel ve teknik buluşlarını kendi hakimiyeti için kullanmaktadır. Diğer yandan özgürlük, hak ve adalet için mücadele edenler boş durmayarak, onlar da insanca bir yaşam için bilim ve tekniği kendi yararları için kullanmaya çalışmaktadırlar.

2020 yılı itibarı ile dünyada Covid-19 salgın hastalığı nedeniyle sağlık

problemi temel bir gündem olarak insanlığın, kadınların gündemini oluşturdu. Eril zihniyetin daha çok sömürüye, kâra, dayalı tüketim endeksli aklı, dünyayı savaşlar, doğal felaketler, salgın hastalıklarla karşı karşıya bıraktı. Covid-19 bulaşıcı hastalığı nedeniyle devletçi sistemin ekonomi, sağlık, eğitim sistemleri başta olmak üzere tüm yaşam düzenleri alt üst oldu. İnsanlar evlere kapatıldı. Salgın sürecinden en fazla zarar görenler ise yine kadınlar oldu.

Bu bağlamda; Covid-19 salgını nedeniyle kadına yönelik şiddetin, tecavüz oranlarının çok arttığı bir dönemi yaşamaktayız. Tarihsel olarak kadına yönelik şiddetin, tecavüzün arttığı dönemlere çok iyi bakmamız, değerlen-

temelinde Demokratik Konfederalizm, Demokratik Ulus modellerini hayata geçirme çalışmalarını yürütebilirler. Kadın özgürlükçü, demokratik, ekolojik çizgimizi pratikleştirme açısından güçlü bir mücadele zemininin oluştuğunu çok iyi görmemiz gerekir.

Dünyanın bir çok kıtasında giderek daha da sertleşen, faşistleşen, diktatör rejimler, Trumpvari bir iktidar ve hükümetler serisinin uygulamaları görüldü, yaşandı. Yani kapitalist sistem çeşitli ülkelerde doğasına uygun olarak sağcı, muhafazakar, cinsiyetçi, milliyetçi, dinci popülist iktidarları iş başına getirerek sömürüyü derinleştirme yönüyle kendi krizini aşmak istedi. Faşist iktidarlar Trump, Erdoğan vb en

Biz insanlığın, kadınların yaşadığı bu tecrit ve bunalımlı süreci İmralı Adası'nda tutuklu bulunan Önderimiz Abdullah Öcalan'ın durumu ile bağlantılı olarak değerlendirdik. Önder Apo'ya, tarihte benzeri olmayan bir işkence ve tecrit uygulanmaktadır. Bırakalım fiziki özgürlüğünü, düşüncelerinin İmralı cezaevinden çıkması dahi yasaklanmıştır. Bu aynı zamanda insanlığın içinde bulunduğu kriz durumu ile de yakından bağlantılıdır. Önderliğimizin fizik özgürlüğünün sağlanarak, fikirlerinin özgürce yayılması, insanlık için kurtuluş umudunu büyütecektir. Özgürlük Hareketimiz sıkça bu değerlendirmelerini yapmıştır.

Bu bağlamda kadınlar üzerinde hangi sebeple olursa olsun baskının, şid-

dirmemiz gerekir. Kadına yönelik şiddetin arttığı dönemler; kadınların toplu bir biçimde iradesini kırmak, erkeğin kadını bütünüyle teslim almak istediği zaman dilimlerine denk geliyor. Devlet ve iktidarların tüm toplumu teslim almasına kadar götürülen bir süreç, bu temelde işletilmek isteniyor.

Küresel hegemonik erkek sistemin bu salgın sürecinde kadın kırımıyla kadını teslim almaya çalıştığı, özgürleşmek isteyen kadınların mücadelesinin önünü kesmeye, durdurmaya çalıştığı açık ve somut olarak görüldü. Özünde toplumların köleleştirilmesine giden tarihsel kural bir kez daha işletildi. Yani, "Toplumu hakimiyet altına almak, sömürmek istiyorsan, öncelikle kadınlardan başla!" Bu mantalite ile kadınlar şahsında giderek tüm toplumsal yapılara yayılan baskı, şiddet, sömürü politikaları dalga dalga geliştirildi.

Korona süreci ile birlikte küresel hegemonik sistem, egemen erkeklik, devlet sistemi çok daha fazla sorgulandı. Özgürlük arayışları, eşit ve adaletli yaşam biçimlerine özlem çok daha fazla arttı. İnsanlığın, kadınların verili sistemi en fazla anladığı, bilinçlendiği, öfke ve nefret duyduğu bir süreç olduğunu çok rahatlıkla söyleyebiliriz. Demokrasi, özgürlük güçleri, kadınlar bu süreci çok daha iyi değerlendirerek, örgütlenme ve eylemlere ağırlık vererek Kadın Özgürlük Çizgisi

despot, çirkin, egemen erkek liderlikleri ile başta özgür kadınlar olmak üzere özgürleşmek isteyen tüm toplumsal kesimleri cendereye alıp ezmeye, yok etmeye çalıştı. Dünya tarihinde ilk kez bu denli kapsamlı, çirkin, zorba, hırsız, yalancı, gaspçı bir egemenlikli erkek ittifakının birlikte, planlı ve etkin bir şekilde, kadınlar ve tüm toplum üzerinde çalışıp sömürüyü arttırmaya çalıştıklarını belirtmek gerekir. Örneğin; İstanbul Sözleşmesi'nin kaldırılması için birçok devlet başkanının işbirliği ve gizli görüşmeler yaptığı ortaya çıktı. Türkiye, Polonya, Macaristan buna örnek olarak gösterilebilir. Faşist şef Erdoğan başta Kürt kadınları olmak üzere Türkiye'deki kadınlara yönelik şiddet ve baskı politikaları ile dünyaya bu konuda öncülük etti.

Toplumun yaşadığı bunalım ve krizler, erkeğin çözümsüzlüğünü derinleştirmiştir

Üçüncü Dünya Savaşı'nın bir yansıması olan salgın sürecinde kadınlara yönelik şiddet, tecavüz olaylarında patlama yaşanmaktadır. Erkek sistemin yaşadığı bunalım ve krizler, çözümsüzlüğünü de derinleştirmiştir. Bu nedenle salgın süreci ile birlikte evlere kapatılan kadınlar, büyük bir işkence düzeni ile karşı karşıya kalmışlardır.

detin artmasının, insanlığın yaşadığı kriz ve bunalımlarla bağlantısı vardır. Kapitalist modernist sistem adeta dizginlerinden boşanırca kendine kendi hakimiyetini geliştirmek için tüm toplumsal değerleri yerle bir etmekte, hiçbir maneviyat, ahlak ve vicdan kuralını tanımamakta, ezip geçmektedir. Dinsel değerlerin de insan vicdanını, ahlaki ilkelerini geliştiren, büyüyen yanları vardır. Bunlar da ayaklar altına alınmaktadır. Nerede kadınlara büyük bir işkence, kölelik, şiddet varsa orada toplumsal değerlerin bitirildiğini görmekteyiz.

Üçüncü Dünya Savaşı süreci ile birlikte kadına yönelik şiddet artmış, kadınların bedenlerine, emeklerine, ruhsal dünyalarına saldırılar daha da yoğunlaşmıştır. Bu aynı zamanda kadının özgürlük düşüncelerinden, bilincinden, mücadelesinden duyulan büyük korku ve endişeden de kaynağını almaktadır. Gelişen, bilinçlenen, özgürleşen, örgütlenen kadınlar, egemen sistemin korkularını artırmaktadır. Çünkü kadınların, toplum ve yaşam içinde etkileyici, belirleyici güçleri bilinmektedir.

Bu nedenle de Kürt kadınlarına yönelik saldırıların daha derinlikli analizlerine ihtiyaç vardır. Kürt kadınlarına yönelik olarak son on yılda geliştirilen saldırı konseptlerinin arkasında sadece Türk devletini aramak, onu sorumlu tutmak son derece yetersiz ve eksik

bir değerlendirme anlamına gelir. Kapitalist modernite güçleri, kadınlara, özelde de özgürlük temelinde örgütlenen, mücadele eden kadınlara yönelik çok özel kadın kırım stratejileri geliştirmektedir.

Kürt kadınları egemen erkek sistemin, devlet ve iktidarlarının birleşik saldırısı altındadır. Son on yılda özelde Kürt kadınlarına yapılanlara bakılırsa bu derinlikli anlaşılır. Sakine Cansız arkadaşın katledilmesinden sonra gelişen süreç çok kabaca bir bakış bile durumu izah etmeye yeter. 2013 yılında Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez arkadaşların katledilmesi, 2014'te Şengal'de Êzîdî kadınlara yö-

Bu yönüyle de Kürt kadınları Ortadoğu ve dünyadaki kadınlara, halklara öncülük etmektedir. Sadece ilham kaynağı değildir. Aynı zamanda özgür yaşamın, toplumun tüm boyutlarında örgütlenmesinin ideolojik, politik, pratik öncülüğünü de yapmaktadır. Kürt kadınları sadece bir uygulayıcı değildir. Kadın partileşmesi, kadrolaşması ile ideolojik-siyasi öncülüğü de yapmaktadır. Bu anlamıyla diğer dünya devrimlerinden çok farklı bir durumun içindeyiz. Bu, Kürt kadınlarının kolektif öncülüğü temelinde gelişmektedir. Dikkat edilirse bazı kadın öncülükleri temelinde bir gelişmeden bahsetmiyoruz. Kürt kadınlarının, yaşamın tüm sahalarında, tüm devrim çalışmalarına kolektif bir temelde öncülüğünden bahsediyoruz.

Dolayısıyla Kürt kadınları her bakımdan bir ilk örnek olma özelliğini taşıyorlar. Bu nedenle kapitalist sistem ABD, Rusya, Avrupa ülkeleri özel de Kürt kadınları olmak üzere kadın katliamlarını derinleştirmekte, saldırılarını geliştirmektedirler. Bunu ise konunun hassasiyeti ve tüm kadınların tepkisini

alınmalıdır. Kadın özgürlüğünü, haklarını, öncülüğünü tanımayan bir toplumsal özgürlük mücadelesi elbet kabul edilemez. Şu çok açıktır ki; Kürt kadınları, kadın kimliği, örgütlülüğü temelinde öncülük yaptıklarında kalıcı özgürlük kurumlaşmalarına ulaşabilirler.

Diğer devrimlerde kadın kurumlaşmaları, inşası güçlü gelişmediğinden devrim sonrası kadınlar tekrar eski yaşamlarına, ikinci cins olarak tanımlanmış ve hatta bir insan olarak bile görülmedikleri yaşamlarına geri dönmüşlerdir. Bu nedenle özgür ve özgün kadın kimliği ile mücadeleyi, öncülüğü geliştirmek önemlidir. Kadınlar kendi örgütsel mekanizmalarını, birbirini muhatap almayı güçlü geliştirmelidirler. Kadın özürülüğü, örgütlülüğü geliştikçe kadın direnişi de büyük bir moral ve coşku ile gelişecektir. Kadınların kendi inisiyatifleri, planlamaları ve rengiyle geliştirdikleri her örgütlenme, eylem büyük bir bilinçlenme, tecrübe, moral yaratmaktadır. Kadınlar ruhsal ve zihinsel dünyalarında aile kurumunun düzenlenişini de güçlü sorgulamalıdır.

Genç kadınlar, kapitalist modernist sistemin en temel hedefidir. Toplumun en dinamik, özgürlük mücadelesini en radikal biçiminde savunan, öncülük eden kesim olmasından kaynaklı genç kadınlara özel bir yönelim söz konusudur. Devrimler en dinamik, canlı, eylemci kesimler tarafından gerçekleştirilir. Kürdistan Devrimi'nde genç kadınlar hem hareketimizin özgürlük tarihinin tecrübesini almaktalar hem de bu tecrübeyi dinamik güçleri ile birleştirebildiklerinden yaptıkları tüm çalışmalarda etkileyici, yapıcı ve sürükleyici olabilmektedirler. Hareketimiz ideolojisi, mücadelesi, sürekli yeni yaşamı, alternatif yaşamı geliştirme projeleri ile hep genç olmayı, genç kalmayı başarabilmektedir.

nelik geliştirilen vahşi saldırı ve soykırım, 2018 yılında Efrîn işgali ile birlikte Efrîn'li kadınlara yapılanlar, 2019 itibarıyla Türkiye'de belediyelere kayyum atanması ile birlikte önce kadın kurumlarının kapatılması, kadınların tüm kazanımlarına saldırılması, eşbaşkanlık sisteminin hedeflenmesi, aktif çalışan binlerce Kürt kadınının zindanlara doldurulması, Türk devletinin Kürdistan'da Kürt kadınlarına dönük geliştirdiği tecavüz, uyuşturucu, ajanlaştırma politikaları, Hevrîn Xelef ve Leyla Agirî arkadaşın katledilmesi bunlara verebileceğimiz örneklerdir.

Kürt kadınları, Önder Apo'nun kadın özgürlük çizgisi temelinde, PKK'nin kuruluşuyla birlikte Sakine Cansız öncülüğünde büyük bir mücadele yürüttüler ve halen de yürütülmektedir. Kürt kadınları sadece ulusal bir mücadele yürütmüyor. Kadın Özgürlük Çizgimiz, kitlesel örgütlenme düzeyi, kadın ordulaşması, kadın partileşmesi ve toplumsal yaşamın alternatif yaratımını ortaya çıkaran kadın sistemi ile bir kadın devrimi yürütüyor. Kürt Kadın Hareketi, Demokratik Konfederalizm, Demokratik Ulus'un inşası ile birlikte Ortadoğu'da ve dünyadaki tüm kadınlarla beraber kadın devrimini geliştirme yaklaşımı içindedir.

çekmemek için son derece gizli ve sinsi yapmaktadırlar. Kadın düşmanlığını, katliamlarını nasıl geliştirdiklerini kapalı kapılar ardında planlamakta, kamuoyunun bilgilenmesini özenle engellemektedirler. Ataeril sistem bu konuda son derece derinlikli, planlı ve sistemli bir kadın düşmanı politikaya sahiptir. Kapitalist modernite, özgürlük karşıtı, sömürgeci zihniyetini en fazla da kadınlar üzerinden tüm toplumlar ve topluluklara karşı geliştirmek istemektedir. Kürt kadınlarının bu politikalara karşı görevleri çok yönlü ve kapsamlı olmaktadır. Kürt kadınları, Ortadoğulu kadınlar insanın toplumsallaşması sürecinde olduğu gibi tarihsel bir öncülük rolünü üstlenmiş durumdadırlar.

Dolayısıyla Kürt kadınları, 21. yüzyılın tarihi kadın öncülüğünü Ortadoğu ve dünyadaki kadınlarla birlikte ortak mücadeleyi geliştirerek başarabilmektedir. Bu anlamda kadın öncülüğünün gelişimi önemli olmaktadır. Kadın Özgürlük Mücadelesi'ni yürütenler, kapitalist modernist yaşamdan koptukları düzeyde öncülüğü, örgütlülüklerini, mücadelelerini geliştirebilmektedirler. Bu anlamıyla kadınların öncelikle kendi gündelik yaşamlarına derinlikli bakabilmesi, sorgulaması önemli olmaktadır. Gündelik yaşamlarımızda özgürlük bilincimiz temelinde kendi kararlarımızı ne kadar hayata geçirebiliyoruz? Ne kadar kendimize aittir? Kendimize ait olmayı ne kadar toplumsal özgürlükle birleştirmişiz? Kendine ait olma bireycilik, bireysellik temelinde gerçekleştirirse bu kapitalist sistemin değirmenine su taşıma anlamına gelir. Bireysel özgürlük ve toplumsal özgürlük iç içe dengeli ele

Evin reisinin erkek olduğu bir mantık ve düzen asla kabul edilecek bir şey değildir. Kadın emeğini, analık emeğini yaşamın her alanında anlamsız, değersiz hale getiren, küçük gören egemen erkek zihniyetine karşı mücadeleyi yükseltmek önemlidir.

Erkeği de özgürleştirecek olan kadınlardır

Kadınların yaşamın her alanına sorgulayıcı gözle bakmaları, kendilerini yeniden yaratmaları ve öncülük pozisyonlarında iddialı olabilmeleri, bu role sahiplenmeleri gerekmektedir. Ancak bu temelde ideolojide, siyasette, öz savunmada, ekonomide, kültürde, eylemlerde, örgütlenmelerde alternatif yaşamı geliştirebilirler. Kadınların temel görevi; kapitalist modernist yaşamı güçlü sorgulamak, reddetmek, alternatif yaşamın siyasette, toplumsal alanda, ekonomide, kültürde, öz savunmada inşası için öncülük düzeyinde çalışmak olmalıdır.

Bu nedenle en fazla da kadın özgürlük mücadelemizi öncelikle kendimizden, çevremizden başlatmalıyız. Bu temelde; toplumsal mücadelelere güçlü öncülük yapmalıyız. Her alanda büyük kadın birliği, sevgisi ve mücadelesi yaratılmadan başarıya ulaşmamız, alternatif yaşamı inşa etmemiz ve geliştirmemiz çok zordur. Kadınların birliği, sevgisi, ortak mücadelesi geliştikçe, toplum içinde birlik, direniş duygusu gelişir. Kadın birliği, sevgisi, birbirini muhatap alma temelinde geliştirilmelidir. Kürt kadınları olarak özgürlük çalışmalarımız yıllara dayanan büyük bir örgütsel, yaşamsal tecrübeye sahiptir. Her zaman-

kinden daha fazla kendi sorunlarını kendisinin çözebileceği ve karma çalışmalara da bu temelde öncülük yapabilecek bir dönem içindeyiz. Dolayısı ile Kürt kadınları kendi örgütsel mekanizmalarını güçlü işletmeliler. İşlevli, aktif, inisiyatifli bir şekilde direniş mücadelesini yükseltmelidirler. Kürt kadınlarının cesaret, fedakarlık sorunu yoktur. Tarihsel olarak da büyük özgürlük düşüncesiyle bir buluşmayı yaşamış ve halen de yaşamaktadır. Yine binlerce şehidi ve ödediği bedeller vardır. Kürt kadınları hiçbir halkta görülmeceği şekilde öz savunma, siyaset, toplumsal yaşamda yerini almıştır. Bu nedenle hiçbir şekilde erkeğe ihtiyacı yoktur. Çalışmalar içinde erkeği esas alan, sorunlarını erkeklerle çözmeye çalışan bir yaklaşım, özgürlük ve irade geliştiremez. Erkeği de özgürleştirecek olan kadınlardır. Toplumun ve erkeğin değişim dönüşümü, özgürlük bilinci ile donanmış, örgütlenmiş kadın toplulukları ile gerçekleşecektir. Bizler ulusal, sınıfsal, inanç temelli eşitsizliklere, doğanın kırma uğratılmasına karşı da kapsamlı bir mücadele içindeyiz. Çok yönlü öncülük temelinde pratikleşme görevlerimiz söz konusudur. Direnişin öncülüğünü de bu temelde geliştirmekteyiz.

Bu temelde; özgürlük bilincini, örgütlenmelerimizi güçlendirerek, Ortadoğu kadınlarıyla ortak mücadelelerle demokratik-eşitlikçi-ekolojik, özgür yaşamı Mezopotamya toprakları üzerinde geliştirebiliriz. Bu bağlamda Kürt kadınları, çok yönlü görevlerle karşı karşıyadırlar.

Kadın, erkeğe ait olduğunda kendi kimliği kalmaz

Kadınların özgürlük mücadelesi bütünlüklü yürütülüyor. Kadınlar çeşitli yaş gruplarında olsalar da, erkek egemen sisteme karşı birlikte mücadele etmektedirler. Özgürlük düşünceleri ile buluşan kadınların yaklaşımı bütünlüklüdür. Kadın Kurtuluş İdeolojimiz her yaşta kadınları kapsamaktadır. Bu yönü ile erkeklerin özgürlük mücadelesinden farklı özellikler taşımaktadır.

Genç kadınlar, kapitalist modernite sisteminin en temel hedefidir. Toplumun en dinamik, özgürlük mücadelesini en radikal biçiminde savunan, öncülük eden kesim olmasından kaynaklı genç kadınlara özel bir yönelim söz konusudur. Devrimler en dinamik, canlı, eylemci kesimler tarafından gerçekleştirilir. Kürdistan Devrimi'nde genç kadınlar hem hareketimizin özgürlük tarihinin tecrübesini almaktalar hem de bu tecrübeyi dinamik güçleri ile birleştirebildiklerinden yaptıkları tüm çalışmalarda etkileyici, yapıcı ve sürükleyici olabilmektedirler. Hareketimiz ideolojisi, mücadelesi, sürekli yeni yaşamı, alternatif yaşamı geliştirme projeleri ile hep genç olmayı, genç kalmayı başarabilmektedir. Bu anlamıyla Kadın Özgürlük Mücadelemizde genç kadınların öncülük rolü belirleyicidir.

Demokratik Modernite'nin inşası en çok da genç kadınlar üzerinden gelişmektedir. Demokratik Modernite'nin zihniyetini, bunun pratikleşme düzeyini en çok da genç kadınlar geliştirebilmektedirler. Dolayısıyla genç kadınların rolü, anlama ve yaşamın tüm boyutlarında uygulama düzeyleri ile stratejiktir.

Kadınların ve halkların kaybedişlerinin temelinde, özyönetim ve öz savunmalarının dağıtılması tarihi vardır. Kölelik tarihi, egemen erkeğin öncelikle kadınların kendi içindeki birliklerini çeşitli strateji ve politikalar temelinde parçalaması ile başlamıştır. Tarihsel olarak kadınların yaşadıkları kırılmalar nedeniyle kadınlar üzerinde bir iktidar düzeni kurmuşlar ve bunu tüm toplumsal kesimler üzerine yaymışlardır.

Öz savunmanın güçlü geliştirilebilmesi için kadının yaşamın tüm alanlarında büyük bir sabır ve mücadele ile alternatif yaşamın inşası için çalışması gerekiyor. Kadın kurumları sadece şiddet gören kadınların sahiplenilmesi, davalarının takip edilmesi değil, bununla birlikte yeni bir yaşamın inşası için de örgütlenmeleri oluşturarak harekete geçmeleri gerekir.

Kadın Özgürlük Mücadelemiz sadece kadınların özgürleşmesi mücadelesidir. Toplumun özgür, eşit ve ekolojik bir şekilde yaşamasının mücadelesidir de aynı zamanda.

Oysa ki toplumsallaşmanın başlangıcında klan ve kabile düzenlerinde kadınlar daha özgür-eşit yaşamaktadırlar. Toprakla, doğayla iç içe ve topluluğun düzeninin yürütülmesinde başat bir rol oynamışlardır. Öz iradenin, öz savunmanın güçlü olması ile kadınlar özgürce yaşamışlardır. Katı evlilik düzenleri egemen erkek sistemin kadını mülkleştirme, kendisine ait kıla sistemidir. Kadın, erkeğe ait olduğunda kendi kimliği kalmaz. Evlilik kurumu kadının kendi kimliğini erittiği, kendi var olma olanaklarını tamamen kaybettiği bir kurumdur. Bu kurumla kendisi için düşünme, yaşamı geliştirme edimlerini bir bir yitirmektedir. Evlilik kurumu kadınların öz savunması ve örgütlülüğünü en fazla kıran ulus devlet modelinin bir kurumudur. Dolayısıyla Demokratik Modernite'nin özgür eş-yaşam, demokratik aile modelini geliştirmek gerekmektedir.

KJK olarak 21.yüzyılın kadın yüzyılı olması hedefiyle 25 Kasım 2020 tarihli "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nü" "Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı" Hamlesi'yle karşıladık. Kürt kadınları olarak kapitalist modernite sisteminin, faşist Türk devletinin saldırılarına karşı direnme ve özgür yaşamı inşa etme kararlılığı içindeyiz. Dört parça Kürdistan, Avrupa ve dünyanın her tarafında kadınlar, kadın kırımına karşı hamle ve kampanyalar düzenleyerek mücadeleyi sürdüren örgütlü kimlikleriyle, eylemleriyle katılmaktadır. Dikkat edilirse, Kürt kadınlarının hem KCK'nin "Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi'ne öncülük etme durumu söz konusu hem de buna paralel kadın özgürlük problemleri temelinde kadın hamlelerini yürütme planlaması ve çabası içindedir.

"Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı" Hamlemiz Önder Apo öncülüğünde Sakine Cansızlarla başlayan PKK mücadelemizin tüm kadın ve toplum kazanımlarını korumayı ve büyütmeyi hedefliyor. Kürt kadınları, halkımız, PKK mücadelesinin büyüyüp gelişmesiyle yüzyıllara sığabilecek büyük gelişmeler kaydetti. Sıfırın altından başlayan kadınlar ve halkımız şimdi insanlık ailesi içinde en çok saygı duyulan, onure edilen bir halk haline geldi. Dolayısıyla başlattığımız bu hamle ile zafere doğru ilerlemenin kesin adımlarını atmış bulunuyoruz.

Bu yılki 25 Kasım'a da her günü mücadele ile dolu bir pratikle girdik. Artık bu sembolik günler bizim kadın özgürlük mücadelelerimizi kapsamlı değerlendirdiğimiz günler oluyor. Bu temelde; Kürt kadınları olarak, 21. yüzyılı kadınların, halkların, inançların, tüm ötekileştirilenlerin yüzyılı yapma hedefimize her zamankiden daha yakınız. Kürt Kadın Hareketi olarak bunu gerçekleştirmeye gücüne de sahibiz. Yeter ki, daha örgütlü ve daha geniş alanlara yayılıp, tüm kadınları kucaklayacak bir yapıyı kendimizi kavuşturmalı ve mücadelemizi bu temelde yükseltelim.

Rêber Apo'nun 1996 Kasım değerlendirmesinden derlenmiştir

Bende gören göz bir halkın gözüdür bende atan yürek bir halkın yüreğidir

Bu mücadele yıllarına büyük değerler sığdırılmış ve en önemlisi de, büyük bir patlamanın özgürlük şafağının çarpıcı aydınlığına gelip dayanılmıştır. Her kim ki bunun heyecanını yürekte duymuyorsa, o büyük bir sefil veya münafıktır. Ona hiçbir درمان artık çare olamaz. Ama insanın yaşamla, halkıyla ve insanlıkla bağı varsa bu dönemler bayram dönemleridir. Biz bu dönemlere insan olmanın yüce değerlerine sonuna kadar sahip çıkmanın bir gerçekleşmesi olarak anlam veriyoruz. Mücadele etmenin fikri güzel, maddesi güzel; bundan daha değerli ne olabilir ki!

Büyük Parti davamız, Amed'in Fis köyünde ne olduğu ve ne olacağı fazla belirgin olmayan bir grupla, en az donanımla ve fazla gelişkin olmayan iddialarla partileşmeye adım attığından günümüze kadar destansı diyebileceğimiz bir süreci yaşamamız adidir.

Şüphesiz Parti tarihimizin daha öncesi de vardır. 1973 baharı, partileşmemizin daha alt düzeyde rüşeym haliydi. Bu da ciddi bir adımdı ve daha sonraları her yılın kuruluş anlamında böyle bir yeri vardır. Nasıl ki her bahar yeşerme, filizlenme ve tohuma gelmede yeni bir yaşamın başlangıcıysa, partimizin her yılının da kesinlikle böyle bir anlamı vardır. Hem her yıl filizlenir, tohuma gelir hem de yalnız bir yıl için değil, ikinci yılda daha değişik bir ürün ve üçüncüsünde de daha değişik ve daha fazla ürün verir. Ürünleri çok çeşitlidir, hem de oldukça niteliklidir. PKK'yi bu zenginleşme içinde buraya kadar getirdik. Mücademimiz salt ulusal kurtuluş ürünü, salt parti ürünü ve salt savaş ürünü değil, buna benzer bir çok ürün veriyor. Bugün sosyalizmin de, kadın özgürlüğünün de en iddialı ürünlerini veriyor. Tarihte eşine ender rastlanan bir özel savaşa karşı ayakta durmanın ürünü veriyor. Karşısında tüm dünya da birleşse, zaferin kazanılabileceğinin imkanını ve ürünü veriyor. Bunlar, parti davasında iddialı olanların eşsiz hazineler olarak görüp değerlendireceği, sınırsız zafer umudu ve tutumuyla kendini silahlandıracağı büyük değerlerdir.

Partileşmek kadar değerli bir çaba yoktur

Parti davasının önemini anlayamamanız veya bütün kapsamıyla değerlendirip gereğini yerine getirememeniz, sizin için gerçek bir yetersizlik ve dolayısıyla bir üzüntü kaynağı olmalıdır. Bu aşamada, bu kapsamda parti ülküsü kadar hiçbir ülkünün ve değerli bir çalışmanın olacağını sanmıyorum. Ben çoğunuzun yaptığı gibi ne kitleler içinde ne de sıcak savaşım alanlarında çaba harcama imkanına kavuştum. Ama bir parti üzerinde, bir partinin fikri örgütlenmesi ve özellikle kadro çalışması üzerinde yoğunlaştığımda ne destanlar yaratılabileceğini gösterdim. Bundan daha değerli bir çalışma olamaz. Çok zor ko-

şullarda yürüttüğümüz bu çalışmanın bile ne lere kadir olabileceğini şimdi görebilirsiniz. "Parti davası çok büyük bir olaydır, partileşmek en büyük bir güçtür" diyeceksiniz. Tüm gücümü partileşmekten alıyorum, benim başka güç kaynağım yoktur. Parti üzerine yoğunlaşmak, partinin ilkelerine göre yaşamak ve partinin örgütlenmesine güç vermek tüm güçlerin esasıdır. Bu çok açık. Parti kadroları olarak çalışmalara yüklenmek ve etkili olmak istiyor-sunuz. Bunun yolu partileşmek ve ilkelerin gerekli kıldığı tarza ulaşmaktır. Bunu gösterdiğinizde güçlüsünüz. Bu ülkede, ordu içinde ve hatta tüm düşmanlarımıza karşı güçlenmenin başka yolu düşünülemez. Önderlik çizgisinin gücü, partileşmenin yoluna kendini yatırımın gücüdür. Daha da açarsak; Önderliğin ilkeleri, bu ilkelerle tutarlı çabaları ve bu çabaları yerli yerinde, ustaca sergilemesi var. İşte Önderlik, işte başarı!

Son zamanlarda, 'Parti ölçülerini de, gerilla da aşındı, yurtdışında Avrupa'da yaşam aşındı' diyorsunuz. Bir PKK kadrosu için bu sözleri söylemek, söyleyip de acı duymamak, acı duyup da kendisine karşı savaşmamak kadar tehlikeli bir tutum olamaz. Ama ne yazık ki, sadece bunları söylemekle yetinmiyor, olumsuz da yaşıyorsunuz. Bana göre kaybetmeniz en temel nedeni budur.

PKK'nin bütün şehitlerinin anısına belirtirim ki, partileşmek kadar değerli hiçbir çaba yoktur. Parti ölçülerinde ısrar, parti yaşam tarzında ısrar, parti görevlerinde ısrar, cepheye kazanacağınız en son nihai zaferden bile daha değerlidir. Nihai bir zafer gelip geçicidir, belki ardından bir yenilgi de gelebilir ama kapsamlı bir partileşmenin önünde her zaman başarı vardır ve bu başarı sürekli'dir. Kapsamlı partileşen nihai zafere kadar kazanır. Onun için zafer kişiliğinde ısrarlı olan, öncelikle partileşmenin tüm gereklerine ulaşmalıdır. Buna anlam vermek için fazla söze gerek yok. Benim pratiğime bakın; daracık bir yerde ve çok kısıtlı olanaklarla yürüttüğümüz parti çalışmaları bugün bizi nereye getirdi, nerelere taşırdı. Başarılarımızın ne kadar olduğunu hesaplayabiliyor musunuz? Parti tarihinden öğreneceğiniz en temel husus; bütün başarıların sırrı partileşmededir, partinin ölçülerine, tarzına, temposuna, ahlakına sahip olmada karar vermededir ve bu kararda ısrardadır.

Parti tarihinin her bir saati kesinlikle diğerinden daha değerlidir. Bir zincirin halkaları gibi sürekli göğe yükselen helezonvari sütun gibi hep birbirini ilerletir, amacına ulaşınca kadar dururak bilmez, kopukluklar, sistemsizlikler yoktur, tarz-tempo kesindir, düşmanın ulaşamayacağı ve dağıtamayacağı kadar güçlüdür. Küçük bir tohum olarak serpildiğimizde onun çürümemesi için gereken yapılmış, en önemlisi de düşmandan korunmuştur. Yani bu tohum, sert bir rüzgardan, kurak kalıp çürümekten korunmuştur. Bu, üzerine titreyerek, bir ananın çocuğuna bakmasından, daha fazla bakarak gerçekleştirildi. İdeolojik çalışmayı bunun için geliştirdik. Düşman tehlikelerinden uzak olmak için gizli tuttuk ve bu başarılı. İdeolojik gelişme süreci kesinlikle olmazsa olmaz kabilinde bir süreçti. Ondan önce bu halkta sadece kendinden utanç duyma vardı. Toplum, bireylerine kadar parçalanmıştı ve dolayısıyla zayıflığı vardı. Toplumda iddia, karar ve bir araya gelme hiç yoktu. Kardeş bile kardeşi kabul etmiyor, bir arada bir saat bile kalamıyordu. İdeolojik hamle sürecimiz buna bir son verme süreciydi. Yıllarca inkar edilmiş, "Ben bir daha sana gelemem, ben bir daha seninle yaşayamam" denilen toprağımıza ve insanımıza bir bakıştı. Birbirlerine hain gibi bakanların dost gibi bakmaya başlamalarıydı. Birbirlerine müthiş yabancılaşmış olanların tanışmasıydı. İşte ideolojik gerçeklik budur ve bu bakış yaratıldı. Dost bakışı, birlik bakışı, ruh yakınlığı ve ülke bakışı oldukça önemlidir. Yürümeden önce bakacak, yapmadan önce de göreceksiniz. Bunlar olmadan tek bir adım bile atılamaz.

Örgütlenme yürüyüşe geçmez; bakış açısı yaratıldıktan ve verilmesi gerekenler tespit edildikten sonra ona yürümedir. Toprağa ve halka yürüyüş tek kişiyle değil ancak örgütlerle olur. Bakışlarımızda tutarlıysak görmemiz gerekenlerle birlikte yürüyeceğiz. Çünkü ulusal amaç, bir avuç hainin ve onda ısrar edenlerin dışında herkesin amacıdır. Özgürlük, bir halk içindir, herkes içindir ve dolayısıyla herkesin yürüyüşünü gerektirir. Örgütün gereklerini yerine getiremeyenler yalancıdır; örgüt yürüyemeyenler hem bakış hem de yürüyüş eksiktir. Bu kişiliklerin ülkesine ve halkına bakışı yoktur. Bunlar kördür; kendilerini körce veya sersemce yürütebileceklerini sanırlar. Biz bu yılları kısa aralıklarla yaşadık.

Bende atan yürek bir halkın yüreğidir

1980'lere merdiven dayadığımızda, toprağa yürüyüş ve halka ulaşma asgari düzeyde gerçekleşmişti. Bu, ideolojiden politikaya aşama yapıldığı, politikanın doğru olduğu, halk yürüyüşünün gerçekleştiği ve politik anlamda özgürlük savaşımının artık başladığı anlamına gelir. Bakış açısını yok eden, 'senin ülken ve halkın yoktur' diyen güç, bakışın oluştuğunu ve politikanın başladığını görünce, tek ferdimiz kalıncaya dek bizi yok etmek için bize karşı faşist bir süreci geliştirdi. 12 Eylül son tahlilde bu bakış açımızın ve halk yürüyüşümüzün yok edilmeye çalışılmasıdır. Bu savaş, büyük ve özel bir savaştı. Biz, 12 Eylül'ün ayak sesleri geldiğinde yurtdışına çıktık. Yürüyüşümüzün kesilmemesi için bu bir taktikti. Taktisyenler, ayak sesleri çok uzaklardan bile gelirken, bizim neden bu adımı attığımızı kendilerine sormalıydılar. 12 Eylül'ün ayakları altında nasıl ezilmeyeceğiz diye adeta iliklerimize kadar titriyorduk. Sorumluluk duygusu budur. Yürekerimizin, bu bakış yok olmasın ve bu yürüyüş kesilmesin diye nasıl sık attığını acaba düşünebiliyor musunuz?

Bu süreçte yakalanırsam kopan sadece benim yüreğim olmayacak, bir halkın yüreği olacaktı; karartılan bakışlar sadece benim bakışlarım olmayacak, kendi toprağından özgürce ve ulusla bakması gereken bir halkın bakışları olacaktı. Bu nedenle kendimi korudum; korumak ve yaşatmak için de kendimi iğne ucundan geçirme taktiğini uyguladım. Bunun için durmak, kendini yere atmak ve ucuz ölüme terk etmek olmazdı. Çünkü bende gören göz artık bir halkın gören gözüdür, bende atan yürek bir halkın yüreğidir. Buna nasıl ihanet edilebilirdik ki! Eğer gerçek böyleyse, milyonlar yüreğinizde atıyorsa, gözleriniz milyonların gözleriyse ve büyük görüyorsa; o kişi duramaz ve görmezlik edemez. İşte biz böyle yaşamaya başladık. Partinin bakıştaki iddiası ve soluksuz yürüyüşü böyle anlamlıdır. Gelişmeyi biz böyle sürdürdük. Çoğunuzun halen anlamadığı bu gerçeklik, bizim yürüyüşümüzde veya partimiz adına bende böyle gelişti ve böyle anlam buldu. Halen bu bakış açısına ve yüreğe sahip olmayanlarınıza şaşıyorum. Bu, ne kadar acı ve ne kadar iflah olmaz bir durum. Partimiz adına yapılanlar düşman çizmesiyle yerle bir

edilmek istendiğinde, buna karşı bir savaşçı yetiştirmek için canımızı dişimize takıyorduk. Bir savaşçı yetiştirmek için o zamanlar bunun dışında bir şeyle uğraşmak mümkün olamazdı. Her şey oradaki ısrara bağlıydı. Tarihi kaybetmek istemiyorsanız, yüreğinizin sökülüp kurutulmasını istemiyorsanız savaşta ve savaşçıda ısrarlı olacaksınız. Hiç kimse bunun anlamını bilmedi, neden bu arkadaş bu kadar ısrarlı, demedi. İsrarlı olmak gerekirdi çünkü, bu başarılmayıp geriye hiçbir şey kalmıyordu.

Şimdi sizin bakışlarınızda ve yürek atışlarınızda bu noksanlığı görüyorum. Eğer benim gibi bakılsa ve duyulsa, eminim ki o çabanın önünde hiçbir engel duramaz. Hele parti görevlerinde, savaş görevlerinde böyle başarısız ve çaresiz kalınmaz. En çok hayıflandığım bir konu da budur.

PKK'yi anlayamadınız

Siz savaşanlar bunun bizdeki hıyasetinin nasıl geliştiğini bile bilmiyorsunuz. O zaman hangi yürekten bahsedilebilir? Bizim bakış açımıza dahi ulaşmamışsınız. Böyle olunca bakışlarımız size hiç güç veremez ve onun sonucu olarak da tarzınız, temponuz düşer. PKK'yi anlayamadınız, PKK'nin bizim tarafımızdan yürütülüşünü göremediniz, duyamadınız. Sizin bu bakışsız ve yüresiz yaklaşımlarınızdan dolayı çektiğim zorlukları ve buna duyduğum öfkeleri düşmanın en büyük seferlerine karşı bile duymadım. Hele hele ülkeye adamakıllı yerleşmenin, onun havasını solumanın, sadece ülkeyi görmenin değil onu yaşamının da gerçekleşmeye doğru gittiği, halkla kaynaşmanın ve bayramlaşmanın imkan dahiline girdiği bir süreçte halka dayatmalarda bulunmanız, sanki ülke yaşanılacak ve kaçılacak bir yermiş gibi davranmanız kadar beni öfkeliendiren hiçbir tutum yoktur. Bu en lanetli tutumdur.

Biz o yıllarda, tarihimizin en önemli ve bizim için tek yaşam yolu olan savaşımı başlatmıştık. 15 Ağustos Atılımı'nın öncesi ve sonrası öyle nefes nefese geliştiriliyordu ki, bunun tüm zorlukları benim için bir hiçti, hatta zorluklar beni daha da kamçıliyordu. Ancak bazıları, 'bu çabaların üzerine nasıl konulur, onların ürünü nasıl ele geçirilir' diyordu. Bu ne vicdansızlıktır, bu ne saygısızlıktır. Savaşı anlamamak, savaşın tarihini böyle anlamak ne kadar büyük bir yanlışlık, büyük bir yürekten yoksunluk, saygıdan uzaklık ve verilen çabayı hiç anlamamaktır. Sizler bunu nasıl yaptınız?

Partinin savaş tarihini anlamamak büyük vicdansızlıktır. Oysaki bu süreci başlatmamız mucizevi bir olaydı. Tarihte hiçbir Kürt isyanı bir kaç aydan öteye gidememiş ve hepsi de baş aşağı gidişin bir adımı olmuştur. Bizim başlattığımız mücadeleyle ilk defa giderek yükselen ve başarı umudu veren bir süreç yakalanmıştır. Bunun en büyük sorumlulukla değerlendirilmesi, bir yapı taşı da benden dercesine bir çaba gösterilmesi gerekirken, 'savaş kurallarını gevşetelim, olanakları çarçur edelim, bu komutanlık sayesinde kendi güdülerimizi tatmin edelim' dediniz. Bu en büyük düşkünlüktür. Adı, ünü ne olursa olsun, eğer tarih bir gün bana sonucu gösterirse, zaferi yakalamış birileri dahi olsalar bu kişilerden hesap soracağım. Daha önceki yıllarda o kadar şehit gömülmüş ve o kadar umut dirilmiş ki, bunlara hakkını vermek mümkün değildir. Bu anlamda, bu yıllara anlam verip vermediğiniz konusunda kendinizi gözden geçirin.

Karşımdaki özel savaş fırtına gibiydi. Çok iyi biliyorum ki, özel savaşın arkasındaki güçler şu şu söylüyordu: 'Bunları bin yıldır yerle bir ettik ama daha ölmemişler, içlerinden başkaldıranların ve 'ben yaşamak istiyorum' diyenlerin başını

ez.' Bin yıllık tarihleri onlara bunu dayatıyordu. Sırf o olumsuz tarihi kurtarmak için bir hücum dalgası daha. Küfürle, savaş tarihinde hiç yeri olmayan özel savaş yöntemleriyle yüklen ha yüklen! Şunu belirtmeliyim ki, 'savaşmak istiyorum, gerilla olacağım' diyenler, eğer bize ve kendilerine saygı duymak istiyorlarsa, düşmanın bu dalga dalga gelişimini görmelidirler. En önemlisi de büyük emredici olarak uyanan yaşam umutlarına mutlaka sahip çıkmak ve ölümcül olan yanlış, yetersizliği de gidermenin büyük çabası içinde olmak gerekiyor. Bunu yaşamadan, bunun gerekliliğini hissetmeden nasıl savaşacağını sanıyorsunuz? Yüreklere neden böyle kaskatı kesilmiş? Utanmadan, sıkılmadan halen karşıma bir savaş adayı, hatta komutan adayı olarak dikiliyorsunuz. Sıkça bunlar da kim diye kendi kendime soruyorum.

Kendimi dağlara sizin gibi taşıma ve geniş halk yığınları içine girme imkanım da olmadı. Ama küçük bir mevzide kolay kolay zapturapta alınamaz yaşamımı devamı uğruna yatırdığımda neler yaptım? Peki siz ne haldesiniz? Bunları değer-

çok az imkanları var. Siz ülkedesiniz, ülkenin her bölgesine akın akın savaşçı geliyor; kitlelerle de iç içesiniz, ancak kitleyi uzaklaştırıyor, kaçırıyor ve çok kolay imha olmalara terk ediyorsunuz. Bu tarihte bunun kadar öfke verici bir şey düşünülemez. Düşman bu yıllar için daha yeni yeni şunu itiraf etti, '1992'lerde Kürdistan'ı kaybetmiştik.' Karşımdaki kontrgerillacıların tüm iddiası şu, 'Biz kaybedilen Kürdistan'ı yeniden kazandık.' Buna kim yol açtı? Gerçekten kazanmaya doğru giden bu Kürdistan'ı ve bu devrimi kim kaybetti? Bunu ciddiyetle kendinize soracak mısınız veya tarih karşısında kendinizi sorgulama cüretini gösterecek misiniz? Bu büyük kazanmanın imkan-olanaklarını görme ve gerektiği kadar bunu işleme görevini anlayacak mısınız? Bu görevi yapmadığınızda düşmana nasıl kazandırdığınızı göreceksiniz? Bunları görmeden yürek büyütülemez, düşünce geliştirilemez, askeri stratejiye ve taktiğe anlam verilemez. Ne yazık ki, bu yaramaz ve yetmez kişiliğinizle bu tarihi her yerde kırk defa yenilgiye uğratabilecek hale getirdiniz.

PKK tarihine doğru dönüş yapacak ve doğru anlam vereceksiniz. Bu yıldönümü dolayısıyla çok açıkça belirtebilirim ki; bu tarihe böylesine bir dönüşü yapmayanlara ve hakkını vermeyenlere benim hiç saygım olmadığı gibi, metelik kadar değer bile vermeyeceğim. Parti tarzına göre olmak benim için her şeydir. Böyle olan benim yüreğimdir, ruhumdur ve sevgimdir. Biz zaten bunlar için varız.

lendirmeniz gerekiyor. İyi bir komutan, hele namuslu ve şerefli bir savaşçı olmak kolay değildir. Eğer savaşa inanıyor ve 'savaşa varım' diyorsanız, hesap verecek bir durumunuz olmalı. Ben hatırlarım kırkmamak için sizleri kovmuyorum. İnsanları kovma gibi bir özellik benim tabiatımda yok ve kimse de beni kovamaz.

Parti tarzına göre olan benim yüreğimdir, ruhumdur ve sevgimdir

Sizden rica ediyorum, bir an önce bu tarihin önünde engel olmaktan çıkın çünkü, hızımı kesiyorsunuz. Yoksa bu tarihin önünde ezileceksiniz. Bu tarihe göre yığıtlık mümkün değil mi? PKK'nin her birisi bir abide değerinde anlam ifade eden bu kadar şehidi olacak, bunun karşısında sizin bu kadar çarçıklığınız olacak! Bir halkın yaşam olanağı bıçak altında olacak, buna karşın siz bu kadar duyarsız olacaksınız! Olanaklar savaşı bu kadar

Yıllık çalışma bilançom; yalnız bu sahada binlerden aşağı olmayacak savaşçı ve PKK kadrosunu yetiştirmeye çabalamak ve tabii bir de bunları silahlandırmaktır. Dünyadaki hiçbir kurtuluş hareketinin tarihinde bu görülmüş müdür? Bütün yurtdışı alanlarında çalışan önderlerin örgütlediği insanların sayısı yüzü bulmamıştır. Oysa ben bu süreçte kendi elimle yalnız otuz bini aşkın insan yetiştirdim. Bu işe meteliksiz başladım ancak daha sonraları trilyonlarla para harcayarak hepsini silahlandırdım. Sizler ise, 'ne de olsa yağmur gibi olanak ve savaşçı geliyor' diyerek bu imkanları çarçur ettiniz. Bunu Botan'da, Amed'de, kısıacası her yerde yaptınız. Şimdi bazıları Güney'de bunu yaparak, o yaramaz ve sefil ruhlarını sözüm ona orada doyuracaklar. Her yıl dayattığınız yenilgileri size rağmen karşılayarak dayandık. Benim için savaş bitmedi, tam tersine geçen savaşları bir hazırlık süreci olarak değerlendiriyorum.

kimden bu cesareti alabilirsiniz? Bunun kör bencilüğünüzden, egoizminizden başka bir izahı var mı? Çok çürümüş, bitmiş tükenmişliğinizden başka bir izahı var mı? Düşman buna umut bağlıyor, çürüyen ve dökülen düşmana böyle umut olmak kimin haddinedir?

Mücadele etmekten daha değerli ne olabilir ki?

Demek ki, çok zor olduğu kadar anlamlı olan önümüzdeki bu tarihi savaş sürecine önderlik tarzımızda yürürken, böylesine görkemli olan mücadele tarihimizi arkamıza almışken, özel savaş cephesinde de insanlık suçu işleyen bu düşmanı karşıma almış ve bu laneti yok etmek üzereyken herhangi sıradan bir savaşçı gibi, hele hele bir çok hata işleyen bir komutan gibi olmanın izahı yapılamaz. Sonuna kadar yenme azmimi, kararlılığımı, en azından verdiğim emek

Bu mücadelenin iki kelimelik fikri bile beni büyük heyecana getirdi ve mücadele öyle başladı. Bugün başarı bu kadar gerçekleşmeye doğru gitmişken, insan hiç heyecansız durur mu, hiç hücumsuz kalabilir mi, anlayışsız olabilir mi? Bu dönemler kartal kanatla uçuşma dönemidir. Bu dönemler, yüreğin sonuna kadar haykırdığı bir dönemdir. Bu dönemler bayram dönemleridir.

amansız olacak, siz bunları bu kadar çarçur edeceksiniz! Bu kadar hatayla, yetmezlikle parti davasında kalınmaz. Dolayısıyla, PKK tarihine doğru dönüş yapacak ve doğru anlam vereceksiniz. Bu yıldönümü dolayısıyla çok açıkça belirtebilirim ki; bu tarihe böylesine bir dönüşü yapmayanlara ve hakkını vermeyenlere benim hiç saygım olmadığı gibi, metelik kadar değer bile vermeyeceğim. Parti tarzına göre olmak benim için her şeydir. Böyle olan benim yüreğimdir, ruhumdur ve sevgimdir. Biz zaten bunlar için varız. Başka türlü bizi kimse kullanamaz ve kimse bu değerleri paylaşamaz.

1990 sonrası, halkın mücadeleye daha köklü kalkışması ve cesaret etmesi vardır. Serhildanlar döneminde ARGK'nin, yani ordumuzun hızla elli binlere tırmanma imkanı doğduğunda artık bu, yüreğimize sığmıyor ve çalışmalarda sınır tanıımıyorduk. Şu daracık sahadada dört bin kişiyi eğitiyorum. Yurtdışının

Diplomasiden savaş cephelelerindeki çalışmalara kadar her şey bir hazırlıktan ibarettir. Ve kendimi bu hazırlıklar temelinde yeniden mücadeleye verdim.

Siz yanlış tutumlarınızla yardımcı olmazsanız düşman yenilecek

Düşman benimle savaştı, siz de ağırlıklı olarak düşmana karşı savaştınız. Bu konuda emeğinizi inkar etmiyor, tam tersine çabanızı sizden daha fazla takdir ediyoruz. Bizim öfkelendiğimiz husus, kendinize yaptığınız saygısızlık ve emeğinize değer biçmemenizdir. Bu konuda öfkelenmenize hiç gerek yok. Kendisine saygısızlık edenlerin ancak kendisiyle savaşma hakkı vardır, vereceği hiçbir sözü de yoktur. Biz bu anlamda sizlerle de savaşarak hazırlıklı hale geldik.

Düşman çözülüyor; eğer siz yanlış tutumlarınızla yardımcı olmazsanız yenilecekler. Düşmanın en çok umut bağladıkları sizlersiniz; 'mücadele eden bir

kadar çabamın amansızlığını, tecrübemin gücünü ve bizzat kazandığım mevkiileri göz önüne getirerek bu sürece varım diyorum. Sizler de bu işin komutasız olmayacağını düşünüyor ve 'başsız yürünmez' diyorsanız, o halde benim varolma tarzıma göre 'varım' diyeceksiniz. Özellikle orduya bu kesinlikle böyledir. Yetki alıp kendinizi yaşatmayı asla bir daha değil dilinize, beyninize bile getirmeyin. Bu yetersizliklerle ve yanlışlıklarla değil bizden izin almak, semtime bile uğramayın!

Burada şunu görüyorsunuz; biz Parti davasında da, ordu davasında da zayıf değiliz, hükmetmeme gibi bir konumda da değiliz. Bunu görmeme gibi bir durumunuz yok. Size büyük bir şans verilmiştir, oysa siz bunu yanlış anlıyorsunuz. Özgürlük davası öyle kolay değildir. Tarihin bu adlaştıma süreci sıradan bir süreç olarak ele alınamaz. Bu mücadelenin iki kelimelik fikri bile beni büyük heyecana getirdi ve mücadele öyle başladı. Bugün

başarı bu kadar gerçekleşmeye doğru gitmişken, insan hiç heyecansız durur mu, hiç hücumsuz kalabilir mi, anlayışsız olabilir mi? Bu dönemler kartal kanatla uçuşma dönemidir. Bu dönemler, yüreğin sonuna kadar haykırdığı ve yaşama hakkına hiçbir dönemde bu biçimde yaşanılmadığı bir dönemdir. Bu dönemler bayram dönemleridir. Sadece ulusal amaçlarımız için mücadele etmiyoruz, sosyalizminiz dünya halklarının ilgisini çekiyor. En köhnemiş kapitalist ülkelerin aydınlarında bile bir umut yaratıyor. Katliam altındaki bir halkın devrimini başarmakla kalmıyor, en gelişmiş uluslardaki umutsuzluğa da umut oluyorum. Parti ve savaş gerçeğimiz budur.

Bu mücadele yıllarına büyük değerler sığdırılmış ve en önemlisi de, büyük bir patlamanın özgürlük şafağının çarpıcı aydınlığına gelip dayanılmıştır. Her kim ki bunun heyecanını yürekte duymuyorsa, o büyük bir sefil veya münafıktır. Ona hiçbir derman artık çare olamaz. Ama insanın yaşamla, halkıyla ve insanlıkla bağı varsa bu dönemler bayram dönemleridir. Biz bu dönemlere insan olmanın yüce değerlerine sonuna kadar sahip çıkmanın bir gerçekleşmesi olarak anlam veriyoruz. Bu yılların mücadelelerinde haklıyız, haklılığımızı bu yılları kazanıp mücadelenin ürünlerini çok zenginleştirmekle ve bollaştırmakla gösteriyoruz. Mücadele etmenin fikri güzel, maddesi güzel; bundan daha değerli ne olabilir ki! Öfkesi yerinde, sevgisi yerinde, bundan daha yerinde olan ne olabilir ki! İşte size böyle bir yücelikler dünyası veriliyor, bundan daha yüce ne talep edilebilir ki! Parti bu kadar büyüktür ve bunları size, en çok hayata geçirmek isteyenlere sunmuştur. Bundan daha değerli armağan ne olabilir ki!

Sizlere sunulan, böyle yüceltilen değerlerin altında yatan, şehitlerin kanı, adsız milyonlarımızın emeğidir. Bunun kadar kutsal karşılanacak bir değer var mıdır; bu değerlere kadir bilmezlikle hiç yaklaşılabilir mi? Görüyorsunuz ki, parti tarihinin bu on sekiz yılı görkemli, amansız, öfkeli, aydınlıklı, savaşlı, başarılı ve trajik olaylarla geçmiştir. Bunların hepsini iç içe yaşıyoruz. Önümüzdeki günlere büyük bir aydınlıkla ve büyük bir başarı umuduyla ulaşılacaktır. Bu temelde sizleri, tüm PKK'ileri ve onun dostlarını, tüm halkı, her cepheden savaşanları böylesine büyük bir dava partisine, yenmeye doğru ve yenilmezliğe götüren partiye sahip çıkmaya, onun başarısı için bütün yeteneklerinizi bir kez daha göstermeye, imkan-olanakları doğru parti taktikleriyle, en başta onun savaş stratejisi temelindeki gerilla taktikleriyle, döneme uygun planlanmış hazırlık tarzıyla karşılamaya çağırıyoruz. Mücadelenin birinci dereceden sorumluları olarak en başta parti militanlarını bu süreci ideolojik, siyasi, örgütsel yaklaşımlarla karşılamaya; parti içinde, yaşamında ve öncülüğünde onunla uyuşmayan ne varsa silip süpürmeye; doğrular için ne gerekiyorsa onun savaşımını ve başarılı çabasını vermeye çağırıyoruz.

Bu temelde kaybettiğimiz yılları bu eşsiz şansa yeniden değerlendirmeye ve mutlaka başarmaya; affedilecek yanlışları varsa, kendinizi hızla ıslah ederek çalışmalara katılmaya; başarmak isteyip de başarmamak durumunuzu gidererek yine önünüze verilen bu imkanları ve parti yetkilerini yerinde, yeterlice değerlendirmeye; on sekizinci yılı kendi yaşamımızın tek büyük davası haline getirmeye çağırıyoruz. Bundan sonraki yılları emredilen ve oldukça yakın olan zafer şanı temelinde yakalamaya; bu temelde kendinizi amansız yoğunlaştırmaya, zaferi kaçırarak tek bir yetersizliğe fırsat vermemeye ve bu yılları mutlaka zafer yılları haline getirmeye çağırıyor, başarı diliyoruz.

-Yaşasın PKK!

Özgürlük mücadelemizin yürüttüğü direniş AKP-MHP faşizmini yıkılma noktasına getirmiştir

Mustafa Karasu

AKP-MHP-Ergenekon iktidarına dayalı bu faşist hükümet kadar teşhir olan bir iktidar yoktur. Hem içerde hem de dışarda teşhir olmuştur. Bu nedenle de içerde ve dışarda güçsüz duruma düşmüştür. Bu kadar güçsüz olan bir iktidarın uzun süre ömrünü sürdürmesi zordur. Şovenizmi şahlandırarak bir dönem toplumu susturma ve peşine takma gerçekleşse de, bunu uzun süre devam ettirmek mümkün değildir. Çünkü toplum, uzun süre şovenizmin şahlandırılıp özel ve kirli savaş yürütülmesinin sonuçlarını kaldıramaz.

Şuanda Türkiye'nin izlediği tüm politikaları onun tarihsel toplumsal gerçekliğinden kopuk ele alamayız. Türkler, Anadolu'ya başka alanlardan geldikleri zaman buralar başka toplumların yurduydular. Bu yönüyle dışardan gelip buraları yurt edinmek diğer halkları soykırıma uğratmakla ve yerlerinden göçertmekle mümkün oldu. Türk tarihinin toplumsal ve devlet geleneğinde ve kültüründe, başka halkları yerinden etme, orayı kendisine yurt yapma zihniyeti, anlayışı ve kültürü vardır.

Kürdistan üzerinden bölgeye geldiklerinde Müslüman olduklarından 1071'deki savaşta Bizans'a karşı Kürtler tarafından belli bir destek görmüş, burada belli bir başarı kazandıktan sonra Anadolu'nun içlerine doğru ilerleyişlerini sürdürmüşlerdir. İlk önce Anadolu Selçuklu devleti kurulmuş, daha sonra Anadolu Selçuklularının Osmanlı Beyliği büyüyerek bütün Anadolu'ya, Kürdistan'a, Arap dünyasına ve Balkanlara hakim olmuştur. Buralarda bir hanedanlığın imparatorluğunu kurarken, öte yandan diğer halkların yerleşim yerlerini kendi yerleşim yerleri haline getirmişlerdir. Belki Osmanlı döneminde bugünkü gibi bilinçli, planlı bir Türkleştirme yoktur. Ama yine de Osmanlı eliti Türk olduğundan bu imparatorluğun toplumsal tabanını genişletme açısından belli alanları Türkleştirme politikası yürütmüştür. Ya da devlet Türk egemen sınıflarının elinde olduğundan Türk etnisitesi bu devlet imkanlarından yararlanarak kendilerini çeşitli alanlara yaymıştır.

Bu yayılma Osmanlı imparatorluğu döneminde sürekli. İmparatorluk karakterinde farklı kimlikleri, halkları kabul etme gerçekliği vardır. Bu yönüyle de kimlikler belli oranda varlıklarını sürdürmüşlerdir. Ancak bilindiği gibi Batı'da kapitalizmin gelişmesi ve Osmanlı topraklarının kaybıyla birlikte Batı Avrupa'da gelişen kapitalist modernist, milliyetçi zihniyet Türk etnisitesinin bir kesimini de etkilemiştir. Onları da bir uluslaşma, ulusal üstünlük sağlama eğilimine götürmüştür. Belki bu, hemen bir ulus devlet anlayışı biçiminde ortaya çıkmamış ama Avrupa'daki bu milliyetçilik eğilimi, bir ulusun diğer uluslar üzerinde üstünlük kurma anlayışı Osmanlı içinde, özellikle Türk eliti içinde giderek bir zihniyet ve bir politika haline gelmiştir.

İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin oluşumu bu eğilimin sonucudur. Osmanlı imparatorluğunu ilk önce Osmanlılık anlayışıyla ayakta tutmaya çalışmış, ancak Batı'da gelişen milliyetçilik ve Hristiyan halkların ayrılma eğiliminin yükselmesiyle birlikte artık Hristiyan halkları egemenliği altında tutamayacağına gören bu elit kesim, bu defa Panislamizm'e yönelerek Müslüman halkları egemenlik altında tutma politi-

kası yürütmüştür. Ancak Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı'nın yenilmesi, özellikle de Arapların tümüyle Osmanlı imparatorluğundan ayrılması, İttihat ve Terakki'nin devamı olan kesimlerin hiç değilse savaş sonrası elde kalan toprakları elde tutma ve buralarda bir ulus ve ulus devlet yaratma zihniyeti ve politikasına yönelmesine yol açmıştır. Aslında İttihat ve Terakki, Türklüğü İslam'ın koruyucusu olarak gösterip daha geniş bir toprak elde etmeyi düşünmüştü ama Birinci Dünya Savaşı sonrası Arapların ayrılmalariyla birlikte bu politika sonuçsuz kalmıştır.

İngilizler, Bakur'u Türklere bırakarak Başûrê Kurdistan'ı kontrol altına almışlardır

Bu süreçte galip devletlerin de kimi siyasal, toplumsal, ekonomik sorunlar yaşaması nedeniyle bundan faydalanan

uygulamalarıyla geçmiştir. Ancak 1970'lerde başlayan ulusal uyanış, Kürtlerin de özgürlük ve demokrasi talep etmesi ve bu özgürlük ve demokrasi isteğinin PKK'nin örgütlenmesi ve mücadelesi şahsında 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesine rağmen büyük bir mücadeleye dönüşmesi, Türk devletinin bu politikasına darbe vurmuş ve akamete uğratmıştır. Bunu gören soykırımcı sömürgeci güçler 1990'lı yıllarda görülmedik bir kirli savaş yürütmüşlerdir. Binlerce köyü yakıp yıkmış, 6-7 milyon Kürt kendi topraklarından metropollere göçertilmiş, on yedi bin civarında faili meçhul cinayet gerçekleştirilmiş ve on binlerce insan işkencelerden geçirilerek zindanlara atılmıştır.

Ancak buna rağmen Kürt Özgürlük Hareketi'nin mücadelesi durdurulamaz. Türkiye'nin sadece politikası değil, ekonomik, sosyal ve kültürel yapısı da PKK'nin öncülük ettiği özgürlük

**Yeni Osmanlılık kavramı
Türk devletinin soykırımcı politikasını tam karşılamaz**

Ancak Réber Apo'nun esaret altına alınmasından sonra hem yürüttüğü politika hem de geliştirdiği yeni paradigma temelinde örgütün, Partimizin yeniden yapılandırılması Özgürlük Hareketimizin büyük gelişmesini sağlayarak komplocuların hedeflerini, hesaplarını boşa çıkarmasını beraberinde getirmiştir. Bu duruma öfkelenen soykırımcı sömürgeciler, Üçüncü Dünya Savaşı koşullarından da yararlanıp Türkiye'nin bütün imkanlarını seferber ederek Özgürlük Mücadelemizin sadece Bakurê Kurdistan'da değil, Kürdistan'ın dört parçasında yarattığı gelişmeleri önlemek için saldırıya geçmişlerdir. Bu temelde de 21. yüzyıl başlarında Kürtler üzerinde soykırım politikasını yürütüp sonuçlan-

kavramı Türk devletinin bu soykırımcı politikasını tam karşılamaz. Türk devletinin politikalarına Yeni Osmanlı demek belki halklara özellikle Arap ve başka halklara anlatmak açısından bir anlamı olabilir ama soykırma hedef olan Kürtler açısından yeterli bir ifadeyi taşımaz. Bu yönüyle halkları soykırıma uğratıp Kürdistan'ı da Arabistan'ı da Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmek isteyen bir soykırımcı devlet, sistem ve düzenden söz etmek gerçeği daha iyi ifade etmek olur.

İlk önceleri Lozan sınırları içinde Kürtleri soykırıma uğratmayı hedeflerken şimdi Sivas Kongresi'nde Misak-ı Milli sınırları içinde gösterdikleri Başûrê Kurdistan ve Rojavayê Kurdistan'ı da soykırıma uğratıp bu temelde Arap ülkeleri üzerinde de egemenlik kurmayı hesaplamaktadırlar. Üçüncü Dünya Savaşı koşulları ve 2015'ten sonraki politika değişikliğini ya da strateji değişikliğini böyle görmek gerekiyor. Önceki strateji Türkiye sınırları içinde Bakurê Kurdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmeyi hedeflerken, şimdi bu stratejiyi yeniden tanımlayıp Misak-ı Milli sınırları dedikleri Başûr ve Rojavayê Kurdistan'ı da bu kapsama almışlardır. Tabii ki böyle hedeflemelerinin nedeni de bu temelde Arabistan'ı da hatta Azerbaycan'ı da kontrol edip kendilerine göre büyük Osmanlı'yı yeniden yaratmak istemeleridir. Ama bu defa farklı kimliklerin varlığını kabul eden bir imparatorluk biçiminde değil de farklı kimlikleri, inançları ve tüm kültürleri soykırıma uğratmayı hedefleyen bir ulus devlet zihniyeti ve yapılanmasıyla bunu gerçekleştirmek istemektedirler.

Kürt halkı ve Özgürlük Hareketi tüm saldırılara karşı bedelleri ne olursa olsun direnmektedir

2014 Çöktürme Planı ve daha sonra 2015 yazından itibaren topyekûn savaş politikalarıyla Kürt halkının bütün örgütsel, siyasal, toplumsal, kültürel kurumlaşmalarının, birikiminin hedeflenmesi tamamen bu yeni soykırım politikasıyla bağlantılıdır. Özyönetim alanları, Rojava ve Başûrê Kurdistan'a yönelik tüm saldırıları bu politika doğrultusundadır. Zaten bu politikasını meşrulaştırmak açısından sözde Türkiye'yi tehdit eden bir terörizm varlığını ileri sürerek ve Türkiye'deki mültecilerin yerleştirilmesi projesinden söz ederek Birleşmiş Milletler oturumunda bile hem Rojava'yı hem de Başûrê Kurdistan'ı işgal etmeyi hedefleyen amacını bir haritayla ortaya koymuştur. Kuşkusuz bunu yaparken bölgede mücadele içinde olan Rusya-ABD çelişkisinden de yararlanmaktadır. Diğer taraftan Suriye'nin, İran'ın Kürt karşıtı yaklaşımlarından faydalanmakta, mültecileri ve DAİŞ'i tehdit olarak kullanılarak amacına ulaşmak istemektedir.

Türk egemen sınıfları Kürdistan'ın önemli bölümünü egemenlikleri altında tutarak yeni bir ulus devlet kurmaya yönelmişlerdir. Sivas Kongresi'nde hem bugünkü Başûrê Kurdistan'ı hem de Rojava'yı Misak-ı Milli sınırları içinde gösteren ve buraları yeni devlet ve egemenlik sınırları olarak belirleyen Türk egemen sınıfı İngilizler ve Fransızlarla yapılan yoğun pazarlıklar sonucu Başûrê Kurdistan'ın ve Rojava'nın bırakılması karşılığında Bakurê Kurdistan'da Kürtler üzerinde egemenlik kurma, soykırımı gerçekleştirmeyi amaçlayan Lozan Anlaşması'nı imzalamışlardır. İngilizler, Bakur'u Türklere bırakarak Başûrê Kurdistan'ı kontrol altına almışlardır. Fransızlar da Rojava'yı kontrol altına almışlardır. Türkler de bu tavizler karşılığında Kürtleri soykırıma uğratma onayı ve izni koparmışlardır.

Cumhuriyet tarihi zaten Kürtler üzerinde soykırım gerçekleştirme ve tüm Kürdistan'ı Türkleştirme politikası ve

mücadelesine karşı yürütülen savaşta çöküntüye uğramıştır. İşte bu durumda NATO'ya bağlı olduğundan, ABD ve Avrupa'yla sıkı ilişki içinde olduğundan Türkiye onlardan yardım istemiş, onlar da kendileri için Ortadoğu'da jandarmalık yapan Türkiye'nin çökmemesi için Uluslararası Komplo'yu gerçekleştirecek Önderliği esaret altına almışlardır. Önderliğin esaret altına alınmasıyla birlikte PKK'nin bittiği ve ayakta kalamayacağı kararına varmışlardır. Ve bu temelde de Kürt Özgürlük Mücadelesinin Kürdistan'da yarattığı sonuçları ekonomik, toplumsal, kültürel tedbirlerle rehabilite etmeyi, yani mücadelenin ortaya çıkardığı etkileri ortadan kaldırarak Kürdistan üzerindeki soykırımcı sömürgeci politikayı yeniden engelsiz yürütmeyi planlamışlardır. Ve bu temelde de Kürdistan'ı Türkleştirme politikasını devam ettirme ve sonuca götürmeyi hedeflemişlerdir.

dırmayı amaçlamışlardır. Çünkü; ulus devlet zihniyetinde olduklarından ve egemenlik anlayışlarını bırakmadıklarından Kürtleri soykırıma uğratarak bu temelde Ortadoğu'da etkin olmayı düşünmektedirler. Bir nevi Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı imparatorluğunun dağılması sonrasındaki yaşadıkları küçülmeyi yüz yıl sonra telafi etmeyi, tekrar büyük bir devlet olmayı hedefliyorlar. Ama bu defa Osmanlı imparatorluğunda olduğu gibi kimliklerin, kültürlerin varlığını kabul ederek değil de bu kültürleri, kimlikleri yok ederek egemen olmak istemektedirler.

Aslında bu yönüyle Osmanlı'dan farklı bir egemenlik anlayışını dayatmaktadır. Buna "Yeni Osmanlılık" denmektedir. Eğer Yeni Osmanlılık, ulus devlet ve diğer halkları bu temelde soykırıma uğratma biçiminde tanımlanırsa bu doğru tanımlama olabilir. Ama tanımlama bunu içermese o zaman Yeni Osmanlılık

Bunu yaparken özellikle ABD'nin, Avrupa'nın sessizliğinden yararlanmakta, hatta ABD'nin Suriye ve bölge politikalarının parçası haline gelerek bu amacına ulaşmak istemektedir. Öte yandan da Avrupa, ABD, Rusya ve genel olarak dünyadaki kapitalist ülkelerin hiçbir değer tanımayan, sadece şirketlerinin kazancını düşünen politikalarını da görüp her türlü insanlık dışı saldırı yaparak, Kürt halkının özgürlük mücadelesini ezip soykırıma uğratarak amaçlarına ulaşmayı düşünmektedir.

Ancak Kürt halkı ve Kürt Özgürlük Hareketi de bu saldırılara karşı bedelleri ne olursa olsun direnmektedir. Her ne kadar Efrîn'de, Serêkaniyê'de ABD'nin desteğiyle, Rusya'nın politikaları nedeniyle işgaller gerçekleştirilmiş olsa da tümüyle ne Rojava Devrimi ezilebilmiş ne de Medya Savunma Alanları'nı tamamen kontrol altına alabilmiştir. Kürt-süzleştirdiği ve hakim olduğu bölgelere de hem çetelerini yerleştirerek hem de kendi askeri gücünü etkin kılarak Rojava'yı ve Başûrê Kurdistan'ı tüm den kontrol altına almayı hedefleyen amaçlarına ulaşamamışlardır. Rojava'da bazı

deli işgal planları içine koymaktadır. Öte yandan Rojhilatê Kurdistan'da İran eliyle bir asimilasyon ve soykırım politikası yürütmeyi hedeflemektedir. Şu anda doğrudan kendisi yürütmese de yürüttüğü politikalarla İran'ı da bu tür bir politika ve Kürtleri soykırım kışkıracı alacak bir tutuma zorlamaktadır. Bu açıdan Türk devletinin Kürt düşmanlığını, Kürt düşmanlığında öncü olarak tanımlamak doğru bir ifadedir. Türk devletini Kürt düşmanlığında öncü olarak tanımlamayan her Kürt ve Kürt siyasetçisi gaflet içine düşer, doğru politika yürütemez ya da yanlış politika üretmekten kaçınmaz. Bu bakımdan Türk devletinin özellikle Çöktürme Planı'yla birlikte yürüttüğü saldırılar karşısında Kürdistan'ın tüm parçalarındaki Kürtlerin duyarlı olmaları, bu politikanın aynı zamanda kendilerine yönelik bir saldırı olduğunu görmeleri gerekmektedir.

Özellikle Başûrê Kurdistan'daki siyasi güçlerin politikalarında bir gaflet durumu yaşanmaktadır. Aslında bu gaflet durumu 20. yüzyılın başında Kürdistan'ın dört parçaya bölünmesi ve her parçanın farklı bir soykırımcı sömürgeci güç altında soykırıma uğratılma politikasının sonucudur. Böylece her parçadaki Kürt veya Kürdistanlı, Kürt sorununu sadece kendiyle sınırlı ya da Kürtler üzerindeki politikayı sadece kendi üzerinde yürütülen politika olarak görme gibi bir yanılgı içine düşmektedir. Ya da yüz yıllık politika Kürdistan'ın tüm parçalarında şu veya bu düzeyde bu tür yanılgılı anlayışları, politikaları ortaya çıkarmıştır. Bu konudaki en büyük yanılgı somut

temelde kurulan ilişkilerin ne kadar tehlikeli olduğunu gözler önüne sermektedir. Kürt düşmanlığında öncü Türk devleti, Bakurê Kurdistan'ı soykırıma uğratarak Kürdistan'ın diğer parçalarını egemenlik altına alma ve soykırıma uğratma politikasıyla hareket ederken, KDP'nin bu gerçekliği görmemesi, Bakurê Kurdistan'daki soykırım politikalarına, zulme, baskıya göz yumması, hatta bu uygulamaları yapan devletle ilişki geliştirmesi söz konusudur. Bu ilişkiler temelinde de Bakurê Kurdistan'daki uygulanan baskının, sömürgeciliğin, zulmün, soykırımın normalleştirilmesi gerçeğiyle karşı karşıyayız. Bu durum öyle bir hal almıştır ki KDP, Türk devletiyle birlikte Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme ve bu temelde de Bakurê Kurdistan'daki Kürt halkı üzerindeki soykırımın tamamlanma politikasının parçası haline gelmiştir. Buna tabii ki dünyanın her yerinde ihanet denir. Biz KDP'nin politikalarına, yaklaşımına ihanet demekten kaçınırsak da, KDP'yi bu politikadan çıkarma çabası içinde olsak da Türk devletiyle kurulan ilişkinin ve bunun yarattığı sonuçların objektif olarak ihanet kavramının içine girdiği açıktır. Zaten bu nedenle Kürt halkı KDP'nin Türkiye'yle bu ilişkilerini kabul etmemektedir. Bundan büyük rahatsızlık duymaktadır, hatta tepkisel yaklaşmaktadır.

Kürtler devrim yaparak sömürgeci güçleri Rojava'dan atıp Kürt kimliğiyle, kültürüyle, kendi siyasal, toplumsal, ekonomik ve kültürel sistemlerini kuruyorlar, kendi eğitimlerini gerçekleştiriyorlar an-

maktadır. Bu Türkiye ilişkilerinin Rojava'daki ilişkileri zorlaştıracığı açıktır. Bunu görmemek körlüktür.

Şimdi KDP, Türk devletiyle ilişki içinde Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme politikası yürütüyor. Böyle bir tasfiye politikasının parçası haline gelmiştir. Türkiye ve KDP, ABD'nin desteğiyle Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeyi amaçlamaktadır. Bir taraftan Türkiye saldırarak, diğer taraftan da KDP kuşatacak, buna da ABD ve çeşitli Avrupa güçleri siyasi destek verecek ve Kürt Özgürlük Hareketi ezilecek. Peki ne pahasına ve KDP hangi amaçla bunu yapıyor? Herhalde PKK'den kurtulurum, Kürdistan da bana kalır, diye düşünüyor. Bütün toplumlarda farklı siyasi görüşler, farklı siyasi yaklaşımlar olabilir. Ama bu, düşman bir güçle birleşip o toplum, halk ve ulus içindeki farklı bir siyasi gücü tasfiye ve yok etmeyi hedeflemek kabul edilecek bir durum olamaz. Hele hele Türk devleti gibi soykırım politikası yürüten bir devletle işbirliğinin gerçekten izahı olamaz.

KDP, yürüttüğü politika ile kendi bindiği dalı kesmektedir

Türk devleti, Bakurê Kurdistan'da farklı siyasi düşüncede olan Kürtlerin özerkliklerini, yönetimlerini, kimliklerini, kültürlerini kabul ediyor ama PKK'yi kabul etmiyor veya başka bir siyasi gücü kabul etmiyor. Böyle bir durumda KDP'nin politikasına bir yönüyle anlam verilebilirdi ya da kendi politik çıkarı için bunu yapıyor denilebilirdi. Ama burada bir politik çıkar yok. Türk devleti, Kürt'ü orada yok etmek istiyor. Bu KDP'yi ilgilendirmiyor mu? Kürdistan'ın en büyük parçasında, Kürt nüfusunun en yoğun olduğu bir yerde Kürt'ün yok edilmek istenmesini KDP'nin de sorun yapması gerekmiyor mu? Yoksa, KDP Kürtlüğü sadece kendisinin hakim olduğu birkaç şehir olarak görüyor, diğer yerlerin yok edilmesini kendisi için sorun olarak görmüyor mu? Peki, bunu Kürt halkı kabul edebilir mi, kabul etmesi mümkün müdür? Şimdi KDP, Kürt halkının kabul etmeyeceği bir politikayı Türk devletiyle birlikte uyguluyor. Gerilla kuşatılacak, ezilecek ve teslim alınacak! Böylelikle Türkiye PKK'den kurtulmuş olacak, KDP de herhalde PKK'den kurtularak kendisine avantaj sağlamış olacak! Böyle bir avantaj sağlama olabilir mi? Bunun KDP'ye sağlayacağı hiçbir avantaj yoktur. Bu politika, KDP'nin kendi bindiği dalı kesmesidir.

Bugün Kürdistan'da bir kazanım varsa, Kürtler bir değer görüyorsa bunun en önemli nedeni PKK öncülüğünde yürütülen mücadelenin başta Bakurê Kurdistan olmak üzere Kürdistan'ın tüm parçalarında yarattığı siyasi etki gücüdür. Ne var ki KDP bunu görmüyor. Türk devletinin isteği doğrultusunda Zînî Wertê'yi, Xînerê'yi kuşatıyor, Xakûrkê'yi işgal girişiminde Türk devletiyle birlikte oluyor, şimdi de topyekûn bir tasfiye konsepti nedeniyle Heftanîn işgaline, Metîna işgaline, Türkiye'yle sınır bölgelerindeki Medya Savunma Alanları'nda Türk devletinin hakim olması için destek veriyor. Diğer taraftan da gerillanın Türk devletine karşı mücadelesini zayıflatmak için gerillayı kuşatıyor. Böylelikle gerillanın Türk devletine karşı etkili mücadele vermesinin önüne geçiyor, hatta Türk devleti bir yerde saldırırken KDP de arkadan saldırıp, kuşatıp ezme politikası izliyor. Garê'ye yönelik güç yapması böyledir; Heftanîn, Metîna, Zap çevresine güç yayması bu nedenle.

KDP'nin bu politikaları PKK'yle KDP arasında bu alanlarda yaşanan bir so-

rundan kaynaklanmamıştır; ne Heftanîn'de ne Xînerê'de ne Garê'de ne Qendîl'de PKK'nin, gerillanın KDP'yle yaşadığı bir sorun vardır. Yıllardır hangi ilişkiler içindelerse o ilişkiler sürmüştür. Gerilla eski bulunduğu alanlardadır, KDP'nin askeri güçleri, Başûrê Kurdistan hükümetine bağlı güçler kendi bulundukları alanlardadır. Öyle KDP'nin dediği gibi; "KDP, DAİŞ'e karşı mücadele ederken PKK bu durumdan yararlanmış, bazı yerlere yerleşmiş" değildir. Bu külliye yalandır. Aksine gerilla direnerek Hewlêr'in düşmesini engellemiş, Başûrê Kurdistan'ı korumuştur. Direnerek Kerkûk'ün düşmesini engellemiş ve Silêmanî'yi korumuştur. Yani bir bütün olarak Başûrê Kurdistan'ı korumuştur. Bu belgelidir. Bunu KDP de, YNK de biliyor. Bütün Kürdistan'ın siyasi güçleri de biliyor, Kürt halkı da biliyor. Bu yönüyle bu gerçekliği ters yüz etmek ve çarpıtmak mümkün değildir. Bu yavuz hırsızlıktır. Hem gerilla alanlarını kuşat hem de Başûrê Kurdistan'ı DAİŞ'e karşı koruyan güçleri DAİŞ'e karşı mücadele ederken bazı yerleri işgal etmekle suçla! Bunun ne vicdanla ne ahlakla ne hakkaniyetle ne de gerçeğe bağlantısı vardır.

Rêber Apo her zaman Êzîdîleri savunmuş, Êzîdîlere değer vermiştir

Evet, KDP'yle Özgürlük Hareketi'nin sorunları Şengal'de ortaya çıkmıştır. Ama burada da Kürt Özgürlük Hareketi'nin yarattığı bir sorun yoktur. DAİŞ saldırı, KDP'ye ve Irak'a bağlı güçler mevzilerini bırakıp kaçmış, Şengal halkı soykırımla karşı karşıya kalmış; bu duruma da gerilla ve YPG müdahale etmiş, Êzîdî Kürt halkını soykırımdan kurtarmıştır. Böylece Êzîdî Kürt halkının orada varlığını sürdürmesini sağlamış ve orada Êzîdî halkını örgütleyerek hem öz savunmasını yaratmasına hem de özyönetime kavuşmasına destek ve yardımcı olmuştur. Bu bütün insanlık tarafından takdir edilmesi, alkışlanması ve övülmesi gereken bir durumdur. Gerçek buyken bunu sorun yapıp, PKK orayı işgal etti ve şunları yapıyor, demek gerçekleri ters yüz etmektir. PKK, Kürt Özgürlük Hareketi Êzîdîlere yardımcı olmuştur. Oraya gitmiştir, Êzîdîleri soykırımdan kurtarmıştır, onların özyönetimini ve öz savunmasını sağlamış ve çekilmiştir. Tabii ki oradaki Êzîdî halkı kendisini soykırımdan kurtaran, kendisini özyönetime ve öz savunmaya kavuşturan Önderlik ve PKK çizgisine sempati duyacaktır. Toplumsal ve kültürel yaşamında, siyasal anlayışında bundan etkilenecek ona göre kendisini şekillendirecektir.

Êzîdîler niye Rêber Apo'dan etkileniyor, denilemez. Rêber Apo her zaman Êzîdîleri savunmuş, Êzîdîlere değer vermiş, onların kendi kültürüyle ve kimliğiyle yaşamasını çok önemli görmüştür. Bunun için Êzîdîlerin Bakurê Kurdistan, Rojava, Başûrê Kurdistan'daki Êzîdxan, Ermenistan, Rusya ve Avrupa'da kendi kimliğiyle örgütlenmesini, gelişmesini istemiş ve desteklemiştir. Önderliğin bu yaklaşımları sonucu Êzîdîler ötekileştirilen, ötelenen bir toplum olmaktan çıkmış, Kürtler içinde değer ve saygı gören ve sahiplenilen bir topluluk haline gelmiştir. Tabii ki Êzîdîler böyle bir Önderliğe ve harekete sempati duyacaklardır. Öte yandan Rêber Apo 2007 yılında bombalarla saldırılıp yüzlerce Êzîdînin katledilmesi öncesi de yine 2014 3 Ağustos'ta DAİŞ'in saldırarak Êzîdîleri soykırıma uğratmasından önce de Özgürlük Hareketimizi uyarmış, Êzîdîlerin sahiplenilmesini istemiştir. Bu katliamlardan, soykırım-

Êzîdîler niye Rêber Apo'dan etkileniyor, denilemez. Rêber Apo her zaman Êzîdîleri savunmuş, Êzîdîlere değer vermiş, onların kendi kültürüyle ve kimliğiyle yaşamasını çok önemli görmüştür. Bunun için Êzîdîlerin Bakurê Kurdistan, Rojava, Başûrê Kurdistan'daki Êzîdxan, Ermenistan, Rusya ve Avrupa'da kendi kimliğiyle örgütlenmesini, gelişmesini istemiş ve desteklemiştir. Önderliğin bu yaklaşımları sonucu Êzîdîler ötekileştirilen, ötelenen bir toplum olmaktan çıkmış, Kürtler içinde değer, saygı, kabul gören ve sahiplenilen bir topluluk haline gelmiştir.

zayıflıklar ortaya çıksa da halk ve Rojava devrimci güçleri direnmektedir. Medya Savunma Alanları'nda Heftanîn ve Xakûrkê alanına birçok saldırı yapılsa da istediği sonuçlara ulaşamamıştır.

Başûrê Kurdistan'daki siyasi güçlerin politikalarında bir gaflet durumu yaşanmaktadır

Türk devletinin bu politikası sadece Bakurê Kurdistan ve Rojava için değil, Kürdistan'ın tüm parçaları için de bir tehditir. Yani Kürdistan'ın tüm parçalarındaki Kürtleri soykırıma uğratmayı hedeflemektedir. Belki Rojhilatê Kurdistan için böyle olmayacağı düşünülebilir ancak bu bir yanılgıdır. Türk devleti Rojhilatê Kurdistan'ın kendi resmi sınırları yakınındaki alanları zaten Azerbaycan olarak tanımlamakta, orayı da uzun va-

olarak kendini Başûrê Kurdistan'daki Kürt siyasi güçlerinde dışa vurmaktadır. Tabii ki Kürt siyasileri, aydınları, yazarları Kürdistan'daki bu politikayı doğru anlamaz, Kürdistan'ın bir parçasını diğer parçalarından ayrı görür, birbiriyle politik tarihsel ilişkisini görmez ve sadece kendi yaşadığı Kürdistan parçası üzerinde yoğunlaşırsa halk da toplum da bundan etkilenir. Nitekim Başûrê Kurdistan toplumunda hala sadece Başûrê Kurdistan'ı düşünen, bununla ilgili düşünce üreten, diğer parçalardaki gelişmelere çok fazla duyarlı olmayan bir kesim bulunmaktadır. Kuşkusuz PKK'nin öncülük ettiği özgürlük mücadelesi Kürtlerin tarihsel toplumsal bilincini doğru ele aldığı, Kürtler üzerinde soykırım politikasını doğru değerlendirdiği, bu yönüyle de doğru politika ürettiğinden bunun sonuçları, etkileri Kürdistan'ın tüm parçalarında ortaya çıkmış bulunmaktadır. Kürdistan'ın tüm parçalarında Kürdistan'ı bütünlüklü ele alan politika ve tutum gelişmiştir.

Kürt halkı KDP'nin Türkiye'yle ilişkilerini kabul etmemektedir

Son zamanlarda özellikle de KDP'nin Kürdistan'ın bütünlüğünü düşünmeyen, sadece Başûrê Kurdistan'la sınırlı ele alan zihniyet, politika ve yaklaşımı, bu

cak KDP buna devrim demiyor. Hatta KDP'yle ilişkide olan Rojava kökenli kimi siyasetçiler Türk devletiyle işbirliği yapıyorlar. Rojava Devrimi'ne düşman olan Türk devletinin merkezinde Ankara'da, İstanbul'da yaşıyorlar ve sürekli Türk devletinin siyasetçileriyle, istihbarat örgütleriyle ilişki içinde Rojava Devrimi aleyhine çalışıp düşmanlık yapıyorlar. Hatta Rojava Devrimi aleyhine çalışan ve devrimi yıkmak isteyen bu güçler Ankara-İstanbul-Hewlêr arasında mekik dokuyorlar. Sadece Hewlêr'de kalsalar bunun anlamı farklıdır. Sadece Ankara'da kalsalar bunun da anlamı farklıdır. Ama Ankara'yla Hewlêr arasında mekik dokumak, Türk devletiyle birleşip Rojava'daki devrimi tasfiye etme politikası olmaktadır. Bunun izah edilecek, kabul edilecek bir yanı var mıdır? Rojava Devrimi'ndeki bazı politikalarından rahatsız olunabilir, eleştirilebilir, peki bunun alternatifi Türk devletiyle işbirliği yapmak mıdır? Kaldı ki, Rojava devrimci güçleri bu güçlerin çeşitli biçimde Rojava'da siyaset yapmalarına, sistem içinde yer almalarına yardımcı olmak istemiyor. Bu yönlü yaklaşım ve çabaları olmuştur. Ama ENKS'nin Türkiye'yle ilişkileri tabii ki onların Rojava Devrimi'yle sorunlarını çözmelerini, uzlaşmalarını, karşılıklı birbirlerini anlayarak ortak politika yürütmelerini zorlaştı-

lardan önce Êzidîlerin korunması için çağrı yapan Önderliğe tabii ki Êzidîler sempati duyacaktır. Herhalde kendilerini soykırımla karşı karşıya bırakan partilere, örgütlere, yönetimlere, siyasilere sempati duymayacaklardır. Bu da anlaşılır bir durumdur.

Êzidîlerin Önderliğe duydukları sempatiden dolayı PKK karşıtlığı yapmak, PKK'ye karşı birçok güçle birleşmek de ne insani ahlaka ne toplumsal ahlaka ne de siyasi ahlaka sığar. Şengal'de PKK'yle KDP arasında bir sorun yoktur. Şengal'de PKK'yle KDP arasında yaşanan denenen sorun, PKK'nin oradaki Êzidîleri soykırımdan kurtarması, onları özsavunmaya ve özyönetime kavuşturmasıdır. Şu anda PKK orada askeri olarak yoktur, çekilmiştir. Êzidîlerin gençleri, Êzidîler orada kendi özsavunmalarını ve özyönetimlerini kurmuşlardır. Bu bakımdan KDP'nin sorunu Êzidîlerdedir. Êzidîlerin özsavunmasını, özyönetimini kabul etmiyor. Biz defalarca söyledik: KDP, Êzidîlerin özerkliğini ve özsavunmasını kabul etsin, oradaki özsavunma Êzidîlerin özyönetimine bağlı olsun. Biz Êzidîleri başka güçlerin yönetmesinden yana değiliz. Bizim için önemli olan kendi kendilerini yönetmeleridir. KDP her türlü desteği versin, Êzidîler kendi kendilerini yönetsin, KDP'ye Barzani'ye sempati duymak istiyorlarsa duysunlar. Ama oranın özerkliği, özyönetimi ve özsavunması kabul edilsin.

KDP ve Irak Êzidîlerin iradesini yok saymışlardır

KDP'yle Irak'ın Şengal üzerine yaptığı anlaşma esas olarak Türkiye ve ABD baskısıyla gerçekleşen bir anlaşmadır. Nitekim daha önce bir ABD'li yetkili, Irak, KDP, Türkiye bir olsun orada diğer güçleri çıkarsın, istikrar sağlansın, gibisinden bir çağrı yapmıştı. Bu aslında doğrudan oradaki özyönetime, özerkliğe karşı bir müdahaleyi ifade ediyordu. Anlaşıyor ki, ABD orada KDP'nin hakim olmasını istiyor. Türkiye de zaten saldırılarıyla baskı yapıyordu. KDP de, ABD ve TC üzerinden Irak'a baskı yapmış ve sonuçta Irak bu baskılara dayanamayarak KDP'yle böyle bir anlaşma içine girmiştir. Tabii bu anlaşma oradaki özerkliği ve özsavunmayı dağıtma amaçlıdır. Bir nevi Türkiye'yle KDP, ABD baskısıyla, Irak yönetiminin eliyle oradaki statüyü ortadan kaldırmayı hedeflemiştir. Bu açıkça Êzidîlerin iradesini tanımama, Êzidîlere karşı düşmanca bir yaklaşımdır. Böylece KDP ve Irak da Êzidîlerin iradesini yok saymışlardır. KDP, sadece Rêber Apo'ya, PKK'ye sempati duyan Kürtlerin ezilmesi ve bu temelde de kendisinin hakim olmasının önünün açılması için bu anlaşmayı dayatmıştır.

Türkiye ise orada Rêber Apo'ya sempati duyan Kürtlerin ezilmesini istemektedir. Türk devleti özgür Kürt'ün, özgür düşünceli Kürt'ün her yerde ezilmesi politikası yürütmektedir. Özgür Kürt'ü kendisi için tehlikeli görmektedir. Özgür Kürt ezilmediği müddetçe Kürdistan üzerinde uyguladığı soykırım politikasının başarıya ulaşmayacağını düşünmektedir. Bu bakımdan Şengal'de de özgürlük ve demokrasi isteyen Êzidîlerin ezilmesini amaçlamıştır. Irak'ın ise Êzidîlerin özgürlüğünü ve demokrasisini düşünme gibi bir derdi yoktur, kendi çıkarını düşünmektedir. Mevcut durumda oradaki Êzidîlerle kavga etmesi Irak'ın çıkarına değildir ama Türkiye, KDP ve ABD'nin baskısı karşısında o da böyle bir politikanın ve tasfiye konseptinin içine girmiştir. Nitekim bu konsepti Irak'a uygulatacaklardır.

Ancak daha ilk günden Êzidîler büyük bir tepki göstererek bu anlaşmayı kabul etmediklerini ortaya koymuştur. Anlaşmanın gayrimeşru olduğunu göstermişlerdir. Êzidîlerin bu tepkisi tüm Kürt halkından ve kamuoyundan destek görmüştür. Irak'ta bile mevcut iktidar dışında hiç kimse bu anlaşmayı kabul etmemiştir. Çünkü; bu anlaşmanın Irak'ın çıkarına değil, Türkiye'nin dayatmasıyla olduğunun bilincindedirler. Böyle olunca da bu anlaşma daha baştan ölü doğmuştur ve akamete uğramıştır. Ancak bu anlaşmanın uygulanması için Irak'ın üzerinde baskı yapılmaktadır. Irak'la oradaki Êzidîler karşı karşıya getirilerek amaçlarına ulaşmak istemektedirler. Şu anda oradaki anlaşmanın nasıl uygulanacağı konusunda farklı görüşler ortaya çıkmıştır. Irak kendi anlayışına göre, KDP kendi anlayışına göre, TC kendi anlayışına göre uygulanmasını istiyor. Bu bakımdan da anlaşmada taraflar arasında çelişkiler ortaya çıkmıştır. Öte yandan anlaşmaya destek olan bazı

Pêşmerge, gerillayla savaşmak istememektedir. Bu nedenle KDP'deki yönetim ve dar çevre dışında Kürdistan'ın dört parçasındaki halk ve kamuoyu, KDP'nin savaş başlatma provokasyonu olan adımlarına tepki gösterip karşı çıkmıştır. Çünkü KDP, Zînî Wertê'ye güç yığarak, Xînêre'ye güç kaydırarak, Garê'de, Metîna'da gerillanın etrafını kuşatarak savaş başlatma provokasyonu yapmıştır. Gerilla alanlarını kuşatmak demek savaş saldırısı, savaş hamlesi yapmak demektir.

Avrupa Birliği ülkeleri de ortaya çıkan tepkilerden sonra kaygılanmaya başlamışlardır. Bu anlaşmayı destekleyen Birleşmiş Milletler'de de böyle bir kaygı ortaya çıkmıştır. Daha önce KDP ve çeşitli güçlerin etkisinde olan Nadya Murat isimli Êzidî kadın bile bu anlaşmadan kaygılı olduğunu belirtmiştir. Böylelikle bu anlaşmanın yapıldığı gibi uygulanmasını dayatan sadece KDP'yle Türkiye kalmıştır. Kismen de ABD bu anlaşmayı desteklemektedir. Ancak halkın ve demokratik kamuoyunun tepkisi bu anlaşmanın uygulanmasını zorlaştırmaktadır. Bu nedenle de Irak ve çeşitli güçler bu anlaşmayı revize ederek farklı biçimlerde uygulama arayışına girmişlerdir. Irak, üzerindeki baskı nedeniyle binlerce asker ve polisi Şengal'e kaydırarak anlaşmayı uygulamayı dayatsa da, Êzidîlerin direnişi karşısında istediklerini yapmaları zor görünmektedir.

Özerklik ve özsavunma Êzidîlerin ana sütü gibi helaldir

Êzidîler, kendi özyönetim ve özerklikleri kabul edilmedikçe, özsavunmaları olmadıkça bu anlaşmayı kabul etme-

yeceklerini ortaya koymuşlardır. Eğer Êzidîler, demokratik güçler ortak tutum takınırsa ve dünya halklarına, kamuoyuna bu anlaşmanın Êzidî karşıtı olduğu, amacının Êzidîlerin özyönetimini tasfiye etmek olduğunu, Êzidîleri yeni soykırımlarla karşı karşıya bırakmak anlamına geldiğini, bu kadar soykırımdan sonra Êzidîlerin özyönetim iradesinin tanınmamasının insani değerlere en büyük saygısızlık ve hakaret olduğunu anlatabilirlerse bu anlaşma uygulanamaz ve Êzidîlerin özerkliğini ve özsavunmasını dikkate alan bir özerklik statüsünün kabul edilmesi gerçekleşir. Şu anda Êzidîlerin bu talepleri çok meşru ve haklıdır. Özellikle bu anlaşmayla birlikte Êzidî ve Şengal gerçeği daha iyi anlaşılmalı, Êzidîlerin pozisyonu güçlenmelidir. Êzidîler eğer bu güçlenen pozisyonlarını doğru değerlendirir, doğru politika ve doğru ilişkiler yürütürlerse tarihi olarak önlerine çıkan özerklik, özyönetim, özgür ve demokratik yaşama kavuşmaları zor olmayacaktır.

Özerklik ve özsavunma Êzidîlerin ana sütü gibi helaldir. Bu kadar soykırıma uğratılmış bir toplum kendi kendini

devleti Bakurê Kurdistan'a PKK olduğu için değil, Kürt var olduğu için düşmanlık yapıp saldırmaktadır. Kürtler kendi haklarını istedikleri için düşmanlık yapıp saldırmaktadır. 1925'teki Şêx Seîd Direnişi'nde de, 1938 Dersim Direnişi'nde de, başka yerde de var olan gerçeklik budur. Şêx Seîd, PKK'nin ideolojisiyle mi hareket etti; Seyîd Riza, PKK'nin ideolojisiyle mi hareket ediyordu? Türk devleti 29 'isyan' diyor, 28 isyan PKK'nin ideolojisiyle mi gerçekleşmişti? Bu yönüyle KDP'nin Şengal'de Türk devletiyle yaptığı işbirliği kabul edilemez. Kirli bir ilişkidir. Böyle bir mazlum halkın özgürlüğü ve demokratik yaşamını Türk devletiyle bastırmak KDP'nin işi olmamalıdır. Türk devleti düşmanlık yapabilir, Şengal'e, Rojava'ya, Bakur'a, PKK'ye düşmanlık yapabilir ama işbirlikçilerin desteği olmazsa sonuç alamaz, istediği amaçlara ulaşamaz. Ama Türk devleti KDP'yle işbirliği yaparak amaçlarına ulaşmaya çalışıyor. Ya da KDP ilişkileriyle, politikalarıyla Türk devletinin amaçlarına ulaşmasına hizmet ediyor. İtiraz edilen ve doğru görülme-yen budur. Kürt halkının tepki

Pêşmerge, gerillayla savaşmak istemiyor

Kuşkusuz Başûrê Kurdistan'da KDP böyle bir politika yürütse de Başûrê Kurdistan'daki Kürt halkının büyük çoğunluğu KDP'nin bu politikalarını doğru görmüyor. Kürt halkı özellikle son yıllarda yaşananlar temelinde Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncü olduğunu görmüştür. Bunu Bakurê Kurdistan'da, Rojava'da yürüttüğü politikalarında görmüştür. Başûrê Kurdistan'da gerçekleşen 2017 referandumundan sonra Türk devletinin politikalarında görmüştür. Halk bunu görürken KDP bunu görmüyor mu ya da neden görmüyor? En masum cevabı ise birkaç şehirde hegemon olmak için bunları görmüyor denilebilir, en masum haliyle böyle denilebilir. Ancak Başûrê Kurdistan halkı da, aydınları da, yazarları da, diğer siyasi güçleri de çoğunlukla KDP'nin ve KDP'de hakim olan Barzani ailesinin bu yaptıklarının doğru olmadığını, Kurdî ve Kürdistanî olmadığını, Kürt'ün çıkarlarını temsil etmediğini, aksine Kürt'ün çıkarlarının tersine ol-

yönetmelidir. Kürt'tür, Kürdistan'da böyle farklı topluluklar da özyönetime, özerkliğe sahip olmalıdır. Bu, Kürdistan'ı da Kürtlüğü de zayıflatmaz, aksine güçlendirir. Böyle özerkliğin, özyönetimin olduğu alanlar Bakurê Kurdistan'da da, Rojhilat'ta da, Rojava'da da, Başûr'da da olabilir. Şengal'de Êzidîler devlet mi kuracak, ayrı bir devlet mi olacaklar? Êzidîlerin böyle bir yaklaşımı yok. Kendilerini yönetmek dışında başka bir yaklaşımları yok. Kendilerinin özyönetim ve özsavunmaları olduktan sonra nereye bağlı olurlarsa olurlar. KDP doğru yaklaşıp, Başûrê Kurdistan'a bağlı olsunlar. Eğer bugün KDP'ye tepki varsa Êzidîlerin yanlış anlayışından değil, KDP'nin yanlış politikalarından kaynaklanıyor. Bu yönüyle KDP'nin Türk devletiyle ilişkileri ve yürüttüğü politikalar doğru değildir.

Şengal'e yönelik saldırılarda da Türk devleti öndedir. Türk devleti saldırıyor, KDP de, PKK'den kaynaklıdır, diyor. Türk devleti her yerde saldırıyor, KDP, PKK'den kaynaklıdır, diyor. Ne demek yani? KDP dışında Kürtler özgürlük mücadelesi veremezler mi? KDP zihniyeti dışında farklı zihniyette partiler olamaz mı? Yani şimdi KDP'ye göre Bakurê Kurdistan'da Türk devletinin Kürt düşmanlığı yapması PKK'den dolayı mıdır? Bu gerçeklik bile KDP'nin ne kadar büyük bir gaflet ve yanlış içinde olduğunu, gerçekleri çarpıttığını ortaya koymaktadır. Türk

gösterdiği budur.

KDP, hem güncel hem stratejik olarak Kürt halkı açısından çok tehlikeli, yanlış bir politika yürütmektedir. Bu yürütülen politika; ben iki şehirde iktidar olmak, bu iktidarımı sürdürmek için Kürdistan'ın bütün parçalarındaki soykırıma göz yumarım, oralar beni ilgilendirmez; ya da, ben Türk devletiyle, şu bu güçle işbirliğini iki üç yerdeki iktidarımı kabul etmeleri için yapıyorum, anlamına gelmektedir. Önderlik bir zamanlar, 'Küçük Kürdistan' temelinde Kürdistan'ın tüm parçalarının soykırıma uğratılması biçiminde bir politikanın var olduğunu belirtmiş; ABD'nin, Avrupa'nın, çeşitli güçlerin izlediği politikanın bu olduğunu ortaya koymuş ve değerlendirmişti. Şimdi de KDP, ilişkileriyle ve politikalarıyla bunu yapmak istediğini, kendisinin Başûrê Kurdistan'da hakimiyeti karşılığında bu işbirliğini yaptığı ortaya koymaktadır. Ancak KDP ya da Barzani ailesi böyle düşünse bile bunun gerçekle alakası yoktur. Kürdistan'ın diğer parçaları tasfiye edilip yok edildiğinde bırakalım Başûrê Kurdistan'ın ayakta kalmasını, iktidarını ayakta tutmasını, Kürtlüğün varlığını bile ayakta tutması mümkün değildir. İktidar için basiretin bağlanması buna denir. Birkaç şehirde bir dönem hegemon olmak için bu gerçekliğe gözler kapatılmıştır ya da birkaç yerdeki egemenlik KDP'nin, KDP'lilerin gözlerini kör etmiştir. Bu durumu başka türlü nasıl değerlendireceğiz?

duğunu görmektedirler. Ancak KDP Türkiye'nin, ABD'nin, çeşitli güçlerin desteğiyle diğer siyasi güçler, toplumsal kesimler, aydınlar ve yazarlar üzerinde baskı kurarak kendisinin bu yanlış politikalarının üstünü örtmeye, hatta kendini haklı kılmaya, kendi politikalarına meşruiyet kazandırmaya çalışmaktadır. Bunu da baskıyla, parayla, şu bu ilişkiyle yapmaya çalışmaktadır.

Ancak buna rağmen istediği sonucu alamamaktadır. Bırakalım Kürdistan'daki diğer toplumsal ve siyasi kesimlerin, aydınların, yazarların desteğini almayı, kendi tabanının desteğini bile alamamaktadır. Pêşmerge, gerillayla savaşmak istememektedir. Bu nedenle KDP'deki yönetim ve dar çevre dışında Kürdistan'ın dört parçasındaki halk ve kamuoyu, KDP'nin savaş başlatma provokasyonu olan adımlarına tepki gösterip karşı çıkmıştır. Çünkü KDP, Zînî Wertê'ye güç yığarak, Xînêre'ye güç kaydırarak, Garê'de, Metîna'da gerillanın etrafını kuşatarak savaş başlatma provokasyonu yapmıştır. Gerilla alanlarını kuşatmak demek savaş saldırısı, savaş hamlesi yapmak demektir. Bunu sıradan bir bilinci olan herkes görebilir. Derler ya, bir canlının üzerine gidersen o canlı da kendini korumak için tepki gösterir. Şimdi KDP'nin yaptığı da budur. Gerillanın üzerine gitmek, onu yok etmek istemektir. Gerilla da ne yapacak, tepki gösterecek, karşı koyacaktır. KDP ondan sonra da, gerilla

şöyle yaptı, bomba patladı, kurşun attı, deyip kendi savaşını gerçekleştirecek. KDP'nin yaptığı bu olmaktadır.

Kürt halkı, KDP'nin ne yaptığını göstererek tepkisini göstermiştir. Kürt halkının bu tepkiyi göstermesi PKK'li olduklarından, PKK'yle ilişki içinde olduklarından dolayı değildir. Böyle bir savaşın bütün Kürtlere zarar vereceğini görmüşlerdir. Kendileri de zarar görecekler, bütün Kürtler de kaybedecekler. Onun için tepki göstermiştir. Bu tepkilere rağmen herhalde KDP bütün Kürtler kaybeder, ben kazanırım, düşüncesiyle bu politikasında ısrar etmektedir.

KDP'nin kuşatması sonucu yaşanacak bir çatışma durumu 'birakuji' ile izah edilemez

Şunu da belirtmek gerekir ki; böyle bir savaş, gerilim, çatışma 'kardeş kavgası', 'birakuji' olarak tanımlanamaz. Tabii ki kardeş kavgası, birakuji olmalı. En kötü şey birakuji, kardeş kavgasıdır. Bu nedenle Kürtler 'birakuji' kavramıyla kardeş kavgasını reddeden bir toplumsal kültür yaratarak, toplum tarafından reddedilen bir olumsuzluk haline getirerek çok önemli bir iş başarmışlardır. Önemli bir kültür ve anlayış ortaya çıkarmışlardır. Bu çok güzeldir. Ama KDP'nin kuşatması sonucu ortaya çıkan gerilim ve bunun sonucu yaşanacak herhangi bir çatışma durumu 'birakuji' ile izah edilemez. Böyle izah edilirse, KDP'nin bu provokasyonu, bu saldırısı, bu düşmanlığı ve düşmanla işbirliği meşru görülmüş olur. Bu yönüyle KDP'nin bu tür politikalarını meşrulaştıran herhangi bir yaklaşım içine girilmemelidir. 'Birakuji' denen bir olayda diğer taraf da haksızdır, suçludur. Böylelikle KDP tam da PKK'yi suçlayarak kendisini meşrulaştırma amacını birakuji kavramıyla sağlayabilir. Çünkü; KDP için önemli olan kendisinin suçlanması, kötü görülmesi değil, karşıdakinin kötü görülmesi ve kendi gayrimeşru olan, yanlış olan politikalarının normalleşmesidir. Bu yönüyle de 'birakuji' demek, gerçek neyse durumu öyle izah etmek gerekiyor.

Kuşkusuz KDP'nin bu politikalarına, bu yaklaşımına rağmen tabii ki biz Kürt hareketleri ve siyasi güçleri olarak dikkat etmemiz gerekiyor. Elimizden geldiği ve imkanlar elverdiğince son ana kadar bütün imkanları kullanarak KDP'yi bu konumdan çıkarmak ve bu tutumdan vazgeçirmemiz gerekiyor. Bu açıdan KDP böyle bir tutum içine girerken Kürt Özgürlük Hareketi'nin, tüm siyasi güçlerin, kamuoyu ve halkın dikkatli olması gerekiyor. KDP'nin saldırılarını meşrulaştıracak bir tutum içine girilmemesi gerekiyor. Ya da KDP'nin kendisini meşrulaştıracak propagandalara fırsat vermemek gerekiyor. Bu yönüyle gerçekliği ortaya koymak ve ne olduğunu göstermek gerekiyor. Rijit, keskin, KDP'yi teşhir etmeyen ya da KDP'yi bu politikadan vazgeçirmeye hizmet etmeyen dilden, üsluptan kaçınmak gerekiyor. Hatta yürüttüğü politikasının gerçekliği objektif olarak ihanet de olsa yine de dikkatli bir üslup kullanarak, tutum konularak KDP'nin bu politikasını geriletme gerekiyor. Çünkü; o da bir toplumsal kesime dayanıyor, toplumla belli ilişkileri var. KDP'yi destekleyen kesimlerin de bu politikalarından rahatsız olduğu biliniyor. Eğer iyi bir kamuoyu oluşturulursa KDP'nin bu tür olumsuz adımlar atmasının önüne geçilebilir.

Artık Kürtler 30-40 yıl önceki Kürtler değildir. Bir Kürt kamuoyu oluşmuştur, Kürt toplumsal bilinci şekillenmiştir. Önceden KDP toplumun bilincini görmüyor, kamuoyunu dikkate almıyor ve istediğini

yapıyordu. Çünkü; onun gerçekliğini anlayacak, karşı koyacak bir Kürt kamuoyu ve Kürt toplumu gerçekliği yoktu. Ama şimdi öyle değil. Bilinçli bir Kürt toplumu ve kamuoyu var, farklı Kürt siyasi güçleri var. O zaman KDP'nin bu saldırısı karşısında dile ve üsluba dikkat etmek önemlidir. Onun saldırganlığını normalleştiren dilden, üsluptan, yaklaşımdan kaçınmak gerekiyor. Kuşkusuz var olan gerçekliğin anlatılması ve izah edilmesi önemlidir. Bu anlatılmadan da olmaz. Gerçekliklerin, yapıların, edinenlerin ne anlama geldiği ortaya konulmazsa, ne yaptığı toplum tarafından bilinmezse sadece yumuşak üslup ve dille olumsuzlukların önüne geçilemez. Bu açıdan hem gerçekliği ortaya koymak, izah etmek hem de bunu izah ederken keskin, rijit, itici, tepki yaratan üsluptan ve dilden de kaçınmak gerekiyor. Kuşkusuz Hareketimiz buna dikkat ediyor ama toplumdaki bazı kesimler duygularıyla hareket ediyorlar, bu nedenle de zaman zaman istenmeyen üslup ve dil kullanıyorlar. Biz bu halkın, toplumun tepkisini anlıyoruz. Ama bu tepkiyi böyle göstermenin, tepki gösterdiğimiz şeyi gidermeye katkısı olmuyor. Yanlış üsluplar tepki gösterdiğimiz olguyu gidermez, aksine onu daha da azdırabilir. O tür tutumların sürmesine zemin ve vesile olabilir.

Öte yandan tabii ki pêşmergenin tutumu gerçekten önemlidir. Pêşmerge zaten göğsünü düşmana siper edendir. PKK düşman olmadığına göre, PKK karşısındaki askeri güç de pêşmerge olarak ifade edilemez. Zaten pêşmerge PKK'ye karşı savaşmıyor. Pêşmergeler PKK'yle savaşmak istemediği için gerilla alanlarını kuşatmak için özel kuvvetler ya da doğrudan KDP'ye hakim olan Barzani ailesine bağlı kuvvetler gönderiliyor. Bu açıdan biz pêşmergenin bu tutumunu da çok önemli görüyoruz ve saygıyla karşıyoruz. Onların böyle bir saldırı hareketi içinde yer almamalarını, bugün olduğu gibi bundan sonra da bekliyoruz. Çünkü pêşmerge, Kürt halkının bir değeridir. Dolayısıyla da pêşmerge Kürt halkının değeri haline gelen bu tutumundan farklı bir tutum içine girilmemelidir. Bizler de pêşmergenin bu tutumunu saygıyla karşılamalıyız ve değerlendirenken, yanlışlıkları, olumsuzlukları, kötülükleri pêşmergeyle birlikte ifadelemediğimiz, kullanmamaya dikkat etmeliyiz; herkes de dikkat etmelidir.

ABD, Önderlik çizgisinin Rojava'da etkisizleştirilmesini hedeflemektedir

Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme planının bir parçası da Rojava Devrimi'ni tasfiye etmek olmaktadır. Rojava Devrimi'ni özünden boşaltıp etkisizleştirmek amaçlanmaktadır. ABD zaten Kürt Özgürlük Hareketi'nin her yerdeki kazanımlarını kendi çıkarına kullanmak için PKK'yi etkisizleştirip tasfiye etme politikası yürütmektedir. Böyle olursa Özgürlük Hareketi'nin Kürdistan'ın tüm parçalarında ortaya çıkardığı kazanımları, kurumları, askeri ve siyasi toplumsal gücü kendi çıkarı doğrultusunda kullanmak isteyecektir. Bu nedenle Önderlik çizgisinin Rojava'da etkisizleştirilmesini hedeflemektedir. Bunu ABD yetkilileri defalarca dile getirmiştir. Özellikle Jeffrey, oradan PKK çıkarılmalıdır, derken aslında oradaki devrimin özgürlükçü, demokratik özünün tasfiye edilmesini kastetmektedir. Türk devleti de, KDP de, KDP'ye bağlı işbirlikçi kesimler de bunu hedeflemektedir. Rojava'da devrimin tasfiyesine yönelik bir konsept uygulanmaktadır.

Kuşkusuz Rojava Devrimi hem Ortadoğu'da hem Suriye'de özgürlükçü

demokratik bir sistemin kurulması için çeşitli güçlerle ilişki ve ittifak içine girmiştir, girmektedir. Hedefi Suriye'nin demokratikleşmesidir. Aslında Suriye'nin demokratikleşmesini isteyen herkesle işbirliği yapmak istemektedir. Nasıl ki DAİŞ'e karşı mücadele eden herkesle işbirliği yapmışsa Suriye'nin demokratikleşmesini hedefleyen, Suriye'nin demokratikleşmesi temelinde Kürtler ve diğer farklı toplulukların özgür ve demokratik yaşamını sağlamayı bu demokratikleşmenin parçası olarak gören güçlerle ilişki kurabilir. Rojava yönetiminin DAİŞ karşıtı koalisyonla, Avrupa'yla, ABD'yle geçmişte kurduğu ilişkiler bu çerçevedeydi. Günümüz dünyasında iki kutuplu dünya, soğuk savaş durumu ortadan kalkmıştır. Bu açıdan her demokratik ve devrimci güç kendi iradesine, öngördüğü toplumsal siyasi sisteme saygılı olan her güçle ilişki

ABD, Kürt Özgürlük Hareketi'nin her yerdeki kazanımlarını kendi çıkarına kullanmak için PKK'yi etkisizleştirip tasfiye etme politikası yürütmektedir. Böyle olursa Özgürlük Hareketi'nin Kürdistan'ın tüm parçalarında ortaya çıkardığı kazanımları, kurumları, askeri ve siyasi toplumsal gücü kendi çıkarı doğrultusunda kullanmak isteyecektir. Bu nedenle Önderlik çizgisinin Rojava'da etkisizleştirilmesini hedeflemektedir. Bunu ABD yetkilileri defalarca dile getirmiştir. Özellikle Jeffrey, oradan PKK çıkarılmalıdır, derken aslında oradaki devrimin özgürlükçü, demokratik özünün tasfiye edilmesini kastetmektedir. Türk devleti de, KDP de, KDP'ye bağlı işbirlikçi kesimler de bunu hedeflemektedir.

kurabilir. Rojava Devrimi Suriye'nin demokratikleşmesi konusunda Avrupa'yla da, ABD'yle de, Rusya'yla da, Arap demokratik güçleriyle de ilişki kurabilir; bunda bir yanlışlık yoktur. Ama Rojava devrimcilerini, demokrasi güçlerini ezip ondan sonra da, Suriye'de demokratikleşme hedefleyeceğiz, denilmesi bir aldatmaca ve kandırmacadır. Suriye'nin demokratikleşmesini isteyen güçlerden Rojava Devrimi'ni ve bu devrimin ortaya çıkardığı özerk yönetimi desteklemeleri beklenir. Çünkü; şu anda Suriye'de demokratikleşmenin zemini de, temeli

de Rojava merkezli Kuzey-Doğu Suriye'deki özgürlükçü demokratik sistemdir. Bu gerçekliği herkes görmektedir. Bu yönüyle Rojava Devrimcileri herkesle ilişki kurabilir. Ama kendi devrimci güçlerini, demokratik sistemlerini tasfiye etmek isteyen, demokratik ve özgürlükçü özünü tümenden ortadan kaldırmak isteyen güçlere karşı da kim olursa olsun tutum ve tavır koymalıdır. Bizim yaklaşımımız bu yöndüğüdür.

ENKS'yle Rojava devrimcilerinin ilişki kurması anlaşılır bir durumdur. ENKS'nin Türkiye'yle işbirliği yapacağına, ihanet içinde olacağına sistem içine girmesi, tabii ki istenilmesi gereken bir durumdur. Türk devletine işbirlikçilik yapılacaklarına, Ankara'da ya da İstanbul'da olacaklarına Qamişlo'da olmalarını, varsa bir siyasi mücadeleleri bunu Qamişlo'da yapmalarını, örgütleneceklerse Kürtler içinde örgütlenmelerini Rojava devrimcileri ister. Rojava Devrimi'ne saygılı olduktan sonra her düşünce gücü örgütlenebilir, siyasi mücadelesini verebilir. Rojava'da oluşacak yönetimler içinde yer alabilir. Doğru yaklaşım da böyle olmalıdır.

Rojava devrimcileri de bu yaklaşımla ENKS'yle görüşmeler yapmaktadır. Ama devrimin tasfiyesini dayatma, devrimin kendilerine teslim edilmesini istemeleri gibi yaklaşımları da kabul görmez. Nitekim takip ettiğimiz kadarıyla ENKS'nin kabul edilmeyecek dayatmaları nedeniyle görüşmeler sekteye uğramıştır, ara verilmiştir. Bu tabii ki iyi olmamıştır. Kürtlerin sorunlarını kesinlikle kendi bulundukları alanlarda çözmeleri gerekmektedir. Herhangi bir dış güce, Türkiye gibi Kürt düşmanı bir güce dayanmak doğru değildir. Biz umuyoruz ki, makul ve anlayışlı yaklaşımlar, oradaki devrime ve halkların verdiği bedele saygı duyulur. Çünkü; on binden fazla şehit verilmiştir, on binlerce gazisi vardır, orada bir kadın devrimi ve demokratik bir devrim gerçekleşmiştir. Toplum güç olmuştur. Şimdi toplumu, kadını, bu kadar bedel ödemiş halkı ve oluşturduğu kurumları bir tarafa iterek orada etkili ve hakim yönetim olmayı istemek gerçekten ne ahlaka ne vicdana ne de siyasi ve toplumsal gerçekliğe sığar. Bu açıdan Kuzey-Doğu Suriye yönetiminin ENKS'yi, bu güçleri demokratik temelde sistem içine almaları, toplumsal ve siyasi yönetime katmaları; ENKS'lilerin de makul olmayan bir yaklaşımla devrimi ele geçirme, yüzde 50-50 gibi paylaşma ya da kadın özgürlük anlayışını, demokrasiyi ortadan kaldırma gibi dayatmalara girmemeleri gerekiyor.

Oradaki demokratik devrim, kadın devrimi bütün Kürtlerin kazanımıdır. Kürt toplumunun, tabanın, yoksulun orada güç olması bütün Kürtlerin kazanımıdır. O zaman bu kazanımlara bütün Kürtlerin sahiplenmesi gerekiyor. Bir iktidar olsun, toplum üzerinde egemen olsun, birileri yönetsin, kadın da içinde bir süs gibi yer alsın yaklaşımları da dayatılmamalıdır. Tabii ki halkın da, gençlerin de, kadınların da bu tür dayatmaları kabul etmemesi gerekiyor. Kadınlar, gençler, toplum devrimle elde ettikleri kazanımları, imkanları, iradeyi, gücü devretmek istemezler, demokratik iradelerini, güçlerini korumak isterler. Bunu da herkes saygıyla karşılamalıdır.

Türk devleti AKP-MHP-Ergenekon iktidarı şahsında tamamen faşist otoriter bir sistem kurup Kürt'ü yok etmeyi hedeflemiştir. Temel strateji, politika Kürt'ü yok etmektir. Bu herkesin gözünde de netleşmiştir. Ama buna karşı demokrasi güçleri ve Kürt halkı büyük direniş göstermiştir. Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin büyük direniş göstermesi aslında AKP-MHP-Ergenekon ittifakına

dayalı iktidarın hedeflerine ulaşmasını engellemiştir. Kuşkusuz birtakım sonuçlar elde etmişlerdir; ekonomik, toplumsal, kültürel, siyasi sistem içinde bir yer tutmuşlardır. Bu yönüyle gerici, anti-demokratik güçlerin belli düzeyde bir örgütlenmesi gerçekleşmiştir, devlet içerisine yerleşmeleri gerçekleşmiştir ama Kürt halkı ve demokrasi güçleri direnmiştir. AKP-MHP-Ergenekon iktidarının sistemi tümenden oturtma, hakim olma amacı engellenmiştir. Bu çok önemli bir sonuçtur.

Gerilla ve halk bütün saldırılara rağmen direnmiş ve ayakta kalmıştır

Herhalde dünyada bugün AKP-MHP-Ergenekon iktidarına dayalı bu faşist hükümet kadar teşhir olan bir iktidar yoktur. Hem içerde hem de dışarda teşhir olmuştur. Bu nedenle de içerde ve dışarda güçsüz duruma düşmüştür. Bu kadar güçsüz olan bir iktidarın uzun süre ömrünü sürdürmesi zordur. Şovenizmi şahlandıran bir dönem toplumu susturma ve peşine takma gerçekleşse de bunu uzun süre devam ettirmek mümkün değildir. Çünkü toplum, uzun süre şovenizmin şahlandırılıp özel ve kirli savaş yürütülmesinin sonuçlarını kaldıramaz. Belki kısa süre için bu politika yürütülebilir, toplum bu politikanın peşine takılabilir ama zaman uzadıkça bu politikalar etkisiz ve işlevsiz kalır. İktidar şimdi bu noktaya gelmiştir. İktidar artık kendisini sürdüremez haldedir.

Özgürlük Hareketi'nin direnişi çok önemlidir. Gerilla bütün saldırılara rağmen direnmiş ve ayakta kalmıştır. Halk direnmiş ve ayakta kalmıştır. Demokratik siyaset direnmiş ve ayakta kalmıştır. Gerçekten de tarihi bir mücadeleye verilmiştir. Kadınlar büyük direnmiştir. Çünkü faşizm demek, erkek egemen sistem demektir. Diktatörlük demek, erkek egemen sistem demektir. Erkek egemen otoriter faşist sistem de doğrudan kadına karşı savaştır. Bu gerçekliği gören kadınlar da bu iktidara karşı güçlü bir duruş göstermişlerdir.

Yine gençler, artık bu iktidarın politikalarına güvensizdir, destek vermemektedir. Zaten yapılan araştırmalar 'Z Kuşağı' dedikleri 2000'li yıllar sonrası doğanların artık AKP-MHP-Ergenekon iktidarına destek vermediğini, ondan uzak durduğunu ortaya koymaktadır. Bu aslında bu iktidarın geleceğinin olmadığını göstermektedir. Zaten Kürt halkı bu iktidara karşıdır. Bütün baskılara ve şiddete rağmen Kürt halkı özgürlük ve demokratik duruşundan, kimliğiyle ve kültürüyle özgür yaşamaktan vazgeçmemiştir. Hiçbir baskı ve tutuklama bu gerçekliği gizleyemez. Bu yönüyle Özgürlük Hareketimizin başlattığı "Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi Kürdistan'ın tüm parçalarında destek görmüştür. Kürt halkının bütün parçalardaki özgürlük mücadelesini birbiriyle birleştiren, birbirini tamamlayan hale getirmiştir. Bu da tecride, faşizme ve işgale karşı Kürt toplumunun, demokrasi güçlerinin duruşunu ortaya çıkarmıştır. Bir sinerji ortaya çıkarmıştır. Her ne kadar Türkiye, Avrupa, Başûrê Kurdistan ve İran'da koronavirüs gerekçesiyle halkın mücadelesi önlenmeye çalışılsa da, halk yine ayakta ve mücadele etmektedir. Dayatılan koşullara yaratıcı yöntemlerle cevap vermektedirler.

AKP-MHP faşist iktidarının son zamanlarda sorun yaşaması hamlemizin, direnişimizin bu iktidarı nasıl salladığını, sarstığını, bu iktidar içinde nasıl çatlaklar yarattığını ortaya koymuştur. Ekonomik çöküntüye gitmiş, çöküntüye giderken çöküntünün nedenleri konu-

sunda farklı düşünceler olduğu için anlaşmazlığa düşülmüş, ekonomi yönetimi dağılmıştır. Erdoğan'ın damadı istifa etmiştir. Erdoğan'la damadı arasında bir anlaşmazlık ortaya çıkmıştır. Erdoğan'ın yakın çevresiyle politikalar yürütüp bugünlere geldiği düşünülürse bu istifa, yaşanan sorunların ciddi olduğunu gösterir. Öte yandan AKP iktidarı içinde Ergenekon-MHP ittifakını sürdürmeyi kendi çıkarına görmeyen kesimlerin arttığı anlaşılmaktadır. Bu ittifak içinde de sorunlar yaşanmaya başlamıştır. Öte yandan bu iktidar çok teşhir olmuştur. Türk devletinin demokrasi güçleri, kadınlar ve tüm muhalefet üzerindeki baskısı sadece içerde değil dışarıda da tepki ortaya çıkarmıştır. Yine Suriye'de işgaller yapması, Libya'ya asker göndermesi, Doğu Akdeniz'de kriz yaratması, Azerbaycan'ı Ermenistan'ın üzerine sürmesi, AKP-MHP-Ergenekon ittifakını fazlasıyla teşhir etmiştir. Aslında Dimyat'a pirince gideyim derken evdeki bulgurdan olma durumuna düşülmüştür. Türk devleti neredeyse astarı yüzünden pahalı bir savaş içine girmiştir. Kazandım derken, kazandım dedikleri politika Türk devletini, tarihinin hiçbir döneminde olmadığı düzeyde zor, sıkışık bir döneme sokmuştur. Nitekim düne kadar Erdoğan'la iyi anlaşılan Trump hükümetinin dışişleri bakanı Türkiye'ye ağır suçlamalarda bulunmuştur. Türkiye'nin Suriye'deki işgal politikalarını da, Doğu Akdeniz politikasını da eleştirmiştir. Aslında ABD de, Avrupa da Türkiye'nin Azerbaycan'ı Ermenistan'a saldırtmasından çok rahatsızdırlar. İçeride ve dışarıda yaşanan rahatsızlıklar bu iktidarı köşeye sıkıştırmıştır.

Mevcut AKP-MHP iktidarının reform yapması mümkün değildir

Köşeye sıkışan iktidar şimdi de aldatmacayla kendisini kurtarmaya çalışmaktadır. Ekonomide ve yargıda reformdan, demokratik adımlardan, hukuktan, çeşitli şeylerden bahsederek iç ve dış kamuoyunu aldatmaya çalışmaktadır. Ama o kadar teşhir olmuştur ki, yalancılığı o kadar ortaya çıkmıştır ki, artık kimse inanmamaktadır. Bir yalancının sürekli şu köy, bu köy yandı demesi ve bunların gerçek olduğuna inancın kaybedilmesi gibi AKP iktidarı da böyle bir durumdur. Şimdi gerçekten köy yansa bile, bu yalancı, köy yandı dese de ya da bu yangını söndürecekim dese de kimse inanmamaktadır. AKP iktidarına kimse inanmamaktadır. Şu anda aldatmaya yönelik bir çaba içindedir. Son dönemdeki birkaç gelişme bile bunun görülmesi için yeterlidir. Hukuk reformu yapacakmış! Kemal Kurkut'u açıkça öldüren polis beraat ettirilmiştir. Pirsûs'ta Şenyaşar ailesinden 3 kişi katledilmiş; Şenyaşarların bir çocuğuna 150 yıl ceza istenirken, Şenyaşarları katledenlere ise çok az bir ceza istenmektedir. İşte Türkiye'deki adalet ve yargı reformunun ne olacağı ortaya çıkmıştır. Yargı reformundan söz ettikleri gün bütün Kürt avukatlar gözaltına alınmıştır. Böylece avukatlar tehdit edilip susturulmaya çalışılmaktadır. Kürtlere yönelik tutuklamaların her gün arttırıldığı bir yerde yargı reformundan söz etmek insanların aklıyla alay etmektir.

Bu yönüyle Türk devletinin, mevcut AKP-MHP iktidarının reform yapması mümkün değildir. Çünkü; bu iktidar o kadar bu halka karşı suç işlemiştir ki, o kadar faşist bir düzen kurmuştur ki, herhangi bir gevşemede kendisinin yıkılacağından korkmaktadır. Bunun için en küçük bir demokratik eyleme ta-

hammül etmemektedir. En küçük bir demokratik eyleme tahammül etmeyen bir iktidarın demokrasi yönünde adım atacağına, yargı reformu yapacağına kim inanır? Üç kişinin bir araya geldiğinde saldırıyor, HDP'lilerin kapıdan dışarı çıkmasını engelliyor. Herhalde reform dedikleri, yine Kürtleri dışlayan bazı şeylerin göstermelik olarak yapılması olacaktır.

Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin mücadelesi bu iktidarı yıkılma noktasına getirmiştir. Bu açıdan şu anda yapılacak şey, demokrasi güçlerinin saflarını daha da güçlendirerek bu mücadeleyi sürdürmeleri olmalıdır. Bu iktidara nefes aldırarak hiçbir fırsat verilmemelidir. Bu iktidarın nefes alarak yeniden kendisini toparlamasına, yürümesine fırsat verilmemelidir. Bu açıdan her türlü demagojisine, yalanına karşı demokrasi ittifakı ve demokrasi mücadelesinin geliştirilmesi gerekiyor. Kaldı ki, Kürt sorununun çözümünü gerçekleştirmeyen bir Türkiye'de hiçbir zaman demokrasi de olmaz, yargı reformu da olmaz. 2010'lu yıllarda olduğu gibi toplumu, dünyayı aldatacak, 'çözüm süreci' numaraları dönemi geçmiştir. Oyalama, zaman kazanma, iktidarını sürdürme dönemi geçmiştir. Artık bu iktidarın devrilmesi, yerine demokratik bir yönetimin gelmesi gerekmektedir. Demokrasi güçlerine dayanan bir demokratik yönetimin varlığı gerekmektedir. İşte o zaman olacaksa yargı reformu, adalet reformu olur. İşte o zaman demokratikleşmede gelişme olur, o zaman ekonomide gelişme olur. Bunun dışında başka arayışa girmek, bu iktidarla uzlaşma içine girmek, bu iktidardan bir şey beklemek gaffettir. Bugüne kadar yürütülen mücadeleye, ödenen bedellere saygısızlık olur. Bugüne kadar yürütülen mücadeleye ve verilen bedellere saygının gereği bu iktidara karşı mücadelenin geliştirilmesi ve bu iktidarın alaşağı edilmesi gerekmektedir. Artık bu iktidarla, bu iktidarın şu bu kanadıyla yapılacak, görülecek hiçbir iş yoktur. Bu iktidardan bir şey beklemek gaffettir. Bu iktidardan bir şey beklemek görülmelik bir unutkanlıktır, geçmiş unutmaktır, geçmiş görmemektir. Geçmiş unutmak ve görmemek de geleceğe kör bakmaktır. Bu yönüyle yapılması gereken; gençler ve kadınların demokrasi mücadelesinin öncüsü ve motor gücü olmaları, her türlü bedeli göze alarak harekete geçmeleridir.

AKP-MHP iktidarının bu düzeyde çökmesini yaratan da gerillanın direnişidir. Gerillanın direnişi olmasaydı tüm devrimci demokratik güçleri silindir gibi ezer geçerdi. Bu yönüyle de tüm gençlerin -kadın, erkek- gerillaya koşmaları, gerillayı büyütme, gerilla mücadelesine katılmaları gerekiyor. Mücadele tek yönlü başarıya ulaşamaz. Tek yönlü sonuca gideceğini, özgürlüğü ve demokrasiyi kazanacağını sanmak faşizmi anlamamak ve kendini kandırmaktır. Gerilla mücadelesi de olacak, serhildan da olacak, demokratik siyasal mücadele de olacak, hukuk mücadelesi de olacak. Demokratik siyasal mücadelenin, demokratik yönetimin birçok yöntemi de kullanılacak ve bunların bütünlüğü AKP-MHP faşizmini yıkarak Türkiye'de demokratikleşmenin önünü açacaktır.

Bu yönüyle her mücadele yöntemi gerekir, doğrudur. Demokratik siyasal mücadele de yürütülür, sivil toplum örgütleri de mücadele yürütür, hukukçular da mücadele yürütür, kadınlar ve gençler de mücadele yürütür. Yine küçük birimler, AKP-MHP'li faşist odakların iş yerlerine, fabrikalarına yönelebilir. Gençler polisleri yönelebilir. Bu yönüyle AKP-MHP faşist iktidarına güç veren, ayakta tutan bütün kurumlar devrimci gençlerin hedefi durumundadır. Bunlar

da demokrasi ve özgürlük mücadelesinde önemlidir. Çünkü bu iktidarı çöktürmek, en büyük demokrasi mücadelesidir. Bu iktidarı çöktürmeye yardımcı olacak her eylem de meşrudur, doğrudur. Yeter ki topluma, halka zarar veren eylemler olmasın. Zaten bu konuda da devrimci güçlerin dikkatli olduğu, sadece faşist güçleri besleyen, destekleyen güçlere yönelikleri görülmektedir. Bu tür küçük birimlerin eylemleri için birilerinin gelip örgütlemesine gerek de yoktur. Üç tane Kürt yurtseveri, üç tane devrimci-demokrat genç bir araya gelip kendilerini örgütleyebilir, faşist güçlere karşı eylemler yapabilir; zaten yapmaktadırlar da.

42 yıllık mücadele çok büyük değerler yaratmıştır

PKK'nin kuruluşunun 43. yılına giriyoruz. Bu, Parti kuruluş kongresinden bu yana geçen 42 yılı ifade ediyor. Fakat ondan önce de 5 yıllık bir grup aşaması olan, ideolojik mücadele dönemi vardır. Öte yandan Rêber Apo'nun 1970'ten 1973 yılına kadar düşüncesi ni

Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin mücadelesi bu iktidarı yıkılma noktasına getirmiştir. Bu açıdan şu anda yapılacak şey demokrasi güçlerinin saflarını daha da güçlendirerek bu mücadeleyi sürdürmeleri olmalıdır. Bu iktidara nefes aldırarak hiçbir fırsat verilmemelidir. Bu iktidarın nefes alarak yeniden kendisini toparlamasına, yürümesine fırsat verilmemelidir. Bu açıdan her türlü demagojisine, yalanına karşı demokrasi ittifakı ve demokrasi mücadelesinin geliştirilmesi gerekiyor.

geliştirmesi, ideolojik olarak sosyalist düşüncüyle kendisini yetkinleştirmesi, araştırma ve incelemelerini artırması söz konusudur. Bu yönüyle Rêber Apo'nun özgürlük ve demokrasi mücadelesi 50 yıldır sürmektedir.

Bu mücadele çok büyük değerler yaratmıştır. Kürt halkını ölüm döşeginden alması, bugün dünyanın en itibarlı, en onurlu, özgür ve demokratik yaşam mücadelesini en güçlü veren bir halk haline getirmiştir. Kürt geri görülürken, bugün Kadın Özgürlük Çizgisi'nde sadece Ortadoğu'nun değil, dünya halklarının gözünde en toplumcu, demokratik ve özgürlükçü bir halk gerçeğine ulaşmıştır. Büyük demokratik devrimler, sosyal, kültürel, siyasal, ulusal devrimler gerçekleşmiştir. Devrim içinde devrimler gerçekleşmiştir. Bugün Kürt halkının politik bir halk olması, özgürlük ve demokraside ısrarı, bu on yıllarda gerçekleşen devrimlerin sonucudur.

Kapitalist modernite krizinin derin-

leştiği günümüzde Kürt halkı sadece kendisi açısından değil, Ortadoğu halkları açısından da sürece hazırlıklı girmektedir. Şu anda kapitalist modernitenin yarattığı sorunlara karşı en hazırlıklı coğrafyanın Ortadoğu olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Rêber Apo'nun çizgisinde Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesindeki düşünce gücündeki öncülüğüyle Ortadoğu halkları gelecek açısından çok umutludur. Geleceğin özgür ve demokratik yaşam haline gelmesinde bugün Ortadoğu halkları önemli bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi vermektedirler. Rêber Apo'nun düşüncesi sadece Kürtler ve Ortadoğu halkları için değil, insanlık için de öncü bir düşünce gücü haline gelmiştir. İnsanlığın sorunlarına da şu anda bütünlüklü, kapsamlı ideolojik, teorik, örgütsel, eylemsel ve toplumsal yapılanma konusunda cevap olan bir düşünce gerçekliği vardır. Rêber Apo'nun ortaya koyduğu paradigma, tüm insanlık için de önemli bir hazırlığı ifade etmektedir. Özellikle devlet ve iktidar çözümlemesi temelinde devlet ve iktidar dışı demokratik topluma dayalı Demokratik Konfederal sistem çizgisiyle insanlık açısından yeni bir çağ başlamaktadır. Beş bin yıldır süren devletçi sisteme karşı artık halkların özgürlük ve demokrasi çağını başlatacak demokratik konfederalist sistem değerlendirmeleri ve çözümlemeleri bugün bütün halklar açısından büyük bir heyecan yaratmaktadır.

Ortadoğu'da savaş kapsamlı sürüyor. Çelişkiler, mücadele, ödenen bedeller, baskılar yoğunur ancak buna karşı direnişler de yükündür. Bu aslında değişim ve dönüşümün de köklü olmasını beraberinde getirmektedir. Ortadoğu'daki mücadelenin şiddetli sürmesi, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin çok ağır geçmesi, bir yönüyle Kürt halkını zorlayan, acı çektiren, bedel ödeten bir durumla karşı karşıya bırakmaktadır. Ama diğer yandan da çelişkilerin ve mücadelenin yoğunluğu, mücadelenin kapsamı ve derinliği aynı zamanda burada gerçekleşecek değişim ve dönüşümlerin de kapsamlı ve köklü olacağını müjdesi olmaktadır. Kriz ve kaos dönemleri aynı zamanda büyük değişim, dönüşüm ve devrimler dönemi olduğu gibi, Ortadoğu da yaşadığı derin kaos ve bu ortamda gelişen mücadele doğrultusunda köklü devrimlere, köklü değişimlere gebe. Şu anda sadece Ortadoğu'da kaos yaşanmıyor, dünyada da kaos yaşanıyor. Kaos dönemleri yaratılış anları, dönemleridir. Bu açıdan insanlık açısından da köklü değişimlerin gerçekleşeceği bir sürece girmiş bulunuyoruz.

Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında yaşanan süreç köklü devrimler sürecidir

Devrimsel gelişmeler, köklü devrimler olacaktır ama biçimi, yöntemi daha değişik ve daha farklı olacaktır. Demokratik yol, yöntem ve araçlarının daha fazla devrede olduğu devrim süreçlerini, değişim ve dönüşüm süreçlerini yaşayacağız. Şimdi böyle bir dönemi yaşamaktayız. İşte PKK'nin 43. yılı böyle bir devrimsel süreç yıldırı. PKK hazırlıklıdır, deneyimlidir. Deneyimin yanında ideolojik-teorik derinliği de dünya tarihinde hiç olmadığı kadar gelişmiş bulunmaktadır.

Günümüz insanlığının devrimci önderi de Rêber Apo'dur. Kadın Özgürlük Çizgisiyle dünya devrimi öncülüğünü fazlasıyla hak etmiştir. Bugün belki bunun yeterince takdir edilmemesi söz konusu olabilir. Ancak her geçen gün Rêber Apo'nun Kadın Özgürlük Çizgi-

sine dayalı Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması bütün halklar tarafından sempatiyle karşılanmakta, araştırılmakta, incelenmekte ve tüm halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesine uyarlanmaya çalışılmaktadır. Bu, Kürt halkı için büyük bir onurdur. Kürt halkının var olduğu topraklar ve anaları nasıl ki Neolitikte insanlığa öncülük yapmışsa, bu coğrafya ve bu halk bu defa da Kadın Özgürlük Çizgisiyle devletçi uygarlığın aşılıp, Demokratik Uygarlığın hakim kılınmasında böyle öncü bir rol oynayacaktır. Kürtlerin Kadın Özgürlük Çizgisinde böyle bir rol oynaması tarihsel önemdedir, tüm Kürtler için bir onurdur. Tüm Kürtlerin böyle bir çizgiye sahiplenmeleri gerekir, böyle bir onuru yaşamaları gerekir. Bu sadece PKK'nin gücü, onuru ve itibarı değildir, bütün Kürtlerin onuru, gücü ve itibarıdır. Bu yönüyle dünyada, kapitalizmin kriz yaşadığı Ortadoğu'da kapitalist modernite de dahil 5 bin yıllık devletçi sistemin kriz içinde olması gerçekten de Rêber Apo'nun düşüncelerinin somutlaşmasını, bu devrimsel gelişmelere öncülük yapmasını, yol gösterir hale gelmesini beraberinde getirmektedir. Rojava'daki çok kısmi uygulaması bile önemli görülmektedir. Gerçek anlamda uygulandığında ise bütün insanlığın, halkların bu devrimsel süreç etrafında birleşeceği açıktır.

Bu yönüyle şu anda Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında yaşanan süreç bir devrim sürecidir, hem de köklü devrimler sürecidir. Emperyalist aşama ve Birinci Dünya Savaşı'ndaki kriz nasıl ki Ekim Devrimi'ni ortaya çıkardı, arkasından halkların özgürlük mücadelesini ve çeşitli devrimsel gelişmeleri sağladıysa, şimdi de böyle bir dönemi yaşamaktayız. Kuşkusuz reel sosyalizm, klasik Marksizm'in teorik tezleriyle ortaya çıkan devrimler yetersizlikler ve eksiklikleriyle istenen sonuca ulaşamamışlardır. Ama Rêber Apo, oradan çıkardığı derslerle, o miras üzerinden bugün insanlığı çok güçlü bir ideolojiye kavuşturmuştur. Bunda tabii ki Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Mao'nun düşüncelerinin, teorisinin, pratiğinin önemli bir payı vardır. Eğer reel sosyalizm pratiği ve deneyimi olmasaydı, doğruları, yanlışlıklarıyla böyle bir tarihsel süreç yaşanmasaydı, bugün Rêber Apo'nun Kadın Özgürlük Çizgisindeki Ekolojik Demokratik Toplum Paradigması'na ulaşmak da kolay olmazdı. Bu yönüyle tarihten, bütün diğer devrimlerden çıkarılan derslerle onların eksikliklerini giderip doğrularını geliştirerek, doğrularına sahip çıkarak bugün kapitalizme, kapitalist moderniteye karşı demokratik yaşama, komünal ekonomiye dayalı devlet dışı Demokratik Konfederalizm çağına girmiş bulunuyoruz. Bu çağ halkların demokratik devrimle, Demokratik Konfederalizmle kendi Demokratik Sosyalist sistemlerini kurduğu, geliştirdiği, yaşadığı çağ olacaktır.

Bu çerçevede Rêber Apo'yu, Kürt halkına bu onuru kazandırdığı için saygıyla selamlıyoruz. Özgürlük Mücadelesini bugüne kadar geliştirerek hem Kürt halkını hem Ortadoğu halklarını devrime hazırlıklı ve öncü hale getiren şehitlerimizi de saygıyla ve minnetle anıyoruz. 43. Parti yılının tecridi ortadan kaldıracağına, faşizmi yıkacağına, işgallere son vereceğine ve özgürlüğü sağlayacağına inanıyoruz. Türk devletinin işgallerinin son bulması, AKP-MHP faşizminin yıkılmasıyla sadece Ortadoğu'nun demokratikleşmesi gerçekleşmeyecek, tüm dünyada özgürlükçü demokratik sistemin köklü biçimde gelişmesinin de önü sonuna kadar açılacaktır.

Kürdistan gençliği, kendisini yok etmek isteyen bir soykırımcı düşmana karşı ne yapmalıdır, nasıl bir tutum almalıdır ve nasıl yaklaşmalıdır sorularına cevap vermelidir. Günümüz dünyasında özgür yaşam felsefesinin kuraklığı yaşadığı, özgürlük ilke ve ölçülerinin gereksiz görülerek marjinalleştirilmeye çalışıldığı gerçeğine karşı Kürdistan gençliği, özgürlük ile olan ilişkisini sorgulamalıdır. Kendisinden başka hiçbir şey düşünmeyen, maddi yaşamın ucuz tüketim eşyalarına düşkün, güdülerinin esiri ve özgürlüğe yabancı kölece bir yaşamın peşinden mi gidecek? Yoksa tüm bunlara karşı isyan bayrağını açarak köklü bir kopuşla özgürlük yolunun yolcusu mu olacak?

Kürdistan gençliği, üzerindeki ölü toprağını kaldırıp “Özgürlük Zamanı” Hamlesine katılmalıdır

Özgür Şerker-Komalên Ciwan Koordinasyon Üyesi

Öncelikle Özgürlük Hareketimizin başlattığı “Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı” hamlesine öncülük eden dönemin fedai kahraman şehitlerini Şehit Nucan, Şehit Esmer, Şehit Rüstem Cûdî, Şehit Hüseyin Malatya, Şehit Mazlum Jiyanda, Şehit Kandil Amûdê yoldaşlar şahsında tüm devrim şehitlerini sevgi, saygı ve minnetle anıyor, yaşam ve duruşlarına layık olma, amaçlarını başarma sözümüzü yineliyoruz.

Heftanın’den Katolara oradan Amanoslara kadar faşist soykırımcı TC devletine karşı çarpışan, bu uğurda gözünü kırpmadan her türlü zorluğa, imkansızlığa ve engellere göğüs gererek son kertede şehitler kervanına ulaşan bu yoldaşların amacı neydi? Neyi başarmak istiyorlardı ve devrim bayrağını elden ele devrederek son nefeslerine kadar direnerek Kürdistan’ı korumalarının anlamı neydi? Özellikle Nucan, Hüseyin ve Mazlum yoldaşlar 10 yılı aşkın bir süre boyunca Kürdistan gençliğinin eğitilmesi, örgütlenmesi ve direniş mücadelesine çekilmesinde muazzam bir çaba ve devasa bir emeğin sahibi oldular. Dur durak bilmeden, herhangi bir ikircikliğe düşmeden, gençlik ruhu, coşkusu ve moraliyle her yerde ve her an kendilerini birer öncü görerek hazır kıldılar. Önder Apo’nun yaratmış olduğu fedai militan öncü kişilik özelliklerini özümseyerek Kürdistan Özgürlük Devrimi’nin zafere ulaşması mücadelesinde tarihe mal oldular. Bu yoldaşları anlamak, yaşamak ve yaşatmak Kürdistan gençliği için çok önemlidir. “Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı” Hamlesinin ne anlam ifade ettiği de bu yoldaşların yaşam duruşlarında ve kilitlendikleri hedefte saklıdır. Dikkat çekmek istediğimiz çarpıcı gerçeklik şudur: Özgürlük Hamlesi kendiliğinden oluşan, koşulların oluşturduğu soyut bir planlamanın sonucu geliştirilmedi. Hamle, işte tam da bu özgürlük fedailerinin yaşadığı ruh halinin ve duygu yoğunluğunun ifa-

desi olarak ortaya çıkmıştır. Yani zaman bir hamlesel çıkışa çağrı yapmaktaydı ve yapılan da bu çağrıya cevap vermek olmuştur.

Kürdistan gençliği özgürlük ile olan ilişkisini sorgulamalıdır

Kürdistan gençliği kendisini yok etmek isteyen bir soykırımcı düşmana karşı ne yapmalıdır, nasıl bir tutum almalıdır ve nasıl yaklaşmalıdır sorularına cevap vermelidir. Günümüz dünyasında özgür yaşam felsefesinin kuraklığı yaşadığı, özgürlük ilke ve ölçülerinin gereksiz görülerek marjinalleştirilmeye çalışıldığı gerçeğine karşı Kürdistan gençliği özgürlük ile olan ilişkisini sorgulamalıdır. Kendisinden başka hiçbir şey düşünmeyen, maddi yaşamın ucuz tüketim eşyalarına düşkün, güdülerinin esiri ve özgürlüğe yabancı kölece bir yaşamın peşinden mi gidecek? Yoksa tüm bunlara karşı isyan bayrağını açarak köklü bir kopuşla özgürlük yolunun yolcusu mu olacak?

“Özgürlük Zamanı” Hamlesi bu yönüyle Kürdistan devrimci gençliğinin özgür yaşama ve düşman gerçeğine karşı yaşanan ciddi yanlışlardan kendisini arındırarak, yeniden bir doğuş, canlanma ve özgürleşme hamlesi anlamını taşıyacaktır. Diğer bir ifadeyle Kürdistan gençliği bu hamleyle düşman gerçeğini daha derinlikli anlamayı ve düşmanı anladıkça kendisine yüklenerek kendisindeki düşman özelliklerini söküp atmayı temel hedef haline getirecektir. Kendisindeki düşmanı tanıyıp anlayan bir gençliğin soykırım siyasetinin köküne kibrit suyu dökceği açıktır. Ayrıca özgürlük tohumları ancak düşmanın barınmadığı bir zihin ve yürekte yeşerebilir. Dolayısıyla Kürdistan gençliği üzerindeki ölü toprağını kaldırıp Kürdistan’ı ve insanlığı aydınlıkla buluşturmak istiyorsa “Özgürlük Zamanı” Hamlesine katılmalı ve kendisinde hamlesel bir çıkış gerçekleştirmelidir.

Önder Apo, Kürdistan devrimci gençliği açısından özgürlüğün kiblesidir.

Önder Apo’nun yaşamı ve mücadele duruşu adeta bir özgürlük manifesto-sudur. Eğer ki Kürdistan’da özgürlük bilinci ve mücadelesine bağlılık ve inanç bir sel misali milyonları etkileyen bir düzeye ulaşmışsa buna yol açan Önder Apo’dur. Önder Apo olmasaydı Kürtler özgürlüğün ne olduğunu belki de hiç anlamayacak, hiç bilemeyeceklerdi. Bu durum gençlik açısından daha fazla geçerlidir. TC faşist soykırımcı devletinin Önderliğimize dönük kini, nefreti ve insanlık aklının alamayacağı mutlak bir tecridi dayatmasının altında da bu gerçeklik yatmaktadır. İmralı Adası’nda, özgürlük düşmanlarının çizgisi ile özgürlüğe sevdalı milyonların önderi olarak Önder Apo’nun çizgisi çok büyük bir savaş içerisinde. İşte tam da bu nedenlerle Önder Apo’nun artık fiziki olarak da özgürleşmesi ve özgürce halkının ve yoldaşlarının arasında olması hamlemizin en temel hedefi durumundadır. “Önder Apo’ya borçluyuz” demekten ziyade Önder Apo’ya karşı gelişen her tutumu kendimize karşı birebir yapılmış gibi görmeli, her an hissetmeliyiz. Bu yönüyle tüm Kürdistan, Önder Apo şahsında mutlak bir tecrit altında tutulmak istenmektedir. Kürdistan gençliği de bu bilinci kesinlikle kazanmalıdır. Ayrıca Kürdistan gençliğinin ve halklarının özgürlüğü de Önder Apo’nun özgürlüğünden geçmektedir. Bu iki olgu artık iç içe geçmiş durumdadır. Bu temelde bu hamleyle birlikte tecridi güçlendiren ve uzatan tüm eksikliklerden ve yanlışlardan kurtularak, Önder Apo’nun gençliği olmaya layık fedai bir duruşun, tüm Kürdistan devrimci gençliğinde yakalanması gerekmektedir. Kürt düşmanı faşist soykırımcılara verilecek en büyük yanıt “Önderliksiz yaşamayacağız ve yaşatmayacağız” şeklindeki bu duruş olacaktır. Özgürlük hamlesinin başarı ölçüsü de buradan geçmektedir.

Dünyanın başka hiçbir yerinde olmadığı kadar Kürdistan Özgürlük Mücadelesi’nde gençliğe öncü rolü ve misyonu atfedilmiştir. Bu gerçeklik bile

devrim mücadelemizin nasıl bir özgürlüğe ve düzeye sahip olduğunu, tarihteki diğer devrimci örgütlerle arasındaki derin farkı ispat etmektedir.

Önder Apo gençliğin esas kimliğini açığa çıkarmıştır

Gençliği çoğunlukla düşüncelerinden, aklından, görüşlerinden ziyade sadece enerjisinden, hareketliliğinden ve gücünden faydalanılması gereken bir kitle, yığın olarak gören anlayış halen de mevcuttur. Bu bir bakış açısidir ve egemen zihniyet tarafından bir gençlik algılaması yaratmaktadır. Bundan daha tehlikeli olan ise gençlik kesimlerinin bu bakış açısını kabul eden bir duruşa sahip olmasıdır. Halbuki Önder Apo bu konuda çığır açan düşünceleri geliştirirken, ulaştığı tarihsel analizlerin sonuçlarıyla çağın devrimci öncülüğünü göğüsleyecek bir gençlik kimliği yaratmıştır. Aslında Önder Apo gençliğin görmezden gelinen, tali plana itilen esas kimliğini açığa çıkararak, öze dönüş hamlesinin önemli bir ayağını hayata geçirmiştir.

Önder Apo, gençliği fiziki bir olgu olarak değil bir toplumsal kimlik olarak ele almaktadır. Bu yönüyle devrimci mücadelemizin öncüsü olan gençlik, aynı zamanda toplumun da öncüsü olmak durumundadır. Bunu ifade ederken salt “gençlik öncüdür” diyerek öncü olunamayacağı da açıktır. Öncü; en zorlu dönemlerde yaşamı, duruşu ve mücadelesiyle engelleri ilk olarak aşan, başarıya ulaşma mücadelesinde her türlü bedeli göze alan, toplumun ayağa kalkmasında yaratıcı, ön açıcı ve cesaretle aşılayıcı hamleler geliştiren demektir. Önderlik Kürdistan gençliğini öncü olarak tanımlarken bunun gibi ölçütleri ortaya koymuştur. Dolayısıyla Kürdistan gençliğinin öncü pozisyonuna gelmesi de kolaylıkla ve kendiliğinden olmuştur. Eğer öyle olsaydı tüm gençler devrimci olurdu, toplumlarını insanlığın en gelişkin, özgür toplulukları haline getirirlerdi. O zaman şunu söy-

leyebiliriz. Kürdistan gençliği öncü olmanın gereklerini yerine getirdiği oranda öncüleştirmiş, öncülüğünü geliştirdikçe de gençlik kimliğinin esas alınmasını, kabul edilmesini ve daha geniş kesimlere ulaşmasını sağlamıştır.

Önder Apo mücadeleye başladığında ne böylesine bir imkân-zemin ne de bunun gelişmesine ön ayak olacak bir tecrübe, miras vardı. Önderliğimiz bunu soluk soluğa yürütülen mücadele içerisinde yoktan var ederek geliştirdi. Şimdi hem Önder Apo’nun yaratmış olduğu ideolojinin muazzam birikimi hem de gençlik mücadelesinin ulaşmış olduğu devasa bir miras ve tecrübe hazır hale getirilmiştir. Kendisini bu gerçeklere dayandıran bir gençliği hiçbir faşist soykırımcı güç durduramaz. Bu bilinç, irade ve motivasyonla düşmanla cenge giren her devrimci genç, başarıdan başarıya koşacaktır.

12 Eylül faşist askeri darbesinin zihniyet ve siyaset olarak ardılı olan AKP-MHP faşizmine gönderme yapma adına 12 Eylül tarihinde başlatılan “Özgürlük Zamanı” Hamlesi de Kürdistan Apocu gençliğinin öncülüğüyle gelişecektir. Zaten Apocu gençlik kimliğinin en temel özelliklerinden biri de hamleci olmasıdır. Bu temelde önümüzdeki süreçte hem akıl ve düşünce gücüyle hem de büyük bir öfke ve vurucu güçle devrimci gençlik her yerde kesinlikle hamlesel gelişmelere imzasını atacaktır.

TC, gençliğe dönük topyekûn saldırılarını sürdürmektedir

Bakurê Kurdistan’daki mücadele devrimin kaderini belirleyecek ana mücadele konumundadır. Genel mücadelemizin yörüngesini Bakur direnişi belirlemekle beraber, atılacak her adım ya da yaşanan olumlu-olumsuz her tür gelişme de genel mücadeleyi birebir etkilemektedir. Bu açıdan Bakur mücadelesinin önemini doğru kavramak kadar, ona göre de mücadele stratejisinin başına yerleştirmek gerekmektedir. Bununla beraber Önder Apo kendi de-

yimiyle İmralı'da bir rehine pozisyonunda tutulmaktadır. Tüm bunlar gözetildiğinde her zamankinden daha fazla Bakur mücadelesine ağırlık vermek ve diğer direnişleri de bu bütünlük içerisinde ele almak gerekmektedir. Hakeza faşist düşman da bu gerçeğin tamamıyla farkında olarak tasfiye konseptinin odağına Bakur direnişini almaktadır. Bu alandaki mücadelenin tüm gelişmelerde domino etkisi yaratığının farkındadır. En önemli örnek olarak da Kobanê direnişi ortadadır. Halen de Kobanê'nin, faşist diktatör bozuntusu Erdoğan'ın içinde bir dert olarak kalması bununla bağlantılıdır. Ayrıca hiç aklımızdan çıkarmamamız gereken bir durum da şudur: 'Çöktürme Planı' sözde devletle görüşmeler sürerken Ekim 2014 tarihinde MGK toplantısında karar altına alınmıştır. Yani düşman soykırım zihniyeti ve siyasetinde en ufak bir değişiklik yapmamış, tam tersine fırsatını bulduğunda vahşet sözcüğünün yetmeyeceği barbarca saldırılar içerisine girmiştir. Bu açıdan TC faşizmine karşı mücadelenin merkezi de kesinlikle TC toprakları ve Bakurê Kurdistan olmalıdır.

TC faşizmi 'Çöktürme Planı' çerçevesinde Bakur'u adeta bir soykırım laboratuvarı gibi ele almıştır. Özgürlüğe yeminli bir halkın direniş iradesini kırıp parçalayarak teslim almak için akla hayale gelmeyecek saldırılar geliştirmiştir. Bu uygulamalara en fazla maruz kalan kesimlerin başında ise Kürdistan gençliği gelmiştir.

Gençliğe yapılan saldırıların temel sebebi faşist TC'nin Kürdistan gençliğinin gücünü bilmesinden kaynaklanmaktadır. Önder Apo'nun düşüncelerini kuşanmış, irade kazanmış ve her açıdan kendisini örgütlemiş gençliğin TC faşizminin kabusu haline geldiğini her faşist ve her soykırımcı unsur bilmektedir. Bunun için de gençliğe dönük daha özel ve kapsamlı şekilde topyekûn saldırılar sürdürülmektedir.

Özellikle dünyada özel savaş konusunda kimsenin eline su dökemeyeceği TC soykırımcı sistemi, 24 saat psikolojik bir bombardıman ile fiziki olarak bitiremeyeceğini bildiği devrimci mücadeleyi özel savaşla yenmeye çalışmaktadır. Özel savaşın nasıl yapıldığına ilişkin en çarpıcı örnekler TC üzerinden verilebilir. Örnek olarak; her gün gerillayı nasıl bitirdiklerinin, nasıl yok ettiklerinin ve bir daha kimsenin ağzına almayacağını ilanını yaparken aynı zamanda gerillaların binlercesinin Ermenistan'ın yanında kendilerine karşı savaşıklarını söylemektedir. Günlük olarak söylenen yalanların haddi hesabı olmadığı için artık bir dedikleri diğerini tutmamakta, bir yalan dolan rejimi haline gelmektedir.

"Kızıl İntikam Hamlesi" faşizmden intikam alacak bir eylem çizgisini hedeflemektedir

Bakur halkının ve gençliğinin direnişçi karakteri ve mücadeleye bağlılığı bilindiği için faşist düşman bunu sarsmaya çalışmaktadır. Gerillanın bittiğini, mücadelenin kalmadığını, geliştirdikleri teknik her şeyi kontrol altına aldıklarını kesintisiz propaganda etmektedirler. Faşist şef Erdoğan da adeta bir teknik pazarlama elemanı gibi açılışlardan açılışlara koşarak nutuk çekmektedir. Bu ucuz zirvalamalara verilecek cevap 40 yılı aşan mücadele, milyonlara ulaşan toplumsal örgütlülük, dünyaya yayılan Apocu ideoloji ve insanlığa ilham haline gelen özgürlük duruşudur. Her "bitirdim" diyen kendi bitişini getirmiştir. Anlaşılan TC'nin PKK cehaleti, katmerleşerek devam etmektedir. Bunun getirdiği acizlik ve ça-

resizlikle Kürdistan gençliği yozlaştırılmaya, ajanlaştırılmaya ve marjinalleştirilerek potansiyeli tüketilmiş bir yığın haline getirilmeye çalışılmaktadır.

Soykırım politikalarının vardığı aşamada faşist TC, Kürdistan'daki yurtsever ailelerin tek tek fertlerine yönelerek mücadele karşıtı haline getirmeye çalışılmaktadır. Bu konuda da gençlik temel hedef durumunda olmaktadır. Topyekûn saldırı anlamına gelen bu faşizme karşı Kürdistan gençliği artık yeter diyecek, dur diyecek ve pasif savunma pozisyonundan çıkarak bir isyan hamlesi örgütleyecektir.

Mevcut durumda Bakur'da ve Türkiye'de en fazla arkasına sığınan gerekçe faşizmin engellemeleridir. Adı üstündedir; faşizm demek, iki kişinin bile bir araya gelip karşı örgütlenme yapacağı ortamı ortadan kaldırmaya çalışan sistem demektir. Bunun için gençlik öncülüğü tam da böylesi anlarda gereklidir. "Kızıl İntikam Hamlesi" de bunun ilanı olmaktadır. Faşizmden intikam alacak, darbe vuracak bir eylem çizgisini hedeflemekte, düşmanın korktuğunun başına gelmesine neden olacak bir örgütlü güç yaratmaya odaklanmaktadır.

Apocu gençlik hiçbir zaman, 'neyi, nasıl yapacağımı bilemiyorum' ikircikliğinde olmamalıdır. Bakur'da yaşanan psikolojik engellerden biri de budur. Mücadeleyle kazanacağına inancı güçlü olan kesinlikle onun yol yöntemini de bulur. En başta da herhangi bir beklenti içerisine girmeden adeta doğal bir örgütlenme dalgası oluşturacak şekilde seferber olunmalıdır. Şunun altını çizmek istiyoruz: Düşmanın beklemediği şekilde örgütlenme, deşifre edemeyeceği bi-

Gerilla, Kürdistan halkının ve devriminin umudu ve geleceğidir. Bu umudu büyütüp devrime giden yolda büyük başarıların kazanılması adına gerillanın niceliksel olarak da büyütülmesi olmazsa olmazdır. Özellikle Kürdistan gençliği bu direniş umudunun değişmeyen muhatabı olarak akın akın gerilla saflarına katılma seferberliği başlatmalıdır. Bunu ifade ederken açıktan, herkese duyuracak biçimde olmaktan ziyade, güçlü bir örgütlülük bağıyla gizliliğe dikkat ederek herkes bulunduğu yerden gerilla saflarına katılım sağlamalıdır.

çimde hareket tarzını ayarlama, hiç ummadığı yöntemlerle ve hiç ummayacağı hedeflere eylem geliştirme. İşte "Kızıl İntikam Hamlesi"yle Bakur gençliğinin önüne koyduğu planlama budur. Düşman, örgütlenmeyi dağıtmak isteyecek ama ortalıkta kimseyi bulamayacak; kontrol altına almak isteyecek fakat Serhat'tan Karadeniz'e, mahallelerden üniversitelere, gençliğin olduğu her yerde Apocu gençliğin kontrolünde olan örgütlülükler yaygınlaşacak; düşman eylemleri durdurmak isteyecek ama Kürdistan'da ihanetçi çizgiyi temsil eden AKP-MHP'lilerden, Türkiye'deki tüm soykırımcı yapı, kişi ve kurumlara kadar önü alınamayacak radikal intikam eylemleri gittikçe yükselecek. İşte yeni dö-

nemin hamlesel gelişmeleri bu çerçevede ivmeli bir biçimde geliştirilecektir.

Kürdistan gençliği AKP-MHP faşizmi kadar kapitalist modernite sistemini düşman olarak görmeli

Son olarak Bakur gençliği kendisini en fazla Apocu gençlik olarak tanımlamaktadır. Apoculuk, zorlukları bir engel olarak gören değil de, büyük başarmanın gerekçesi haline getiren ve bir lokma bir hırka felsefesiyle yaşamda ve mücadelede zafere kilitlenen bir ruhtur. Bu temelde Bakur'da Apocu gençliğin başlattığı "Kızıl İntikam Hamlesi"ni selamlıyor, Bakurê Kurdistan gençliğinin kesinlikle Apocu ruhla yeni dönem hamlesine katılıp öncülük yapacağına inanıyoruz.

Şüphesiz AKP-MHP faşist soykırımcı rejimi özgür Kürtlüğün kökünü kazımak veya tamamen tasfiye etme amacıyla imha saldırıları yürütüyor. Düşman gerçekliğinin bilincine varmak, farkında olarak yaşayıp mücadele etmek ve sürekli ona göre değişim dönüşüm yaşamak gerekmektedir. Bununla beraber faşist düşman neden sürekli bizi imha etmek istiyor, neden kökümüzü kurutmak istiyor diyerek sormak, bu sorulara doğru ve yerinde cevaplar vermek gerekmektedir. Düşmandır, yapacaktır. Kürdistan gençliğinin en fazla üzerinde düşünmesi ve sorgulama yapması gereken bu yönüyle düşman gerçekliği olmalıdır.

Çok önemli bir diğer nokta da; düşman algısında yapılması gereken düzeltmedir. Düşman kimdir? Kime düşman denir? Kimi veya neyi düşman olarak görüp savaş içerisine girmeliyiz? Bu noktada da dar ve sığ bir bakış açısının olduğunu söylemek mümkündür. Kuşkusuz bu da düşman politikalarının etkisi sonucu gelişmektedir.

yelinin farkındadırlar. Bunun için etkilemek, kendi yanına çekmek ve kullanmak istemektedirler. Türlü türlü yöntemler devreye sokulmaktadır. Bunu yaparken de en fazla yaşam tarzı üzerinde etkinlik kurarak hakimiyetlerini pekiştirmek isterler. Diğer yünden, bir genç açısından da gençlik arayışları geleceğine yön veren temel etkidir. Arayışçı, değişime ve yeniliğe susamış, heyecan ve coşku kaynağı haline gelen karakteri yaşamda somutlaşmaktadır. Bu açıdan yaşam tarzı neyse insan o kadardır demek yanlış olmayacaktır.

Bir devrimci genç ile sistemin kapısına kısılmış bir genç arasında dağlar kadar fark olduğu inkara gelmez. Devrimci genç, toplumsal sorunlar üzerine kafa yorar, diğeri ise kendi bireysel ihtiyaçları üzerine. Devrimci genç haksızlığa boyun eğmez, zulüm gördüğü yerde isyan eder, ilkel yaşamı esas alır. Diğeri, adeta 'bana dokunmayan yılan bin yaşasın', her koyun kendi bacağından asılır' diyerek bencilliği derinliğine yaşar. Devrimci genç, özgürlük uğruna canını ortaya koyar, diğeri için özgürlük bir ev, bir eş, bir maaştan öte bir anlam ifade etmez. Devrimci genç bir lokma bir hırka felsefesiyle yaşar, diğeri nasıl daha fazla para kazanırım, nasıl daha fazla tüketecek mal sahibi olurum derinden gözü dönmüş bir tüketim esaretini yaşar. Özcesi yaşam tarzları birbirine terstir. Şimdi böylesine kapitalizmin insanlık değerlerini bir değirmen taşı gibi öğütüp geriye posasını bıraktığı çürümüş bir gençlikten faşizme karşı, zulme karşı, teslimiyet ve imha siyasetine karşı kılıcı kıpırdatması beklenebilir mi?

Bu anlamda herkes devrimci olamaz. Zaten herkesten de devrimci olmasını bekleyemeyiz. Yalnız insanı insan yapan evrensel değerlerin savunulması adına bile olsa kapitalizmin ve onun uydusu faşist güçlerin yaşamın özünü

alışkanlıkları, saçma sapan duygu ve düşünceler kusatcasına dışarı atılmıdır. Popüler kültür denilen ne idüğü belirsiz kültürlülüğü geliştiren zıvalara karşı tavır konulmalıdır. Nasıl ki her bitki kendi kökü üzerinde yetişiyorsa, Kürdistanlı gençlik de Kürdistanı değerlere bağlı kalarak yaşam tarzı ve kültürünü oluşturmaktadır. O zaman düşmanın kök kazıma adına en fazla ağırlık verdiği imha saldırıları da suya yazılmış yazı misali boşa çıkarılmış olur. Kimse bu mücadelenin kolay olduğunu söylememektedir. Fakat mücadelenin en zorlusunun bu alanda yürütüldüğünü de bilmek zorundayız.

Kaldı ki devrim demek yeni bir kültür, yeni bir yaşam anlayışı ve tarzı demektir. Başkalarını taklit etmenin götüreceği yer çığırından çıkmış, kendi değerlerine yabancılaşmış bir insanlıktır. Kendi öz değerleriyle buluşmak, halkının bağrında kültürünü yaşamak, büyüterek her yere yaygınlaştırabilmek gençliğin düşman saldırılarına karşı en etkili tedbiri olacaktır. Hamle kapsamında tüm Kürdistan gençliği hem ülkede hem de ülke dışında bu ideolojik mücadeleyi seferberlik düzeyinde yürütmelidir.

Seferberlikten kastımız şudur: Milyonlarca Kürdistanlı genç bulunmaktadır. Düşman, belirttiğimiz yöntemlerle bir biçimde her bir gence hitap etmekte, kendi yaşamına ve sistemine çağırarak sayısız faaliyet içerisinde yirmi dört saat çalışmaktadır. Bu düşman açısından stratejik olduğu kadar varlık-yok sorunu anlamına gelmektedir. Bizler de örgütlü gücümüzü seferber ederek ulaşmadığımız tek bir kişi kalmayınca kadar Apocu ideolojiyi yani Apocu yaşam tarzı ve kültürünü her bir gence taşıyabilmeliyiz. Her bir Kürdistanlı gencin Önder Apo'yu tanıma, düşüncelerini öğrenme hakkı vardır. Bundan mahrum

Kürdistan gençliği AKP-MHP faşizmini düşman gördüğü kadar kapitalist modernite sistemini de baş düşman olarak görmeli, en büyük savaşını buna karşı vermelidir. Faşizm vahşice, barbarca, kaba yöntemlerle tasfiye politikaları yürütürken, kapitalist modernite sistemi ise bunları çok daha incelikli, yumuşak ve çekici kılmaya çalışan yöntemlerle yapmaktadır. Kaldı ki TC faşist devleti de neticede kapitalist dünya sisteminin Ortadoğu'daki şubelerinden biridir. Yani iç içe girmiş, beraber yürütülen ve birbirinden destek olarak topluma yönelen bir sistemden bahsediyoruz. Fakat böyle olmasına rağmen yaşanan yanlışlıklar düşman anlayışı, gençliğin mücadele dinamiklerini çok ciddi tahrip etmektedir.

Dikkat edilirse tüm sistemler gençliğin gücünün ve muazzam potansi-

yok etme saldırılarına karşı mücadele edilmelidir. Kürdistan gençliği kendi yaşamını inkâr etmeyecek kadar özgürlüğüne ve değerlerine bağlıdır. Bu yönüyle kapitalist yaşam tarzı ve kültürü reddedildikçe, kabul görülmekçe ve yaşayacak zemin bulamadıkça, TC faşizmi de en büyük darbeyi yiyecektir. Kapitalizmin yarattığı insan tipinin kılık kıyafetiyle, dinlediği müzikle, ilgi duyduğu değerlerle, yaşamını bağladığı ölçü ve ilkelerle adeta düşmanın hal-kımızın içine sızdığını bir 'Truva Atı' yani ajanı olduğunun bilincinde olunmalıdır. Örneğin; Amerikan film ve dizilerindeki yaşam tarzı Kürdistan gençliği açısından reddedilmelidir. Avrupalı burjuvaların yaşam alışkanlıklarından nefret edilmelidir. Televizyon veya internetin gençliğin zihnine ve yüreğine yerleştirmeye çalıştığı yaşam ölçüleri,

birakılan her bir genç maalesef düşmanın kurnazlık dolu yaşam bataklığına çekilmektedir. Bu hamleyle örgütlenme alanında yaşanan yetmezlikleri hızla aşarak düzeltilmemiz gerekmektedir. Düşman zaten mücadelemizi her yönüyle daraltmaya, sınırlamaya, belli bir kesimle sınırlı tutmaya çalışarak Önderliğimiz üzerinde uyguladığı tecridin benzerini uygulamak için elinden geleni yapmaktadır. Bu politika boşa çıkarılmak zorundadır. Yeni dönemin en önemli perspektifi budur. Düşman daraltmak istedikçe kiteselleşecek, yaygınlaşacak ve tüm dünyaya Kürdistan Özgürlük Devrimini taşıyacağız. Kürdistan'daki devrimci mücadeleyle baş edemeyen TC faşizmi bu durum karşısında çıldırıp kudurmaktan başka bir şey yapamayacaktır. Kaldı ki, Önder Apo'nun düşünceleri, yaşam tarzı ve

kültürünü tanıyan hiçbir genç örgütsüz kalmak istemeyecektir. Bu kendi başına bir örgütlenme hamlesi anlamına gelecektir. Yani yapılması gereken basit ve sadedir. Bugün Ortadoğu'dan Latin Amerika'ya kadar enternasyonalist gençler büyük bir etkilenmeyle devrim saflarımıza akın ediyorsa Kürdistanlı gençlik de gereken çabayı her zaman-kindenden daha fazla göstermelidir.

Hamlenin sürekli nitelik kazanması için eğitim, eğitim, eğitim

İdeoloji, çok fazla tartışılan ve çok farklı içerikler ve anlamlar yüklenen bir kavram haline getirilebiliyor. Dolayısıyla yorumlar geliştikçe sadece düşünceden ibaret ya da soyut bir tanımlama olarak ele alınıyor. Halbuki ideoloji en açık tanımıyla yaşam tarzını ifade eder. Şüphesiz düşünceler buna yön vermektedir. İdeoloji teorik olduğu kadar pratik bir karşılaşığa da sahiptir. Özellikle günümüz dünyasında kapitalist egemen zihniyetin ideolojiye karşı yoğunca çarpıtma, karalama ve ters yüz etme saldırılarına karşı bu mücadeleyi yürütmeye daha fazla ihtiyaç olduğu ortaya çıkıyor. Kapitalizmin ideolojik olarak hakimiyeti altına alma çabası anlamına gelen bu saldırıları doğru anlamak gerekir. Örneğin; tüm dünyada sosyalist ideolojinin karalanması ve teşhiri için yoğun bir çaba vardır. İnsanların zihninde adeta bir öcümüş gibi algılanmasına yol açan bir özel savaş yürütülmektedir. Bu yönüyle de ideolojinin gençlik mücadelesi açısından da mihenk taşı olduğu gerçeği unutulmamalıdır.

Eğer ideoloji yaşam tarzı ve duruşunu ifade ediyorsa, o zaman gençliğin kendisini her türlü mücadeleyi başarıyla yürütmek için ideolojik olarak yetkin hale getirmesi gerekir. Yani yaşam duruşunda yenilgiye açık kapı bırakmayan, tabiri caizse sırtı yere gelmeyecek bir düzeye kavuşmak gerekir. Çünkü; yaşamda kazanan savaşta da kazanır. Eğitim tam da bu yüzden esas dermanımızdır. Yaşamı güçlendirmek, yaşamda derinleşmek ve yaşamda kazanmak yani zihni ve yüreğini mücadeleye hazır hale getirmek için soluksuz bir eğitim faaliyetine ihtiyaç vardır. Önder Apo'nun mücadele etmeye karar verdiği andan itibaren her türlü zorluğu eğitimle aştığını bilmek çok önemlidir. Kapitalist sistemin ve faşist soykırımcı düşmanın bir de-ğirmen taşı gibi öğüttüğü Kürt kişiliğinin yaşadığı tahribatları aşması için kesinlikle eğitime ihtiyaç vardır. "Eğitimde ter dök-meyen savaşta kan döker" sözünde ol-duğu gibi Kürdistan gençliği kendisini her an ve her yerde hamle ruhuyla eğit-meyi esas almalıdır.

Çok önemli gördüğümüz bir noktayı daha paylaşmak istiyoruz. Apocu müca-dele felsefesinin özü teori-pratik bir-likliliğini ifade eder. Teorik birikime da-yanarak pratik yapma, pratiğin tecrü-besinden faydalanarak teori oluşturma PKK geleneğinin abecesidir. Gençlik içerisinde daha fazla ön plana çıkan bir eğilim olarak sadece pratiğe endekli çalışma ve mücadele anlayışı eksik bir anlayıştır, yarım ve kendisiyle başarı getirmez. Özgürlük Mücadelemiz tüm tecrübesini pratiğin zengin ders-lerinden çıkarmıştır ve bunun her bir anı büyük bedeller sonucu sağlanmıştır. Şimdi bu anlamda mükemmel bir tec-rübe birikimi varken bunu değerlendi-rememek ciddi bir zayıflık olmaktadır. Bu anlamda ideolojiyi bir fenere ben-zetecek olursak; fenerin aydınlığında hareket eden, karanlıkta yürüyen birine göre önemli bir avantaja sahiptir. İşte gençliğin mücadelede önünü aydınla-tacak ideolojik düzeyi kazanması için kesinlikle her yerin eğitim mekânı haline

getirilmesi gerekiyor. Hamlenin cılız, sıradan, etkisiz pozisyonda kalmaması ve sürekli nitelik kazanarak kendisini derinleştirme için de eğitim, eğitim, eğitim diyoruz.

Diğer bir nokta ise; gençliğin pratik çalışma ve koşuşturmayla kendisini sınırlı tutan yaklaşımlardan arındırması gerekmektedir. Özellikle gençlik çalış-maları sadece gençlikle sınırlı kalma-lıdır. Halktan her kesimle ilişki içinde olunmalı, kapsayıcı ve sorumlu bir tu-tumla bu konuda da öncülük yapılmalıdır. Adeta "çorbada eriyen tuz misali" halkla kaynaşmak, halkın eğitilip örgütlendiril-mesi ve eyleme kaldırılmasında da ro-lünü oynamak hamle ruhuna yakışan tutum olacaktır. Halkın gücüyle yola çıkan bir devrim asla kaybetmez. Bu-radan hareketle halk çalışmasının stra-tejik önemine denk bir duyarlılık ve emek ortaya konularak çalışılmalıdır.

Kürdistan gençliği akın akın gerilla saflarına katılma seferberliği başlatmalıdır

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi şüp-hesiz günümüz itibariyle birçok kulvarda ve çok geniş bir sahada sürmektedir. Birçok farklı çalışma sahasıyla bütün-lüklü bir biçimde mücadele içerisinde-

Ortadoğu'da yürütülen askeri müca-delenin düzeyi ise kilit önemdedir. Ne kadar haklı ve meşru olursanız olun eğer askeri anlamda gücünüz yoksa yani caydırıcı bir etkinliğiniz yoksa ne varlığınıza koruyabilir ne de özgürlü-ğünüzü sağlayabilirsiniz.

Mevcut durumda Özgürlük Müca-delesi deneyimi de bunu kanıtlamıştır. Tüm kazanımlar askeri mücadelenin sonuçları üzerinden elde edilmiştir. Tabii ki mücadelemiz salt bir askeri örgüt olmamakla beraber bilindik askeri güçlere de benzememektedir. Askeri mücadeleye yön veren bir ideolojik çizgi ve yaşam felsefesi vardır. Bunu da Önder Apo geliştirmiştir. Ayrıca sis-tem ordularındaki askeri mantığın tam tersi bir felsefe hakimdir. Bununla beraber gerilla mücadelesinin varlığı, sö-mürgeci soykırımcıların halen de diz-lerini titreten ve soykırım hesaplarını her defasında boşa çıkartan bir güç durumundadır. Kürdistan halkının stra-tejik müttefiki olarak dağları mesken edinen gerillanın faşist düşman karşı-sındaki savaşı, en büyük dayanağı-mızdır. Düşmanın imha ve tasfiye sal-dırlarını en fazla gerilla üzerinde yo-ğunlaştırdığını görmek gerekmektedir.

Bu açıdan gerilla Kürdistan halkının ve devriminin umudu ve geleceğidir.

Avrupa sahasında bulunan Kürdistanlı gençlik, oldukça önemli bir tarihsel geçmişe sahiptir. Binlerce gerillası, yüzlerce şehidi bulunan bir saha olması itibariyle mücadele dinamiği her zaman ülkeye yüzünü dönen bir perspektifte olmakta, bu anlamda devrimci militan bir çalışma tarzını oluşturması ve büyütmesi beklenmektedir. Yurtdışındaki Kürdistanlı gençliğin başlatmış olduğu "Bi Hev Re Serhildan" Hamlesini de bu kapsamda selamlıyor, başarılar diliyoruz.

Bu umudu büyütüp devrime giden yolda büyük başarıların kazanılması adına gerillanın niceliksel olarak da büyütül-mesi olmazsa olmazdır. Özellikle Kür-distan gençliği bu direniş umudunun değişmeyen muhatabı olarak akın akın gerilla saflarına katılma seferberliği başlatmalıdır. Bunu ifade ederken açık-tan, herkese duyuracak biçimde ol-maktan ziyade güçlü bir örgütlülük ba-ğıyla gizliliğe dikkat ederek herkes bu-lunduğu yerden gerilla saflarına katılım sağlamalıdır. Yurtsever aileler de bu konuda geçmişe oranla daha duyarlı davranmalı, çocuklarının katılımının düşmanın istihbaratına takılmasına izin vermemelidir. Yurtseverlik ölçüleri bunu gerektirmektedir. Eğer böyle olursa ge-rilla dağda, şehirde, ovada ve kırsalda, her yerde ve her an düşmanı kahre-decek darbeler vurma şansına sahip olacaktır.

Avrupa'daki devrimci ve yurtsever gençlik ülke ruhuyla yaşamalı gerilla ruhuyla mücadele etmelidir

Mücadelemizin bir önemli ayağı da yurtdışı alanlarımızdır, Avrupa ağırlıklı yürüttüğümüz çalışmalardır. Avrupa sa-hasında bulunan Kürdistanlı gençlik

gençlik açısından asıl önemli hamle gerekçesi ve mücadele sebebi kapita-lizmin yumuşak yöntemlerle yaratmaya çalıştığı köle kişiliğe karşı örgütlü ve kültürel soykırım kaskacına karşı dire-nebilecek ideolojik formasyona sahip olmalıdır. Dikkat edilirse çelişkisiz bir yaşam dayatılmaktadır. Asıl çelişkiler silikleştirilirken ekonomik sorunlar, maddi ihtiyaçlar ve bireysel yaşam her şeyin önüne konulmaktadır. Avrupa'daki Kür-distanlı gençlik bu büyük tehlikelerle karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle mü-ltecileşme tehlikesi tüm gençlik açısından geçerlidir. Mültecileşen kimse ülke, halk ve mücadele gerçeğinden tamamen kopar. Mültecileşme tehlikesine karşı gençliğin yönünü Kürdistanı değerlere ve Kürdistan'a vermesi gerekmektedir. Tüm bunlara karşı büyük bir ideolojik savaş verilmeden gençliğin doğru mü-cadele yörüngesine girmesi mümkün olmayacaktır. Yani Avrupa'da hamlenin de gençlik mücadelesinin düzeyini de belirleyecek olan ideolojik mücadeledeki başarı olacaktır. Apocu yaşam tarzı ve kültürünü özümseyen hiçbir genci, ka-pitalist sistem etkisi altına alamaz. Bu altın kural her zaman en büyük yol göstericimiz olmalıdır.

Bunun dışında bugün bile TC faşiz-minin savaş için Avrupalı devletlerden ne düzeyde destek ve yardım gördüğü bilinmemektedir. Avusturya, Almanya, İtalya, İspanya, İngiltere gibi Avrupa devletlerinin yanı sıra Kanada deşifre olanlardır. Şimdi buna karşı Kürdistan gençliğine hamle vesilesiyle çok önemli görevler düşmektedir. Kürdistan gençliği tüm Av-rupa'da öyle bir baskı ve kamuoyu gücü yaratmalıdır ki, bu devletlerin en ufak bir adımı gündem olmalı, geri adım at-mak zorunda bırakılmalıdır. Bu çok bü-yük ve imkânsız bir hedef değildir. Yeter ki, yapacağımız çalışmaya inancımız olsun. Bugün kapitalist modernite güçleri toplumların oluşturduğu baskının gücü karşısında afallamaktadır, geri adım atabilmektedir. Alınacak kamuoyu des-teği ve milyonlara ulaşan bir örgütlü güçle TC faşizmini ve ona verilen desteği önemli düzeyde sınırlandırabilir, teşhir edebiliriz. O açıdan yeni hamle süreciyle beraber Kürdistanlı gençlik sıradan, rutin basın açıklaması gibi eylemlerden ziyade planlı, belli bir programa ve ha-zırlığa dayalı etki düzeyi yüksek eylemler örgütlemelidir. Bunun geliştirilmesinde şüphesiz basın ayağı yani ajitasyon-propaganda çalışmaları özellikle sanal medya üzerinden oldukça güçlendiril-melidir.

Avrupa'da yaşayan devrimci ve yurt-sever gençlik ülke ruhuyla yaşamalı, gerilla ruhuyla mücadele etmeli, Apocu ruhla fetheden bir mücadele düzeyine kavuşmalıdır. Ayrıca gerilla saflarına yönünü vererek daha radikal bir mü-cadelenin sahibi olmalıdır.

Son olarak, Avrupa'da çeşitli gençlik kesimleriyle özellikle Alevi, Ezidi, sos-yalist vb kesimlerle birlikte mücadele etme bilincini geliştirmek kadar enter-nasyonalist gençliğin de mücadeleye tanışarak hem destek olması hem de aktif katılımının sağlanması önemli bir dinamizm kazandıracaktır. Dünyanın her tarafında çok büyük bir ilgi ve me-rakla takip edilen Önder Apo'nun dü-şünceleri üzerinden yeni bir dünya dev-rimci gençlik enternasyonalini düzen-lemek hiç zor olmasa gerek. Yalnız bunun için büyük iddia, büyük düşünce ve büyük çaba gerekmektedir. Avru-pa'daki devrimci gençliğin başlattığı hamle çalışmalarını gittikçe büyüterek güçlendireceğine yürekten inanıyor, tekrardan çalışmalarında yüksek ba-şarılar diliyor ve "Mutlaka genç başa-racağız" diyoruz.

Ş. Egîd Civyan (Vahdettin Karay)

Ş. Welat Gever/Herînkê (Sefer Acar)

Ş. Yılmaz Dersim (İsmail Sürgeç)

Kürdistan'da kahramanlık gerçeği ve Komutan Egîd Civyan

Murat Karayılan

Biz hareket olarak şehitlerimize bağlı olmayı bilen bir hareketiz. Onların anısına bağlı kalacağız. Önder Apo'nun perspektifi ışığında şehitlerin yolunda sonuna kadar yürüyüp şehitlerimizin intikamını alacağız; onların hayallerini gerçeğe dönüştüreceğiz.

Kürdistan halkı, çok çeşitli tarihsel nedenlerden ötürü özgürlüğü elinden almış ve özüne yabancılaştırılarak yok olmanın eşiğine getirilmiş bir halk iken, bugün varlığını garantilemiş ve emin adımlarla özgürlüğe yürüyen bir konuma ulaşmıştır. Öyle ki, katmerli sömürgeciliğin tüm imha ve soykırımcı politikalarına rağmen halkımız bugün, dünyanın geleceğinin şekillendirilmeye çalışıldığı ve bölgenin yeniden dizayn edildiği Üçüncü Dünya Savaşı'nın merkezinde yer alan, deyim yerindeyse kilit rolü oynayan bir aktör haline gelmiştir. Kuşkusuz eğer bir halkın önderi tutsaksa ve halen halk olmaktan kaynaklı temel haklarına kavuşamamışsa, o halkın tamamen özgür olduğundan bahsedilemez. Dolayısıyla verilen mücadele ve ödenen bedellerin bir sonucu olarak ortaya çıkmış olan konjonktürel gelişmeleri yeterli görmemek, halkımızın özgürlük mücadelesinin nihai zafere ulaşması için çok daha fazla çaba sahibi olmak elzemdir.

Bununla beraber, halkımızın bugüne kadar elde ettiği kazanımları küçük görmemek, mücadelemizin kat ettiği mesafeye değer biçmek, bugünlere gelebilmek için verilen bedelleri ve sergilenen direnişin hakkını vermek de büyük bir önem taşımaktadır. Zira, halkımızın bugünlere gelmesi kolay olmamıştır. Önder Apo öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük Hareketi ve yurtsever halkımız sömürgeci-soykırımcı

politikaların pençesinden kurtulmak için olağanüstü bir şekilde direniş yürütmüş, yüzlerce kez ateş çemberinden geçmiş, büyük bedeller ödeyerek bugünlere ulaşmıştır. Halkımızın en seçkin ve yiğit evlatları bu davanın nihai zaferine olan inancıyla yaşamlarını ortaya koyarken, mutlak anlamda yerlerinin doldurulacağını bilinciyle kendilerini feda etmekten çekinmemişlerdir. Bu kahramanlar sayesinde mücadelemiz gelişmiş, güçlenmiş ve ülkemiz üzerindeki derin sömürgeciliği parçalamıştır.

Önder Apo, "Eğer Kürdistan'da ulusal ve toplumsal gerçeklik çağla bütünleştirilmek isteniyorsa, bu kahramanca yapılmak zorundadır" demiş, kahramanlığın Kürdistan'da keyfi seçilen bir husus değil, bir gereklilik olduğunu vurgulamıştır. Çünkü Önderliğimize göre, olağan gelişmelerde kahramanlık aranamayacağı gibi, ancak olağanüstü durumlarda bireyler, halklar ve uluslar tarafından politik bir rolün oynanmasında yapılan fedakârlık, gösterilen cesaret, harcanan emek ve bu temelde yaratılan eser kahramanlık olarak adlandırılabilir. Öbür türlüşünü, yani sıradan olanı, kendi bireysel ve ailesel çıkarı yönünde olanı veyahüt da kendi mücadelesine zarar vereni tercih etmek bir kahramanlık olarak görülemez. Her şeyin kritik bir çizgide seyrettiği Kürdistan ortamında, yapılacak kahramanlık da ancak kritik an'ların kahramanlığı olacak ve bu şekilde anlam kazanacaktır.

Bu bağlamda değerlendirildiğinde Partimiz PKK kurmaylığında gelişen

Özgürlük Hareketimizin tarihi, aynı zamanda bir kahramanlık tarihidir. İlk şehidimiz, büyük devrimci Haki Karer'den tutalım, Halil Çavgunlara, Mazlum Doğanlara, Kemal Pirlere, Mehmet Karasungurlara, Mahsum Korkmazlara, Bêrîtanlara, Zilanlara, Erdal, Adil, Nûda, Atakan, Delal ve Kasım Enginlere kadar bir çok kahramana ev sahipliği yapmıştır bu topraklar. Bu şekilde bir kahramanlık kültürü Kürdistan topraklarında boy vermiş ve kahramanlık, halkımızın özgürlük mücadelesinde bir gelenek halini almıştır. Eğer ki halkımızın en güzel evlatları, yaşamlarının daha baharında, sistem içerisindeki bireysel yaşamı değil de, halkının özgürlüğü uğruna mücadele edecek bir nefer olmayı ve hele hele bu uğurda canını ortaya koymayı tercih ediyorsa, o zaman o halkın da, o halkın yetiştirdiği evlatların da, o evlatların saflarında mücadele etmeyi tercih ettiği Parti'nin de özünde kahramanlık vardır.

Komutan Egîd Civyan

Mücadele tarihimizde birçok önemli kahramanlık halkaları vardır. 11 Eylül 2020 günü, Botan'ın Masîro alanında bu kahramanlık halkalarına bir yenisi daha eklenmiştir. Değerli yoldaş, büyük komutan Egîd Civyan (Vahdettin Karay) Yoldaş ve beraberindeki Canfeda Goyî (Tekin Yıldırım) ile Hebûn Kobanê (Xelîl Kavus) arkadaşlar tarihsel bir eyleme imza atarak şahadete yürümüşlerdir. Egîd Yoldaş, Kürdistan Halk Sa-

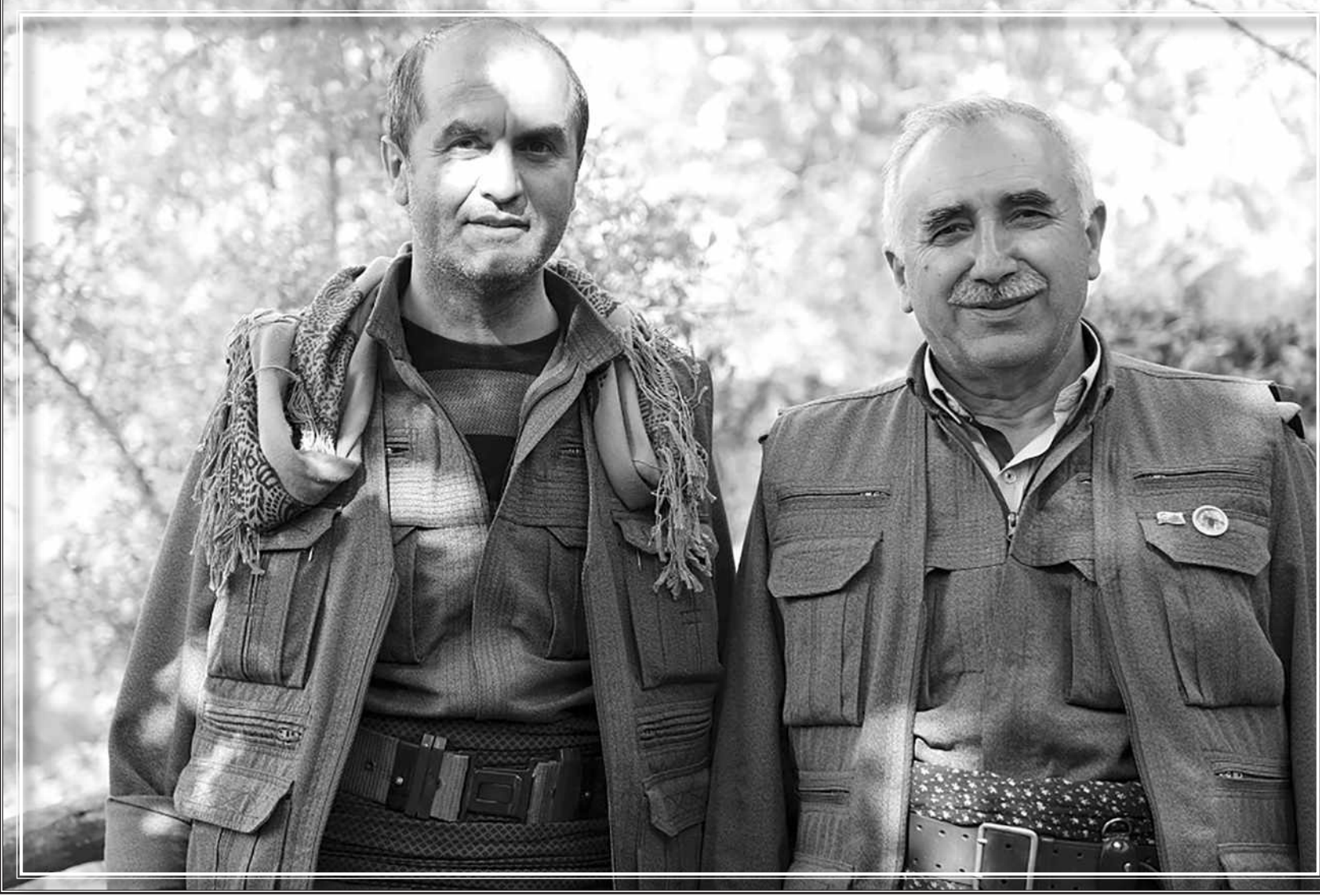
yunma Güçleri'nin Komuta Konseyi Üyesi ve aynı zamanda Botan Saha Komutanlığı'nı üstlenmiş olan bir yoldaştı. Görev sahası kapsamında Botan'da güçlerimizin sevk-idaresini sağlayan, bunun için tüm koşulları zorlayarak en çetin şartlarda bile kendi denetimindeki yoldaşlara ulaşarak onlarla ilgilenen, Botan Sahası'nda savaşımızın gelişimini koordine eden kişiydi. Bu kapsamda görevi başındayken, grubuyla birlikte Wan'ın Şax (Çatak) ilçesine bağlı Masîro alanında sömürgeci TC ordusu tarafından yapılan bir işgal operasyonuna takılıyor. 11 Eylül günü sabah erken saatlerde yoldaşlarımızın bulunduğu alana yönelik olarak hava saldırısı yapılıyor ancak bu hava saldırılarında yoldaşlarımız herhangi bir zarar görmüyorlar. Ardından bu alanda uygulanabilecek farklı manevra seçenekleri de olmasına rağmen Egîd Yoldaş, tarihi bir eylem kararı alıyor. Düşman operasyonunu koordine eden komuta kontrol merkezinin bulunduğu tepeyi tespit edip, grubuyla beraber buraya yönelik olarak Apocu fedai ruhla kapsamlı bir saldırı eylemi gerçekleştiriyorlar. Bu eylemde yaşanan çatışmalarda 5'i üst düzey yetkili olmak üzere çok sayıda sömürgeci-soykırımcı işgalci cezalandırılırken, Egîd Civyan, Canfeda Goyî ve Hebûn Kobanê yoldaşlar ise şahadete ulaşıyorlar.

Egîd Civyan Yoldaş, yurtseverlik duygularıyla dopdolu olan Gever halkının bağrından çıkmış bir Kürdistan evladıydı. Derin yurtseverlik bilinciyle

aydınlanma çağındaki bir genç olarak okumakta olduğu Uludağ Üniversitesi'nde Önder Apo'nun düşünce sistemiyle tanıştı. Yüreği Kürdistan Özgürlük Mücadelesi için çarpan ve enerjile dolu olan Egîd Yoldaş, 1995 yılında üniversiteyi terk ederek gerilla saflarına katıldı. Katıldığı günden bu yana geçen 26 yıl boyunca sürekli bir biçimde Kürdistan dağlarında yaşayan ve hep en ön cephede savaşan Egîd Yoldaş, mücadelemizin en çetin dönemlerinde yıllarca Zagros ve Botan'ın en yalçın bölgelerinde faaliyet yürütmüş, Çarçella ve Kato Jirka gibi alanların komutanı olarak ideolojik, örgütsel ve askeri açıdan önemli roller üstlenmiş bir Apocu militandır. 2013 yılındaki geri çekilme sürecinde Medya Savunma Alanları'na geçen Egîd Yoldaş, Kuzey Sevk-İdare Komutanlığı bünyesinde önemli eğitsel ve örgütsel faaliyetlerde bulunmuş ve Kürdistan'da gerillacılığın gelişmesi için HPG gerillasının rol ve misyonunu geliştirmeye dönük çalışmalar yürütmüştür.

Büyük komutan Egîd'in çizgisinde Egîdleşen yoldaş

3 Ağustos 2014 tarihinde, dünya gericiliğinin gelmiş olduğu en son nokta olan DAİŞ'in Şengal'e saldırmasıyla birlikte Şengal'e müdahale olarak giden güçlerin komutanlığını üstlenen Egîd Yoldaş, bu süreçte tarihi bir rol oynayarak Êzîdî halkımızı DAİŞ vahşetinden kurtarma operasyonunu yöneten, büyük

bir özveri, cesaret ve akıl gücüyle halkımızı DAİŞ'in pençesinden kurtarmayı başaran tarihi kişiliklerden birisi oldu. Özellikle halkımızın aç-susuz bir biçimde Şengal Dağı'na ulaştığı ve dağın kuşatıldığı o tarihi kritik günlerde bir taraftan Şengal Dağı'na dönük saldırılara karşı savunma savaşını vererek koruma temelinde Êzîdî halkımızı kurtarıp sağlama alırken, diğer taraftan Rojava ile koridorun açılması için büyük bir irade, fedakârlık ve cesaretle gerçekleştirdiği plan temelinde 8-10 gün içerisinde tam 150 bin insanımızın Şengal Dağı'ndan Rojava'ya aktarılmasını başarılı bir biçimde yönetmiştir. Büyük imkanlara sahip devletlerin bile yapamayacağı günümüzün en kapsamlı insani kurtarma hareketini partimiz PKK adına Egîd arkadaş titiz bir planlama ve disiplin temelinde yüksek bir başarıyla gerçekleştirmişti.

Aylarca kuşatma altındaki Şengal Dağı'na dönük gelişen tüm saldırıları püskürten, nihayetinde Şengal merkezine kadar inilerek orada uzun süren şehir içindeki çatışmayı yöneten Egîd Yoldaş, Şengal şehir merkezi ve tüm Şengal'i kurtarma harekâtında önemli bir rol oynayarak bu alandaki görevini başarıyla tamamlamıştır. AKP ve Tayyip Erdoğan'ın desteğindeki DAİŞ faşizminden hareketimiz adına hesap sormanın devrimci operasyonlarını koordine ederek tüm ferman şehitlerinin intikamını alma ve Şengal'den vahşi DAİŞ çetelerini söküp atma görevini başarmış bir komutandır. 3 yıl boyunca Şengal'de komutanlık görevini yapan Egîd Yoldaş, birçok önemli hizmetlerde bulunmuş ve Şengal'de özgürlükçü sistemin oturtulmasında önemli bir rol oynadıktan sonra Şengal'den ayrılmıştır. 2017 yılının ortalarında bir süre Kuzey Sevk-İdare Komutanlığı'nda yer alarak görev yürüten Egîd Yoldaş, 2018'in baharında tekrardan Botan Sahası'na düzenlenerek bu alana geçmiştir. Burada eyalet ve saha komutanlığı görevlerini yürüten Egîd arkadaş, Botan savaş pratiğine önemli katkılar sunarak büyük komutan Egîd'in (Mahsum Korkmaz) çizgisindeki Egîdleşmeyi yaşadığını pratiğiyle ortaya koymuştur.

Değerli komutan Egîd Yoldaş, sahip olduğu yurtseverlik duygusu, devrimci bilinci ve yüksek öngörüsü ile aynı za-

manda savunma ve saldırı taktiklerini akılcı bir biçimde koordine etmede yüksek başarı göstermiş yiğit bir Apocu komutan olmayı başaran bir yoldaştı. Bilinçli ve planlı hareket eden bir komutandı. Birçok farklı durumu aynı anda yönetme yeteneğine sahipti. Zaten Botan'daki saha komutanlığı da akla dayalı ve planlıydı. Diğer yandan ideolojik derinliğinin yanı sıra, yurtseverliği de bir o kadar güçlüydü ve politik yaklaşımları vardı. Denilebilir ki o politik yaklaşımları ve ulusal çıkarları gözetten yurtsever duruşu olmasaydı; çok kere Şengal'de pêşmergelerle yaşanan gerginlikler belki çatışmaya da dönüşebilirdi. Ama Egîd Yoldaşın bu yönlü duyarlılığı, sabrı, ulusal çıkarları gözetten tutumu, yine her koşul altında çözüm gücü olabilen duruşu tüm bunların önüne geçti. Elbette ki bunların hepsi başarılı bir komutanın özellikleridir. Onun mücadelede sergilediği performans,

halka ve yoldaşlara bağlılık, dürüstlük ve samimiyet, cesaret ve fedakârlıkla dolu yaşam tarzının yanında, son eylemiyle ortaya koyduğu fedai duruşu, hepimiz için gerçek bir örnek düzeyini ifade etmektedir.

Bir Apocu fedainin nasıl hareket etmesi gerektiğini eylemiyle gösteren yoldaş

Canfeda ve Hebûn yoldaşlar da, tıpkı Egîd Yoldaş gibi genç yaşlarda mücadele saflarına katılmış, gerilla ortamında aldıkları eğitimler ve yoldaşlık yaşamı temelinde mücadeleye büyük katkılar sunmuş militan arkadaşlardır. Önder Apo'nun ve halkımızın özgürlüğü uğruna her türlü riski göze alan, bu anlamda fedailemiş bir öze kavuşan

Canfeda ve Hebûn yoldaşlar, kısa zamanda kendilerini yetkinleştirerek birer genç gerilla komutanı olmuşlardır. Yaşamdaki atiklikleri, çalışkan duruşları, yılmak bilmeyen mücadele arzuları ve gerillanın kazanacağına olan inançları ile sömürgeci düşman karşısında büyük bir öfke ve kin ile mücadele yürütmüş, halkımızın beklentilerine yanıt olabilmek için gece gündüz demeden çalışmışlardır. Bu temelde kazanmış oldukları tecrübeyi Bakur alanlarına aktarmak ve düşmana karşı önemli bir mücadele düzeyini yakalamak için yönünü Botan Sahası'na veren bu her iki genç kahraman militan, 11 Eylül 2020 günü Masîro'da yoldaşlığa bağlılığın ve askeri duruşun en çarpıcı örneklerinden birini sergilemişlerdir.

Halkımız, yürüttüğü bu kutsal özgürlük mücadelesinde şimdiye kadar pek çok değerli evladını şehit vermiştir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde

yaşanan önemli direniş ve şahadet halkalarından birisi de 11 Eylül 2020 tarihinde Masîro'da yaşanan, Egîd, Canfeda ve Hebûn yoldaşların direnişi ve şahadetleri olmuştur. Özellikle şahadet günü bu yiğit kahramanların sergiledikleri fedai ruh, cesaret ve yazdıkları kahramanlık destanı tüm Kürdistan özgürlük gerillası için bir talimattır. Düşmanın koordine merkezine saldırıp, orada düşmana büyük bir darbe vurdular ve böyle şahadete ulaştılar. Tıpkı 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu eylemcilerinin sergilediği gibi, Apocu bir komutan ve militanın gerekli olan yerde nasıl davranması gerektiğini bizlere gösteren bu kahramanlık eylemi, yeni dönem gerillasının yaşam, savaş ve vuruş tarzının nasıl olması gerektiğini açık bir şekilde ortaya koymuştur. Egîd Yoldaş ve yanındaki arkadaşlar, şahadetleriyle bizlere Egîdlerin, Zilanların ve Bêrîtanların izinde nasıl yürünmesi gerektiğinin mesajını verdiler. Bir Apocu fedainin nasıl hareket etmesi gerektiğini son yaptıkları eylemle bir kez daha ortaya koyup, aynı zamanda bununla yolu muza ışık tuttular. Bu bir perspektiftir. Yani düşmanla çatışmak veya kendilerini kenara vermek yerine, düşmanın savaşı koordine eden merkezini tespit edip oraya saldırdılar. Bu da önemli bir şahadet biçimidir.

Bizler böylesine komutan ve savaşçılarla yoldaşlık etme şansına kavuştuğumuz için sevinç ve gurur duyuyoruz. Halkımız, toplumsal yaşamının içinde şekillendirdiği bu yiğitlerle ne kadar gurur duysa azdır.

Biz, şehirlerimize bağlı olmayı bilen bir Hareketiz. Onların anısına bağlı kalacağız. Önder Apo'nun perspektifi ışığında şehitlerin yolunda sonuna kadar yürüyüp şehitlerimizin intikamını alacağız; onların hayallerini gerçeğe dönüştüreceğiz. Yoldaşların yoldaşı olma adına, bu yoldaşların yolunda, onların tavır ve tutumlarının çizgisinde, gerçek bir Apocu zafer gerillası olmayı mutlaka başaracağımızın ve bu kahramanlık çizgisini zaferle taçlandıracağımızın sözünü veriyor, Önder Apo'ya ve kahraman şehitlerimize layık olma yolunda herkese üstün başarılar diliyorum.

■■■

Ji Reşîd heya Yilmazan şehîdên meha Mijdarê

Murat Karayilan

Destpêk rûpela 28

Bingehe fermandariya dikare hîn mezin bibe bi heval Reşîd re hebû. Di warê felsefe û teorîk de jî astek xwe hebû, lê aliyê Wî yê leşkerî pêşdetir bû. Femandarê Stalîngand Vasîlî Çuykov jî bi esasî gundiyeke e, dibistana seretayî tenê xwendiyê. Lê di şerê cihanê yê herî mezin Stalîngand de femandarek zekî û serketî bû. Di heman demê de di Şerê Cihanê yê Duyemîn de generalê herî li pêş bû. Tenê ne ku ev şer koordine kir. Yê dûvre çû Berlîn rejîma faşîst a Hitler teslîm girt jî heman general bû. Yê destpêkê ket Berlînê jî ev bû. Niha cihan behsa wî dike ku cesaret û aqil pêre hebû. Ev bingehên fermandariyê ne. Naxwe îleh tenê bi xwendinê nabe, bi aqil, lêhûrbûn, di armancê de kiliqbûn, rîsk rakirin û azwerî divê hebe. Eger mirov rîskê nede ber çavan, armancê nede ber xwe; wê bitirse ku tiştê şaş bibe. Wê têkeve nav teredutan. Lê ya girîng karibe destê xwe têxe bin kevir û rîskê bide ber çavan. Ev taybetmendiyên girîng in û di heval Reşîd de hebûn. Ji bo wê di têkoşîna fermandariyê de cihêkî xwe yê girîng heye û ji bo wê em girîngiyê didin fermandariya heval Reşîd. Cuda jî hevalên me yê femandar û gihiştine hene. Lê di heval Reşîd de taybetmendiyên cuda yê di warê fermandariyê de divê heval jê ders werbigirin û bikin nimûne hene.

Şehadeta heval Reşîd û helwesta fermandariya rast

Jixwe wexta şehadeta heval Reşîd pêngava Şemzînan bi dawî bûbû. Heval Reşîd hat Xapûşkê ku pêngaveke din pêş bixe. Dema heval Reşîd di nav hewldana wê pêngavê de bû 2 roj beriya şehadetê me hevdu dît. Bi esasî plan-saziyeke nû bi awayê pêngavê hîn bilind bike wekî ku hinek qereqolan îhma bike danîbû pêş xwe û jixwe li ser wê lêhûrbûn hebû. Lê şiklê şehadetê jî balkêşiya xwe heye. Divê mirov li ser wê bisekine. Roja ku li cem min bû em bi hev re li xeta Avaşîn bûn. Wê rojê koma li Xapûşkê dikeve şer. Hayê me jê nînbû. Dema heval Reşîd ji cem me bi rê ket şûnde me bihist şer çêbûye. Heval Reşîd jî di rê de dibihîze. Heval Reşîd diçe wir civînê çêdike. Dibîne ku 4 heval şehîd ketine û ji ber kêmasiya fermandariyê şehîd ketine.

Hevalê Reşîd fermandariya li wir rexne dike. Dibêje: 'Bi vî awayî femandarî nabe.' Jixwe ûslubê heval Reşîd bi rexneyî bû. Qet di rexneyan de teredut nedijîya. Hema rexneyên herî hişk jî dikarîbû bikira. Civîn diqede roja din êvarî hema dijmîn ji heman cihê cardin derdikeve. Di wir de herhal bandora hinek tiştan çêbû.

Heval Reşîd hat em dîtîn. Lê piştî wê tiştê me fêhm kiriyê di civîna Xapûşkê de fermandariyê rexne dike. Dema êrîşa dijmin tê, divê femandarî çawa be dixwaze nîşan bide. Ji ber ku heval jêre dibêjin; 'Biçe paşiyê me koordine bike', lê heval Reşîd dibêje, 'Na.' Hema bi çeka xwe di mesafeya 100 metreyî de dikeve şer. Dixwaze nîşanî wan femandaran bike ku femandarî wisa tê kirin. Ji ber fermandariya li wir oportunistî kiribû.

Dûvre jixwe hevalan ew femandarên oportunist lêpîrsîn kirin. Ango bi rola xwe ranebibûn. Jixwe heval Reşîd li hemberî kesên oportunist pir bi bertek bû. Li hemberî kesên bi rola xwe ranebibûn pir bi bertek bû. Heval Reşîd wê rojê vê rexneyê dike roja din li heman cihê dema cardin operasyon derdikeve vê carê wekî mîna di pratîkê de îspat bike xwe pir dide pêş û xwe naparêze. Bixwe femandarê Sewq-îdareyê ye û koordineya giştî ye. Lê bi çeka xwe tevî şer dibe. Mirov carinan çêdibe ku bi vî şêwazî tevî şer dibe, lê dema ferz bû mirov wisa dike. Wê demê derfeta heval Reşîd heye biçe, heta femandarê yekîneyê jêre dibêje jî. Lê ew bi xwe naçe. Li wê derê nêzî 50-60 heval hene. Heval xwe belav dikin. Heval Reşîd ji bo koordine dikarîbû biçûya girê paş. Lê naçe. Li pêş di şer de dimîne. Ango weke tercihekê dide pêşiya xwe.

Weke me got bi gumanê mezin ji bo di pratîkê de raber bike ku femandarî çawa dibe wisa dike. Lê ev kêmasî bû, nêzîkatiyeke bi hestiyarî ye. Ew bû sedem ku wisa şehadet çêbibe. Di wî şerî de 4 hevalên din jî ligel heval Reşîd şehîd ketin. Ji dijmîn jî yek jê serpel 5 kuştî hene. Lê di rastiye de kuştîyên wan zêdetir bûn. Şerêkî nêzîkê hat û dijmîn di wê êrîşê de şikest. Heval li cihê xwe man, dijmîn paşde vekîşîya û careke din nehat wir. Wekî me got rol û mîsyona heval Reşîd di aliyê taybetmendiyên pêre hene de girîng e. Divê mirov li ser wê bisekine. Mirov çawa dikare bi van taybetmendiyan Reşîd Serdarên nû pêş bixe. Ya girîng ev e.

Şehîdên giranbûha yê meha Mijdarê

Wekî din di meha Mijdarê de şehîdên me yê çêbûne hene. Di destpêka meha Mijdarê de angû di 3'yê Mijdara 2012'an hevalê Kerîm û heval Hakkî şehîd ketibûn. Jixwe dema me herî dawî heval Reşîd dît, agahiya heval Reşîd jê tinebû ku heval Kerîm şehîd ketiye. Min behsa qada Xakurkê dikir di hundirê axaftinê de min behsa şehadeta heval Kerîm kir. Heval Reşîd hema pîrsî û got, 'Ma heval Kerîm şehîd e?' Min got; 'Erê.' Min dît hema heval Reşîd sekinî. Min wê demê eyaleta Xakurkê rexne dikir. Ji ber hinek firar çêbibûn. Jixwe heval Kerîm ji ber

wan firaran ji cephe diçe biryargehê. Dema diçe Heval Hakkî dibîne. Heval Hakkî ku hevalekî pir hêja bû. Bav û diya Wî heval in. Malbateke wisa taybet in. Me ew kiribû berpirsiyarê cebilxaneyê giştî, beşek cebilxaneyê jî li Xakurkê bû, heval Hakkî berpirsê wê bû. Heval Hakkî, heval Kerîm dibîne israr dike û Wî dawetî cem xwe dike. Dema heval Kerîm li cem wan e, êrîşa hewayî çêdibe. Wisa hevalê Kerîm û heval Hakkî şehîd ketin. Şehadeta wan hevalan jî di wê mehê de çêbû.

Hevalê Kerîm hevalê destpêkê jî Botanê tevî me bûye. Di destpêka salên 1980'î de tevî me dibe. Ji tevîbûnê destpêkê yê Botanê ye. Mirov dikarîbû tevahî fedakarî û cefakeşîya xelkê Botanê li ser Wî bidîta. Li ku derê zorî û zehmetî hebûya li wê derê dima. Berê cihê herî zehmetî Şax bû û ew jî her li Şaxê dima. Di pratîkên herî zehmet de mabû. Bi rastî hevalekî ku di dîroka têkoşîna gerîla de wekî arşiv bû. Hemû tişt dizanî û jiyabû. Heval Kerîm ji qonaxa heval Egîd (Mahsum Korkmaz), ji dema tesfiyekariyan re bûbû şahid. Di heman demê de hevalekî pir zêde dixwest bi bîrdozîya Rêbertî re bibe yek. Mînak jî bo nêzîkatiya Rêbertî ya ji jinê re fêhm bike tevî perwerdeya PAJK'ê bû. 6 mehan ligel hevalên jin perwerde dît. Wisa jî ji guhertin û xwepêşxistinê re vekirî bû. Rast e, ji gundê Botanê tevî bibû, xwendina xwe zêde nebû, lê ji nûbûnê re vekirî bû. Di bîrdozîya partiye de hewldanên lêhûrbûnê zêde pêre hebûn. Heval Kerîm jî ji bo me windahiyeke mezin bû.

Cardin 5'ê Mijdara 2006'an li Qendîl Qeletûka lehî hat; wê demê 2 heval şehîd ketin. Yek jê heval Akîf Zagros bû. Heval Akîf hevalê me yê ji Rojhilatê Kurdistanê e yekem car wekî rêveberiya Partiyê hatibû hilbijartin. Endamê Komîteya Navendî ya Partiyê bû û berpirsiyarê xebatên Rojhilat bû. Wê demê

biryargeha wan li wê derê bû, şehadeta wan çêbû. Lehî ji nişka ve pêk hat û şehîd ket. Ev ji bo me windahiyeke girîng bû. Ji bo xebatên me yê Rojhilatê kûr bibin, pêş bikevin hewldan raber dikir. Jixwe PJAK nû çêbibû. Şehadeta heval Akîf bandorek li ser kir.

10'ê Mijdara îsal heval Yilmaz Dersim şehîd ket. Weke kronolojiya mehê ez li ser disekim di rûpelên pêş de li ser heval Yilmaz em ê hinek tişt din binîn ziman.

Di 11'ê Mijdara 2017'an de şehadeta heval Delal û heval Azê heye. Bi wan re 4 hevalên din şehîd ketin. Lê dû şehadeta wan operasyon çêbû û bi giştî di wê operasyonê de tevî wan 13 heval şehîd ketin. Di têkoşîna me de hevala jin a herî zêde erka bilind girtiye hevala Delal e. Endama Komîteya Rêveber a PKK'ê bû. Cardin salên dirêj me bi hev re biryargeh bi rê ve bir. Bi rastî hevala Delal weke arşiv a biryargeha me bû. Çawa me ji bo heval Kerîm got; 'Di warê partiye de weke arşiv bû', heval Delal jî di warê biryargehê de arşiv bû. Te kîjan hevala jin, an jî xort bipirsiya hemû nas dikirin. Hemû bûyer, vesazkirin, tiştên hatine nîqaşkirin, di bîra wê de bû. Hevalek wisa bû. Ji bo wê di hemû vesaziyan de rola wê hebû. Cardin di pêşxistina sistema Biryargeha Navendî ya niha heyî de rola wê zêde bû. Berê navê biryargehê cuda bû, lê piştî 2013'an guherî û di avakirina vî sistema nû de keda wê hebû. Jixwe di ber me hemûyan de jî keda wê heye. Heval Azê hem li gelek eyaletan pratîk meşandiye û cardin di Akademiyên Şehîd Mahîr ên di bin banê Fermandariya Akademiyên Apollon de bi salan ked da. Hevaleke bingeha xwe ya zanistê xurt bû, tecrûbeyê pratîkî jî pêre çêbûbû.

Di 17'ê Mijdara 1997'an de heval Harûn şehîd ket. Heval Harûn li Xerzanê bû. Rêbertî vesaziya Wî li Erziromê çêkiribû. Jixwe dema jî Qada Rêbertî ve-

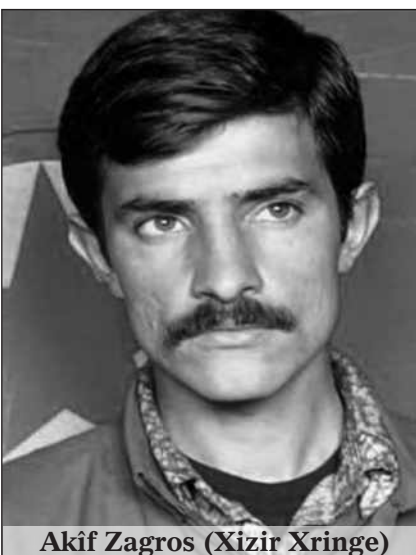
geriya, hat cem me. Rêbertî gotibû; 'Biçe Botanê bila heval Hêzekê ji te re ava bikin.' Me 13 hevalên dikarin rol bilîzin, di pratîka Botanê de bûne xwedî tecrûbe da gel Wî. Ji van 13 hevalan 2 jê hevalên jin bûn. Heval Bêrîvan ku ji Amedê bû, biraziya Şehîd Cemal bû. Ew jî di nav wê komê de bû. Piştî wê birayê wê Serhildan jî li cem min şehîd ket. Heval Bêrîvan jî di wê yekîneyê de tevî hevalan şehîd ket. Wê demê bêşensiyê mezin çêdibe. Wexta jî Xerzanê diçin Amedê pêl mayîneke ji mezin dîkin û yekîne hemû îhma dibe. Tevî heval Harûn ew 13 heval şehîd ketin. Heval Harûn di Komîteya Navendî ya PKK'ê de cih digirt. Bi salan li Xakurkê û Zagrosê femandarî kiribû.

24'ê Mijdara 1982'yan heval Şahîn Kılavuz û 7 hevalên pêre şehîd ketin. Bi giştî koma wan 9 kes bû ji wan tenê yek heval rizgar bû. Wê demê kom ji Qada Rêbertî ji Rojava dihat. Dihatin xeta Cûdî û ji wir jî dihatin Heftanîn. Ew kom jî wisa tê. Lê kuryeyê wan yekî PDK'î ye. Dema heval tam dikevin nav avê gule li ser wan direşînin. Wekî ku dikevin kemînê. Bi esasî heta niha jî îspat nebû. Hîn wê demê gumanên me li ser PDK'ê hebûn ku bi zanebûn heval xistine kemînê. Ew kurye jî li pêşiyê bû filitî. Kurye li pêşiya wan avê derbas dike, dijmîn ji piştê ve li wan dide. Ava Hêzil jixwe li sînora e. Ew koma me ya destpêkê jî bo were Heftanînê di rê de wisa rastî êrîşê hat.

Şahîn Kılavuz hevalekî hîn li Enqereyê de tevî dibe. Di gelek çalakîyan de cih girtibû û di şerê Siwêregê de jî femandar bû. Heval Şahîn li ser şerê gelê demdirêj û propagandaya çekdarî ders dida. Yê yekem car li ser van mijaran broşûr nivîsand heval Şahîn Kılavuz e. Hem di salên beriya 1980'î de di pratîka şer de pir cih girtibû û hem jî xwe di teoriya wê de gihandibû. Heval

Şahin Kılavuz

Akif Zagros (Xizir Xringe)

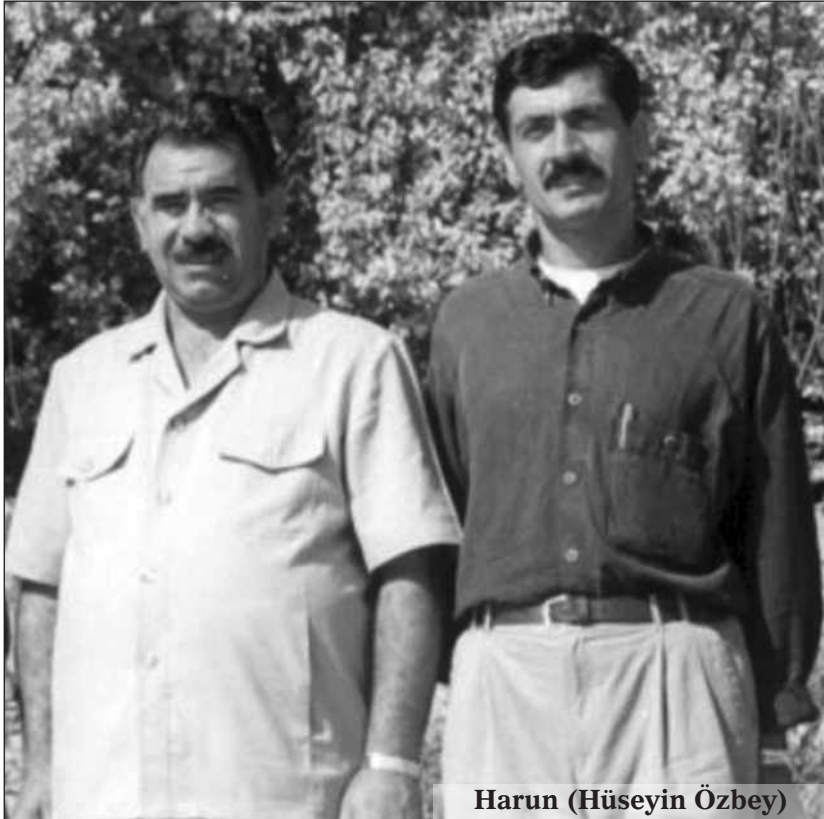
Fuat (Hikmet Tokmak)

Şilan Kobanê (Meysa Bakî)

Kerim Şırnak (Hamit Akıl)

Harun (Hüseyin Özbey)

Şahîn der heqê propagandaya çekdarî û şerê gel ê demdirêj de semîner dida. Heta di semînerê Wî de ez jî amade bûm. Dûvre em bi hev re li Şamê bûn, wê demê broşûra propagandaya çekdarî nivîsand. Ew broşûra me ya yekem a li ser şerê çekdarî ye.

29'ê Mijdara 2004'an şehadeta heval Şîlan Kobanê, Zekerîya, Fûad, Cemîl û Ciwan heye. Wê demê heval Şîlan berpirsiyara Rojava bû. Berê çûbû li hundir mabû. Wê demê rejîma Sûriyê pir li me digeriya. Ew der li me qedexe kiribûn, heval Şîlan bi awayekî îlegal li wir dima. Dûvre li ser sînor rê vebû me got; 'Bila heval Şîlan were.' Heval Şîlan ji wir derket. Hatîn cem me û heval Cemîl Kobanê, Ciwan û heval Fûad bi xwe re bir, ku wan ji sînor derbas bike. Ev DAÎŞ'a ku wê demê navê wan ne DAÎŞ bû, li Mûsilê heval girtin hema wisa înfaz kirin. Ev planek li ser me bû. Ango ne tiştekî tesadûf bû wekî komplokê bû.

Ez heval Şîlan û hemû hevalên pêre şehîd ketin nas dikim. Lê bi taybet heval Şîlan ji biçûkatiya wê heta mezin bû em nas dikin. Gelek heval mala wan nas dikin, li Helebê ye. Rêbertî jî ew nas dikir. Dema ku agahî dan Rêbertî got, 'Ha ew keçika me ya biçûk.' Ji ber hîn biçûk bû çû akademiyê û perwerde dît. Heta 2 caran perwerdeya Rêbertî dîtiye. Dûvre jî hat Botanê di pratîka Botanê de ma. Li xetên herî zehmet li qadên wekî Qilebanê mabû. Di pratîkê de gihîştibû, jixwe dema şehîd ket endama Konseya KCK'ê bû. Hevaleke li hemberî tesfiyekariyê xwedî helwest bû. Ji ber herî zêde hesabê tesfiyekariyê li ser Rojava hebû. Lê hevala Şîlan bi têkoşîn û xebata xwe rê neda ku karibin destê xwe biavêjin Rojava. Dibe ku li hinek cihan hinek kesên wan çûbin, lê di têkoşîna li dijî tesfiyekariyê de xwedî roleke pir zêde bû.

Heval Şîlan kesayeteke xwedî prensîb bû, milîtanek bû. Windahiya wê ji bo me derbeyek bû. Bi taybet di wê pêvajoya hîn me li dijî tesfiyekariyê şer dikir şehadeta heval Şîlan û 4 hevalan ji bo me derbeyek bû. Hevalên din jî hemû bijare bûn. Heval Fûad berpirsiyarê me yê maliyeyê bû. Hevalekî ji Bakur bû. Hevalê Zekerîya endamê Hêzên Taybet bû. Ji ber saxlemî û milîtanîya Wî me ew hilbijart ku biçê. Cardin heval Cemîl hevalekî me yê kevin bû. Ev hemû kadroyên bijare bûn û şehadeta wan windahiyeke ciddî bû.

Cardin heval Dozdar Hemo jî di meha Mijdara 2019'an de şehîd ket. Heval Dozdar endamê Komîteya Ragihandina PKK'ê bû. Li wir berpirsiyarî dimeşand. Jiyana xwe piranî di gerîla de derbas kiribû û bi taybet li Zagrosê mabû. Dûvre jî di HPG'ê de weke fermandariya çapemeniya HPG'ê erk meşand. Hevalekî hem di aliyê çapemeniyê û hem jî di aliyê pratîkê, xebatên diplomatîk, xebatên gel û di gelek waran de xwedî qabiliyet bû. Xwe gihandibû û hevalekî têgihîştî bû.

Zarokê asî yê Dersimê:

Fermendar Yilmaz

Di meha Mijdarê de gelek şehîdên me yên girîng hene. Me navê hemûyan negot. Em tevahî şehîdên meha Mijdarê di şexsê van hevalan de bi bîr tinin. Herî dawî 10'ê Mijdarê şehadeta heval Yilmaz çêbû. Di van demên dawî de şehadetên me çêbûn. Yê herî dawî ku em pir pê êşyan yek jê jî heval Yilmaz bû.

Heval Yilmaz xwedî gelek taybetmendiyên balkêş û girîng bû. Endamê Hêzên Taybet bû. Bi esasî ji bo çûyina xwe ya çalakiya fedayî li ser rêxistinê ferz bike beşdarî Hêzên Taybet bûbû. Ji ber ku dixwest biçê çalakiya fedayî

bike. Lê beriya wê 2 birayê Wî şehîd bûn. Ji ber vê yekê rêxistinê jî ew nedîşand. Ji bo vê heval Yilmaz derbasî Hêzên Taybet bû. Xwedî ruhê fedayî bû, xwedî cesareteke mezin ku mirov dikare weke kesekî ku ji ti tiştêkî nedîrîsiya bi nav bike. Ligel van taybetmendiyên karaktereke Wî ya asî hebû. Jixwe me ji bo heval Yilmaz got, "Zarokê asî yê Dersima asî". Bi serê xwe gelek tişt kir, lê cardin jî hemû hevalan jê hez dikir. Mînak carekê bi serê xwe tevî koma Dersimê bû û çû Dersimê. Bêyî biryara rêxistinê çû. Ji bo vê heta salekê 2 salan rêveberî weke helwest pêre nedixavî. Wê demê hinekî ciwan jî bû. Dibe ku ji ber wê wisa germ tevdiageriya. Dûvre heval Yilmaz têgihîşt. Li Dersimê ma, çû Koçgiriye, ji wir çû Erzînganê û li Derya Reş jî ma. Heval Yilmaz li Derya Reş birîndar bû. Bi zorê hevalan ew gihand Dersimê, li wir rehet bû. Wê dawiyê 2013'an paşdevekişînê de ji Dersimê hat. Lê êdî têgihîştî bû. Dema hat cardin dixwest biçê pratîkê. Hevalekî zekî bû û her tişt dişopand. Mînak çapemenî dişopand, pirtûk dixwendin. Wekî rewşenbîrekî bû û her tişt dişopand.

Bi rastî heval Yilmaz hîn jî ji pêşveçûnê re vekirî bû. Di wan du salên dawî de Femandariya Qada Dersimê dimeşand. Li gorî daxuyaniya dijmîn, dijmîn ji mêj ve li pey heval Yilmaz ketiye lê nikaribûn cihê Wî tespît bikin. Hîn tam tekmlîa rêxistinê negihîştiye me ku heval Yilmaz çawa şehîd ketiye. Li gorî ku me fêm kiriyê bi êrîşeke hewayî heval Yilmaz û hevalekê pêre şehîd dikevin û piştê jî operasyon dest pê dike. Bi ihtîmaleke mezin destpêkê cihê Wî tespît dikin û paşê bi balafiran lêdidin. Hê jî Dersimê tekmlî negihîştiye me, lê ji ber malbat cenazeyê heval Yilmaz wergirtiye em dizanin ku şehîd e. Ji bo me windahiyeke girîng e. Wekî nevî û şopdarê Seyîd Riza bû. Gelek hevalên me yên din jî heman Qada Dersimê di serî de heval Sara, Baran, Atakan, Zîn, Çetîn hemû bi asîbûna Dersimê re bûne yek. Ev heval hemû ne ji Dersimê ne, lê ji ber ku li wir mane bi Dersimê re bûne yek. Jixwe Dersim wisa ye. Kî diçe li Dersimê pratîk dike, cardin dixwaze here Dersimê. Wekî dibe ji wir. Ev heval hemû xelekên şehadetê yên girîng bûn. Ji şehadetên meha Mijdarê ya herî dawî heval Yilmaz e. Bi rastî ji bo me windahiyeke giranbûha ye.

Nêzîkbûna rast a ji şehadetên re

Ya girîng ew e, em ê çawa nêzî şehîdan bibin. Em soz didin şehîdan ku em xwîna wan li erdê nahêlin û em ê şopdarê wan bin. Lê ya girîng em ê çawa li soza xwe xwedî derkevin. Sozdayîna şehîdan çi ye? Çawa bi rastî mirov biranîna şehîdan bide jiyandin? Çawa mirov bi rastî wan bike nemir? Divê mirov di vê mijarê de li hemberî

Delal Amed (Hülya Eroğlu)

Yilmaz Dersim (İsmail Sürgeç)

heqîqeta şehadetên van pirsan ji xwe bike. Wekî hevrêyên wan ev erka me ye. Bi rastî em ê wan çawa bi şiklekî rast bidin jiyîn? Tenê bi şopdariya wan a bêteredut em dikarin vê bi ser bixin. Pêwîst e mirov ji taybetmendiyên wan sûd û ders werbigire. Şehîd di dîroka me de bûne kaniya hêzê. Divê mirov wisa hêz ji wan bigire. Her hevala/ê şehîd dikeve ji bo me weke perspektîfa serketinê ye. Em ê çawa ji wan hêz bigirin û biçin serketinê! Em ê çawa karibin taybetmendiyên wan ên bilind ji bo xwe bikin bingeha pêşveçûn û serketinê! Bêguman her şehîdek kêmasiyên xwe jî hene û me rexne jî kiriyê, lê aliyê xwe yê erênî û yê mirov dikare di milîtantiyê de ji bo xwe bike bingeha pir zêde hene.

Mînak em bêjin şehîdê herî dawî heval Yilmaz e. Wekî xwezayî zarokê partiyê ye. Bê sînor bi biryar e. Cuda ci-hanek xwe nîne. Cihana Wî tenê milîtantîya PKK'ê ye. Fedayîyek e û ji her derê re amade ye. Çiqas birîndar be, çiqas zehmetî hebe jî dest jê bernade, nabêje bes e. Di şopdariya şehîdan de di xeta Rêber Apo de milîtanekî bi biryar û cesaret e. Te dît dibêjin 'çavnetirs e, ji ti tiştî natirse', heval Yilmaz wisa bû. Ev taybetmendîya asî jî bo şoreşgerekî pir girîng e. Tiştê mirov ji her şehîdekî bigire heye. Me şehadeta heval Reşîd û heval Delal jî anî ziman. Her hevalek xwedî taybetmendiyên bi rastî mirov dikare jê sûd werbigire û bike bingeha serketinê hene. Tiştê dikeve ser milên me ew e li ser esasê van taybetmendiyên şehîdan xwe rast bixin xeta wan. Ango em kêmasî û şaşiyên xwe bibînin li hemberî heqîqeta şehîdan durist bin. Divê em di soza xwe de durist bin. Ne ku em temsîlî soz bidin, divê em heqîqî soz bidin û bi rastî durist bin. Ji ber ku heqîqeta herî mezin şehîd in. Heqîqeta Rêbertî û heqîqeta

şehîdan heqîqeta herî mezin e. Divê em li hemberî wan durist bin û bi rastî em bikin kesên nemir.

Ev bi çi dibe? Bi bilindkirina ala şehîdan dibe, bi serxistina doza wan dibe. Doz doza şehîdan e. Bi serxistina doza şehîdan em dikarin bi rastî şehîdan bikin kesên nemir. Heke em wisa nêz bibin em ê şehîdan bikin bingeha serketinê. Taybetmendiyên pir girîng ên serketinê yên Şehîd Reşîd Serdar hene. Eger em wan taybetmendîyan rast temsîl bikin û bi rastî em li hemberî wê heqîqetê durist bin wê demê em dikarin Reşîd Serdar hîn zêde ava bikin û rêya serketinê vekin. Şehîd wisa hêza serketinê ne. Divê em her heval jî wisa nêz bibin. Ango rast û durist nêzî şehîdan bibin da ku em di wê çarçoveyê de lêpîrsîna hundirîn pêş bixin, kêmasiyên xwe bibînin û ji bo bihurandinê hewldanan raber bikin, xwe wisa tevî bikin. Wê demê em dikarin bibin hêza serketinê.

Yanî wisa li hember her şert û mercan bibin hêza çareseriyê. Di taktîkê de, di meşandina rêxistinê de bibin hêz. Bêteredut di rêya şoreşê de karibin rola pêşengtiyê bilîzin. Ger her milîtan wisa nêz bibe û di xwe de tevgerbûneke rast di xeta şehîdan de pêş bixe wê bibe milîtanê serketinê. Em jî çiqasî di vê çarçoveyê de kûr bibin û bibin milîtanên serketinê em ê ewqasî karibin şehîdan temsîl bikin û şehîdan bikin heqîqetêke nemir. Li ser vî esasî soza me soz e. Soza me daye şehîdan sozeke durist û misoger e. Ji bo wê jî em ê di rêya şehîdan de teqez bibin hêza serketinê. Tevahî hêzên HPG'ê wê li ser vî hîmî bibin hêza serketinê, wê şehîdan bi rastî bikin nemir. Li ser vî esasî em dibêjin; şehîd namirin!

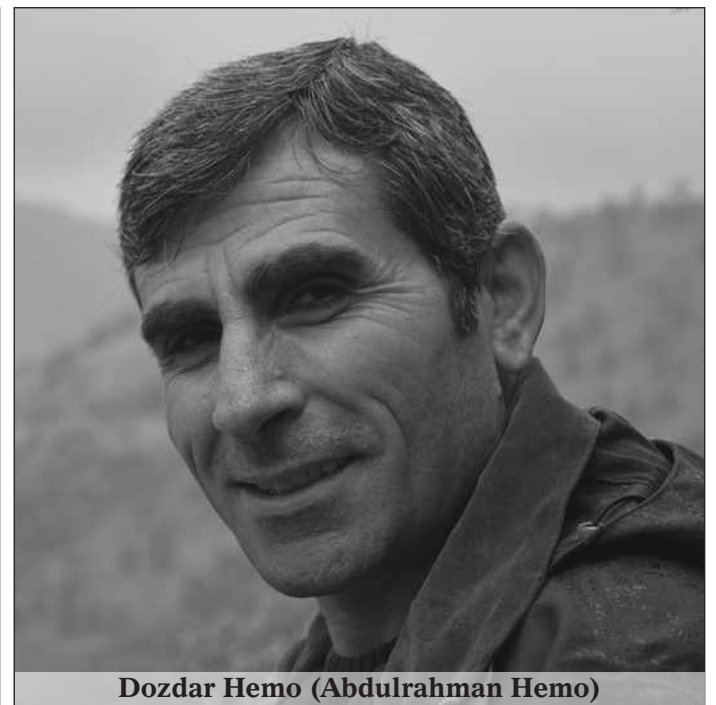
■■■

Haki Urfa (Haki Uludağ)

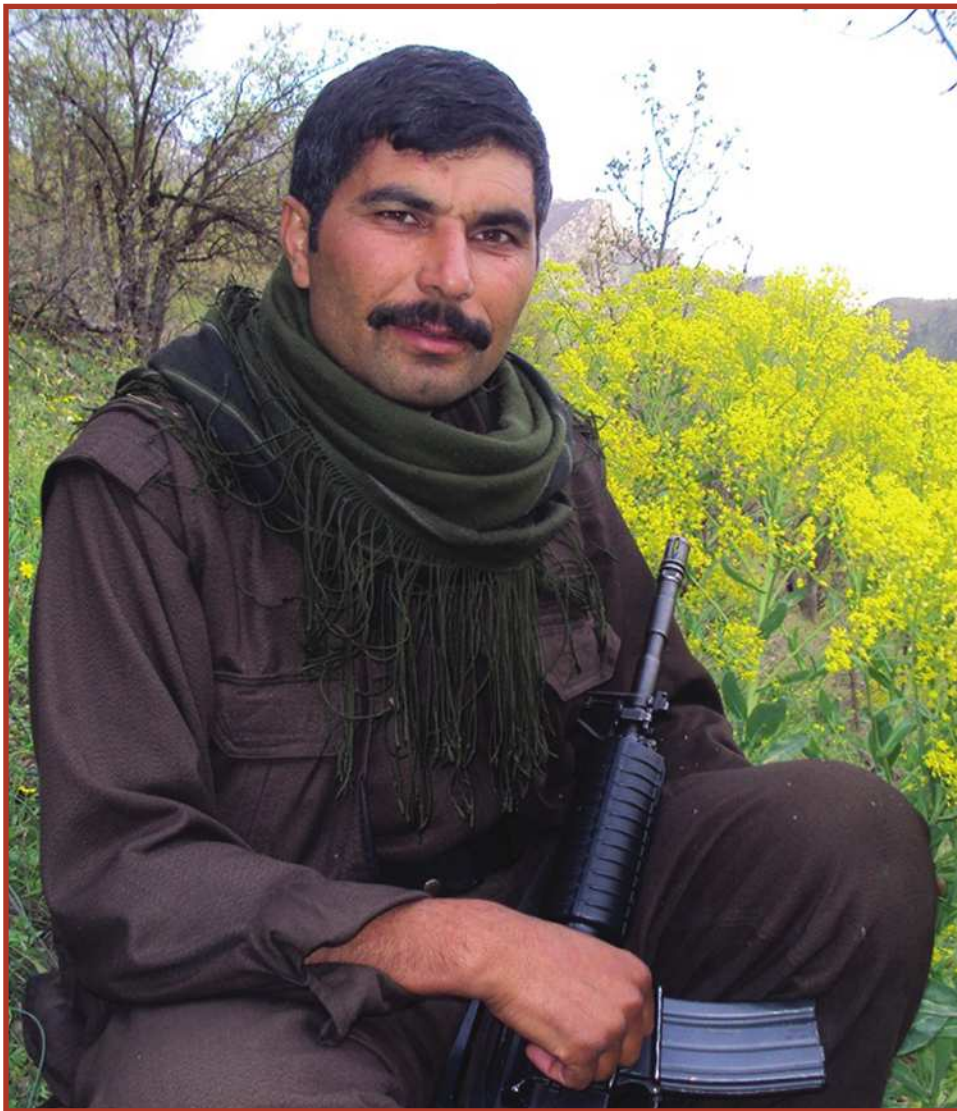

Azê Malazgirt (Ashî Özkaya)

Dozdar Hemo (Abdulrahman Hemo)

Ji Reşîd heya Yilmazan şehîdên meha Mijdarê

Kod adı: **Reşîd Serdar**
Adı soyadı: **Mehmet Can Gürhan**
Doğum yeri: **Sêrt**
Şehadet tarihi ve yeri:
18 Kasım 2012 / Zagros

Meha Mijdarê di dîroka têkoşîna me de meheke girîng e. Wekî tê zanîn meha damezirandina partiya me Partiya Karkerên Kurdistan e.

Di 27'ê Mijdara 1978'an de li gundê Fîsê PKK bi kongreya xwe ya yekemîn ava bû. Ji bo vê meheke girîng e. Heman demê di meha Mijdarê de gelek şehadetên me yên girîng jî çêbûn. Di hundirê têkoşîna me de hema bêje di her 365 rojên salê de şehîdên me hene, cardin her mehê jî hene. Wekî meha Gulanê çawa hinek şehadetên girîng têde çêbûne û meha Gulanê weke meha şehîdan hatiye îlankirin -ku şehîdê me yê yekem Hakî Karer di 18'ê Gulanê de şehîd ketiye û dûvre jî gelek şehadet di heman mehê de çêbûne- meha Mijdarê jî mehek wisa ye. Di vê mehê de gelek şehadetên me hene.

Meha Gulan wekî destpêka biharê ye, ji bo gerîla jî bi esasî pratîk di meha Gulanê de dest pê dike. Lewra di vê mehê de jî gelek şer, çalakî û şehadet çêbûne. Wekî dawîya demsala payîzê jî meha Mijdarê ye. Di vê mehê de amadekariya zivistanê tê kirin, an jî di çalakiyan de plansaziya herî dawî tê pêşxistin. Mijdar jî meheke wisa ye. Ji bo vê di meha Mijdarê de jî gelek şehadetên me hene. Mirov nikare hemûyan bi nav bike, lê bi rastî gelek heval hene.

Pêngava Şerê Gel ê Şoreşgerî ya 2012'an

Hevalê Reşîd Serdar jî di 18'ê Mijdarê de 8 salan berî vê şehîd ket. Wekî tê zanîn Sala 2012 sala pêngavê bû. Di wê salê de pêngava şoreşgerî bilind bû. Di sala 2011'an de bi taybet di zivistanê de gelek heval şehîd ketin. Pir windahiyan me çêbûn. Li Erziromê jî Femandariya Erziromê heval Mahîr Başkale û koma hevalê pêre şehîd ketin. Cardin li Botanê pir şehadet çêbûn, heval Rûbar Marîdîn, heval Binevş û heval Serbest şehîd ketin. Dûvre bû bihar di 24'ê Adarê de heval Sadiq şehîd ket. Heval Hemze li Besta tevî koma xwe şehîd ket. Ev hemû ferman-

bûn. Gelek hevalên me di sala 2011'an de şehîd ketin. Sedema xwe jî ev bû; dijmin termal danîbû ser balafira keşfê germahî didît. Agahiya hevalan jî ji vê tinebû û bê tedbîr bûn. Heval diçûn di şikeftan de agir dadidan dijmin jî germahiya ji devê şikeftan derdiket didît û êrîş dibir ser wan şikeftan. Li Cûdî şehadeta heval Rûbar, Binevş û Serbest wisa bû. Heval Binevş û Serbest femandariya Cûdî bûn, heval Rûbar jî endamê Femandariya Qada Botanê bû û çûbû gel wan. Destpêkê bi êrîşeke hewayî 11 heval şehîd ketin. Bi giştî nêzî 30 heval şehîd ketin.

Vê bala me kişand. Ez wê demê li KCK'ê bûm. Me bi xwe lêkolîn kir ku ewqas şehîd çawa çêdibin. Cardin wê demê di heman lêkolînê de me tespît kir ku termal nikare di pişt şemsiyeyê de germahiyê bibîne. Piştî wê mudaxeleyek di meha Nisanê de li ser pêvajoyê çêbû. Li ser vî esasî civînek çêbû. Rêveberiya me ya KCK û HPG'ê tevî vê civînê bûn. Di wê civînê de heval Reşîd jî amade bû. Di civînê de plansazî hat çêkirin ku ji bo em tola hevalan rakin, hem pêşiya şehadetan bigirin û hem jî pêngavê pêş bixin. Wisa pêvajoyê dest pê kir. Jixwe çalakiya pêngavê ya destpêkê çalakiya Kayserî ya fedayî ya heval Andok û Êrîş bû. Lê bi esasî çalakiya pêngavê ya çiya çalakiya Şitazin bû. Heval Reşîd ev çalakî koordîne kir û pêngavê bi vê dest pê kir. Şitazin binaniya Çarçela ye. Li ser Şitazin serdegirtineke berfireh hat çêkirin. Piştî hevalên Sewq-Îdareya Medya (jixwe heval Reşîd jî endamê Femandariya Sewq-Îdareya Medya bû) di nava xwe de kar parve kirin; heval Reşîd çû eniya Xakurkê.

Bi kûrahî pêvajoya pêngava Şemzînan a heval Reşîd rêxistin kir di 24'ê Tîrmehê de bi rê ket û ji demê re bû bersiv. Di wir de çî hebû? Aqil û fermandarî hebû. Heta wê demê hemû şerê me yê Şemzînan li ser sînor dibû. Dijmin jî çete derdixistin pêşiya me. Çeteyên

Kod adı: **Yılmaz Dersim**
Adı soyadı: **İsmail Sürgeç**
Doğum yeri: **Dersim**
Şehadet tarihi ve yeri:
10 Kasım 2020 / Dersim

Gerdiya li wir hebûn, şer bi wan re dibû. Lê hevalê Reşîd wisa nekir. Hêza xwe rakir çû pişt wan, li girekî raserî bajarê Şemzînan û li wir biryargeha xwe ava kir. Li ser Şemzînan çalakî dest pê kir. Heval Reşîd dijmin li valatiyê xist. 24 kîlometre sînor derbas kir ku dijmin hemû amadekariya xwe li ser sînor kiribû, lê heval ketin hundir û çalakiyên xwe li hundir li dar xistin. Vê sistema dijmin serobino hev kir. Çalakiyên rê qutkirinê li dar xist. Rêya diçe Rûbarokê qut kir. Rûbarok naven-deke leşkerî ye. Bi taktîka qutkirinê heval Reşîd dijmin ji qereqolê derdixist û lêdixist. Jê şûnde bi ser bajar de serdegirtin çêdikir. Di vir de planek hebû, aqilek hebû. Sistema dijmin serobino hev kir. Dijmin di wir de perîşan bû, nikaribû bajar biparasta. Erê, dijmin ser sînor tijî leşker kiribû, lê hevalan her roj li bajar çalakî dikirin.

Taybetmendiya femandariya demê û ruhê Reşîd Serdar

Femandarê Eyaleta Xakurkê heval Kemal Garzan, Çiçek Botan û Kerîm Şîrnex bû. Heval Reşîd çûbû cem wan. Di pêşengiya heval Reşîd de van çar hevalan pêvajoyê bi rê ve birin. Ew pêvajoya pêngava Şemzînan bandora xwe li ser tevahî têkoşînê kir. Ji bo vê tesîra xwe li ser civakê jî çêkir. Lewra di sala 2012'an de hema hema heta şehadeta heval Reşîd gihişt asta herî jor. Çalakiyên gel zêde bûn. Jixwe gerîla li her derê lêda pêşiya windahiyan girt. Di zindanan de greva birçîbûnê dest pê kir û gihişt 68 rojan. Wisa dijmin pir tengav bû. Wê demê Mehmet Ocalan çû gel Rêbertî. Rêbertî bang kir ku greva birçîbûnê bisekine. Bi giştî hem li çiya gerîla, hem li bajaran meşa gel û serhildan û hem jî di zindanan de berxwedan hevdu tamam kir.

Şerê Gel ê Şoreşgerî ku Serokatî weke perspektîf di sala 2010'an de dabû pêşiya

me di sala 2012'an de hinekî ket meriyetê. Yê ji vê re pêşengî kir jî pêngava Şemzînan bû. Ango fermandar Reşîd Serdar bû. Çalakiyên heval Reşîd berê pêş xistine jixwe diyar in. Pêwîst nake mirov li vir jî dubare bike. Jixwe li Botan û Zagrosê gelek çalakiyên berfireh li dar xist. Di têkoşîna beriya komplo de jî li Amanosê pratîk û çalakî bi rê ve bir. Wê demê rêbazêke gihandinê pêş ket. Bi esasî di rêveberiya hinek hevalan de ev pêş ket. Nimûne; wekî heval Adil Bilikî, heval Reşîd, Rojhat Bluzerî. Di hinek hevalan de asta hêzê bi awayekî mezin bimeşînin pêş ket. Mînak dikaribûn 300-400 hevalan weke 20 bask di şer de bimeşînin. Ev hê di salên 1990'î de li Botanê pêş ket. Dûvre ev heval hatin gihandin. Bi taybet di salên 1990'î de ev heval di yekîneyên bi tevger de bûn. Piranî beşdarî van çalakiyan bûbûn. Wê demê femandarê yekîne û taximan bûn, lê gihiştin. Hevalan tecrûbeyek qezenc kiribûn û wisa astek di şexsê heval Reşîd de dixuya.

Bêguman ne tenê hinek pratîk hatiye meşandin, an jî ked heye, çalakiyek heye, na. Taybetmendiya heval Reşîd a femandariyê ku hîn jî dikaribû pêş ketiba hebû. Hinek taybetmendî hene ku îro jî em hîn lê digerin. Ya yekem xisûsa her tişt bi aqil were meşandin bi heval Reşîd re hebû. Nimûneya wê pêngava Şemzînan e. Di wir de aqil û mantiq hebû. Ya din cesaret pêre hebû. Dikaribû cesaret bikira di bin berpirsiyariya xwe de planên herî mezin jî pêş xistiba. Taybetmendiya Wî rîsk radikir. Dikaribû rîskê rake. Nedigot; 'Ji min re çî, dûvre xera bibe ez ê çawa hesab bidim.' Nediket nav tereuteke wisa. Dema pêwîst bû rîsk dida ber çavan. Ya din û ya herî girîng jî azwerî bû. Azweriya ku divê mirov dijmin ji welat derxe, azweriya bi tiştên biçûk têr nabe her tim armancên mezin dide ber xwe pêre hebû. Ev jî girîng e. Heval Reşîd dixwest bigihîje armancên mezin. Ya din jî li hemberî dijmin bi bertek û kîn bû. Gotina Wî ya navdar heye dibêje; 'Divê siya dijmin jî li ser axa me nemîne.' Di pêngava Şemzînanê de di bernameyekê de ev gotin kiribû.